

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ମାସିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

# ଆହ୍ୱାନ

ଫେବୃଆରୀ ୨୦୨୫ ସଂସ୍କରଣ

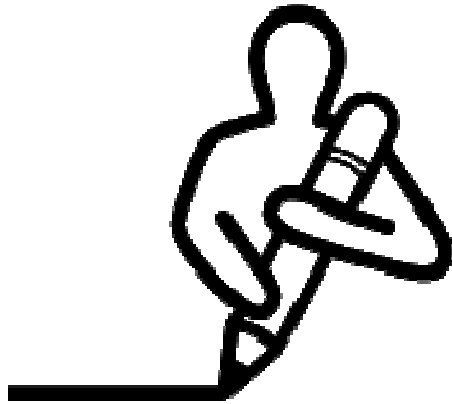
କଥା ଓ କାହାଣୀ  
ପଦ୍ୟ ଓ କବିତା  
ହାସ୍ୟ ଓ ବ୍ୟଙ୍ଗ  
ଇତିହାସ ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ  
ଅନୁବାଦ ସାହିତ୍ୟ  
ସମ୍ବଲପୁରୀ ଲେଖା  
ଶିଶୁ କଥା  
ଏବଂ  
ଆହୁରି ଅନେକ



ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ  
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଓ ସଂପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

# ଆହ୍ୱାନ

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆ ମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା



ଆସ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖିବା, ପଢ଼ିବା ଓ ପଢ଼ାଇବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା - ସମ୍ପାଦକ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଏମ୍.ବି.ବି.ଏସ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏମ୍.ସି.ଏଚ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏଚ୍.ଏମ୍

ପ୍ଲଟ୍ ସଂ: ୨୦୨, ଚିଦାନନ୍ଦ ଆବାସ, ବୀମା ନଗର, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା

ଭ୍ରାମ୍ୟଭାଷ : ୯୦୪ ୦୯୮ ୫୪୭୩ | ଇମେଲ୍ : [aahwaan@gmail.com](mailto:aahwaan@gmail.com)

# ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକରଣ

‘ଆହ୍ୱାନ’ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ମୌଳିକ, ଅପ୍ରକାଶିତ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଲେଖାର ମାନ ଏବଂ ଭାଷା ତଥା ଉପାଦେୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । କୌଣସି ବେନାମୀ ଲେଖା ଉପରେ ଆମର କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ / ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବିଚାର ଲେଖକଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜସ୍ୱ, ତାହା ଉପରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ସହମତି ରହିବ ବୋଲି କୌଣସି ଲିଖିତ ନିୟମ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖାକୁ ଭଲଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ବୁଝିବାପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଇଥାଏ । ତଥାପି ଲେଖାର ଶତପ୍ରତିଶତ ସତ୍ୟତାର ଦାବୀ କେବଳ ଲେଖକଙ୍କର । କୌଣସି ଲେଖାକୁ ନେଇ ଉଠିଥିବା ବିବାଦର ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ ଲେଖାର ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କର, ଏଥିରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖା ପ୍ରକାଶନର ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ବିଚାର ଅଧୀନ ।

ଏହି ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଅଂଶ ବା ଲେଖା ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଲିଖିତ ଅନୁମତି ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ (ପତ୍ର ପତ୍ରିକା / ଗଣମାଧ୍ୟମ / ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି)ରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଅପରାଧ ବୋଲି ଧରିନିଆଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଲେଖକଙ୍କର ରହିବ, ସେ ଚାହିଁଲେ ତାହାକୁ ଫେସବୁକ ଏବଂ ଟ୍ୱିଟର ଆଦି ଗଣମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିପାରିବେ ।



ମହା ଶିବରାତ୍ରୀ ଉପଲକ୍ଷେ ଆହ୍ୱାନ ଓଡ଼ିଆ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା...

# ସୂଚୀପତ୍ର

ସମ୍ପାଦକୀୟ	ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୦
<b>ଗଳ୍ପ ବିଭାଗ</b>		<b>୩୭</b>
ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୨୪	ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ	୩୭
ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରେମ	ସାଗର ଖରା	୫୧
ମହା ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ	ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି	୫୪
ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷୀ	ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ	୫୮
ହନୁମାନ	ବାବାଜୀ ଚରଣ ଦାସ	୬୨
କୌରବଙ୍କ ଦୂତ ସଞ୍ଜୟ	ଅର୍ଜୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା	୬୫
ଉଦ୍ୟୋଗବଳେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି	ସୁଶ୍ରୀ ଇତିଶ୍ରୀ ଶତପଥୀ	୬୯
ଧାରେ ହସ ଧାରେ ଲୁହ	ରୀତା ଅପରାଜିତା ମହାନ୍ତି	୭୧
ମନର କ୍ଷୀପ୍ରତା	ପଙ୍କଜିନୀ ଉପାଧ୍ୟାୟ	୭୨
ଧାର୍ମିକ	ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ତ୍ରିପାଠୀ	୭୪
ବାପା ମାଆଙ୍କୁ ମୋର ପ୍ରଥମ ଚିଠି	ମେଘାସନ ସେନାପତି	୭୬
ଅବସର ଜୀବନ	ଜୟଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ	୮୧
ଗ୍ରହ ମୁଦି	ବିଶ୍ୱ ରଞ୍ଜନ ଜେନା	୮୫
<b>କବିତା ବିଭାଗ</b>		<b>୯୫</b>
ରାତିର ରାଗିଣୀ	ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ	୯୬
ତୁମ ମନର କଥା	ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା	୧୦୦
କେଉଁନାମେ ତାକିବି ହରି ?	ହରେରାମ ପଣ୍ଡା	୧୦୨
ନୂତନ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ସକାଳ	ସୁଶାନ୍ତ ଶେଖର ଦାସ	୧୦୪

ଉତ୍ତରାୟଣ ଦିବାକର	ଅଜିତ କୁମାର ରାଉତ	୧୦୭
ପ୍ରେମ କୋଣାର୍କ	ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ	୧୦୮
ଜୀବନର ଅନ୍ୟନାମ ଯନ୍ତ୍ରଣା	ଗୋଲୋକବିହାରୀ ବେହେରା	୧୦୯
କବିତା କାନନେ କୁସୁମ କଳି	ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ	୧୧୦
ପ୍ରେମ ଏକ ପୂଜା	ମଧୁସୂତା ସାହୁ	୧୧୧
ଗୋଲାପ	ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୧୨
ମାଗୁଣି	ଅଲେଖ ମେହେର	୧୧୩
ପ୍ରେମ ଏକ ଅନାହତ ନାଦ	ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର	୧୧୫
ସତେ ଅଦିନେ ଉଇଁବ ଚାନ୍ଦ	ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ତ୍ରିପାଠୀ	୧୧୭
ରଖିବନି ଅଧା	ବିନୟ କୁମାର ମିଶ୍ର	୧୧୮
ଶୀତ	ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ	୧୨୦
ଆହେ ବିଶ୍ୱପତି	ବରୁଲୁ ଭୋଇ	୧୨୧
ସ୍ୱାର୍ଥ	ନୂତନ କୁମାର ବେହେରା	୧୨୨
ଅଠର	ସତ୍ୟନାରାୟଣ ମିଶ୍ର	୧୨୪
ଜୀବନ କରିବା ପାବନ	ଅମରନାଥ ବାରିକ	୧୨୫
ମନେ ପଡ଼େ	କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ସାହୁ	୧୨୬
ଜଣା ଅଜଣା	ଡଃ ନିର୍ମଳ ନାୟକ	୧୨୭
ଜନ୍ମାନ୍ଧ ସନ୍ଧକବି ଭୀମଭୋଇ	ବିଦ୍ୟାଧର ମହାନ୍ତି	୧୨୮
ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଛି	ଡଃ ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି	୧୩୧
	ଅନାମ ଚରଣ ସାହୁ	୧୩୩
	ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ	୧୩୪
	ରୀତା ଅପରାଜିତା ମହାନ୍ତି	୧୩୫
	ସଂଯୁକ୍ତା ସାହୁ	୧୩୬

ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଛି	ସୁଭଦ୍ରା ମହାପାତ୍ର	୧୩୭
	ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସାହୁ	୧୩୮
	ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ଦେବୀ	୧୩୯
	ଲତା ବେହେରା	୧୪୧
	ନିବେଦିତା ପଣ୍ଡା	୧୪୩
	ବୀଣା ସାହୁ	୧୪୫
	ଭାସ୍କର ରାଉତ	୧୪୭
	ଭରତବନ୍ଧୁ ବିଶ୍ୱାଳ	୧୪୮
	ସିନ୍ଧୁ ନନ୍ଦିନୀ	୧୪୯
	ସୀମାଞ୍ଜଳ ପଣ୍ଡା	୧୫୧
	ବାସନ୍ତୀ ଦେଇ	୧୫୩
ତୁମ ଭାଷାଜ୍ଞାନ ଏତେ ଗୋଳିଆ	ରାଧାଶ୍ୟାମ ମହାନ୍ତି	୧୫୫
ମାନ ତେଜ ମାନମୟୀ	ବିବାସିନୀ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୫୬
	ସୌଦାମିନୀ ତ୍ରିପାଠୀ	୧୫୮
ଆସ ମୋ ହୃଦୟ ଗୋପ	ସୌଦାଗର ବିଶ୍ୱାଳ	୧୬୧
ମନେ ମନେ ଗୁଡ଼ ଖାଇ	ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ	୧୬୨
ଯୁକ୍ତ ଅକ୍ଷର : ଗୀତ ସମ୍ଭାର	କୁଳମଣି ବାରିକ	୧୬୪
ତୁମେ କେମିତି ସୃଷ୍ଟି ହେ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ	ବିଦ୍ୟୁତପ୍ରଭା ମିଶ୍ର	୧୬୫
	ପଙ୍କଜିନୀ ଉପାଧ୍ୟାୟ	୧୬୭
ମୋତେ ସେହି ରୂପ ଦେଖାଅ ହରି	ବିନୋଦିନୀ ନାୟକ	୧୬୮
ଗଣତନ୍ତ୍ରନାମା	ଦେବାଶିଷ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ	୧୭୧
ପୁନର୍ବାର	ବନ୍ଦନା ମହାପାତ୍ର	୧୭୩
ନୂଆ ଦିଶା	ଶିବାଜୀ ବାହିନୀପତି	୧୭୫

ଚାହାଣୀ କହୁଛି କାହାଣୀ ତୁମର	ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା	୧୭୭
ରଙ୍ଗର ସ୍ୱାଦ ଲୁଣି	ଶୁଭଶ୍ରୀ ରାଉତ	୧୭୮
ଅନ୍ୟକୁ ନ ଦେଖି ନିଜକୁ ଦେଖ	କଳ୍ପନା ବିହାରୀ	୧୭୯
ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁର ଲୁଚକାଳି ଖେଳ	ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ପାଲ	୧୮୦
ନାରାୟଣ ମଧୁସୂଦନ	ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଖଣ୍ଡୁଆଳ	୧୮୩
ପରମ ଜ୍ୟୋତି	ମନୋଜ କୁମାର ଭୋଇ	୧୮୪
ଦେଓଝର	ରଶ୍ମୀରେଖା ସାହୁ	୧୮୫
ପ୍ରଣମାମି ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ	କାହ୍ନୁ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୧୮୬
ଜଗା ମୋ ଜୀବନ	ଏଲିଜା ଜେନା	୧୮୮
ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମୀ ସୁଭାଷ ବୋଷ	ଚିତ୍ରାରାଣୀ ପାତ୍ର	୧୮୯
ନେତାଙ୍କର ନେତା ବୀର ନେତାଜୀ	ରମେଶ ଟାକ୍ରୀ	୧୯୧
	ରବି ନାରାୟଣ ମିଶ୍ର	୧୯୨
ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ବୋଷ	ବଟକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା	୧୯୩
ସାକ୍ଷୀ ତୋର ଚକାଆଖି	ଡଃ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୧୯୫
ମୋନାଲିସା	ବସନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ	୧୯୬
ମାତୃଭୂମି ପାଇଁ ପଦେ ଅଧେ	ଡଃ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଲତା ଲେଙ୍କା	୧୯୭
କୁହ କୁହ ଭାବଗ୍ରାହୀ	ଦିବାକର ନାୟକ	୧୯୯
ଜୀବନ ଗତି	ରାମନାରାୟଣ ଶର୍ମା	୨୦୦
ଗୁରୁ	ସାଗର ଖରା	୨୦୧
ମା	ଆଶିଷ କୁମାର ସାହୁ	୨୦୩
ମୁଁ ବଡ଼ ସ୍ୱାଭିମାନୀ	ଉତ୍ତରା ନାୟକ	୨୦୫
ବିଧି	ଅରୁଣ କୁମାର ଦାସ	୨୦୭
ହୃଦୟ ସଙ୍ଗୀତ	ଆଶୁତୋଷ ମେହେର	୨୦୯

ଆମେ ପଢ଼ିବୁ ଆମେ ବଢ଼ିବୁ	ଦୁଷ୍ଟ ବେହେରା	୨୧୦
ବିରହୀ ପ୍ରେମିକା	ଉଷାଶୀ ଜେନା	୨୧୨
ତୁମେ ଯେବେ ଫେରିବ	ଜୟନ୍ତ ଦାସ	୨୧୩
ଉଦ୍ରମୁଖା ପିନ୍ଧା ମଣିଷ	ରାକ୍ଷୀ ପ୍ରଧାନ	୨୧୫
ଏକ ଅତ୍ୟୁତ ଅନୁଭବର ଦୃଶ୍ୟପଟ	ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାପାତ୍ର	୨୧୭
ଏବେ ତୁମେ ଖୁସି ତ ?	ରୋଜାଲିନ୍ ରାଉତରାୟ	୨୧୯
ଅମୃତ ଓଡ଼ିଶା	ଆଶାରାଣୀ ଜେନା	୨୨୧
ମନମୋର କିଶିନେଲା ସେ ନନ୍ଦକୁମାର	ନଳିନୀ ଦାଶ	୨୨୩
ଶ୍ରୀ ହରି	ସୁଚରିତା ପଢ଼ିହାରୀ	୨୨୫
ପ୍ରମାଣ	ବିଶ୍ୱଜିତ ନାୟକ	୨୨୭
ପ୍ରେମ ଜାଲ କରେ କାଳ	ସଞ୍ଜୟ ନାଏକ	୨୨୯
ଭଲ ଅଛି	ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଟି	୨୩୦
ପାଷାଣୀ ମୁଁ	ଶିଳ୍ପାଲିପି ବେହେରା	୨୩୧
ଅଛ ଦେବତା	ଅଙ୍କିତ ସାହୁ	୨୩୨
ବୀଣାପାଣି	ଇଂ ସନମ ଦେବୀ	୨୩୩
ତୁ ତତେ ସଜାଡ଼େ	ଅଶୋକ କୁମାର ବାରୀକ	୨୩୪
ନମ୍ରତ୍ତି ଫଳିନମ୍ ବୃକ୍ଷମ୍	ବିଶ୍ୱ ରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି	୨୩୫
ପଥରରେ ପରିଣତ ହେବା ପଛରେ	କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ	୨୩୬
ମୁଁ କଣ ପଢ଼ିପାରେ ତୁମକୁ	ଶକ୍ତି ସୁମନ ଦାସ	୨୩୮
ସ୍ମୃତିରେ ଟାଟା	ଭାରତୀ ମୁଦୁଲି	୨୪୦
ସିଏ ତୁମେ	ସିନ୍ଧୁ ପଟ୍ଟନାୟକ	୨୪୩
ଆସର	ଉପେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ବସ୍ତିଆ	୨୪୪

**ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ**

**୨୪୫**



ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳା ୨୦୨୫	ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	୨୪୭
କୁମ୍ଭ ମେଳା, ଗାଥା ଓ କଥା	ଅର୍ଜୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା	୨୫୨
ବସୁଧୈବ କୁରୁମ୍ଭକମ୍ ପ୍ରତୀକ : ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳା ମାଧବାନନ୍ଦ ଭୋଇ		୨୫୯
ବୋଉ	ନିତ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦ	୨୬୫
"ଜୀବନ ଜାହୁରୀ" ଏକ ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ	ବିକାଶ ମହାନ୍ତି	୨୬୯
ପରମହଂସ ଶଙ୍କର ତାପ୍ତର୍ଯ୍ୟ	ଲୋପାମୁଦ୍ରା ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୨୭୪
ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ	ବାବାଜୀ ଚରଣ ଦାସ	୨୭୭
ଅମ୍ଳାନ ସୁଭାଷ	ଜୟଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ	୨୮୫
ନେତାଜୀଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ଚରିତ୍ରର ଅନେକ ଦିଗ ଅସିତ ମହାନ୍ତି		୨୮୭
ମାତୃତ୍ୱ ଅନୁଭବର ଅବକ୍ଷୟ	ରଶ୍ମିରେଖା ସାହୁ	୨୯୨
ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରେମ	ମଧୁସ୍ମିତା ସାହୁ	୨୯୪
ମାଘ ବ୍ରତ	ବନ୍ଦନା ମହାପାତ୍ର	୨୯୮
ରାମ ରାଜ୍ୟର ପରିକଳ୍ପନା ଓ ବାସ୍ତବତା	ଆଶୁତୋଷ ନାୟକ	୩୦୦
ନାରୀ ଓ ସମାଜ	ପଙ୍କଜ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୩୦୮
କୃଷ୍ଣାଙ୍ଗୀ ସୁନ୍ଦରୀ	ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଜିଲିକାରା	୩୧୩
ପୁସ୍ତକ ଜଗତ ଓ ଡିଜିଟାଲ୍ ଜଗତ	ମୁକ୍ତିରାଣୀ ଦେବତା	୩୧୫

**ବିଶେଷ ସୂଚନା**

**୩୧୮**

# ସମ୍ପାଦକୀୟ



ନମସ୍କାର

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ନୂତନ ସଂସ୍କରଣ ସହ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଆୟୋଜିତ ହେଉଛି, ମହାକୁମ୍ଭମେଳା । ଏହି ଆୟୋଜନ ବିଶ୍ୱରେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ସମ୍ଭବତଃ ଆଗାମୀ ୧୪୪ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିଭଳି ଆୟୋଜନ ପୁଣିଥରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହି ଆୟୋଜନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ହେଲେ ଏହି ଆୟୋଜନ ଯେ ଏତେ ବିଶାଳ ତାହା ଆମ ଭାବନାରୁ ଅଧିକ । ଏବଂ ଏଠାରେ ସୁବିଧା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅସୁବିଧା ହେଉଥିବା କଥା ଏବେ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି । ମେଳା ଆରମ୍ଭରେ ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା ଯେ ଏଥିରେ ଅନୁ୍ୟନ ଚାଲିଶି କୋଟି ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ଖବର ଅନୁସାରେ ଏହା ଚାଲିଶି କୋଟିରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ସାରିଲେଣି ଏବଂ ଆହୁରି ଦୁଇ ସପ୍ତାହର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି । ତେଣୁ ଆପଣ ଅନୁମାନ କରି ପାରୁଥିବେ କେତେ ବିଶାଳ ଏହି ମହାକୁମ୍ଭମେଳା ହେଉଛି ।

ବାସ୍ତବିକ ସନାତନ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିବା ଅଗଣିତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଯେ ଏକାକାର ହେଉଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖିଲେ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉନାହିଁ । ରାଜନୈତିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମ ସମାଜକୁ ଜାତି ବା ଗୋଷ୍ଠିରେ ଭାଗ ଭାଗ କରିଦେଇଥିବା ଆମ ସମ୍ପ୍ରିଧାନ ଠାରୁ ଆମର ଧାର୍ମିକ ଆତ୍ମା ଯେ କେତେ ଭଲ ତାହା ଏହି ବିଶାଳ ଆୟୋଜନରୁ ଜଣା ପଡ଼େ । ଏଠି ଜାତି ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ଏକାକାର ହେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ରହୁଛନ୍ତି, ସ୍ନାନ କରୁଛନ୍ତି, ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠି ଛୁଆଁ ଅଛୁଆଁ କିଛି ନାହିଁ ।

ଏହିଭଳି ଏକ ସମାଜ ଆମକୁ ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ ଦେଶକୁ ବିଭକ୍ତ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବିଭେଦକାରୀ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆୟୋଜନ ଦେଖିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ।

ଚଳିତ ସମୟର ସବୁଠାରୁ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଘଟଣା ଯାହା ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଉଚିତ ତାହା ହେଉଛି ଦିଲ୍ଲୀର ସର୍ବସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ଏବଂ ଏହାର ଫଳାଫଳ । ବିଗତ ଦୁଇ ଦୁଇଥର ଦିଲ୍ଲୀ ବିଧାନସଭାକୁ ଅକ୍ତିଆର କରି ରଖିଥିବା ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ଚଳିତ ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଉତ୍ସାହର ସହ ନିର୍ବାଚନ ରଣାଙ୍ଗଣରେ ପାଦ ଦେଇଥିଲା । ଏହାର ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟରେ କୌଣସି ଅବହେଳା କରିନଥିଲେ । ହେଲେ ଅରବିନ୍ଦ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ଉପରେ କିନ୍ତୁ ଦିଲ୍ଲୀବାସୀ ଆଉ ଭରସା କରିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଆଠ ତାରିଖଦିନ ପ୍ରକାଶିତ ନିର୍ବାଚନ ଫଳାଫଳରେ ଦିଲ୍ଲୀ ବିଧାନସଭାର ଶାସନଭାର ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟିକୁ ଦେଇଦେଲେ । ଏହି ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ବିଜୟକୁ ନେଇ ଆଶାନ୍ୱିତ କେଜରିୱାଲ୍ ଅନେକ ମଞ୍ଚରେ ଭାଷଣ ଦେଉଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦୀଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଜୀବନ ଥିବାଯାଏ ସେ କେବେ ବି କେଜରିୱାଲଙ୍କୁ ହରାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ନିର୍ବାଚନ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏକଜିଟ୍ ପୋଲ୍ ସବୁ ଘୋଷଣା ହେଲା ସେଇ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଦଳ ତରଫରୁ କୁହାଗଲା ଯେ ଏହି ସବୁ ପୋଲ୍ ମିଥ୍ୟା । ଦଳରେ ସଦ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବା ଅବଧେଶ ଓଝା ଓରଫ ଓଝା ସାର୍ ବା ରାଜାବାରୁ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ ଯେ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ପଞ୍ଚାବନ ସିଟରେ ନିର୍ବାଚନ ଜିତିବ ।

ନିର୍ବାଚନର ଫଳାଫଳ ଘୋଷଣା ହେବାର ଚବିଶି ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ନାଟକ ରଚାଇବାରେ ଓସ୍ତାଦ୍ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ପୁଣିଥରେ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ହଇଚଇ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ବିଫଳ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଦଳର ରାଜ୍ୟସଭା ସାଂସଦ

ସଞ୍ଜୟ ସିଂହ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ତାଙ୍କ ଦଳର ବିଧାୟକ ମାନଙ୍କୁ କିଣିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜଣେ ବିଧାୟକଙ୍କ ନାଁ କହିବା ସହ ତାଙ୍କୁ ଫୋନରେ ଏହି ଅଫର୍ ମିଳିଥିବା କଥା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ।

ଏହି ଖବର ପ୍ରକାଶିତ ହେବାପରେ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଚଳଚଞ୍ଚଳ ହେଉଥିଲା । ଏହିଭଳି ଅନେକ ସମୟରେ ହଇଚଇ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ତରଫରୁ ଅନେକ ଏହିଭଳି ଘୋଷଣା ମାନ କରାଯିବାର ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ବାସ୍, ଏଇଥର ମଧ୍ୟ ସମାନ ରୂପରେ ସେଇ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଚର୍ଚ୍ଚାକରୁଥିବା ବୁଦ୍ଧିଜୀବିମାନେ ଏହାକୁ ହାସ୍ୟାସ୍ୱଦ ବୋଲି କହିବା ସହ ଏହାର ପ୍ରମାଣ କାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ ।

ନିର୍ବାଚନ ସରିବା ପରେ ଫଳାଫଳ ଘୋଷଣାର ଚବିଶି ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ଭାଜପା ବିଧାୟକଙ୍କୁ କିଣିବା କଥା ଚିନ୍ତା କରିବ ? କିଏ ଜିତିବ ବା ହାରିବ ସେ କଥା ଭାଜପା କେମିତି ଜାଣିବ ଯେ, କାହାକୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଇବ ? ଯେହେତୁ ଦୁଇ ଦୁଇଥର ଶାସନ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ଦଳ ଦିଲ୍ଲୀରେ କୌଶସି ଆଖିଦୃଶିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଉନ୍ନତି କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଦଳର ଲୋକପ୍ରିୟତା ହରାଇବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରସାରିତ କିଛି ଭିଡ଼ିଓରେ ଏହା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା ଯେ ଦିଲ୍ଲୀର ସାଧାରଣ ଜନତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏବଂ ଭାଜପା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦଳ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଅସମ୍ଭବ ମନେ ହେଉଥିଲା । ଭାଜପା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ସାରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ହିଁ ଦିଲ୍ଲୀର ଶାସନ ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ତା ହେଲେ ଏହିଭଳି ସମୟରେ ସେମାନେ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟିର ବିଧାୟକଙ୍କୁ କିଣାବିକା କରିବେ ବା କାହିଁକି ? ?

ଅତୀତରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଘଟଣା ସବୁ ଘଟିଛି, ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ତରଫରୁ

ଏହିଭଳି ଅନେକ ଦାବୀ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପରେ ସେଥିରୁ ଓହରି ଯାଇଛନ୍ତି । ହେଲେ, ଏହି ଘଟଣାରେ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ଦଳକୁ ବଦନାମ କରାଯାଉଛି ବୋଲି ଦାବୀ କରି ଦିଲ୍ଲୀ ଉପରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ନିକଟରେ ଫେରାଦ ଦେଲେ ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ ଉପରାଜ୍ୟପାଳ ଏହି ମାମଲାର ଗମ୍ଭୀରତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହାର ତଦନ୍ତ ଭାର ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ବିରୋଧୀ ବିଭାଗକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେଲେ ।

ତୁରିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ଆଣ୍ଟି କରପ୍ସନ୍ ରୁ୍ୟରୋ ଅଧିକାରୀ ଏହି ମାମଲାରେ ଅଧିକ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ପ୍ରମୁଖ ଅରବିନ୍ଦ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ବାସଗୃହ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । ଏହା ସନ୍ଦେହାସ୍ପଦ ଥିଲା । ଆପଣ ନିଜେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଅଧିକ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ବେଳକୁ ଓହରିଗଲେ ? ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ତରଫରୁ କୁହାଗଲା ଯେ ଭାଜପା ଦ୍ୱାରା ଏସିବିର ଅପବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ, କେଜରିୱାଲଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରାଯାଉଛି ।

ଏଣେ ଏସିବି ଅଧିକାରୀ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ସହ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର କରି ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବା ସମୟରେ ସାଂସଦ ସଂଜୟ ସିଂହ ଏସିବି ଅଫିସରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇ ଅଭିଯୋଗ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟିର ଜଣେ ବିଧାୟକଙ୍କ ନାଁ ସହ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ ଦ୍ୱାରା ଅଫର୍ ଦିଆଯାଉଛି ବୋଲି କହି ଗୋଟିଏ ମୋବାଇଲ୍ ନମ୍ବର ମଧ୍ୟ ଲେଖାଇ ଆସିଲେ । ଏହି ସବୁ ପ୍ରକରଣ ସାଧାରଣରେ ଯେଉଁଭଳି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ତାହା ଆଉ କହିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଏହି ମାମଲାକୁ ନେଇ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟିକୁ ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ ପଛାଇ ନଥିଲେ ।

ସେ ଯା'ହେଉ ଆଠ ତାରିଖ ସକାଳରୁ ହିଁ ଯେତେବେଳେ ଭୋଟ ଗଣତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ପ୍ରଥମେ ପୋଷ୍ଟ ବ୍ୟାଲେଟର୍ ଗଣତିରେ ଉଭୟ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ଓ

ଭାଜପା ମୁହଁମୁହଁ ମୁକାବିଲା କରୁଥିଲା ବେଳେ କିନ୍ତୁ ଯେମିତି ଯେମିତି ଦିନ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ସେଇମିତି ସେମିତି ଗଣିତ ଭାଜପା ସପକ୍ଷରେ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ଦିନ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଭାଜପା ୪୮ ଆସନରେ ବିଜୟୀ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ୨୨ଟି ଆସନ ସହ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି କେବଳ ପରାଜୟ ବରଣ କରିନଥିଲା ବରଂ ଦଳର ପ୍ରମୁଖ ଅରବିନ୍ଦ୍ କେଜରିୱାଲ୍, ମନିଷ ଶିଶୋଦିଆ, ସୌରଭ ଭାରଦ୍ୱାଜ୍ ସମେତ ଅନେକ ତୁଙ୍ଗ ନେତା ପରାଜିତ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ । ଏହିଭଳି ଫଳାଫଳର ଆଶା ଆଦୌ କରିନଥିବେ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ଦଳର ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବା ଆତିଶି ମାଲ୍ୱେନା ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ ।

ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଦଳ ତରଫରୁ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ପରେ କେଜରିୱାଲ୍ ହିଁ ପୁଣି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେବେ, ହେଲେ ଫଳାଫଳ ଏତେ ନିରାଶାଜନକ ହୋଇଛି ଯେ ଏବେ ସେ ପରାଜିତ ପ୍ରାର୍ଥୀ । ଚାହିଁଲେ ସୁଦ୍ଧା ଦିଲ୍ଲୀ ବିଧାନସଭାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆତିଶି ମାଲ୍ୱେନା ଏବେ ମଧ୍ୟ ବିପକ୍ଷ ଦଳର ନେତ୍ରୀ ଭାବରେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ।

ଏହି ନିର୍ବାଚନ ଫଳାଫଳ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିଫଳ ହୋଇ ପରାଜୟକୁ କିଭଳି ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ସେଇ କଥା ଚିନ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ କିନ୍ତୁ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିବା ଆତିଶି ମାଲ୍ୱେନା, ନିଜର ବିଜୟ ଶୋଭାଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଭୁଲି ନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏତାଦୃଶ ଆଚରଣ ଦେଖି ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅନ୍ତର୍ଦଳ ସ୍ୱଷ୍ଟ ବାରି ହେଉଛି । କାରଣ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ପରେ ହୁଏତ କେଜରିୱାଲ୍ ପୁଣିଥରେ ନିର୍ବାଚନ ରଣାଙ୍ଗଣରେ କେବଳ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପରେ ହିଁ ଓହ୍ଲାଇବେ ଏବଂ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଥିବା ଅଗଣିତ ମାମଲାରେ ସେ ପୁଣିଥରେ ଜେଲ ଯାଇ ପାରିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏଡ଼ାଇ ହେଉନାହିଁ, ହେଲେ ଆତିଶି ମାଲ୍ୱେନା କିନ୍ତୁ

କୌଣସି ମାମଲାରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ଖୁସି ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଯଦି କେଜରିୱାଲ ଜେଲ୍ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ତା ହେଲେ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟିର ଭାର ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଆତିଶିଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

ଏଣେ ନିର୍ବାଚନ ପରେ ଆଉ ଏକ ସମ୍ଭାବନାକୁ ନେଇ ପୁଣିଥରେ କଳ୍ପନାଜଳ୍ପନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି । କିଛି ରାଜନୈତିକ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତାନୁସାରେ କେଜରିୱାଲ ଚାହିଁଲେ ପୁଣିଥରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଞ୍ଜାବରେ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟିର ସରକାର ରହିଛି ଏବଂ ସେ ଚାହିଁଲେ ପଞ୍ଜାବର ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭଗଞ୍ଜୁ ମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ତଫା ଦେବାପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ନିଜେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

ଏହି ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ଶୁଣାଯାଉଛି କାଳେ ପଞ୍ଜାବରେ ଅନେକ ରାଜନୈତିକ ଚଞ୍ଚଳତା ଦେଖାଦେଇଛି । ଭଗଞ୍ଜୁ ମାନ୍ କାଳେ ଭାଜପାର ତୁଙ୍ଗ ନେତାମାନଙ୍କ ସହ ସଂପର୍କରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ତରଫରୁ ତାଙ୍କର କିଛି ବିଧାୟକଙ୍କୁ ଅଫର୍ ମିଳିଛି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଯାଉଛି ।

ଆଜି ସଦ୍ୟ ମିଳିଥିବା ସୂଚନା ଅନୁସାରେ ଗତକାଲି ଅର୍ଥାତ ଦଶ ତାରିଖ ଦିନ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପଞ୍ଜାବର ସରକାରରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟିର ବିଧାୟକ ଓ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଏକ ବୈଠକ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଆୟୋଜିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏହି ବୈଠକ ପରେ ବୁଦ୍ଧିଜୀବିମାନେ ଦେଇଥିବା ସମ୍ଭାବନା ସତ୍ୟ ହେବଭଳି ମନେ ହେଉଛି । ହେଲେ ଏହାକୁ ନେଇ ଅନେକ ନେତା ଚରମବାଣୀ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ସାରିଲେଣି । ବୈଠକ ପରେ ଭଗଞ୍ଜୁ ମାନଙ୍କୁ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଏହି ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଦେଖାଯାଉ ଭବିଷ୍ୟତରେ କଣ ହେଉଛି ସେ କଥା ଆଗାମୀ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଜଣା ପଡ଼ିବ ।

କିନ୍ତୁ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ପରାଜୟ ସହ ଏକ ଯୁଗର ଅନ୍ତ ହେଇଛି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା କେଜରିୱାଲଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ଜୀବନ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ଓ (ସେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ କହୁଥିଲେ) ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଶେଷ ହୋଇଛି ।

କେଜରିୱାଲଙ୍କ ପରାଜୟର ଯଦି କାରଣ ଖୋଜାଯାଏ ତାହେଲେ ଅନେକ କାରଣ ସ୍ୱଷ୍ଟ ବାରି ହୋଇପଡ଼େ । ବିଶେଷତଃ ଦିଲ୍ଲୀର ଉନ୍ନତି ନ କରିବା ପ୍ରମୁଖ କାରଣ । ଯମୁନା ନଦୀକୁ ସଫା କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦଶ ବର୍ଷରେ ବି ଫଳବତୀ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ଦିଲ୍ଲୀର ସଡ଼କ ଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା, ଦିଲ୍ଲୀକୁ ପ୍ରଦୁଷଣ ମୁକ୍ତ କରିବା, ଘରକୁ ସଫା ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଇବା ଇତ୍ୟାଦି କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସେ ପୂରଣ କରି ପାରିନାହାନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀରେକ ମଦ ବିଧେୟକରେ ଘୋଟାଲା, ମୋହଲ୍ଲା କ୍ଲିନିକ୍ ଘୋଟାଲା, ସରକାରୀ ସ୍କୁଲ୍ ଘୋଟାଲା ଏହିଭଳି ଅନେକ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ମାମଲାରେ ସେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ନିଜର ସମ୍ମାନ ହରାଇ ସାରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ଗଣମାଧ୍ୟମ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରକ୍ଷା କରିବାରେ ବିଫଳତା ନେଇ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ ସେ ଅତି ଚତୁରତାର ସହ ଉତ୍ତର ଦେଉଥିଲେ ଯେ ସେ କୌଣସି କାମ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ କୋଭିଡ଼ ଏବଂ ପରେ ପରେ ବିଭିନ୍ନ ମିଥ୍ୟା ମାମଲାରେ ଜେଲରେ ରହିବା ଫଳରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ସେ କୌଣସି କାମ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଭାବିଲେ ଯଦି ପୁଣି ଥରେ କେଜରିୱାଲ ଜିତିବୁ ପୁଣି ସେ ସେଇ ଏକା କଥା କହିବେ ଯେ ଆମକୁ କାମ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମେ ସେଇଦଳକୁ ଜିତାଇବା ଯିଏ କିଛି କାମ କରି ପାରିବ । ତେଣୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଡବଲ୍ ଇଞ୍ଜିନ୍ ସରକାର୍ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଲୋକମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ଭାଜପାକୁ ଜିତାଇଲେ ।



ଏହା ପରେ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଦିଲ୍ଲୀରେ କୋଭିଡ଼ ସମସ୍ୟା ଚାଲିଥିଲା ସେଇ ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଜାନ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଥିବା କେଜରିୱାଲ କିନ୍ତୁ ନିଜପାଇଁ ବହୁ କୋଟୀ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ମହଲ ନିର୍ମାଣ କରାଇଥିଲେ, ଯାହା ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଭାବନାକୁ ଆହତ କରିଥିଲେ ।

ସେହି ମହଲ ବିଷୟରେ ଯେତେବେଳେ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ସନ୍ତୋଷଜନକ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ପାରିନଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆତ୍ମ ଆଦମୀ ହୋଇନଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ।

ନିଜ ଦଳରେ ଥିବା ଅନେକ ସଦସ୍ୟ ଜେଲ ଯିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପଦବୀରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେବାପାଇଁ କହିବା ବେଳେ ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ଜେଲ ଗଲେ ସେତେବେଳେ ନିଜେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇ ନିଜର କ୍ଷମତାଲୋଭୀ ସ୍ୱରୂପକୁ ଦେଖାଇଥିଲେ । ନିଜ ଦଳର ରାଜ୍ୟସଭା ସାଂସଦ ସ୍ୱାତୀ ମାଲିୱାଲ ଯେତେବେଳେ କେଜରିୱାଲଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଚିବ ତାଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରିଥିବା ନେଇ ଅଭିଯୋଗ ଆସିଥିଲା ଯାହାକୁ କେଜରିୱାଲ ଅଣଦେଖା କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ତରରେ ଏହାର ଘୋର ନିନ୍ଦା କରାଯାଇଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଏହି ନିର୍ବାଚନର ଅନେକ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସ୍ୱାତୀ ମାଲିୱାଲ ଦିଲ୍ଲୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ବୁଲି ବୁଲି ଲୋକଙ୍କ ଦୁରାବସ୍ଥାକୁ ଭିଡ଼ିଓ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯାହା ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାମ କରିଲା ।

ବର୍ଷ ୨୦୨୪ର ସର୍ବସାଧାରଣ ସଂସଦୀୟ ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ଇଣ୍ଡି ଗଠବନ୍ଧନରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା କେଜରିୱାଲ ପରେ ପରେ କଂଗ୍ରେସ ବିରୋଧୀ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ କଂଗ୍ରେସ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ତଥା କେଜରିୱାଲଙ୍କ

ବିରୋଧରେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ।

ଏହି ସବୁ କାରଣରୁ କେଜରିୱାଲ୍ ନିଜ ସ୍ଥିତି ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲେ । ଏବେ ଆମ୍ଭ ଆଦମୀ ପାର୍ଟିର ସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ତଥା ଏହାର ଭବିଷ୍ୟ କଣ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତନ କରିବା ସମୟ ଆସିଛି । ଦେଖାଯାଉ ପାଣି କେଉଁଆଡେ ଯାଉଛି । ଯାହା ବି ହେଉ ଓଡ଼ିଆରେ କଥାଟିଏ ଅଛି, ଅତିରୁ ଇତି । ଏଠାରେ ଠିକ୍ ସେଇୟା ହିଁ ହୋଇଛି ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ ସମସ୍ତେ ଅରବିନ୍ଦ କେଜରିୱାଲ୍‌ଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥା ହେଉଥିବା ବେଳେ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ଦିଲ୍ଲୀ ନିର୍ବାଚନରେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପ୍ରାର୍ଥୀ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସତୁରି ଆସନରୁ ଛଅଅଷ୍ଟି ଆସନରେ ଏମାନଙ୍କ ଜମାନତ ଜବତ କରାଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବନିମ୍ନ ଭୋଟ୍ ପାଇବାକୁ ଏମାନେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ଖୋଦ୍ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ମଙ୍ଗ ଧରିଥିଲେ । କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ନିର୍ବାଚନ ପରେ ଭଲ ଫଳାଫଳର ଆଶା କରିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ଦିଲ୍ଲୀ ବିଧାନସଭା ପାଇଁ ଖାତା ଖୋଲିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ବିଗତ ଅନେକ ବର୍ଷରୁ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଯେତେ ସବୁ ନିର୍ବାଚନରେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଛି ସବୁଠାରେ ବିଫଳତା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି । ଏହି ବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇ ଜଣେ ରାଜନେତା କହିଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ଡାଇନୋସର୍ ପ୍ରାଣୀ ପୃଥିବୀରେ ପୁଣିଥରେ ଦେଖା ଦେଇପାରେ ହେଲେ କଂଗ୍ରେସର ଉତ୍ତର ହେବା ଆଉ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ ।

ତେଣେ କଂଗ୍ରେସର ଜଣେ ଭୁଙ୍ଗ ନେତା ଗୋଟିଏ ପୋଡ଼କାଷ୍ଠରେ ନିଜସ୍ୱ ମତ ଦେଉଥିବା ସମୟରେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅବସର ନେବାପୂର୍ବରୁ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀଙ୍କୁ ସେ ବିରୋଧୀ ଦଳରେ ବସିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ସେ ଚାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁଭଳି ଅପମାନ କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ଗତ ଦଶବର୍ଷ ହେଲା ସହି ଆସୁଛନ୍ତି ସେହିଭଳି କିଛି ମୋଦୀଙ୍କ ସହ

ହେଉ । ହେଲେ କଥାରେ ଅଛି, ଏତେ ସପନକୁ ରାତି କାହିଁ? ଏହିଭଳି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିବା ରାଜନେତା ମଧ୍ୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ସାରିବେଣି ଯେ ମୋଦୀଙ୍କୁ ହରାଇବା ଆଶା ଆଶରେ ହିଁ ରହିଯିବ । ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋଦୀଙ୍କ ସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖିଲେ ଯେ କେହି ବି ଗର୍ବିତ ମନେ କରୁଥିବ ।

ଆମ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ଦିଲ୍ଲୀ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ପରାସ୍ତ ହୋଇଛି । ଏନେଇ ଆମ ଆଦମୀ ପାର୍ଟିର ରାଜ୍ୟ ସଭା ସଦସ୍ୟ ସ୍ୱାତୀ ମାଲିଙ୍ଗାଲ ଟୁଇଟ୍ କରିଛନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କ ଟୁଇଟ୍ରେ ହ୍ରୈପଦୀଙ୍କ ବସ୍ତୁହରଣର ଫଟୋ ପୋଷ୍ଟ କରି ପରୋକ୍ଷରେ କଟାକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ବେଶ ଭାଇରାଲ ହେଉଛି ।

ସ୍ୱାତୀ ମାଲିଙ୍ଗାଲ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଅରବିନ୍ଦ କେଜ୍ରିୱାଲଙ୍କ ବାସଭବନରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଚିବ ବିଭବ କୁମାର ତାଙ୍କ ସହିତ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ସେ ଏହି ମାମଲାରେ କେଜ୍ରିୱାଲଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ ।

ଦିଲ୍ଲୀ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଭାଜପା ୭୦ଟି ଆସନରୁ ୪୮ଟିରେ ବିଜୟୀ ହୋଇ ବହୁମତ ହାସଲ କରିଛି । ଆପ୍‌ର ଜାତୀୟ ସଂଯୋଜକ ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀର ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦ କେଜ୍ରିୱାଲଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦଳର ବରିଷ୍ଠ ନେତା ମନୀଷ ସିସୋଡିଆ, ସୌରଭ ଭରଦ୍ୱାଜ ଏବଂ ସତ୍ୟେନ୍ଦ୍ର ଜୈନ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବାଚନରେ ପରାସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । କେଜ୍ରିୱାଲ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଆସନରେ ଭାଜପାର ପରଭେଶ ବର୍ମାଙ୍କଠାରୁ ୪,୦୮୯ ଭୋଟ ବ୍ୟବଧାନରେ ପରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ପୂର୍ବତନ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମନୀଷ ସିସୋଡିଆ ଜଙ୍ଗପୁରା ଆସନରୁ ଭାଜପାର ତରବିନ୍ଦର ସିଂହ ମାରଜାହଙ୍କଠାରୁ ୨୭୫ ଭୋଟରେ ପରାସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ୨୨ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ସରକାର ଗଠନ କରିବାକୁ ଯାଉଛି ।

ଏହା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ, ଏହାର କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ, ଜାନୁଆରୀ ଶେଷ ସପ୍ତାହରେ

ସ୍ୱାତୀ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ଘର ବାହାରେ ଅଳିଆ ଫିଙ୍ଗି କହିଥିଲେ ଯେ ସୁଧୁରି ଯାଅ ନଚେତ ଦିଲ୍ଲୀବାସୀ ସୁଧାରି ଦେବେ । ସ୍ୱାତୀ କେଜରିୱାଲଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ । ସେ ତିନୋଟି ଅଳିଆ ସଂଗ୍ରହ ଟ୍ରକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ଚଢ଼ି ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

ମାଲିୱାଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନେ ବିକାଶପୁରୀର ରାସ୍ତାରୁ ଅଳିଆ ସଂଗ୍ରହ କରି ତିନୋଟି ମିନି ଟ୍ରକରେ ଲୋଡ଼ କରି ଫିରୋଜଶାହା ରୋଡ଼ରେ ଥିବା କେଜରିୱାଲଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଅଳିଆକୁ ତଳେ ପକାଇ ଦେଲେ, ଏହା ପରେ ମହିଳା ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ସେଠାରୁ ହଟାଇ ଦେଲେ ।  
(ସୌଜନ୍ୟ - ଧରିତ୍ରୀ.କମ୍)

ଚଳିତ ବର୍ଷର ସର୍ବସାଧାରଣ ବଜେଟରେ ମୋଦୀ ସରକାରଙ୍କ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ମଳା ସୀତାରମଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚମକାଇ ଦେଇ ଏହିଭଳି ଏକ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଲେ ଯାହାର ଆଶା କେହି ବି କେବେ ବି କରିନଥିବେ । ବିଗତ କେଇ ମାସ ହେଲା ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ମଳା ସୀତାରମଣଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରାଯାଉଥିଲା ସେ ଅଧିକ କର ଆଦାୟ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି କହି । ବଜେଟ୍ ଆସିଲେ ପ୍ରାୟତଃ ମଧ୍ୟମବର୍ଗ ଆଶା କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଅଧିକ କର ଛାଡ଼ ହେବ । ଗତ ବର୍ଷ ତାହା ସାତ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ବେଳେ ଏହା ଅଧିକ ହେବାର ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା । ଅନେକ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ଥର ପ୍ରଚାର ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟମ ବର୍ଗଙ୍କୁ କର ରିହାତି ଦିଆଯାଉ ବୋଲି ଦାବୀ କରୁଥିଲେ । ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରତିବର୍ଷ କିଛି ହଜାର ଟଙ୍କାର କର ରିହାତି ମିଳିଥାଏ ହେଲେ ଚଳିତ ବର୍ଷର ବଜେଟରେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତି ସୀତାରମଣ, ସାଧାରଣ ବର୍ଗର ବେତନଭୋଗୀ ମାନଙ୍କୁ ବାରଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଆୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର ରିହାତି ଦେବା ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ବଜେଟ ପରେ ପରେ ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ବିରୋଧୀ ଦଳ ବଜେଟର

ସମାଲୋଚନା କରିବା ଦେଖାଯାଇଥାଏ, ଚଳିତ ବର୍ଷ କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦେଖା ଦେଇଛି, କୌଣସି ବିରୋଧୀ ଦଳ ବଜେଟକୁ ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିନାହାନ୍ତି ।

ସୁଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଏହି ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରେ ହିଁ ଅନେକ ଆମେରିକୀୟ ସଂସ୍ଥା ବନ୍ଦ ହୋଇ ଗଲା, ଯେଉଁ ସଂସ୍ଥା ଭାରତରେ ବର୍ଷ ୨୦୨୪ ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ଶିଳ୍ପପତି ଗୌତମ ଅଦାନୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଫଳରେ ଅଦାନୀ ଗୁପ୍ତର ଶେୟାର ସୁଚକାଙ୍କରେ ଭାରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଆମେରିକାରେ ରହୁଥିବା କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସଂସ୍ଥାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷ ପ୍ରରୋଚନାରେ ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତାମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କଥା ଅନେକ ସମୟରେ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ । ହେଲେ ସେହି ସବୁ ସଂସ୍ଥା ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କରି ବନ୍ଦ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଏବେ ଭାରତକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ଭଳି କୌଣସି ଯୋଜନା ବିରୋଧୀ ଦଳ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି । କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଭାରତ ବିରୋଧୀ କିଛି ତତ୍ତ୍ୱ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ଭାରତରେ ଅସ୍ଥିରତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଟୁଲକିଟ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଭାରତର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟାପାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଅନେକ ସଂସ୍ଥା ଟ୍ରମ୍ପ ପ୍ରଶାସନ ପରେ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ଲାଗିଛି । ଯାହା ଫଳରେ ନୂଆ ଟୁଲକିଟ୍ କିଛି ଉପଲବ୍ଧ ନ ହୋଇ ପାରିବା ହେତୁ ବିରୋଧୀ ଦଳ କିଛି ନୂଆ କନ୍ଦଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ।

ଆମେରିକାରେ ତୋନାଲ୍ଡ୍ ଟ୍ରମ୍ପ୍ ବିଜୟୀ ହେବାପରେ ପରେ ଗୋଟିଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଆମେରିକାରେ ବେଆଇନ ଭାବରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଫେରାଇ ପଠାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ଏଇ କ୍ରମରେ ଭାରତର ଦୁଇଶହରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆମେରିକାରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଇଛି ।

ଆମେରିକୀୟ ନିୟମାନୁସାରେ ବେଆଇନ୍ ଭାବରେ ରହୁଥିବା ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ମାନେ ଅପରାଧ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସୁଥିବା ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ହାତ ଓ ପାଦକୁ ବେଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧି ବିମାନରେ ପଠାଯାଉଥିବା ଛବି ଦେଖି ଭାରତରେ ମିଶ୍ରିତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । କିଛି ତଥାକଥିତ ବୁଦ୍ଧିଜୀବି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେରିକା ସରକାରଙ୍କ ଏତାଦୃଶ ଆଚରଣ ମାନବ ଅଧିକାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଛି । ଏହା ବିପରୀତ ଅନେକ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ବେଆଇନ୍ ଭାବରେ ଆମେରିକାରେ ଅନୁପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗ୍ରମ୍ପ ପ୍ରଶାସନ ନେଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପରେ କୌଣସି ଭୁଲ ନାହିଁ ।

କୌଣସି ଦେଶରେ ଯଦି ବିନା ଅନୁମତିରେ କେହି ପ୍ରବେଶ କରେ ତାହେଲେ ତାହାକୁ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ବୋଲି ହିଁ କୁହାଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଭାରତରେ କୋଟି କୋଟି ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବା ଉଚିତ ହେବ ବୋଲି ଅନେକେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଉଚ୍ଚମାନର ଜୀବନଶୈଳୀ ଓ ଅଧିକ ଆୟ ଆଶାରେ ଅନେକ ଲୋକ ଆମେରିକା ଭଳି ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଶରଣ ନିଅନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଚୋରାରେ ଆମେରିକାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷାଧିକ ଟଙ୍କା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଗତବର୍ଷ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିଥିବା ତୁଙ୍ଗ ନାମକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଏହି ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଅତି କଠୋର ପଥରେ ଲୋକମାନେ ଜୀବନମରଣକୁ ଭୃକ୍ଷେପ ନ କରି ଆମେରିକା ଯିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । କୁହାଯାଉଛି ଯେ କାଳେ ଲୋକମାନେ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଆମେରିକାରୁ ଫେରିଥିବା ଏହି ବେଆଇନ୍ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗ୍ରମ୍ପ ପ୍ରଶାସନ ଅନ୍ୟାୟ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଭାରତ ଫେରିବାପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏବେ ଦାବୀ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆମେରିକା ଯିବାପାଇଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ

ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିସାରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ସହାୟତା ଦିଆଯାଉ । ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଏଥିପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୋରାରେ ଆମେରିକାରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଆୟ କରି ପାରିବେ ।

ଯଦି ଟ୍ରମ୍ପ ପ୍ରଶାସନ ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବାହାର କରିନଥାନ୍ତେ ତା ହେଲେ ଏମାନେ ସେଠାରେ ଯାହା ବି ଆୟ କରିଥାନ୍ତେ ସେଥିରୁ ଭାରତ ସରକାର କିଛି ବି ପାଇନଥାନ୍ତେ, ସେମାନେ ଦେଶକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ବିଦେଶକୁ ଘର କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଦୟା ନ ଦେଖାଇବାକୁ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି ।

ଗତ ରବିବାର ଦିନ କଟକରେ ଆୟୋଜିତ ହେଲା ଭାରତ ବନାମ ଇଂଲଣ୍ଡର କ୍ରିକେଟ ମ୍ୟାଚ । ଅନେକ ବର୍ଷପରେ କଟକରେ ଥିବା ବାରବାଟୀ ଷ୍ଟାଡ଼ିୟମରେ ଏହିଭଳି ଏକ ମ୍ୟାଚ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଛି । ଅତୀତରେ ଏଠାରେ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିବା ମ୍ୟାଚ ସମୟରେ କ୍ରୋଧିତ ଦର୍ଶକମାନେ ଷ୍ଟାଡ଼ିୟମ ଭିତରକୁ ପାଣି ବୋତଲ ଫୋପାଡ଼ିବା ପରେ ଅନେକ ବର୍ଷଧରି ଏଠାରେ କୌଣସି କ୍ରିକେଟ୍ ମ୍ୟାଚ ହୋଇନଥିଲା । ଯା ହେଉ, ଗତ ରବିବାର ଦିନ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିବା ମ୍ୟାଚରେ ସେଭଳି କିଛି ଅଘଟଣ ନ ଘଟିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଖେଳ ଚାଲୁଥିବା ସମୟରେ ଷ୍ଟାଡ଼ିୟମକୁ ଆଲୋକିତ କରୁଥିବା ଫୁଡ୍ ଲାଇଟ୍ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଖେଳପଡ଼ିଆ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହିଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ସମେତ କ୍ରିକେଟ୍ ପ୍ରେମୀ ମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରିଛି । ଏହିଘଟଣା ଆମ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଅପମାନ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏଥିପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା କ୍ରିକେଟ୍ ଏସୋସିଏସନ୍ ଦାୟୀ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପଦବୀରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେବା ଉଚିତ ହେବ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ।

ସେ ଯା'ହେଉ କିନ୍ତୁ ସେଦିନ ଖେଳ ଭାରି ରୋମାଞ୍ଚିକର ଥିଲା । ପ୍ରଥମରେ ବ୍ୟାଟିଂ କରିବାକୁ ଓହ୍ଲାଇଥିବା ଇଲଣ୍ଡ ଦଳ ୩୦୪ ରନର ବିଶାଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଭାରତୀୟ ଦଳ ସାତ ଓଭର ବଲିଂ ବଳକା ଥାଇ, ଚାରି ଟ୍ରିକେଟରେ ୩୦୮ ରନ୍ କରି ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହି ସପ୍ତାହରେ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବିଷୟ ହୋଇଛି । ଯୁଗ୍ମ୍ୟବରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିବା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବ୍ୟଙ୍ଗ ଆଳରେ ଏହିଭଳି କିଛି ଅଶ୍ଳୀଳ କଥା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାହା ଏବେ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଆକ୍ରୋଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଯୁଗ୍ମ୍ୟବରେ କମେଡ଼ିଆନ୍ ସମୟ ରୈନାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା ଇଣ୍ଡିଆ ଗର୍ଲ୍ ଲାଗେଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅନେକ ସମୟରେ ବ୍ଲୁକ୍ କମେଡ଼ି ନାଁରେ ଅତି ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାଷା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଏହି କମେଡ଼ି ସୋ ଅନେକ ଥର ସମାଲୋଚିତ ହୋଇ ଆସିଛି । ହେଲେ ବିଗତ ଦିନରେ ଏହି ସୋରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସଦସ୍ୟ ରଣବୀର ଆଲହାବାଦିଆ, ଜସପ୍ରିତ ସିଂ, ଅପୂର୍ବ ମଖିଜା, ଆଶିଷ ଚଞ୍ଚିଲାନୀ ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟଙ୍ଗ ଆଳରେ ଅସ୍ୱାଭାବିକ କଥା ସବୁ କହିବା ଫଳରେ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ।

ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ରଣବୀର ଆଲହାବାଦିଆ, ଜଣେ ପ୍ରମୁଖ ପୋଡ଼କାଷ୍ଟର ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ନିଜର ଅନେକ ପୋଡ଼କାଷ୍ଟ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବା ସହ ପାଖାପାଖି ଦୁଇ କୋଟି ସବସ୍ତ୍ରାଲବର୍ ସହ ଭାରତର ଜଣେ ପ୍ରମୁଖ ଇନ୍‌ଫ୍ଲୁଏନ୍‌ସର୍ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଇଣ୍ଡିଆ ଗର୍ଲ୍ ଲାଗେଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମୟରେ ସେ ବ୍ୟଙ୍ଗ ଛଳରେ ପିତାମାତାଙ୍କ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସଂପର୍କ ବିଷୟରେ କଦାକାର ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅରୁଚିକର ଥିଲା । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବିରୋଧ କରିବା ସହ ରଣବୀର ଆଲହାବାଦିଆଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରିବାକୁ ଦାବୀ କରୁଛନ୍ତି ।



ବିଗତ ସମୟରେ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆର ବହୁଳ ପ୍ରସାର ପରେ ଅଶ୍ଳୀଳତା ସାମାନ୍ୟ ହୋଇ ସାରିଲାଣି । ଇନ୍ଷ୍ଟାଗ୍ରାମ୍ ରିଲ୍ସ୍ ହେଉ ବା ଯୁଟ୍ୟୁବ୍, ସବୁଠି ଅଶ୍ଳୀଳତା ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଲୋକଙ୍କ ଭିତ୍ତ ପାଇବାର ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଚାଲିଛି । ଯିଏ ଯେତେ ଅଶ୍ଳୀଳ କରି ଦେଖାଇଲା ସେ ସେତେ ଭିତ୍ତ ପାଇଲା ଆଉ ସେତେ ଆୟ କରିଲା । ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁସବୁ ଭିଡ଼ିଓକୁ ଆମେ ଏମଏମଏସ୍ ବା ଅଶ୍ଳୀଳ ଭିଡ଼ିଓରେ ଗଣତି କରୁଥିଲେ ସେ ସବୁ ଏବେ ସାଧାରଣ ହୋଇ ସାରିଲାଣି । ଓଡ଼ିଶା ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ବାଦ୍ ଯାଇନି । ଅନେକ ବିବାହିତ ମହିଳା, ସ୍ତ୍ରୀ ଓ କନ୍ୟାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଙ୍ଗପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପଛାଇ ନାହାନ୍ତି । ଏ ସବୁ ଦ୍ୱାରା ଆମ ସମାଜ ଉପରେ କେଉଁଭଳି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁଛି ଆମେ ଜାଣି ପାରୁନାହୁଁ । ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ଆମ ପିଲାମାନେ ସେଇ ସବୁ ଜିନିଷ ମୋବାଇଲରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

ସମୟ ଆସିଛି ଆମକୁ ସଂଯତ ହେବାକୁ ହେବ । ସିନେମାରେ ଥିବା ସେନ୍ସର୍ ବୋର୍ଡ଼ ଭଳି ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ହେଉ ବା ଯୁଟ୍ୟୁବରେ ହେଉ, ଏଠାରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ମଧ୍ୟ ସେନ୍ସର୍ କରିବାକୁ ହେବ । ନହେଲେ ସେ ଦିନ ଦୂର ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଆମ ପିଲାମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପ ବୟସରୁ ଅନେକ କଥା ଦେଖିବେ ଓ ଶୁଣିବେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ବାଲୁତକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବ । ବସ୍ତୁତଃ ଅଶ୍ଳୀଳତାକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ହେବ ହିଁ ହେବ ।

ଯୁଟ୍ୟୁବ୍ ରିଆଲିଟି ଶୋ' 'ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଗଟ୍ ଲାଟେଷ୍ଟ'ର ଏକ ଏପିଶୋଡ଼ରେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଯୁଟ୍ୟୁବର୍ ରଣବୀର ଆହ୍ଲାବାଦିଆ ଗେଷ୍ଟ ପାନେଲିଷ୍ଟ ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ମା'ବାପାଙ୍କୁ ନେଇ ଅଶ୍ଳୀଳ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ନେଇ ବିବାଦ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଜାତୀୟ ମହିଳା କମିଶନ (ଏନ୍ସିଡବ୍ଲ୍ୟୁ) ରଣବୀର ଏବଂ ଷ୍ଟାଣ୍ଡଅପ୍ କମେଡିଆନ ସମୟ ରୈନାଙ୍କ ସହ 'ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଗଟ୍ ଲାଟେଷ୍ଟ' ଶୋ' ସହ

ଜଡ଼ିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳବାର ସମନ ଜାରି କରିଛି । ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସନ୍ତା ୧୭ରେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ ଏନ୍-ସିଡିବ୍ଲ୍ୟୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ହାଜର ହେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୂଚନା ଏବଂ ପ୍ରସାରଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପରେ ‘ଇଣ୍ଡିଆଜ୍ ଗର୍ ଲାଟେଷ୍ଟ’ ଶୋ’ରେ ରଣବୀର ଗେଷ୍ଟ ପାନେଲିଷ୍ଟ ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏପିଶୋଡ୍‌କୁ ମଙ୍ଗଳବାର ଯୁଟ୍ୟୁବ୍ ହଟାଇ ଦେଇଛି । ସୋମବାର ଜାତୀୟ ମାନବାଧିକାର କମିଶନ (ଏନ୍-ଏର୍-ଆର୍-ସି) ସଦସ୍ୟ ପ୍ରିୟଙ୍କା କାନୁନଗୋ ଉକ୍ତ ବିବାଦୀୟ ଭିଡ଼ିଓକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଯୁଟ୍ୟୁବ୍‌କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ରଣବୀରଙ୍କ ଅଶ୍ଳୀଳ ମନ୍ତବ୍ୟ ମାମଲା ମଙ୍ଗଳବାର ସଂସଦରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ସଂସଦରେ ଅନେକ ଏମ୍ପି ରଣବୀରଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏମ୍ପିମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ରଣବୀରଙ୍କୁ ସମନ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ସଂସଦୀୟ ଆଇଟି ପାନେଲ ଚିନ୍ତା କରୁଛି । ଏହି ବିବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ରଖିବା ପାଇଁ ସୂଚନା ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାକୁ ନେଇ ଗଠିତ ସଂସଦୀୟ ପାନେଲ ଖର୍ବଶୀନ୍ଦ୍ର ରଣବୀରଙ୍କୁ ସମନ ପଠାଇ ପାରେ । ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଅଧିକ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ମୁମ୍ବାଇ ପୋଲିସର ଏକ ଟିମ୍ ମଙ୍ଗଳବାର ରଣବୀରଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ପ୍ରକାଶ ଯେ, ସୋମବାର ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ମହିଳା କମିଶନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ମୁମ୍ବାଇ ପୋଲିସ ରଣବୀର ଓ ସମୟଙ୍କ ସମେତ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଇନ୍-ଫ୍ଲୁଏନ୍ସର ଅର୍ପୂବା ମୁଖିଜା ଏବଂ ‘ଇଣ୍ଡିଆଜ୍ ଗର୍ ଲାଟେଷ୍ଟ’ର ଆୟୋଜକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିଥିଲା । (ସୌଜନ୍ୟ - ଧରିତ୍ରୀ.କମ୍)

ଚଳିତ ବର୍ଷର ବଜେଟ୍ ସେସନର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳର ପ୍ରମୁଖ ତଥା ରାଜ୍ୟସଭା ସାଂସଦ ଶ୍ରୀମତି ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ ଏକ ନୂତନ କନ୍ଦଳକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସମ୍ବଳିତ, ଅଧିସୂଚିତ ଜନଜାତିରୁ ଆସିଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶ୍ରୀମତି

ଦ୍ରୌପଦୀ ମୁର୍ଖୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶାଳୀନ ଓ ଅରୁଚିକର ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ନିଜ ଦଳର ସାଂସଦ ଅଧିର ରଞ୍ଜନ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅପମାନ ଭଳି ଘଟଣାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ତରଫରୁ କଡ଼ା ବିରୋଧ ଦର୍ଜ କରାଯାଇଛି ।

ସାଂସଦରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ ଉପରେ କଂଗ୍ରେସ ନେତ୍ରୀ ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ ପରେ ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ କହିଛନ୍ତି, ବିଚାରୀ ଭାଷଣ ପଢ଼ି ପଢ଼ି କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେପଟେ ଲୋକସଭାରେ ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ମୁର୍ଖୁଙ୍କ ଭାଷଣକୁ ବିରକ୍ତିକର ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ନେଇ ଏବେ ରାଜନୀତି ଉଷ୍ଣ ହୋଇଛି । ଭାଜପା କହିଛି ଯେ, ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିଛନ୍ତି ।

ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବୟାନ ଉପରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରଖିଛନ୍ତି ଭାଜପା ନେତା ତଥା କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଏସପି ସିଂହ ବାଘେଲ । ସେ କହିଛନ୍ତି, ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ବସିଥିବା ଜଣେ ଆଦିବାସୀ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ ଗତ ବର୍ଷ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ବିବରଣୀ ଥିଲା । ପୂର୍ବ ବଜେଟ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଲାଭ ମିଳିଛି । ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗ ଉପକୃତ ହୋଇଛି । ଏହା ଏକ ଚମତ୍କାର ହିସାବ ଥିଲା ।

କଂଗ୍ରେସ ନେତ୍ରୀ ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଦ୍ରୌପଦୀ ମୁର୍ଖୁଙ୍କୁ ତାହାଲ୍ୟ କରି କହିବା ପରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନରୁ ଏହାର ଉତ୍ତର ଆସିଛି । ସୋନିଆଙ୍କ ବୟାନକୁ ନେଇ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନ ପକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ କଡ଼ା ଜବାବ ଦିଆଯାଇଛି । ସୋନିଆଙ୍କ ବୟାନ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦବୀର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ସୋନିଆଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ ଆଘାତ ଦେଇଛି ।

ଯାହା ଆଦୌ ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କୌଶସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ପଡ଼ିନାହାନ୍ତି । ଅବହେଳିତ ବର୍ଗଙ୍କ ବାବଦରେ କହିବା କଦାପି କ୍ଳାନ୍ତ ଆଶେନି ବୋଲି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନରୁ ବୟାନ ଆସିଛି ।

ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଦ୍ରୌପଦୀ ମୁର୍ମୁ ଗତ ୩୧ ତାରିଖରେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟର ମିଳିତ ଅଧିବେଶନରେ ଅଭିଭାଷଣ ରଖିବା ପରେ କଂଗ୍ରେସ ନେତ୍ରୀ ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଦେଇଥିବା ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ନେଇ ବିବାଦ ମୁଣ୍ଡ ଟେକିଛି । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପ୍ରତି ସୋନିଆଙ୍କ ଅପମାନଜନକ ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ବିରୋଧ କରି ଭାଜପାର କେତେଜଣ ଏମ୍ପି ସୋମବାର ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରାଜ୍ୟସଭା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଜଗଦୀପ୍ ଧନ୍କରଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧିକାର ଭଙ୍ଗ ନୋଟିସ୍ ଦେଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବତନ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା ଭାଜପା ନେତା ଫଗନ ସିଂ କୁଲସ୍ତେଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆଦିବାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଭାଜପା ଏମ୍ପିମାନେ ଉଭୟ ସୋନିଆ ଏବଂ ବିହାର ଏମ୍ପି ପଦ୍ମ ଯାଦବଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଶୁଖିଲାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ରାଜ୍ୟସଭା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ଲୋକ ସଭା ବାଚସ୍ପତିଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ସୋନିଆ ଓ ପଦ୍ମଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାନି କରିଥିବା ସେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ, ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନରେ ଶାହାନାଲ ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । କାରଣ ଦ୍ରୌପଦୀ ମୁର୍ମୁଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାରେ ନିୟୋଜିତ ପିଏସ୍‌ଓ ପୁନମ୍ ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ସିଆର୍‌ପିଏଫ୍ ଅଧିକାରୀ ଅବନୀଶ ସିଂହଙ୍କୁ ରାଇସିନା ହିଲ୍ସରେ ଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନରେ ବିବାହ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ମିଳିଛି । ଦୁହେଁ ଏହି ମାସରେ ଭାଲେଣ୍ଟାଇନ୍‌ସ ସପ୍ତାହରେ ବିବାହ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବିବାହ ୧୨ ଫେବୃଆରୀରେ କିଛି ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ହେବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି ।

ସୁଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାରେ ନିୟୋଜିତ ପୁନମ୍ ଗୁପ୍ତା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି

ଭବନରେ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ମହାମହିମ ଦ୍ରୌପଦୀ ମୁର୍ଖୁଙ୍କଠାରୁ ଅନୁମତି ମାଗିଥିଲେ । ଅନୁମତି ପାଇବା ପରେ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନରେ ଏବେ ବିବାହ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁନମ ଏଠାରେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଅବନୀଶଙ୍କ ସହ ବିବାହ କରିବେ ।

କୋଟିପତି ଶିଳ୍ପପତି ଗୌତମ ଆଦାନୀଙ୍କ ସାନ ପୁଅ ଜିତ ଆଦାନୀ ଶୁକ୍ରବାର (୭ ଫେବୃଆରୀ) ଦିନ ତାଙ୍କ ମଙ୍ଗେତର ଦିବା ଶାହଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ବିବାହ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉତ୍ସବରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଠିରେ କେବଳ ପରିବାର ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ନିକଟତର ବନ୍ଧୁମାନେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସମସ୍ତ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାରମ୍ପରିକ ଜୈନ ରୀତିନୀତି ଅନୁସାରେ ଶାନ୍ତିଗ୍ରାମ ଅହମ୍ମଦାବାଦରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଆଦାନୀ ପରିବାର ଏହି ବିବାହକୁ ଭବ୍ୟ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସରଳ ରଖିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ କୌଣସି ବଲିଉଡ ଷ୍ଟାର, ଶିଳ୍ପପତି କିମ୍ବା ରାଜନେତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

ଏହି ବିଶେଷ ଅବସରରେ, ଗୌତମ ଆଦାନୀ ସମାଜ ସେବା ପାଇଁ ୧୦,୦୦୦କୋଟି ଟଙ୍କା ଦାନ କରିବାକୁ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ରାଶି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା, ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ପାଇଁ ମୌଳିକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ନିର୍ମାଣରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ । ସୂତ୍ର ଅନୁସାରେ, ଏହି ରାଶି ସୁଲଭ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତରୀୟ ହସ୍ତିଚାଳ ଏବଂ ସୁଲ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ । ଏହା ସହିତ, ଯୁବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିୟୁତ୍ତି ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରାଯିବ । ସମାଜର ଦୁର୍ବଳ ବର୍ଗକୁ ସଶକ୍ତ କରିବା ଦିଗରେ ଆଦାନୀ ପରିବାରର ଏହି ପଦକ୍ଷେପକୁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଛି ।

ଗୌତମ ଆଦାନୀ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ‘ଏକ୍ସ’ ରେ ବିବାହ ଫଟୋ ଶେୟାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶୁଭେଚ୍ଛୁଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଲୋଡିଛନ୍ତି । ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି,

‘ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରେ, ଜିତ ଏବଂ ଦିବା ଆଜି ପବିତ୍ର ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ଛୋଟ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉତ୍ସବ ଥିଲା ତେଣୁ ଆମେ ଚାହୁଁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶୁଭେଚ୍ଛୁଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିଲୁ ନାହିଁ, ଯାହା ପାଇଁ ମୁଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି । ଆଦାନୀଙ୍କ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପରେ, ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଲୋକମାନେ ନବବିବାହିତ ଦମ୍ପତିଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଛନ୍ତି । (ସୌଜନ୍ୟ - ଧରିତ୍ରୀ.କମ୍)

ରାଜ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ମମତା ଯୋଜନା ସହିତ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମାତୃ ବନ୍ଧନା ଯୋଜନା ମିଳିତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ । ଏଥିରେ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଗର୍ଭବତୀମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷକୁ ଅଧିକ ୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଗର୍ଭବତୀ, ପ୍ରସୂତି ମହିଳା ମାନଙ୍କ ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ତଥା କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଯୋଜନାରେ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ତେବେ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଉଥିବା ବେଳେ ମିଳିତ ଯୋଜନାରେ ୧୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦିଆଯିବ । ସର୍ବାଧିକ ଦୁଇଟି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ସହାୟତା ମିଳିବ ।

ଏଥିରେ ସହାୟତା କରୁଥିବା ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ବଦଳରେ ୨୫୦ ଟଙ୍କା, ଏବଂ ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି ସହାୟକମାନଙ୍କୁ ୫୦ ଟଙ୍କା ପରିବର୍ତ୍ତେ ୧୫୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ରାଶି ମିଳିବ । (ସୌଜନ୍ୟ - ଧରିତ୍ରୀ.କମ୍)

ଓଡ଼ିଶାରେ ଛାତ୍ରପତ୍ରର ସଂଖ୍ୟାକୁ ରୋକିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦମ୍ପତିଙ୍କ ପାଇଁ ବୈବାହିକ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଭାତୀ ପରିଡା ମଙ୍ଗଳବାର ଏହି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ସରକାର ଶୀଘ୍ର ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପରାମର୍ଶ କେନ୍ଦ୍ର

ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ । ଏହି କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକର ନାମ ‘ମା ର ଛାତ’ କିମ୍ବା ମାତୃ କୋର୍ଚ୍ଚ ହେବ ଏବଂ ଛାତ୍ରପତ୍ରକୁ ରୋକିବା ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସହିତ ମାନସିକ ସୁସ୍ଥତା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ବୋଲି ପ୍ରଭାତୀ କହିଛନ୍ତି ।

ପରାମର୍ଶ କେନ୍ଦ୍ର ଦମ୍ପତିମାନଙ୍କୁ ବିବାହକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ସୁସ୍ଥ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଏବଂ ବୈବାହିକ ପୃଥକତାର ଭାବପ୍ରବଣ ତଥା ସାମାଜିକ ପ୍ରଭାବକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବ । (ସୌଜନ୍ୟ - ଧରିତ୍ରୀ.କମ୍)

ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପିଲା ମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥାନ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ବଡ଼ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ଏଣିକି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନବମ ଏବଂ ଦଶମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ମିଳିବ । ପୂର୍ବରୁ ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ଯାଏ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ଏଥିରେ ଏବେ ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ସୁବିଧା ପାଇବେ । କଟକରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗ ଦେଇ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅବସରରେ ସହିଦ ମାଧୋ ସିଂ ହାତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ିବା ବୟସ କରିବାକୁ ସରକାର ଯଥାସାଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମଜବୁତ କରିବାକୁ ସେ ତାଙ୍କ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତୀକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ସରକାର ୪-୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବେ । (ସୌଜନ୍ୟ - ଧରିତ୍ରୀ.କମ୍)

ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରାୟତଃ ଜାତୀୟ ରାଜପଥରେ ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ଖବର । ସରକାର ଖୁବଶୀଘ୍ର ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାର ଏବଂ ଗାଡ଼ି ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ ଉପହାର ଦେଇପାରନ୍ତି । ସରକାର ଏକ ବାର୍ଷିକ ଟୋଲ ପାସ ପ୍ରଚଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ପାସ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ କେବଳ ୩ ହଜାର ଟଙ୍କା

ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତା'ପରେ ଆପଣ ବର୍ଷସାରା କୌଣସି ବିନା ବାଧାରେ ଜାତୀୟ ରାଜପଥରେ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଲାଇଫଟାଇମ ପାସର ବିକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ରହିବ । ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକାଥରକେ ୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଆପଣ ୧୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟୋଲ ନଦେଇ ଜାତୀୟ ରାଜପଥରେ ଗାଡ଼ି ଚଳାଇପାରିବେ ।

କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁଯାୟୀ, ଯାତ୍ରୀ ମାତ୍ର ୩,୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ ବର୍ଷକିଆ ଟୋଲ ପାସ ଜରିଆରେ ଯିବା ଆସିବା କରିବାର ସୁବିଧା ମିଳିବ । ସେହିପରି ୧୫ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଲାଇଫଟାଇମ ଟୋଲ ପାସ ୩୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହି ଯୋଜନା ଲାଗୁ ହେବା ପରେ ଜାତୀୟ ରାଜପଥରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଯାତ୍ରୀଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ଲାଭ ମିଳିବ । ଆଉ ଟୋଲ ପ୍ଲାଜାରେ ଥିବା ଭିଡ଼ ମଧ୍ୟ କମ ହେବ । ରିପୋର୍ଟ ମୁତାବକ, ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ସତକ ପରିବହନ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ନିକଟରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରହିଛି । ଏହାକୁ ନେଇ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ କାର୍ ପାଇଁ ପ୍ରତି କିମି ଟୋଲ ଦରରେ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରୁଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ହାଇଝେରେ ଯାତାୟତ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ମିଳିବ । ଏହି ନୂଆ ପାସ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ନୂଆ କାର୍ଡ କିଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା ଫାସଟାଗ ସହିତ ଲିଙ୍କ କରାଯିବ । (ସୌଜନ୍ୟ - ଧରିତ୍ରୀ.କମ୍)

ପ୍ରୟାଗରାଜରେ ଚାଲିଥିବା ମହାକୁମ୍ଭରେ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରଶାସନ ସହର ଭିତରକୁ ଭାରୀ ଯାନବାହାନ ପ୍ରବେଶକୁ ନିଷେଧ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଫଳରେ ସଙ୍ଗମ ସହରରେ ଖାଦ୍ୟପାନୀୟ ସମେତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଇଛି । କୁହାଯାଉଛି ଯେ ସହରର ଅଧିକାଂଶ ହୋଲସେଲ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ପାଖରେ ମଇଦା, ସୁଜି ଇତ୍ୟାଦି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀର ଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟ ସରିଯାଇଛି ।



ସହର ଭିତରକୁ ଭାରୀ ଯାନବାହାନ ପ୍ରବେଶ ନିଷେଧ ଯୋଗୁଁ, ଏସରୁ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ ହେଉନାହିଁ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ଡିଜେଲ ଏବଂ ପେଟ୍ରୋଲ ଟ୍ୟାଙ୍କରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସହର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରୁନାହାନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ଜିଲାର ୫୦ରୁ ଅଧିକ ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପରେ ଇନ୍ଧନ ସରିଗଲାଣି । କ୍ଷୀର ପ୍ୟାକେଟ ବୋହେଇ ଗାଡ଼ିଟି ଦିନକୁ କେବଳ ଧରେ ଆସୁଛି, ଯାହା ଫଳରେ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ କ୍ଷୀରର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଇଛି ।

ସୋମବାର ସଙ୍ଗମରେ ପ୍ରାୟ ସାତ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ତଙ୍ଗା ଚଳାଚଳ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ରହିଥିଲା । ଯାହାଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯାନବାହାନରେ ଘସି ହୋଇ ଏବଂ ତା'ପରେ ଚାଲି ଚାଲି ଘାଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତଙ୍ଗାଗୁଡ଼ିକ ସେଠାରେ ଅଟକି ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନାବିକମାନେ କହିଲେ ଯେ କୌଣସି ତଙ୍ଗା ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ସାତ ଘଣ୍ଟା ଧରି ତଙ୍ଗା ଉପଲବ୍ଧ ନ ଥିବାରୁ, ଭକ୍ତମାନେ ସେହି ଘାଟରେ ସ୍ନାନ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତଙ୍ଗା ବୁକ କରିଥିବା ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ସୋମବାର ସଙ୍ଗମ ସହରର କିଲାଘାଟ, ବୋଟ କ୍ଲବ୍, ବାଲୁଆଘାଟ, ଆରାଈଲ ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘାଟରେ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ପ୍ରକୃତରେ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଦ୍ରୌପଦୀ ମୁର୍ମୁଙ୍କ ଆଗମନ ଯୋଗୁଁ, ସକାଳ ୫ଟା ପରେ ତଙ୍ଗା ଚଳାଚଳ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ଯାହା ଯୋଗୁଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଭକ୍ତ ସଙ୍ଗମରେ ପହଞ୍ଚିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସନ୍ଧ୍ୟା ୫ଟା ପରେ ତଙ୍ଗାଗୁଡ଼ିକ ଚଳାଚଳ ଆରମ୍ଭ କରିବାର ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧାର ହେବାକୁ ଲାଗିବାରୁ, କିଛି ସମୟ ପାଇଁ କେବଳ ମୋଟର ତଙ୍ଗା ଚଳାଚଳ କରିଥିଲା । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ୟାଡେଲ ତଙ୍ଗାଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ ରହିଥିଲା । ବିଳମ୍ବିତ ସାରେ ଗଙ୍ଗା ନଦୀର ଦ୍ରୁତ ପ୍ରବାହ ଯୋଗୁଁ, ମଙ୍ଗଳବାର ମଧ୍ୟ ତଙ୍ଗା

ଚଳାଚଳ ଆଶା କରାଯାଇନାହିଁ । (ସୌଜନ୍ୟ - ଧରିତ୍ରୀ.କମ୍)

ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଦ୍ରୌପଦୀ ମୁର୍ଖୁ ସୋମବାର ପ୍ରୟାଗରାଜ ଗସ୍ତରେ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ସେ ସଙ୍ଗମରେ ବିଶ୍ୱାସର ବୁଡ଼ ପକାଇଛନ୍ତି । ସ୍ନାନ ପରେ, ସେ ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟପାଳ ଆନନ୍ଦୀବେନ ପଟେଲ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଯୋଗୀ ଆଦିତ୍ୟନାଥ ଏବଂ କ୍ୟାବିନେଟ ମନ୍ତ୍ରୀ ନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ନନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଏହା ପୂର୍ବରୁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଆରାଇଲରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ତା'ପରେ ଏକ ଡଙ୍ଗାରେ ଚଢ଼ି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଯୋଗୀ ଏବଂ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ସହିତ ସଙ୍ଗମରେ ପହଞ୍ଚି ସ୍ନାନ କଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଖୁଆଇଥିଲେ ।

ଦେଶର ପ୍ରଥମ ନାଗରିକଙ୍କ ପାଇଁ ସଙ୍ଗମରେ ପବିତ୍ର ବୁଡ଼ ପକାଇବା ଏକ ଐତିହାସିକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡକ୍ଟର ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟ ମହାକୁମ୍ଭରେ ପବିତ୍ର ସ୍ନାନ କରିଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଗସ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରୟାଗରାଜରେ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କଡ଼ାକଡ଼ି କରାଯାଇଛି । ମା ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା ଏବଂ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ସଙ୍ଗମରେ ପବିତ୍ର ବୁଡ଼ ପକାଇ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସନାତନ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ମୂଳଦୁଆ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆହୁରି ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଦ୍ରୌପଦୀ ମୁର୍ଖୁ ଅକ୍ଷୟବଟ ପରିଦର୍ଶନ ଏବଂ ପୂଜା କରିବେ । ସନାତନ ସଂସ୍କୃତିରେ, ଅକ୍ଷୟବଟକୁ ଅମରତାର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏହା ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ, ଯାହାର ଗୁରୁତ୍ୱ ପୁରାଣରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେ ବଡ଼ ହନୁମାନ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ପରିଦର୍ଶନ କରିବେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡିଜିଟାଲ ମହାକୁମ୍ଭ ଅଭିଜ୍ଞତା କେନ୍ଦ୍ର ପରିଦର୍ଶନ କରିବେ, ଯେଉଁଠାରେ ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳା ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ସୂଚନା ବୈଷୟିକ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି । (ସୌଜନ୍ୟ - ଧରିତ୍ରୀ.କମ୍)

ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଅଭିନେତା ଉତ୍ତମ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ଗୁରୁତର । ସେ ଲିଭର ସିରୋସିସ୍ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ରାଜଧାନୀର ଏକ ଘରୋଇ ହସ୍ପିଟାଲର ଆଇସିୟୁରେ ତାଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ହେଉଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଚିକିତ୍ସା ଲାଗି ତାଙ୍କୁ ଏୟାରଲିଫ୍ଟ କରାଯାଇଛି ।

ସୁଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ୩ ଦିନ ଧରି ଉତ୍ତମ ମହାନ୍ତି କିମ୍ପରେ ଆଡମିଶନ ହୋଇ ଚିକିତ୍ସା ପାଇବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥାରେ କୌଣସି ଉନ୍ନତି ପରିଲକ୍ଷିତ ନ ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଜଟିଳ ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତିରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ସେ ଭେଣ୍ଟିଲେଟର ସପୋର୍ଟରେ ଥିଲେ । ଅଧିକ ଚିକିତ୍ସା ଲାଗି ପରିବାରଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ସ୍ଥିର ହେବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ହେଲିକପ୍ଟର ମାଧ୍ୟମରେ ଗୁରୁଗାଓଁର ମେଦାନ୍ତ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ତାଙ୍କୁ ନିଆଯାଇଛି । ସେ ଏବେ ଚିକିତ୍ସା ପାଉଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତମ ହେଉଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଆ ସିନେଜଗତର ଜଣେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ନାମ । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅପରାଜିତା ଏବଂ ପୁଅ ବାରୁସାନ ମହାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଜଣେ ଅଭିନେତା ଭାବେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏଥି ସହିତ ଆମେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ ଚଳିତ ମାସର ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ସଂସ୍କରଣ । ଆଶା କରୁଛି ସବୁଥର ଭଳି ଏହିଥରର ସଂସ୍କରଣ ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିବ । ଆମ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହନ୍ତୁ ।

ଧନ୍ୟବାଦ

**ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ**

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା - ସମ୍ପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

# ଗାଁ ଗାଁ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚ୍ୟକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍‌ଫ୍ରେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

# ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୨୪

ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ



ରୌପ୍ୟ ବନ୍ଦୀଶାଳାର ଜେଲର-୪

ଅବିନାଶ କଇଦୀମାନଙ୍କୁ ଅନାଇଲା । ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ମୂକ  
ଆଉ ସ୍ତାଣୁ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ଅଶ୍ରୁମାନରେ ଆଜୀବନ  
କାରାବାସ ପାଇଥିବା ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ବହୁ ଯାତନା ମିଳୁଥିଲା ।  
ଜେଲରେ ସେମାନେ ଏକ ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ଅନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ  
ହେଉଥିଲେ । ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା କଇଦୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଛଅମାସ ପାଇଁ ଏକୃତିଆ  
ସେଲରେ ରଖାଯାଉଥିଲା ସେମାନେ ଏ ଭିତରେ ଆଉ କାହାକୁ ଭେଟୁନଥିଲେ ଏବଂ  
କଠିନ ଶୃଙ୍ଖଳା ଭିତରେ ରହୁଥିଲେ ।

ଏକ ଶବ୍ଦ- ସିଂହକୁ ବଶ କରିବା । ହଁ ସିଂହକୁ ଶୃଙ୍ଖଳା ଶିଖାଇବା । ଏଇଥିପାଇଁ ତ  
ତିଆରି ହୋଇଛି ସେଲକୁଲାର ଜେଲ । ଆଉ ଯଦି କେଉଁ କଇଦୀ ବଶ ହେଉନଥିଲା  
ତା'କୁ ଲମ୍ବା ସମୟ ପାଇଁ ସେଲକୁଲାର ଜେଲରେ ରହିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ସେଇମିତି ଏକ  
ଉଦାହରଣ ଥିଲା ବିନାୟକ ଦାମୋଦର ସଭରକରଙ୍କର । ସେ ପ୍ରାୟ ଏକ ଦଶକ ପାଇଁ  
ସେଲକୁଲାର ଜେଲ ଭିତରେ କଇଦୀ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ତ ପଚାଶ ବର୍ଷ କାରାବାସ  
ହୋଇଥିଲା ।

ଏକ ଦଶନ୍ଧି ? ବହୁତ ଲମ୍ବା ସମୟ । ସେ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ କେତେ ଦୃଢ଼ ଥିବେ ?  
ଆଉ ଇଂରେଜମାନେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣପାଇଁ ଦମନ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ? ବଶ କ'ଣ କରିବା  
କେବେଲ ଶୃଙ୍ଖଳା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ? ନା, ତା' ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।- ଅବିନାଶ ଭାବିଲା ।

ନିଜ ମାନସିକ ଦୃଢ଼ତା । ମନ ଆଉ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶୃଙ୍ଖଳକୁ କେମିତି

ଭାଙ୍ଗିହେବ ?- ସେ ନିଜ ଭିତରେ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା ।

ସାଧାରଣତଃ ଦୁଇବର୍ଷପାଇଁ କଇଦୀମାନେ ସେଲୁଲାର ଜେଲରେ ରହୁଥିଲେ । ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଜେଲକୁ ପଠାଯାଉଥିଲା । ସେଠାରେ ସେମାନେ ଦିନରେ ଶ୍ରମିକ ହିସାବରେ କାମ କରୁଥିଲେ ଆଉ ରାତିରେ ବ୍ୟାରାକରେ ରହୁଥିଲେ । ତା'ପରେ ଆଉ ପାଞ୍ଚବର୍ଷପାଇଁ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଶ୍ରମିକ ଭଳି କାମ କରୁଥିଲେ । ଜେଲ ହିସାବରେ କଇଦୀମାନଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଯଥା ସେଲୁଲାର ଜେଲ କଇଦୀ, ଭାଇପର ଜେଲ ଡିସ୍‌ପିନାରୀ, ଚାଧାମ ଦ୍ୱୀପ ଡିସ୍‌ପିନାରୀ, ଚେନ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ, ହାବିରୁଆଲ କ୍ରିମିନାଲ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ, ଅନନାରୁରାଲ କ୍ରାଇମ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି ।

ପେନାଲ ସେଟଲମେଣ୍ଟ ଆଉ ସେଲୁଲାର ଜେଲ ସମୟକୁ ନେଇ ହିସାବ କରାଗଲେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏମିତି ଦଶବର୍ଷ କଟିଲାପରେ ଯେଉଁ କଇଦୀଙ୍କର ବ୍ୟବହାରରେ ଉନ୍ନତି ଘଟିଲା ତାଙ୍କୁ ଆଣ୍ଡାମାନର ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉଥିଲା । ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ବିବାହ କରିପାରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଅଧିକାର ରହୁନଥିଲା । ୨୦-୨୫ ବର୍ଷପରେ ଆଜୀବନ ସଜା ପାଇଥିବା କଇଦୀମାନଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟତୁମି ଫେରିଯିବାପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ କେହି ଫେରୁନଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ସେମାନେ ଆଣ୍ଡାମାନରେ କେମିତି ନିଜ ଡରଫରୁ ରହିଯାଉଥିଲେ ।

ମାଟିର ମାୟା ଆସିଯାଉଥିଲା ।- ଅବିନାଶ ମନକୁ ମନ କହିହେଲା ।

ଆଉ ଏ ଖାର୍ଚ୍ଚରମାନେ ଦଣ୍ଡ ପାଇଥିବା ଲୋକଟାକୁ ମାଟିର ମାୟା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ଧରେ କଇଦୀକୁ ମାଟି ପ୍ରତି ମୋହ ଆସିଗଲେ ମହିଳା ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାର ଅନୁମତି ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଖୁବ କମ । ତା'ଛଡ଼ା ମୁଖ୍ୟ ତୁମିରୁ ପରିବାର ଆଣି ଆଣ୍ଡାମାନରେ ବସବାସ କରିବାର ଅନୁମତି ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଆଣ୍ଡାମାନକୁ ଅବଶ୍ୟ କେହି ରାଜନୈତିକ ମହିଳା ବନ୍ଦୀ ଆସିନଥିଲେ । ସମସ୍ୟା ଆସୁଥିଲା ନାରୀ

ଆଉ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଭେଦରେ । ଆଗରୁ ୧୮୯୭ ମସିହାରେ ବାହାରେ ରହୁଥିବା ସେଲଫ ସପୋର୍ଟରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୩୨୩ ଜଣ ମହିଳା ଥିଲାବେଳେ ୨୪୪୭ ଜଣ ପୁରୁଷ ଥିଲେ । ତେଣୁ ବିବାହ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟାରେ ମହିଳା ନଥିଲେ । ଏଣୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱୀପକୁ ନେଇଆସନ୍ତୁ । ବିବାହରେ ଜାତି, ଧର୍ମ ଦେଖିବାର କିଛି ଅର୍ଥ ନଥିଲା ।

ସେଲୁଲାର ଜେଲ ହେଉଛି ସମୁଦ୍ରର ଅକ୍ଳୋପସ । ତା' ବାହୁର ଶୀତଳ ଆଲିଙ୍ଗନରୁ ତୁମେ ମୁକ୍ତି ପାଇବନି । ଧିରେ ବାହୁ ତୁମ ଶରୀରକୁ ଘେରିଯିବ । ଅସଂଖ୍ୟ ରକ୍ତ, ତୁମ ଶରୀରର ରକ୍ତ ଝରିଆସିବ ଆଉ ଶେଷରେ ଦେଖିବ ଅକ୍ଳୋପସର ଆଖି, ଜଳୁଥିବା ଆଖି, ଆଉ ମୁନିଆ ଦାନ୍ତ ।- ତେଭିତ ବେରୀ ନିଜକୁ ନିଜେ କହିହେଲା । ତା' ଆଖି ଏକଦମ ମଶାଣିର ଡୁଇ ଭଳି ଜଳୁଥିଲା । ତା'ର ଗର୍ଜନ ପ୍ରତିଟି ସେଲର କାନ୍ଥରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରତିଟି ସେଲ ହଠାତ୍ କାଳ କୋଠରୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା, ଧିରେ ଅନ୍ଧାରୁଆ ହୋଇଯାଉଥିଲା ଆଉ ପ୍ରତିଟି କୋଠରୀରୁ ଏକ ଯୋଡା ଆଖି ଫୁଟି ଉଠିଲା, ଅତି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଖିମାନ । ସେ ଆଖିରେ ନଥିଲା ନରକର ବହୁ । କିନ୍ତୁ ଆଖିମାନ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଉଠୁଥିଲା ।

ଆଉ ତେଭିତ ବେରୀ । ସେ ଆକାଶକୁ ଅନାଇଥିଲା । ଆକାଶରେ ଅନେକ ଅନେକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ତାରା । ତା'କୁ ଲାଗୁଥିଲା ସେହି ତାରାମାନ ତଳକୁ ଧିରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏକଦମ ତଳକୁ । କିଛି ତାରା ଆସି ତା' ଜେଲର ଉପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲେ । ତାରାମାନଙ୍କରୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦୁ୍ୟତି ଆସୁଥିଲା । ସେ ନିଜ ଆଖିକୁ ଘୋଡାଇ ପକାଇଲା ।

କିଛି ସମୟପରେ ତେଭିତ ବେରୀ ନିଜକୁ ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ କଲା ଆଉ ନିଜ ଆଖିକୁ ଜୋରରେ ମଲିଦେଲା । ତା' ଆଖି ଆଗରେ ଶହ ଶହ ଜୁଲୁଜୁଲିଆ ପୋକ ଯେମିତି

ଉଡ଼ିଯାଉଥିଲେ । ସେ କଇଦୀଟାକୁ ଅନାଇଲା । ତା' ତେଜ ଦେଖି ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ମୁଣ୍ଡ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଧା ଅଛି । ତଳୁଆ କରିଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେ ମିର୍ଜା ଖାନକୁ ଅନାଇଲା, ତା'ର ସବୁଠାରୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସହଚର । ମିର୍ଜାଖାନ ଇଙ୍ଗିତ ବୁଝିପାରିଲା । ଭଲକରି ଜାଣ, କିଛି ଭୁଲକୁ ମୁଁ କ୍ଷମା କରେନାହିଁ ।- ଜୋରରେ ଡେଇଁତ ବେରୀର ଚିତ୍କାର ଶୁଣାଗଲା ।

ଏକ ଛୁଞ୍ଚି ଫୁଟି ଯାଉଛି ଯେମିତି । ଯନ୍ତ୍ରଣା ଶିରି ଶିରି ହୋଇ ବୋହିତ ଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ କେଉଁଠି ତାହା ଶେଷରେ ମିଳେଇ ତ ଯିବ ?- ଲୋକଟା କହିଲା ।

କେବଳ ମହାସମୁଦ୍ରରେ । ଦଶନ୍ଧିର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ନିଅ, ଦଶନ୍ଧିର କଷ୍ଟକୁ ତୁମେ ଧରିଥାଅ । ପାଗଳ ହୋଇଯାଅ ତୁମେ ।- ଡେଇଁତ ବେରୀ ହସି ଉଠିଲା । ହୋ ହୋ ହସ । ଆଉ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ନିଜ ଦର୍ଶନର କଥାମାନ ଅବିନାଶ ଶୁଣିପାରୁଥିଲା । ଏକ ନାଟକୀୟ କଳ୍ପନା ତା' ମନ ତିଆରି କରୁଥିଲା ।

ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଏକ ମୁଖା ମୋ ଉପରେ । ସେହି ବର୍ମ ମୋତେ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବ, ଆଜି ତାହା ମୋର ଏକମାତ୍ର ପୋଷାକ । ସେ ପୋଷାକ ତଳେ ମୋ ଶରୀର ଅକ୍ଷତ ଥିବ, ଅଛୁଆଁ । ଜାଣିଛ, ଯନ୍ତ୍ରଣାର ପୋଷାକ ଆଉ ମୋ ଶରୀର ଦୁହେଁ ଭିନ୍ନ । କେମିତି ଛୁଇଁବ ମୋ ଶରୀରକୁ ଯାହାକୁ ତୁମେ କେବେ ଦେଖିପାରିବନି ।- ଲୋକଟା କହିଲା ।

ମୁଖ ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରନା ।- ଜଣେ ଖର୍ଚ୍ଚର ଆସି ଲୋକଟାର କାନରେ ଫୁସଫୁସ କରି କହୁଥିଲା ।

ଅନ୍ଧାରରେ ତୁମ ପୋଷାକକୁ ଖୋଲିଦିଆଯିବ । କାଳ କୋଠରୀର ଅନ୍ଧାର ।

ମୋ ପାଇଁ କେଉଁଠି ଅନ୍ଧାର ନଥାଏ । ସବୁବେଳେ ମୋ ଆଗରେ ଆଲୋକ । ଏକ ଶୁନ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ମୁଁ ଯେବେ ଯାଏ ଲୋକେ କେଉଁଠୁ କେଉଁଠୁ ବାହାରି ଆସନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରେ ମୋ ପାଇଁ ଆଶାର ହସ । ମୋତେ ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ଠିଆ ହୋଇଥାନ୍ତି ।



ସେମାନେ ମୋତେ ସୁକୋମଳ ପୁଷ୍ପରେ ସ୍ୱାଗତ କରନ୍ତି । ତେଣି ଯନ୍ତ୍ରଣା କେଉଁଠି ଜେଲର ?

ତେଭିତ ବେରୀ ଆଉ କିଛି କହିଲାନି, ମିର୍ଜ୍ଜା ଖାନକୁ ହାତ ଠାରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଦେଲା । ବେତ୍ରାଘାତ ଦଣ୍ଡ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ବେତମାତ ପାଇଁ ଭଲ ଉପାୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଜ୍ଞୁଠି ମୋଟ ବେତକୁ ପାଣିରେ ବୁଡାଇ ରଖାଯାଏ । କଇଦୀ ଦେହରୁ ପୋଷାକ ଖୋଲିଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଏକ ତ୍ରିଭୁଜ ଆକାରର ଯନ୍ତ୍ରରେ ବାନ୍ଧିଦିଆଯାଏ । ତା' ହାତ ଗୋଡକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯାଇଥାଏ ଯେମିତି ସେ ହଲିନପାରେ । ତା' ପିତାକୁ ଏକ ପତଳା ଓଦା କପଡାରେ ଢାଙ୍କି ଦିଆଯାଏ । ତା'ପରେ ତା'କୁ ଏକ ପୂର୍ଣ ବୃତ୍ତ କରି ଆସୁଥିବା ବେତରେ ଜୋରରେ ମାତ ଦିଆଯାଏ । ବେତ ମାତରେ ଚମ ପାଟିଯାଏ ଆଉ ରକ୍ତ ପିଟିକି ବାହାରେ । ପ୍ରତି ବେତ ମାତ ଭିତରେ ମିନିଟିଏ ବ୍ୟବଧାନ ରୁହେ । ବେତ ବାତାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କିଛି ବିଶ୍ରାମ ମିଳେ । ଆଉ ଏମିତି ବେତମାତ ଚାଲେ ।

ଏ ଲୋକଟିକୁ ସେମିତି କାଠର ତ୍ରିଭୁଜରେ ବାନ୍ଧି ଦିଆଗଲା । ବିରାଟ ଲୋକଟାଏ ପାଖରେ ଲହ ଲହ କରୁଥିବା ବେତକୁ ଜୋରେ ବୁଲାଇ କଇଦୀର ପିତାରେ ଆଘାତ କଲା । ସପ୍ ଏକ ଶବ୍ଦ ଆଉ ଚମ ଫାଟିଗଲା । ଲୋକଟା ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳି ନେଲା । ତା' ମୁଣ୍ଡ ସେମିତି ସିଧା ଥିଲା । ଆଉ ଥରେ ସପ୍ । ଆଉ ଜାଗାରେ ଚମ ଫାଟିଗଲା । ଏମିତି ବେତ୍ରାଘାତ ଚାଲିଲା । ଲୋକଟାର ମୁଣ୍ଡ ଆଉ ଉଠୁନଥିଲା । ସେ ଲୋକଟା ଅଚେତ ହୋଇ ତଳେ ପଡିଗଲା ଆଉ ଓଫାର୍ଡରମାନେ ତା'କୁ ତା' ସେଲକୁ ବୋହିନେଇ ତଳେ ଫୋପାଡିଦେଲେ । ପଛରେ ସେଲର ଲୁହା ଗେଟଟା କେଁ ଶବ୍ଦ କରି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ବାରଣ୍ଡାରେ ଯୋତାର ମଚମଚ ଶବ୍ଦ ଧିରେ ମିଳାଇ ଯାଉଥିଲା । ତା' ଗେଟର ଲୁହା ରତଦେଇ କିଛି ଆଲୋକ ବୋହି ଆସୁଥିଲା । ସେ ଆଲୋକରେ ଭିତରେ କେଇ ପାଦ ଜମି ଆଉ କାନ୍ଥର ଏକ ଅଂଶ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ଲାଷ୍ଟର ନହୋଇଥିବା ଆବୁତା

କାରୁତା କାନ୍ଧରୁ ତଥାପି କିଛି ଆଲୋକ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହେଉଥିଲା । ଅନ୍ଧାରିଆ କୋଣ ଆଡକୁ ଲୋକଟା ମୁର୍ଦ୍ଦାର ଭଳି ଅଚେତ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ତଳେ ପଡ଼ିରହିଥିଲା । ଏତେ କହୁଥିବା ମୁହଁରୁ କିଛି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଆସୁନଥିଲା ।

ଅନ୍ଧାର ହୋଇଆସିଲା ।

ସେଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା କେମିତି ଶାନ୍ତ ଥିଲା । ସେଲକୁ ଫେରିଯିବା ଆଗରୁ କଇଦୀମାନଙ୍କ ଆଖି ବେତମାତ ପାଇଁ ଥିବା ତ୍ରିଭୁଜ ଉପରକୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲା । ଜାଗାଟା ଏବେ ଖାଲି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତେକଙ୍କୁ ଲାଗୁଥିଲା ଯେମିତି କି ସେ ନିଜେ ସେହି ବେଦୀରେ ବନ୍ଦା ହୋଇ ରହିଛି ଆଉ ଟିକକରେ ବେତ ମାତ ପର୍ବ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଖାଇବା ରୁପଚାପ ଖାଇନେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ କିଛି କଥା ନଥିଲା ଆଉ ଖାନା ପରଷୁଥିବା ଲୋକ ଏବଂ ରୋଷେଇଆ ମଧ୍ୟ ରୁପ ଥିଲେ ଓ ଜମାଦାର ବା ଖର୍ଚ୍ଚରମାନେ କାହାକୁ ଅଯଥାରେ ଗାଳି କରୁନଥିଲେ । ଏ ବେତମାତ ପରେ ଆସିଥିବା ଆର୍ତ୍ତ ଚିତ୍କାର ସମସ୍ତଙ୍କ କାନକୁ ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରି ରଖିଥିଲା । ବାହାର ସଂନ୍ଧ୍ୟାର ପକ୍ଷୀମାନେ ମଧ୍ୟ କଲରବ କରୁନଥିଲେ, ଯଦି କରୁଥିବେ ତାହା କାହା କାନରେ ପଶୁନଥିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ କାନରେ କେବଳ ଆର୍ତ୍ତ ଚିତ୍କାର ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଉଥିଲା । ସବୁ କାନ୍ଧରୁ ସେହି ଚିତ୍କାର ଭାସି ଆସୁଥିଲା ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ଧିରେ ଗଭୀର ହୋଇଆସିଲା । ନିଜ ନିଜ ସେଲରେ କଇଦୀମାନେ ମନେ ମନେ ନିଜ ହିସାବରେ ବେତ୍ରାଘାତକୁ ଚିତ୍ରଣ କରିଚାଲୁଥିଲେ । କିଏ ମନେ ମନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାର କବିତା ଲେଖୁଥିଲା ତ କିଏ ଦୃଢ଼ତା ଆଉ ନିଷ୍ଠାର ପରାକାଷ୍ଠା ଉପରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖୁଥିଲା । ଆଉ କିଏ ଆଶାର ଓ ହତାଶାର କବିତା ଲେଖୁଥିଲା । କିଏ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ସେଲରେ ପିଟି ଚାଲୁଥିଲା ଆଉ କିଏ ନିଜ ବିଛଣାରେ ପଡ଼ିରହିଥିଲା ଆଉ କାହାକୁ ବାକ୍ତି ଉଠାଉଥିଲା । କେତେଜଣ ନିଜ ନିଜ ମନରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ।

ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଥନା ସଙ୍ଗୀତ ଯାହା ଶୁଣାଯାଉଥିଲା । କିଛି କ'ଣ କରିବେ ଭାବିନପାରି ନିଜ ବେଢ଼ି କରତାକୁ ଝଣଝଣ କରୁଥିଲେ ।

ଏଣେ ଲୋକଟା ଏତେ ବେତ୍ରାଘାତ ପାଇବା ପରେ ଶରୀରରେ ପ୍ରବଳ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲା । ଦେହରେ ତାତି । ଅନ୍ଧାର ହୋଇଆସିଲା ଆଉ ସେ କିଛି ଖାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । କରିତରରେ କିଛି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା । କଇଦୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭାବନାରେ ମଗ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିବେ ଏବଂ ଞ୍ଜାରମାନଙ୍କ ଯୋତା ଶବ୍ଦ ଶୁଭୁନଥିଲା । ତା'କୁ ନିଦ ଆସୁନଥିଲା । ଦେହଟା ଅବଶ ହୋଇ ଇଟା ଚଟାଣରେ ସେମିତି ପଡ଼ି ରହିଥିଲା । ତା'କୁ ଲାଗୁଥିଲା ତା' ଶରୀର ହାଲୁକା ହୋଇଯାଇଛି । ବହୁତ ହାଲୁକା । ତା' ପାଖରେ ଏକ ଦେବଦୂତ ଆସି ଠିଆ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେ ତା'କୁ ନିଜ ହାତରେ ବାଟ କଢେଇ ନେଉଛନ୍ତି । ତା' ଦେହରେ ସାମାନ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନାହିଁ । ବଢ଼ିଆ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ପଡ଼ିଛି, ଶରୀର ମୋଟେ ଜଳିଯାଉ ନାହିଁ । ନୀଳ ସମୁଦ୍ରରେ ଢେଉମାନ ନାରୁଛି । ଆଗରେ ଏକ ଛୋଟ ଦ୍ୱୀପ । ସେଥିରେ ବତୀଘରଟିଏ ଠିଆହୋଇ ରହିଛି । ଦୂରରେ ଜାହାଜଟିଏ, ସୁନ୍ଦର ରଙ୍ଗ ହୋଇଛି, ନଙ୍ଗର ପକାଇ ଠିଆ ହୋଇଛି । ସେହି ଜାହାଜକୁ ସେ ଭେଳାରେ ଯାଉଛି । ଜାହାଜ ପୁଞ୍ଜା ବଜାଇ ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ତା'କୁ ସେଲୁଲାର ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଛି । ଆକାଶରେ ସିଗଲମାନେ ଉଡୁଛନ୍ତି । ଜାହାଜ ନୀଳ ସମୁଦ୍ର ଭିତରେ ହଜିଯାଉଛି । ତା'କୁ ଆଉ କେଉଁ ଭୂମି ଦିଶୁନାହିଁ । କଳାପାଣିର ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ସେ ଶେଷରେ ମୁକ୍ତି ପାଇଛି । ତା' ମନରେ ଶାନ୍ତି ଖେଳିଯାଉଛି । ସେମାନେ ଶରୀରକୁ ବନ୍ଦୀ କରିପାରନ୍ତି, ଆତ୍ମାକୁ କେମିତି ବନ୍ଦୀ କରିପାରିବେ ? ତା'କୁ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକର ବର୍ତ୍ତିକା ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ତା' ଜାହାଜ ସେହି ଆଲୋକ ବର୍ତ୍ତିକା ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲା, ଧିରେ ତା' ମଧ୍ୟରେ ଲୀନ ହୋଇଗଲା ।

ଏଣେ ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ଘର ଅନ୍ଧାରରେ ବସି ରହିଥିଲା । ତା' ଆଗରେ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ମଣ

ଥିଲା । ତା' ମୁହଁରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣରୁ ସାମାନ୍ୟ ଲାଲ ଆଲୋକ ପଡ଼ି ମୁହଁରେ ଛାଇମାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା । ଆଗର କାଗଜ ଏକଦମ ନୁଆ ଥିଲା । ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ନିଜ ଟେବୁଲରେ ବସିଥିବ ଆଉ କଲମ ଉଠାଇଲା । ତା'ର ଦୈନନ୍ଦିନ କାମକୁ ପୁରା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଲକ୍ଷ୍ମଣର ବତୀ ଜୋରରେ ହଲି ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା । ସେ ଏକ ଧିର ଚାଲି ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲା ଆଉ ଏକ ଦୀର୍ଘକାୟ ଛାୟା ତା' ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଗଲା ।

ନିଜ କଇଦୀମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିନେଇଛ ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ।

ହଜାରେ କଇଦୀ, କାହାକୁ କାହାକୁ ଚିହ୍ନିଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନେରଖିପାରିନି ।

କିଛିକୁ ଭଲଭାବେ ଚିହ୍ନିବା ଦରକାର । ସେମାନଙ୍କ ନାମର ଲିଷ୍ଟ ତୁମକୁ ଆଗରୁ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ଆଗରେ କିଛି ନମ୍ବର ଚମକି ଉଠିଲା କିଛି ନାଁ । ସବୁ କଇଦୀଙ୍କୁ ନମ୍ବର ଦିଆଯାଇଛି । କଇଦୀ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଦେଲେ ଦୂରରୁ ଚିହ୍ନିବା କଷ୍ଟ । ତେଣୁ ନାମ ବଦଳରେ ନମ୍ବର ମନେ ରଖିବା ସହଜ । ସେହି ନମ୍ବର ସବୁକୁ ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ମନେ ପକାଇଲା । ୩୧୫୫୨, ୩୧୫୫୫, ୩୧୫୪୯. . ୩୮୫୧୧.. ୪୧୦୫୪. . ୧୦୧-୦୨. . . ଏମିତି ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ମନକୁ ମନ ନମ୍ବର ଘୋଷିହେଲା ।

କିଛି ମନେ ଅଛି ମାନନୀୟ ।

ଆଉ ଥରେ ସେ ଚିଠାକୁ ଭଲଭାବେ ଦେଖ । ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହର ମୁଖ୍ୟ ପୁରୋଧା । ସେମାନଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବ । ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ କିଛି ଅତି ଦୃଢ଼ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କଇଦୀଙ୍କୁ ମତେଇ ପାରନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ଅତି ଭଲଭାବେ ଚିହ୍ନିବ ଆଉ ନାଁ ମୁଖସ୍ତ କରି ରଖିବ ।

ହଁ, ମାନନୀୟ ।- ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ଜୋରରେ କହିଲା । ସେ ଏକଦମ ସାବଧାନ ହୋଇ ଠିଆହୋଇଥିଲା । ତା' ସ୍ୱର ଲାଗୁଥିଲା ଯେମିତି ଇସପାତ୍ର ତିଆରି କେଉଁ ବାଦ୍ୟରୁ

ବାହାରି ଆସୁଛି । ସେଥିରେ ସାମାନ୍ୟ କମ୍ପନ ନାହିଁ । ଏମିତି ଜୋରରେ କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକ ବୁଲତଗ ପରି ନିଜ କାମ ପଛରେ ଲାଗିଥାନ୍ତି ଆଉ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାଗଜ କଲମରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ପରି ପାଳନ୍ତି । ଚିକିଏ ଅଧିକ ପଛେ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କମ ନୁହେଁ ।

ତୁମର ତୁ୍ୟଟି ମନେ ଅଛି ତ ? ଜେଲରେ ଶୃଙ୍ଖଳା ଆଉ ସଂମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ।

ସାମାନ୍ୟ ତୁଟି ହୋଇନାହିଁ ମାନନୀୟ ।

ବେଶ ଭଲ । ତୁମେ ଏମାନଙ୍କୁ ଠିକଭାବେ ଶାସ୍ତି ଦେଇଛ ତ ? - ବେଶ ମୋଟା ଗମ୍ଭୀର ସ୍ୱର ଭାସିଆସିଲା ।

ଉପଯୁକ୍ତ ଶାସ୍ତି ଦେଇଛି ମହାଶୟ ଲିଖିତ ହିସାବରେ ସବୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଛି । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଯେଉଁ କଇଦୀ କାମ ସଂମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିନି ତା'କୁ ହାତ କତା ପକାଇ ସପ୍ତାହେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖାଯାଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଭୁଲ ପାଇଁ ତା'କୁ ହାତକତା ଆଉ ଚାରିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପାସରେ ରଖାଯାଇଛି । ତାପର ଭୁଲ ପାଇଁ ହାତ ଗୋଡରେ କତା ପକାଇଯାଇ ମାସେ-ଦୁଇମାସ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଛି । ଆଉ କଇଦୀ ଗୋଡରେ କ୍ରମ ବାର ଲଗାଯାଇ ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଡ ଫରତା କରି ଠିଆ କରାଯାଇଛି । ଆଉ ପୁନଃ ଦୋଷାପାଇଁ ତା'କୁ ଛଅମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଡି କରତା ପକାଇ ରଖାଯାଇଛି ଆଉ ସଲିଟାରି କନଫାଇନମେଣ୍ଟରେ ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ସବୁ ଦଣ୍ଡ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ରାଜନୈତିକ କଇଦୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ଚାଲିଛି । କିଛି ଭୁଲ ହୋଇନି ମାନନୀୟ ।

ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇନି । ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିନାହାନ୍ତି । ଅନେକ ତ ଏବେ ବି ଦୃଢ ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ନୁଆଁଇ ଦେବାକୁ ପଡିବ ।- ସେ ସ୍ୱର ଯେମିତି ଏକ ଗୁମ୍ଫା ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିବାର ସିଂହର ଗୁରୁଗର୍ଜନ ପରି ଲାଗୁଥିଲା । ପ୍ରତି ପ୍ରତିଧ୍ୱନୀକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଏକ ଜୋର ଶବ୍ଦ ବାହାରି କାନକୁ ତାବଦା

କରିଦେଉଥିଲା ।

ଚେଷ୍ଟା କରିଛି ମାନନୀୟ । ସେମାନଙ୍କ ମନୋବଳକୁ ଭାଙ୍ଗି ରୁରୁରୁ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି । ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାଭିମାନକୁ ମାଟିରେ ମିଳାଇ ଦେଇଛି । ବରୀନକୁ ଏକ ଶ୍ରମିକ ହିସାବରେ ଏକ ରାଜମିସ୍ତ୍ରୀ ଅଧୀନରେ ବାହାରେ କାମ କରିବାକୁ ପଠାଇଛି । ଉଲାସ୍କରକୁ ମାଟି ଖୋଳି ଇଟା ତିଆରିରେ ଲଗାଇଛି । କିଛିଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲରେ କାମ କରିବାକୁ ପଠାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ବଞ୍ଚିଥିବା ରକ୍ତକୁ ଜୋକମାନେ ମୁହଁ ଲଗାଇ ଶୋଷିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାରେ କାମ କରାଇ ଜଳାଇଛି, ବର୍ଷାରେ କାମ କରାଇ ଥରାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନକୁ ମାଟିରେ ମିଶାଇଦେଇଛି । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ନଜରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ଛୋଟ କରିବାକୁ ପ୍ରୟତ୍ନ କରିଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ଭଦ୍ରଲୋକରୁ, ରାଜନେତାରୁ ଇତର ଶ୍ରେଣୀକୁ ନେଇଆସିଛି ମାନନୀୟ ।

ତୁମର କାମ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗିଦେବା । ମନେରଖ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗିବ, ଯେମିତି ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋତାଯାଇ ପାରିବନି । କାୟରେ, ବାକ୍ୟରେ, ମନରେ ସେମାନେ ଭାଙ୍ଗିଯିବା ଦରକାର । ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନର୍କରେ ପରିଣତ ହେବା ଦରକାର । ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର କାମନା କରିବା ଦରକାର । ସେମାନେ ଭାବିବା ଦରକାର ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବ୍ୟର୍ଥ । ସେମାନେ ମନ ଭିତରେ ଘୋଷିହେବା ଦରକାର ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅତୀତ କୃଷ୍ଣକାୟ ଶରୀରରେ ମନରେ ସେମାନେ ଜରାଜୀର୍ଣ । ସେମାନେ ଆକାଶକୁ ଅନାଇ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେମିତି ଦେଖି ନପାରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଃଶ୍ୱାସର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଆବୋରି ରଖିବା ଦରକାର । ପ୍ରତିଟି ବିନ୍ଦୁ ରକ୍ତ ଶୀତଳ, ହିମ ହୋଇଯିବା ଦରକାର ।

ଭଲକରି ମନେରଖ, ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଆଉ ଶବ୍ଦ ଯେମିତି ନବାହାରେ । କେଉଁ ବାକ୍ୟ ସେମାନେ ତିଆରି କରିପାରିବେନି ଯେମିତି । କେବଳ ବାହାରିବ ସେମାନଙ୍କ

ଅନ୍ତରାତ୍ମାର ବିଳାପ, କେବଳ ବିଳାପ । ଆଉ ତାହା ତୁମ ଜେଲର ପ୍ରତି ଅଧି ବିକନ୍ଦିରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେବ ଦରକାର ।

ସେମାନେ ଆଜ୍ଞୁଠିର ପବକୁ ନୁହେଁ, ନଖର ପ୍ରତିଟି ଧାରକୁ, ହାତ ରେଖାର ପ୍ରତିଟି କେନାକୁ, ଆଜ୍ଞୁଠି ଫାଙ୍କରୁ ଆସୁଥିବା ଆଲୋକ ପ୍ରତିଟି ରେଖାକୁ ନେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ଗଢିବାପାଇଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା ଦରକାର ।

କିଛି ସନ୍ଦେହ ରହୁଛି ତୁମ ନିଜ ତ୍ୟାଗି ଉପରେ? - ସେ ସ୍ୱର ବାହାରର ସବୁ କମ୍ପନକୁ ନିଜ ଭିତରେ ସମାହିତ କରିରଖିଥିଲା । ସେ ସ୍ୱର ଆଗରେ ଆଉ କିଛି ସ୍ୱର ଠିଆ ହୋଇପାରେନା । ଡେଭିଡ ବେରୀ ନିଜ ଭିତରେ ଧାତବର ଶୀତଳତା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲା । ତା' ଭିତରଟା ଯେମିତି ଲୁହାର ମୂର୍ତ୍ତୀରେ ବଦଳୁଥିଲା । ସେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲା ଆଉ ଯେମିତି ସେ ହଲିପାରୁନି, ସବୁକିଛି ସେହି ଶବ୍ଦ ହିସାବରେ ହେଉଛି । ତା'ର କିଛି ମନ ନାହିଁ, ତା'ର କିଛି ଆଶା ନାହିଁ, କେବଳ ତାହା ଘରୁଛି ଯାହା ସେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

ଆପଣଙ୍କ ଆଦେଶ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ ହେବ ମାନନୀୟ । - ଏକ ଧାତବ ଉତ୍ତର ଥିଲା ଡେଭିଡ ବେରୀର । ତା' କଣ୍ଠରୁ ଯେମିତି ସେହି ବାକ୍ୟ ବାରବାର ବାହାରି ଆସୁଥିଲା । ସେ ଏକ ଜୋରରେ ସାଲ୍ୟୁଟ ମାରିଲା । ତା' ଯୋତାର ଧଡ଼ ଶବ୍ଦ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିତରରେ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଉଥିଲା ।

ପ୍ରତିଦିନ ସଂକ୍ଷ୍ୟାର ନିର୍ଦ୍ଦିନ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏକ ଧାଡ଼ି ଏଇ ଟେବୁଲ ଉପରେ ବସି ଲେଖିବ, “ମୁଁ ମୋତେ ତରେନାହିଁ ।” - ଏ ସ୍ୱର ତା' କାନପାଖରେ ଟେପରେକର୍ଡର ବାଜିଲା ପରି ବାଜି ଚାଲିଲା । ମାନନୀୟଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କଇଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେଇ ଲେଖା ଆଣି ମାନନୀୟଙ୍କ ପାଇଁ ଟେବୁଲରେ ମଧ୍ୟ ରଖିଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେ ବାରବାର ସାଲ୍ୟୁଟ ମନକୁ ମନ ମାରିଚାଲିଲା । ତା'କୁ ଲାଗିଲା ସେ ଯେମିତି ଲେଖାମାନ

କଇଦୀମାନଙ୍କ ଠାରି ସଂଗ୍ରହ କରି ଟେରୁଲରେ ରଖିଚାଲିଛି, ମାନନୀୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଖୁସିଫୁଟିଉଠୁଛି ଆଉ ଡେଇଡ଼େ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନର ସହ ସାଲୁଟ ମାରି ଚାଲିଛି ।

୩-

କ-ବରୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଘୋଷ

ତା' ପରଦିନର କଥା

ଲେଖାଟା ଦେଇନ ।- ମିର୍ଜା ଖାନ ଆସି ବରୀନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା । ସବୁ କଇଦୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଜେଲର ଡେଇଡ଼େ ବେରୀ ଯାଇପାରେନା । ସେ ମିର୍ଜା ଖାନକୁ ପଠାଏ । ଲୋକଟା ଅତି ଚତୁର ଆଉ ବିରାଟ ନିଷ୍ଠୁର । ଶଇତାନର ଚେଲା । ଏଇ ଶବ୍ଦ ବୋଧହୁଏ ତା' ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବେଶି ପ୍ରୟୁଜ୍ୟ । ତା' ମୁହଁରେ ଏକ କୁଟିଳ ହସ ବୁଲୁଥିଲା ଆଉ ଆଖି ଏକ ଧୂର୍ଜ କଲରାପତରିଆ ବାଘ ପରି ଏପଟ ସେପଟ ହେଉଥିଲା । ସବୁବେଳେ ତା'କୁ ଯେମିତି ଏକ ଶିକାର ଦରକାର । ପଞ୍ଜାରେ ଥିବା ଜନ୍ତୁ ଚିଲ୍ଲାଉଥିବ ଆଉ କଲରାପତରିଆ ବାଘ ନିଜ ଦାନ୍ତ ଜାରୁଡ଼ି କରି ଧରିଥିବ । ରାତିରେ ମିର୍ଜା ଖାନ ବାଘ ଭଳି ଗର୍ଜନ ଅବଶ୍ୟ କରେନି ।

ଅନୁଶୀଳନ ସମିତିରେ ଏମିତି ଲେଖା ନାହିଁ ।- ବରୀନ କହିଲେ ।

୧୯୦୮ ମସିହା ବେଳକୁ ବେଙ୍ଗଲରେ ଅଶାନ୍ତିର ବହି ଜଳୁଥିଲା । ବେଙ୍ଗଲରେ ଅନୁଶୀଳନ ସମିତିର ଗଠନ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏ ଅନୁଶୀଳନ ନାମଟା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବଙ୍ଗାଳୀ ଲେଖକ ବଙ୍କିମ ଚନ୍ଦ୍ର ଚାଟାର୍ଜୀଙ୍କ ବହିରୁ ନିଆଯାଇଥିଲା । ସମିତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବଙ୍ଗାଳୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶକ୍ତି ଆଉ ସାହାସର ବୃଦ୍ଧି । କିନ୍ତୁ ଧିରେ ଏହା ବିଦ୍ରୋହର ଧାରା ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲା । ଏକ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ସଭ୍ୟ ଥିଲେ ବରୀନ ।

କଣ କହିଲ ? ଏଠି କେଉଁ ଅନୁଶୀଳନ ସମିତି ନାହିଁ । କେବଳ ରୂପାର ଦୁଗ ଆଉ ହଲୁଥିବା ଅଶ୍ୱତଥ୍ ପତ୍ର । ଏଠି କେବଳ ନିୟମ ମାନାଯାଏ ଆଉ ଆଦେଶ ପାଳନ



କରାଯାଏ ।

ଆଉ ଏଠି ଲେଖିବାର କ'ଣ ଅଛି ? ନିଜକୁ ମୁଁ ଅନୁଶୀଳନ କରିସାରିଛି, ନିଜ କାମକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିସାରିଛି ।- ବରୀନ କ୍ଷୀଣ କିନ୍ତୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ କହିଲେ । ତାଙ୍କର ଶରୀର ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବା ଭଳି ଲାଗୁଥିଲା । ସେଲୁଲାର ଜେଲର ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କାହା ଶରୀର ଆଉ ମନକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେବ । ତଥାପି ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଏକ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ଦୀପ ଦେଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଶପଥ ନେବାର କଥାମାନ ମନେପଡ଼ିଗଲା । ସେତେବେଳେକୁ ସେଲୁଲାର ଜେଲ ଆସିବା ଆଗରୁ ବରୀନଙ୍କୁ ଶପଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଆଉ ସେ ହାତରେ ଖତଗ ଏବଂ ଗୀତା ଧରି ଶପଥ କରିଥିଲେ ।

ଲେଖା ଜଲଦି ସାର ଆଉ ମୋତେ ଦିଅ ।- ମିର୍ଜ୍ଜା ଖାନ ଓଜନିଆ ସ୍ୱରରେ କହିଲା । ଏ ପଠାଣ ଲୋକଗୁଡ଼ା ଭଲକରି ବୁଝାଇ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତିନି । ସବୁ କଥାରେ ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି । ଲୋକଗୁଡ଼ାକ ସିନା ବିରାଟ ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି, ମୁଣ୍ଡରେ ଭୁସା ଭର୍ତ୍ତି । ଆଉ ଜୋରରେ କହିଲେ ପାଠୁଆ ଲୋକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପଶେନି । ସେମାନେ ଓଲଟା ଉତ୍ତର ଖୋଜନ୍ତି ।

ଯେତେଦିନ ଧରି ମୋ ଦେହରେ ଜୀବନ ଥିବ, ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତ ଲୌହ ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ବନ୍ଦୀ ଥିବ, ମୁଁ ବିଦ୍ରୋହର ଧାରା ବଜାୟ ରଖିବି ।- ବରୀନ ନିଜେ ନିଜେ କହିହେଲେ । ସେଲ ବାହାରେ ମିର୍ଜ୍ଜା ଖାନ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା । ଜମାଦାର ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନେ ବରୀନଙ୍କ ଲେଖା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଲେଖିବା ପାଇଁ ବରୀନ କିଛି ଉତ୍ସାହ ଦେଖେଇଲେନି ।

କଇଦୀ ବରୀନ ।- ଜମାଦାର ନିଜର ପ୍ରତିପତ୍ତି ଦେଖାଇବାକୁ ମିର୍ଜ୍ଜାଖାନ ଆଗରେ ଜୋରରେ ପାଟିକଲା । କେମିତି ବରୀନ ଆଉ ଅନ୍ୟ କଇଦୀମାନେ ତା' କଥା ମାନୁଛନ୍ତି ସେ ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା । ବରୀନ ତା' କଥା ଶୁଣିଲେ । ଜେଲ ନିୟମ ହିସାବରେ

ଉଠି ଠିଆହେଲେ । ଆଗରୁ ତ ମିଞ୍ଜା ଖାନ ଆସିଲା ବେଳକୁ ସେ ଠିଆହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଟିକିଏ ଦୂରକୁ ଯିବାରୁ ସେ ବସିଯାଇଥିଲେ । ଜମାଦାରକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତା' କଥା ମାନିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅଯଥାରେ ସାମାନ୍ୟ କଥାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦଣ୍ଡିତ ହେବାରେ କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନଥାଏ ।

ଯଦି କବେ ମୁଁ କିଛି ଶବ୍ଦ ବା ଘଟଣା କୁହେ, ଏହା ହେବ ମୋ ଜୀବନର ବିନିମୟରେ ।- ବରୀନଙ୍କ ମୁହଁରୁ କଥା ବାହାରୁଥିଲା ।

ତୁମକୁ କେହି ବକବକ ହେବାକୁ କହୁନି । ଜଳଦି ଲେଖା ଶେଷ କର ।- ମିଞ୍ଜା ଖାନ କହିଲା । ତା'କୁ ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବୁଲିବାକୁ ଅଛି । ଗୋଟାଏ ଜାଗାରେ ଅଧିକ ସମୟ ରହି ପାରିବନି । କଇଦୀକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇ ସାରିଛି । ଜମାଦାରକୁ କାଗଜ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ କହି ସେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲା । ଏଣେ ଜମାଦାର ଏକ ଦାତୁଆ ନଜରରେ ବରୀନକୁ ଅନାଇ ମିଞ୍ଜା ଖାନ ସହ ଆଗକୁ ପାଦ ବଢ଼ାଇଲା । ନିଜ ଓପାର୍ଡର ପ୍ରତି ସେଲରେ ନିରୀକ୍ଷଣ ସମୟରେ ତା'କୁ ଠିଆ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

କମଗଃ. . .

# ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରେମ

ସାଗର ଖରା



ସେଦିନ ମୁଁ ଫେରୁଥାଏ ମୋ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ । ସଅଳ ଉଠି ଧଡ଼ ଫଡ଼ ହୋଇ ବାହାରି ପଡ଼ିଲି । କାହିଁକି ନା ଟ୍ରେନ୍ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଆଜି ଦିନଟା ବି ନଷ୍ଟ ହେଇଯିବ । ଗୋଟିଏ ବୋଲି ଟ୍ରେନ୍ ଜୟପୁରରୁ ବ୍ରହ୍ମପୁରକୁ ଆସେ । ମୋତେ ସକାଳ ୮ଟା ସୁଦ୍ଧା ବାଲିମେଳା ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଥିଲା । ତହିଁରୁ ବସ ଯୋଗେ ଜୟପୁର ପହଞ୍ଚି ପୁଣି ଟ୍ରେନ୍ ଧରି ବ୍ରହ୍ମପୁରକୁ ଆସିବାକୁ ହବ । ପାଖାପାଖି ୧୫/୧୬ ଘଣ୍ଟା ଯାତ୍ରା କରେ । ଘରୁରୁ ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡ ପ୍ରାୟ ୨ରୁ ୩କି.ମି ହବ । କାନ୍ଧରେ ମୋଟା ବ୍ୟାଗ୍ ଟିଏ ଓହଲାଇ ମୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ପାଦ ପକାଇ ଚାଲୁଥାଏ । ଟିକିଏ ଦୂର ଗଲାପରେ ଦେଖିଲି ଗୋଟିଏ ବାଇକ ମୋର ଯାତ୍ରାର ଅନୁକୂଳ ଦିଗରେ ମାଡ଼ି ଆସୁଛି । ଯେହେତୁ ଟିକେ ବିଳମ୍ବ ହେଲାଣି ତେଣୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଯିବା ପାଇଁ ମୁ ତାଙ୍କୁ ଇଂଗିତ କଲି ଏବଂ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ବାଇକ ରଖିଲେ । ଲୋକଟି ଭାରି ଚିହ୍ନା ଚିହ୍ନା ଲାଗୁଥିଲା । ମୁହଁକୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗୁଛି ଯେ କେଉଁ ଅତୀତରୁ ତାର ହସ ହଜିଯାଇଛି । ତା ମୁଣ୍ଡର ଅଧା ରୁଟି ସତେକି ଅବା କେଉଁ ଅଦିନିଆ ଝଡ଼ ଭସାଇ ନେଇଛି । ମୁଁ ବସିପଡ଼ିଲି ବାଇକଟିର ପଛପଟେ । ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ମୋ ଆଖି ଦୁଇଟା ମୋତେ କହିଲା ଯେ ମୁଁ ଅନେକ ଥର ଯାକୁ ଦେଖିଛି, ପାଟି ମୋର କହିଲା ମୁଁ ଅନେକଥର କଥା ହେଇଛି । କିନ୍ତୁ ମୋ ମନ ସଂଶୟରେ ପଡ଼ିଛି ଯେ କେବେ କେମିତି ଓ କେଉଁଠି ? ନିଜ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲୁଥିବା ଏହି ଦୃନ୍ଦର ଭେଦ ଅତ୍ୟଧିକ ହୋଇ ପଡ଼ିବାରୁ ମୁ ତାଙ୍କୁ ସିଧା ପଚାରିଲି, “ଭାଇନା, ଆପଣଙ୍କ ଘର କେଉଁଠି ?” ସେ ତାର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ମୋ ଘର ତ ଏହି ଗାଁ ରେ,

ଚିତାପାରି ।” ମୁଁ ପୁରା ଅବାକ୍, ନିସ୍ତର୍ୟ । କାରଣ ମୁଁ କେବେ ବି ଗାଆଁରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ । ପରେ ଭାବିଲେ ଯେ ହୁଏ ତ ତାଙ୍କର ପୈତୃକ ଘର ବୋଧେ ଏଠାରେ । ସେ ଅନ୍ୟ ଗାଆଁରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଏତିକି ଭାବିଲା ବେଳକୁ ଭଦ୍ରବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କହୁଛନ୍ତି, “ଆରେ ସାଗର, ମୋତେ ଚିହ୍ନିପାରୁନୁ କି ! ଆରେ ତୋ ସହିତ ମୁଁ ଆମ ଗାଆଁ ସ୍କୁଲରେ ପଢୁଥିଲି ପରା, ଆମେ ଦୁହେଁ ଗୋଟିଏ କ୍ଲାସରେ ପଢୁଥିଲେ ମୁଁ ସେଇ କଲଲୁ ।” ତା ମୁହଁରୁ ଏତିକି କଥା ଶୁଣିଲା ପରେ ମୁଁ ପୁରା ନୀରବ । ଭାବି ପାରୁନଥିଲି ତାକୁ କି ଉତ୍ତର ଦେବି । ଯାହା ସହିତ ମୁଁ ବାଲ୍ୟକାଳରେ ଅନେକ ଖେଳ କୁଦ କରିଛି, ମିଶିକି ପାଠ ପଢ଼ିଛି ତାକୁ ଆଜି ଚିହ୍ନିବାରେ ମୋର ବିଭ୍ରାଟ ହେଇଛି ।

କଲଲୁ ଆଜି ପାଠ ପଢୁଥିଲେ ମୋ ପରି ୨୩/୨୪ ବର୍ଷର ଯୁବକ ହେଇଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସମାଜ ଆଗରେ ସେ ଆଜି ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତି । ତିନି ପ୍ରାଣୀର ଭୋକ ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ସେ ଆଜି ଅହରହ କାମ କରେ । ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ତାର ପାଠରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ପଡେ । ଗାଆଁର ଏକ ନିମ୍ନ ବର୍ଗର କନ୍ୟାକୁ ସେ ଭଲ ପାଇ ବସେ । ଏହା ଜ୍ଞାତ ହେଲା ପରେ ଗାଆଁବାଲା ତାକୁ ଗାଁରୁ ତଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି । ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗାଆଁରେ ଆଶ୍ରୟ ନିଏ ଏବଂ ଦୁଇଟି ସନ୍ତାନର ପିତା ହୁଏ । ଯେହେତୁ ଆମ ଗାଆଁରେ ତାର ପିତା ମାତା ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ କିଛି ବର୍ଷ ବିତିଗଲା ପରେ ସେ ଦିନେ ଦିନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସେ ।

କାହିଁ ସେ ଦିନର କଲଲୁ ଆଉ ଆଜିର କଲଲୁ ! ଆଜି ତାର ଶରୀର ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ, ରୁଗ୍ଣ ଓ ବିଦିର୍ଣ୍ଣ । ଦୁଇଟି ସନ୍ତାନ ଓ ତାର ପତ୍ନୀକୁ ନେଇ ସେ ଆଜି ଦୁନିଆ ଦେଖେ । କଣ ଏଇ କଲଲୁ ସତରେ ପିଲାଦିନେ ମୋ ସହିତ ପଢୁଥିବା ସେଇ ବାଲୁତ କଲଲୁ ? ଏଇ କିଛି ବର୍ଷ ଭିତରେ ସତରେ କଲଲୁ ଏତେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଇଛି ? ଏମିତି ଭାରୁ ଭାରୁ ବସନ୍ତାଣ୍ଡ ଆସି ପହଂଚିଗଲା । ମୋର ବସଟି ଯିବାପାଇଁ ଉଦ୍ୟତ ହେଉଥିଲା । ମୁଁ

ଉଠିଗଲି ବସରେ । ସେ ତା ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଗଲା ।

ବନ୍ଧୁଗଣ କେବଳ ଏତିକି କହିବି, ଆଜି ମଣିଷର ଗତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୀପ୍ର । ଜୀବନପଥର ଚରାବାଲିରେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ କେତେ ବେଳେ ଯେ ଆମେ ଅବଦମିତ ହୋଇଯିବା ତାର କୌଣସି ରାହା ନାହିଁ । ନିମିଷେକ ସୁଖସୁଛନ୍ଦ ପାଇଁ ଆଜିର ମଣିଷ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରୁ ବିରୁଦ୍ଧ ହୁଏ । ଆଜିର ଅନେକ ଯୁବକ କଲ୍ଲୁ ପରି ପ୍ରେମ ଜାଲରେ ପଡ଼ି ନିଜର ସୁନ୍ଦର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନର ସରଳ ଅଙ୍କକୁ କଷି ନପାରି ତାକୁ ଅଧିକ ଜଟିଳରୁ ଜଟିଳ କରିଦିଅନ୍ତି ।

ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ

ଖଲ୍ଲିକୋଟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ବ୍ରହ୍ମପୁର

ଦୂରଭାଷା : ୭୨୦୫୪୭୦୫୧୯

# ମହା ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ

## ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି



ଜୀବନଶୈଳୀ ଠିକ ନରହିଲେ ରୋଗ ଲାଗି ରହିବ ଓ ତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶରେ ଔଷଧ ଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏକଥା ତ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେଲେ ଔଷଧ ଖାଇ ଖାଇ ବିରକ୍ତ ଲାଗେ ବେଳେ ବେଳେ ତ ମନ ଖରାପ ବା ଦୁର୍ଭାବନା କମିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବଢ଼େ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନ ଭଲ ରହୁନି । ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଅଳ୍ପ ମାନସିକ ସୁସ୍ଥତା ହ୍ରାସ ହୋଇ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ସ୍ତୁର୍ତ୍ତ ହ୍ରାସ ହେଉଛି । ପୁରୀ ଛାଡ଼ି ଜଗନ୍ନାଥ ଧାମ ଛାଡ଼ି ପୁଅ ବୋହୂଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବାକୁ କେବେ ବି ପସନ୍ଦ କରୁନଥିବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଆଜି ପୁଅ ବୋହୂଙ୍କ ପାଖରେ । ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କମିବାର ନାମ ଧରୁନି ତ ପୁଅ ଦେଖାଉଛି ତାଙ୍କୁ ପରେ ତାଙ୍କୁ । ଆଜି ଏଠିକି ତ କାଲି ସେଠିକି ନେଉଛି ମାଆ କେମିତି ଭଲ ହେବ ବୋଲି ହେଲେ ଜଗିରଖି ଯେତେ ଔଷଧ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ମା'ର ରୋଗ ତ ଭଲ ହେଉନି ବରଂ ଏଣିକି ମାଆ ଚିହ୍ନା ଜଣା ପଡ଼ୋଶୀ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କୁ ବକାବନା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛି ତ ବୋହୂ ବିରକ୍ତ ହେଲେ ପୁଅ ବୁଝାଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଏମିତି ଦିନେ ହେବ ବୋଲି କହି ବୁଝାଇବା ପରେ ସ୍ତ୍ରୀ ସିନା ଶାନ୍ତ ପଡ଼ିଯାଉଛି ହେଲେ ମାଆ ବେଶୀ ବେଶୀ ଅଶାନ୍ତ ହେଉଛି । ଏଣିକି ତାକୁ ଜଗାରଖା ଓ ତାର ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ଯୋଉ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି, ତା ଉପରେ ବେଶୀ ରାଗିବା ସହ ତାକୁ ବକାବନା କରିବା ଠିକ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ମାରଧର କରୁଥିଲା ତ ପୁଅ ମାଆର ପୂର୍ବ କଥା ଭାବି ଯେତିକି ବିଚଳିତ ହେଉଥିଲା ବୋହୂ ସେତିକି ବିରକ୍ତ ହେଉଥିଲା । ପୁଅ ଭାରୁଥିଲା ବାପାଙ୍କୁ ହରାଇ ମାଆର ନିଶ୍ଚୟ ଏଭଳି ମାନସିକ ଅସ୍ଥିରତା ଆସିଛି । ସେ ପୁଣି ମାଆକୁ ତାଙ୍କୁ

ପାଖକୁ ନେଲା ତ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ମାଆ ଆଲଜାଇମର ରୋଗୀ । ସତକୁ ସତ ସେ ଏବେ ନିଜ ପୁଅକୁ ଚିହ୍ନି ପାରୁନଥିଲା । ଭୁଲଭାଲ କଥା କହୁଥିଲା ଓ ଭୀଷଣ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା । ଏଥର ପୁଅ ତା ଭଉଣୀକୁ ଡାକି ମାଆର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ତା ସାଙ୍ଗରେ କିଛି ଦିନ ନେଇଯିବାକୁ କହିଥିଲା । ଝିଅ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଦିନରୁ ମାଆକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେବାକୁ ଚାହିଁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ବୃଦ୍ଧ ଶାଶୁ ଶଶୁରଙ୍କ ହେପାଜତ ତାର ଆଗ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି କହିଥିବା ସେହି ମାଆକୁ ଆଜି ନେଇଯାଇଥିଲା ସାଙ୍ଗରେ ନିଜ ପାଖକୁ ।

କିଛିଦିନ ପରେ ପୁଅବୋହୁ ମାଆକୁ ଦେଖିବାକୁ ଭଉଣୀ ଘରକୁ ଯାଇ ଯାହା ଦେଖିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ମାଆ ତାଙ୍କୁ ଠିକ ଚିହ୍ନି ପାରିଲା ଓ ବହୁତ ସ୍ନେହ ଓ ଆଦର ଯତ୍ନ ସହକାରେ ପୂର୍ବ ପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା ତ କୋଉ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ଏସବୁ ସମ୍ଭବ ହେଲା ବୋଲି ପୁଅ ତା ଭଉଣୀକୁ ପଚାରିଥିଲା । ଝିଅ କହିଥିଲା ମା'ର ଫୁଲଗଛ ଲଗାଇ ପାଣିଦେବା ଓ ଫୁଲ ଗଛର ଯତ୍ନ ନେବା ସବୁଠୁ ପସନ୍ଦ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି । ତା ଛଡା ଚଉରା ପୂଜା ତାର ଅତି ପ୍ରିୟ । କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ ଚଉରା ମୂଳେ ମାଆକୁ ବସାଇ ତା ପାଖେ ରଖିଦେଇଥିଲି ଭଲିକି ଭଲି ରଙ୍ଗର ମୁରୁଜ ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ମାଆ ଖାଲି ସେହିଦିନ ନୁହେଁ ବରଂ ତା ପରଠୁ ସବୁଦିନ ଜଗନ୍ନାଥ, ବଳଭଦ୍ର ଓ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ଚିତ୍ର ସହ ଶଙ୍ଖ, ଚକ୍ର, ଗଦା, ପଦ୍ମର ଚିତ୍ର ଆଙ୍କୁଥିଲା ପରମ ତୃପ୍ତିରେ ଓ ନିର୍ଭୁଲ ଭାବେ । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ଚଉରା ଚାରିପଟେ ଥିବା ଫୁଲକୁଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକରେ ନିଜେ ଟ୍ୟାପରୁ ପାଣି ଆଣି ଦେବା, ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ସବୁକୁ କାଢ଼ି ସଫା କରିବା, ଡାଳ ଠିକ ଠାକ ଭାଙ୍ଗି ଗଛକୁ ସାଇଜ କରି ଫୁଲତୋଳିଲା ସତ କିନ୍ତୁ ପଚାରୁଥିଲା ବାପା କୋଉଠି ତ ମୁଁ ବୁଝିଯାଇଥିଲି ତା ବାହ୍ୟ ଅଭାବ କିଛିଟା ପୁରଣ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବାପାଙ୍କ ବିନା ତା ଅନ୍ତଃକରଣ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କୋଉଠୁ ଆଣିବି ଭାବି ମିଛ କହିଲି ବାପା ଭାଇ ପାଖେ ଅଛନ୍ତି ତ ତାକୁ ଝୁଣ୍ଟିଆ ଓ ପାଉଁଜି ପିନ୍ଧାଇଲି ତା ସହିତ ଖରାପ ନଭାବି ମା'କୁ ଅଳତା,

ନେଲପଲିସ ଓ ମଥାରେ ଚିକିଲି ବି ଦେଲି । କାରଣ ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଆମ ମାଆର ଏସବୁଥିରେ ଖୁବ ରୁଚି ଥାଇ ସେ ସଧବା ସିନ୍ଦୂର ନାଇ ବାପାଙ୍କ ଆଗେ ମରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା । ତେବେ ତ ମାଆ ଏଯାଏଁ ଠିକ ହୋଇନି । ନିଜ ସ୍ଥିତି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ମାନିନେଇ ପାରିନି । ପାରିଛି ଭାଇ । ଦେଖୁନୁ ସେ ତା ନିଜ ହାତରେ ନିଜ ରୁଡ଼ି, ଚିକିଲି, ପାଉଁଜି, ଝୁଣ୍ଟିଆ କାଢି ରଙ୍ଗୀନ ଶାଢ଼ୀ ବଦଳରେ ସଫେଦ ଶାଢ଼ୀ ପିନ୍ଧୁଛି ଆଉ ପିନ୍ଧିବା ଦିନ କହିଥିଲା ଯିଏ ତ ହେଲେ ଜଣେ ଆଗ ବିଦାୟ ନେବ ସଂସାରରୁ । ବାପା ଏକୃଷିଆ ହୋଇଥିଲେ ତୋ ପାଖେ ରହିଥାଆନ୍ତେ ଓ ମୁଁ ଭାଇ ପାଖେ ରହିଥାଆନ୍ତୁ ବୋଲି ଆମେ ଦୁହେଁ କଥା ହୋଇଥିଲୁ ତ ତୁ ମତେ ମୋ ପୁଅ ପାଖେ ଛାଡ଼ୁନୁ କାହିଁକି ଝିଅ ପଚାରିସାରିଲାଣି ଅନେକ ଥର ।

ପୁଅ ଆଁ କରି ସବୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଭଉଣୀକୁ ପଚାରିଥିଲା ଏସବୁ କଣ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସ ପାଇଁ ନା କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ଚଉରା ପୂଜା ପାଇଁ ନା କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ ପଡ଼ୁଥିବା ଦୀପାବଳୀର ପୟାଶ୍ରାଦ ପାଇଁ ନା ପୂର୍ଣ୍ଣମୀର ବୋଇତ ଭଷା ପାଇଁ ନା ଫୁଲଗଛର ତତ୍ପାବଧାନ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ହେଲା ମୁଁ ବୁଝିପାରୁନି ତ ! କେତେ କେତେ ଔଷଧ ଦେଇ ଭଲକରିପାରୁନଥିବା ମାଆକୁ ରୁଗୁକିରେ କେମିତି ଭଲ କଲୁ ରୁମୁକି ? ଭଉଣୀ ରୁମୁକି କହୁଥିଲା ଏସବୁ ସହିତ ଆଉ ଗୋଟେ ବଡ଼ କାରଣ ମୋ ଶାଶୁ । କେମିତି ? ପଚାରୁଥିଲା ଭାଇ ଚଗଲା ତ ରୁମୁକି କହିଲା ତୁତ ଜାଣୁ ଭାଇ ମୋ ଶଶୁର ଔଷଧ ବଦଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଗଛମାନଙ୍କର ପତ୍ରର ରସରେ ନିଜର ରୋଗ ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ରୋଗ ଭଲ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ଆମ ମାଆ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା ତ ସେ ମେଧିଗୁଣ୍ଡ ସହ, ମାଟି ମାଆ ବକ୍ଷ ଚିରି ଉଠିଥିବା ମୁଥା ରସ ପିଇବା ସହ ମୋ ଶାଶୁ ଦିନେ ତାଙ୍କ ହାତ ମୋ ମାଆ ପିଠି ଉପରେ ବୁଲେଇ ଆଣି କହିଥିଲେ କି ଏଣିକି ତୁମେ ଭଲ ହୋଇଯିବ ସମୁଦୁଣୀ ତ ମୁଁ ଯୋଡ଼ି ଦେଇଥିଲି ସେଥିରେ ଆଉ ପଦେ ମିଠା କଥା ଯେ ମୋ ଶାଶୁମାଆଙ୍କ ହାତ ଯାହା ଦେହରେ ବାଜିବ ତାର



ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ କ୍ଳାନ୍ତି ଦୂରେଇ ରୋଗ ଉପଶମ ହେବ । ତା ପରଠୁ ମାଆ ତ ଠିକ ହୋଇଛି ଭାବୁଛି କିନ୍ତୁ ମୋ ଶାଶୁଙ୍କୁ ଏବେ ପୁରୁସତ ନାହିଁ । କୋଉଠୁ ଓଡ଼ିଶା ସାରା ଲୋକ ଆସୁଛନ୍ତି ଶାଶୁମାଆଙ୍କ ହାତ ତାଙ୍କ ପିଠିରେ ମାରି ଭଲ କରିବାକୁ । ଏ ଭିତରେ ନିଜ ଜିନିଷ ପତ୍ର ବାନ୍ଧି ମାଆ ନିଜ ପୁଅ ବୋହୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଫେରିଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଝିଅର ଶାଶୁ ସମୁଦୁଣୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲା ମୋ ପୁଅ ବୋହୁ ଝିଅ ଜୋଇଁଙ୍କ ପିଠି ଆଉଁସି ଦିଅ ଭଉଣୀ । ସେମାନେ ଆୟୁଷ, ଆଶିଷ ପାଇ ନିରୋଗ ରୁହନ୍ତୁ । ମାଆ ଚାଲିଯିବାକୁ ବସିଥିବା ଦେଖି ଝିଅ ଲୁହ ଓ କୋହକୁ ଚାପି ରଖିନପାରି କାନ୍ଦୁଥିଲା ଖୁବ କଇଁ କଇଁ ତ ତା ଶାଶୁ ତା ପିଠିରେ ହାତ ରଖିଥିଲେ । ପୁଅ ଝିଅଙ୍କ ମାଆ କିନ୍ତୁ ଖୁବ ନିର୍ବିକାର ରହି କହୁଥିଲା ଏଇତ ସଂସାର ଝିଅ ।

ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ ୯୦୪୦୯୭୭୩୨୭

# ଆହ୍ୱାନ ସାକ୍ଷୀ

ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ



ଲକ୍ଷ୍ମୀନ ସମୀପରେ ଏକ ଗାଁରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ହତ୍ୟା ହୋଇ ଗଲା । ହତ୍ୟାରେ ଫିଶର ନାମକ ଜଣେ ଲୋକକୁ ଦୋଷାରୋପ କରାଗଲା । ସେ ସମୟରେ ଏଭଳି ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟେଲିଆ ପଠାଯାଉଥିଲା । ସେଠାରେ ନିଜ ଚରିତ୍ର ସୁଧାରିବା ପରେ ତାଖ କରିବା ଲାଗି କିଛି ଜମି ଦିଆଯାଏ । ଫିଶରକୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀନ

ସରକାର ଅଣ୍ଟେଲିଆ ପଠାଇଦେଲେ ।

ଅଣ୍ଟେଲିଆରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଫିଶର, ମାର୍ଟିନ୍ ନାମକ ଜଣେ ଜମିଦାରଙ୍କ ନିକଟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲା । ତା'ର ଦୁଇବର୍ଷ କର୍ମ କୁଶଳତା ଦେଖି ଦିନେ ମାର୍ଟିନ୍ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ କହିଲେ - ଫିଶର ! ଏବେ ତୁମେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଜମିରେ ତାଖ କାମ କର । ମୁଁ ତୁମକୁ ୧୦୦ ପାଉଣ୍ଡ ଉଧାର ଦେଉଛି । ଫିଶରକୁ ମାର୍ଟିନ୍ ଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଉଚିତ୍ ମନେହେଲା । ସେ ନିଜ ଜମିରେ ଫସଲ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା ।

ଫିଶର ନିଜ କ୍ଷେତରେ ଦୃଢ଼ ପରିଶ୍ରମ କରି ଫସଲ ଅମଳ କଲା । ନିଜ ଚଳଣି ନିମନ୍ତେ ରଖି ବଳକା ଫସଲ ବଜାରରେ ବିକ୍ରିକରି ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଧନରାଶି ସଂଗ୍ରହ କରିନେଲା । କିଛିଦିନ ପରେ ବୋରଲ ନାମକ ଜଣେ ଅପରାଧୀକୁ ନିଜର ଚାକର ରୂପେ ରଖିଲା । ବୋରଲ ବି ଜଣେ ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା କରି ଲକ୍ଷ୍ମୀନ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥାଏ । ଫିଶର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଜାଣିପାରିଲା ବୋରଲ ଜଣେ ପରିଶ୍ରମୀ ଲୋକ । ତା' ଉପରେ କ୍ଷେତ ବାଡ଼ିର ଦାୟତ୍ୱ ନିମନ୍ତେ ପୂରା ଭରଷା କରିହେବ । ନିଜ ବେପାରକୁ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଫିଶର ଅନେକ ଦିନ

ବାହାରକୁ ପଳାଇଯାଏ । ପ୍ରତି ବଦଳରେ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଅମଳ ହେଉଥିବା ଫସଲ ବିକ୍ରି କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ବୋରଲ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ରହେ ।

ଦିନେ ଜମିଦାର ମାର୍ଟିନ୍ ଜ୍ଞ ସମେତ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଲୋକ ଫିଶରର ଫାର୍ମ ହାଉସ୍ କୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଫିଶର ସହିତ ଦେଖା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥା'ନ୍ତି । ହେଲେ ଫିଶର ମିଳିଲା ନାହିଁ । ସେମାନେ ଦୁଇ-ତିନି ଥର ଆସିବା ପରେ ବି ଫିଶର ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ହେଲାନାହିଁ । ହଠାତ୍ ଦିନେ ଜମିଦାର ଏକାକୀ ଆସି ବୋରଲକୁ ପଚାରିଲେ - ସତ କୁହ ବୋରଲ ଫିଶର କାହିଁ? ସେ ମୋଠାରୁ ୧୦୦ ପାଉଣ୍ଡ ଉଧାର ନେଇଥିଲା । ମୋର ଏବେ ଧନରାଶିର ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଫିଶର ବଦଳରେ ତୁମେ ମୋତେ ୧୦୦ ପାଉଣ୍ଡ ଦେଇଦିଅ ।

ବୋରଲ କହିଲା - ମାଲିକଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ନ ପାଇବା ଯାଏ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏତେଗୁଡ଼ିଏ ଧନରାଶି ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ ।

ତାହେଲେ ସେ କାହିଁ? କୁଆଡ଼େ ଯାଇଛି କୁହ ?

ଆଜ୍ଞା ! ସେ ଲଣ୍ଡନକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ଦୁଇ ଚାରି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଫେରିବେ ।

ହେଲେ ସେ ତ ସରକାରୀ ଅପରାଧୀ । ଲଣ୍ଡନ ଯିବାପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ମିଳିବା ମୁସ୍ତିଲ । ବୋରଲ ଏଥର କଥା ଲୁଚେଇ କହିଲା - ସରକାରୀ ଆଜ୍ଞା ନେଇ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି କାହାକୁ ଜଣାଇବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ ।

ଆଗନ୍ତୁକ ମାର୍ଟିନ୍ ବୋରଲଠାରୁ ନିରାଶ ହୋଇ ନିଜ ଘୋଡ଼ାରେ ବିସି ଘର ଅଭିମୁଖେ ଫେରିବା ବେଳେ ଫିଶରର ଫାର୍ମ ହାଉସକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ । ଫାର୍ମ ହାଉସ୍ ଶେଷ ସୀମାରେ ଗୋଟେ କାଠର ଫାଟକ ଲାଗିଥାଏ । ଯାହା ଫାର୍ମ ହାଉସ ସଂଲଗ୍ନ ସତକରେ ଗୋଟେ ଲମ୍ବା ଆବର୍ଜନା ନାଲିଟିଏ ବହି ଯାଇଥାଏ ।

ଯେମିତି ସେ ନାଲି ପାରି ହୋଇଛନ୍ତି ସମ୍ମୁଖରେ ଫିଶର ଯାଉଥିବା ଦେଖି ଫିଶର !

ଫିଶର ! ବୋଲି ତାକ ମାରି କହିଲେ - ତୁମେ ମୋ ସହିତ ଧୋକା ଦେଇ ପାରିବନି । ମୁଁ ତୁମ ବିପତ୍ତି ବେଳେ ୧୦୦ ପାଉଣ୍ଡ ଉଧାର ଦେଇଥିଲି ଆଜି ମୋର ଧନ ଆବଶ୍ୟକ । ମୋତେ ମୋ ଧନରାଶି ଫେରାଇଦିଅ । ତାପରେ ସେ ଆଉ ଫିଶରକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କୋଉଠି ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ସେ ତା'କୁ ତାକମାରି ଫାର୍ମ ହାଉସ୍ ରାରିପଟେ ଖୋଜିଲେ । ହେଲେ କୋଉଠି ମିଳିଲା ନାହିଁ । ସେଠାରୁ ସେ ସିଧା ଥାନାରେ ପହଞ୍ଚି ରିପୋର୍ଟ ଲେଖିଲେ ।

ତା' ପରଦିନ ପୋଲିସ୍ ଫିଶରର ଫାର୍ମ ହାଉସକୁ ଆସି ବୋରଲକୁ ତା' ନିଖୋଜ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ । ବୋରଲ ପୂର୍ବପରି ମିଛ କହିଲା - ମାଲିକ ଲଣ୍ଡନ ଯାଇଛନ୍ତି ।

ହେଲେ ମାର୍ଟିନ କହୁଛନ୍ତି ସେ ଗତକାଲି ତାକୁ କାଠ ଫାଟକ ନିକଟରେ ଦେଖିଛନ୍ତି । ପୋଲିସ୍ ପୁଣି ପଚାରିଲେ ।

ବିଲକୁଲ ମିଛ କଥା ସାର ! ସେ ଏଠି ନାହାନ୍ତି ତ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବେ କିପରି ?

ମୁଁ କଣ ଫିଶରକୁ ଚିହ୍ନିନାହିଁ ? ମାର୍ଟିନ୍ ଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ହେଲା । ଫିଶର କୋଉଠି ଆତ୍ମଗୋପନ କରିଛି ଏହା ଭାବି ପୋଲିସ୍ କାନ ପାଖେ କହିଲେ - ସାର ! ଏଠାକାର କିଛି କଳା ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ପାଦର ଚିହ୍ନକୁ ଶୁଙ୍ଘି ନିଖୋଜ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି । ଜିମ୍ମି ନାମକ ଜଣେ କଳା ଲୋକ ଫିଶର ପାଖେ କାମ କରୁଥିଲା ତାକୁ ଡାକିଲେ ସେ ଦୁଏତ ଫିଶରକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିପାରିବ !

ଜିମ୍ମିକୁ ଡକାହେଲା । ସେ ପହଞ୍ଚି ଜଙ୍ଗଲ ଜନ୍ତୁଙ୍କ ପରି ନାକ ପୁଲେଇ ଶୁଙ୍ଘିବାକୁ ଲାଗିଲା । କେତେବେଳେ ଆଖି ତରାଟି ମାଟିକୁ ଦେଖୁଥାଏ । ଫାଟକ ନିକଟରେ ଗୋଟେ କାଠର ଖୁଣ୍ଟ ଥାଏ । ତା' ନିକଟରେ କେତେକ ପାଦର ଚିହ୍ନ ଦେଖା ଯାଉଥାଏ । ଜିମ୍ମି ତାହା ଶୁଙ୍ଘିବା ପରେ ପୋଲିସକୁ କହିଲା - ସାର ! ଧଳା ଲୋକର ହତ୍ୟା ହୋଇଛି । ଜିମ୍ମି ପୁଣି ଆଗକୁ ବଢୁଥାଏ । କିଛିଦୂର ଯିବା ପରେ ଗୋଟେ ଗର୍ଭ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ଗର୍ଭ

ମଧ୍ୟରେ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ଭରିଥାଏ । ଜିମ୍ମି ଘୁଷୁରୀ ଭଳି ଶୁଙ୍ଘି ଶୁଙ୍ଘି କହିଲା - ଏଇ ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଧଳା ଲୋକର ଶବ ଅଛି ।

ପୋଲିସ ପିସ୍ତୁଲ ବାହାର କଲେ । ମାର୍ଟିନ ଗୋଟେ କୋଦାଳ ଓ ପାଛିଆ ମଗାଇଲେ । ତା' ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳିଆ ବାହାର କରାଗଲା । ସତକୁ ସତ ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟେ ଶବ ମିଳିଲା । ମାର୍ଟିନ କହିଲେ - ସାର ! ଏ ଶବ ଫିଶରର । ହେଲେ ମୁଁ ଗତ କାଲି ସକାଳେ କାଠ ଫାଟକ ନିକଟରେ ତାକୁ ଦେଖିଥିଲି ।

ପୋଲିସ କହିଲେ - ମି: ମାର୍ଟିନ ! ଏ ଶବ ସମ୍ଭବତଃ ଗୋଟେ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ଗର୍ଭରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା । ଏହା ଆପଣଙ୍କର ଭୁଲ ଧାରଣା ।

ଆପଣ ଦିନରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତୁ । ତାପରେ ପୋଲିସ ବୋରଲ ହାତରେ ହାତକଡ଼ି ପକାଇ ଥାନାକୁ ନେଇଗଲେ । ମକଦ୍ଦମା କୋର୍ଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ବୋରଲ ସ୍ୱୀକାର କଲା ଯେ ହିଁ ଫିଶରକୁ ହତ୍ୟା କରିଛି । ହତ୍ୟା ଅପରାଧରେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ମିଳିଲା । କିନ୍ତୁ ମାର୍ଟିନ ଭାବିପାରୁ ନଥାନ୍ତି ଫିଶର ମରିବା ପରେ ବି ତାଙ୍କୁ କିଭଳି ଦେଖାହେଲା ! ତାହେଲେ କଣ ଫିଶରର ଆତ୍ମା ସାକ୍ଷୀ ଦେବାପାଇଁ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ! ନିଜ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜେ ଖୋଜି ହେଉଥାନ୍ତି ।

ବିସି-୭୪, ସଲୁ ଲେକ୍, କଲକତା-୭୪

ମୋ-୯୬୮୧୩୭୩୫୧୨

# ହନୁମାନ

ବାବାଜୀ ଚରଣ ଦାସ



ଲଙ୍କାଗଡ଼ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ହନୁମାନଜୀ ଦେଖିଲେ  
ଲଙ୍କାପୁର ଛାରଖାର ହୋଇ ଯାଇଛି । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଲଙ୍କା ଶ୍ରୀହୀନ  
ଦିଶୁଛି । ଅସୁରମାନେ ଭୟରେ କାତର ହେଉଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଦେଖି  
ହନୁମାନଜୀ ବହୁତ ଅନୁତାପ କଲେ । ଭାବିଲେ, କାହିଁକି ମୁଁ  
ଅଜ୍ଞାନ ବଶତଃ ଏତେ ବଡ଼ ପାପକର୍ମ କଲି? ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୁଁ

ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲି, ତାହା ସରିବା ପରେ କାହିଁକି ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କଲି? ଲୋକମାନେ ପର  
ହିତରେ ଘର ତୋଳାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଅଗ୍ନି ଲାଗିଥିଲେ ଲିଭାଇ ଦିଅନ୍ତି । ମୁଁ କୋପ କରି ଘର  
ପୋଡ଼ିଦେଲି । ବିଚାର ନକରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ପରେ ପ୍ରାଣୀ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି । ଯଦି  
ବୈଦେହୀ ପବନର ତ୍ରାସ ସହି ପାରି ନଥିବେ, ତେବେ ମୁଁ କିଭଳି ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ମୁହଁ  
ଦେଖାଇବି । ପୁଣି ପର କ୍ଷଣରେ ଭାବିଲେ, ସତୀ ଶିରୋମଣି ସୀତାଙ୍କର ଦେହକୁ ଅନଳ  
ସ୍ପର୍ଶ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏଭଳି ଚିନ୍ତା କରୁଥିବା ବେଳେ ଶୂନ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ସିଦ୍ଧ ଚାରଣଙ୍କ  
ବାଣୀ ଶୁଣିଲେ, “ହେ ପବନପୁତ୍ର ହନୁମାନ ! ତୁମେ ଆକୁଳ ହୁଅ ନାହିଁ । ସୀତା  
ଦେବୀଙ୍କର କିଛି କ୍ଷତି ହୋଇନାହିଁ । ସନ୍ତୋଷ ମନରେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଅ ।”  
ହନୁମାନଜୀ ଭାବିଲେ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଦୈବବାଣୀ । ଏବେ କିଷ୍କିନ୍ଧ୍ୟାରେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ପାଦ  
ଦର୍ଶନ କରିବି । ଯାଉଛି, ଅଶୋକବନରେ ମାତାସୀତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିବି ।  
ଏହାପରେ ମୁଁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବି । ହନୁମାନଜୀ ଅଶୋକ ବନରେ ଯାଇ  
ପହଞ୍ଚିଲେ । ଦେଖିଲେ ସୀତା ଦେବୀ ଶିଂଶପା ମୂଳରେ ମୁହଁ ପୋତି ଦୁଃଖରେ ବସିଛନ୍ତି ।

ଏହି ସମୟରେ ହନୁମାନ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ । ହନୁମାନ ଜୀ କହିଲେ, ମାଆ ! ମୁଁ ମୋ ପୂର୍ବ ପୁଣ୍ୟ ବଳରୁ ଆଉ ଧରେ ଆସି ତୁମକୁ କୁଶଳରେ ଥିବାର ଦେଖିଲି । ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହେଲା । ମୁଁ ଏବେ ଫେରିବି । ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତୁ ମା । ଏହାଶୁଣି ସୀତା ଦେବୀ ଆନନ୍ଦିତା ହୋଇ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଶୋକ କରୁଥିଲି । ଯାହାହେଉ, ତୁମେ ମୋତେ ଆସି ଦେଖା ଦେଲ । ତୁମକୁ ଦେଖି ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତି ଅନୁଭବ କରୁଛି । ଅସୁରଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ତୁମେ କ୍ଳାନ୍ତ । ଗୁପ୍ତରେ ଏଠାରେ କୌଣସି ବୃକ୍ଷରେ ରହି ଶ୍ରମ ଶାନ୍ତି କରି ଆସନ୍ତାକାଲି ପ୍ରଭାତରୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ପଦେ ପଦେ ବିପଦ । ହେ କପି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ! ତୁମେ ଗୁପ୍ତରେ ଲଙ୍କା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ମୋ ମନରୁ ଶଙ୍କା ଦୂର କର । କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ଭାବି ମୁଁ ଆକୁଳ ହେଉଛି । ଚାରି ପାଖରେ ଲବଣ ସମୁଦ୍ର । ଶ୍ରୀରାମ କିପରି ତାହା ପାର ହୋଇ ଆସିବେ ? ପକ୍ଷ ବଳରେ ଗରୁଡ଼ ସିନ୍ଧୁ ଲଂଘି ପାରନ୍ତି । ତୁମେ ଶୂନ୍ୟରେ ଡେଇଁ ଆସି ଲଙ୍କାଗଡ଼ରେ ଅତୁଟ କର୍ମ କଲ । ତୁମ ଭଳି ବଳବନ୍ତ କପି ଆଉ କେହି ଅଛନ୍ତି କି ? ଲଙ୍କାପୁର ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜିଣି ପାରିବେ କି ? ଅସୁରମାନେ ମହା ବଳୀୟାନ । କ୍ଷଣକରେ ତ୍ରିପୁର ଜୟ କରି ପାରନ୍ତି । କିଭଳି ବାନରବାହିନୀ ସହିତ ଶ୍ରୀରାମ ସମୁଦ୍ର ଲଂଘି ପାରିବେ ? ରାବଣ ସମୟ ଦେଇଛି । ସମୟ ଡେଇଁବା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଯେମିତି ଶ୍ରୀରାମ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଆସି ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୁମେ କରାଇବ । ହନୁମାନ ଜୀ କହିଲେ, ମାଆ ! ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଯେତେ ବାନର ଏହି ମହୀମଣ୍ଡଳରେ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ସୁଗ୍ରୀବଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ।

ପୂର୍ବରୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଜଣେ ଜଣେ ବାନର ଲଙ୍କାପୁର ଜିଣି ପାରିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ସାଥରେ ଧରି ଲଙ୍କାପୁର ଆସି ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ବୋଲି ସୁଗ୍ରୀବ ପ୍ରତିଜ୍ଞା

କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମ ଅଗ୍ନି ଶର ଦ୍ୱାରା ସମୁଦ୍ର ଶୋଷି ପାରିବେ । ବାନରମାନଙ୍କ ପରାକ୍ରମ କଳନା କରି ହେବନି । ସେମାନେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମେରୁ ପର୍ବତ ରୂନା କରି ଦେଇ ପାରିବେ । ମୋ ସହିତ କେତେ ବାନର ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ଆଉ କେତେ ବାନର ମୋ ଠାରୁ ଅଧିକ ବଳଶାଳୀ । ବଳରେ ମୋ ଠାରୁ କମ୍ କେହି ସୁଗ୍ରୀବଙ୍କ ସେନା ମଧ୍ୟରେ ନାହାନ୍ତି । ଆପଣ ହୁଏତ ପଚାରି ପାରନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ଥିଲେ, ତୁମକୁ କାହିଁକି ଲଙ୍କାଗତ ପଠାଇଲେ ? ସାନ ଥାଉ ଥାଉଁ ବଡ଼ କ'ଣ ଦୂତ ହୁଏ କି ? ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ ଶ୍ରୀରାମ ପଠାଇଛନ୍ତି ।

ପଞ୍ଚସଖା ନଗର, ଭୁମୁଭୁମା, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୭୫୧୦୧୯



# କୌରବଙ୍କ ଦୂତ ସଞ୍ଜୟ

ଅର୍ଜୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା



ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି । ପାଣ୍ଡବ ମାନେ ବନବାସ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାତବାସ ଶେଷ କରି ପାଞ୍ଚାଳ ଦେଶରେ ରହୁଥାନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ ନ ହେବା ପାଇଁ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶାନ୍ତି ବାଞ୍ଛା ନେଇ ପାଞ୍ଚାଳ ରାଜ ପୁରୋହିତ ଦ୍ରୱିନା ଦରବାରରୁ ବିଫଳ କାମ ହୋଇ ଫେରି ଆସିଲେ । ତାଙ୍କ ହାତରେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ସମ୍ପାଦ ଦେଇ

ଥିଲେ, ଆମେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସଞ୍ଜୟଙ୍କୁ ଦୂତ କରି ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଉଛୁ ।

ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଦୂତ ଫେରିଗଲା ପରେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର କଥା ଅନୁଯାୟୀ ସଞ୍ଜୟଙ୍କୁ ଡାକିକରି କହିଲେ, ସଞ୍ଜୟ! ତୁମେ ଉପପୂର୍ବ୍ୟ ନଗରକୁ ଯାଅ । ସେଠାକୁ ଯାଇ ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ କୁଶଳ ଜିଜ୍ଞାସା କରିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ଗର୍ଭୀର ସ୍ନେହ ଜଣାଇ ଦେବ । ସେମାନେ ସପ୍ତର୍ଷି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ନହେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସୁଯୋଗ ନେଇ ଶାନ୍ତିର ମହତ୍ତ୍ୱ ବୁଝାଇବ ଓ ସ୍ୱଜନ ବିନାଶ କେତେ ନିନ୍ଦନୀୟ ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ଦେବ । ଯୁଧିଷ୍ଠିର କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏଣୁ ସେ କିପରି ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ ଏବଂ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କୁ ସନ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବେ ସେ କଥା ଦେଖିବ । ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ସଞ୍ଜୟଙ୍କୁ ଏପରି କହିବାର ଅର୍ଥଥିଲା ଯୁଦ୍ଧ ହେବନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନଦେଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ବାଞ୍ଛା ନେଇ ସଞ୍ଜୟ ଯାଇ ଉପପୂର୍ବ୍ୟ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚି ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ କଲେ । ସେ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କୁ କହିଲେ, ଧର୍ମପୁତ୍ର ! ମୋର ଆଜି ପରମ ସୌଭାଗ୍ୟ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଲାଭକଲି । ଆପଣଙ୍କର କୁଶଳ ଜାଣିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ରାଜା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି । ଯଶଶ୍ୱିନୀ ଦ୍ରୌପଦୀ, ଆପଣ ଓ ଆପଣଙ୍କ ବୀର ଭାଇମାନେ ସମସ୍ତେ କୁଶଳରେ ଅଛନ୍ତି ତ ! ଆପଣଙ୍କର ଏବଂ କୌରବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିପରି ଅଖଣ୍ଡମିତ୍ରତା ସ୍ଥାପିତ ହେବ ତାହା ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଚାହାଁନ୍ତି ସେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ । ଯୁଧିଷ୍ଠିର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କହିଲେ, ଏହା ତ ଅତି ଉତ୍ତମକଥା । ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଇଆ ହିଁ ଚାହୁଁ । ଆମେମାନେ କେବଳ ଆମ ପୈତୃକରାଜ୍ୟ ଫେରି ପାଇବାକୁ କାହୁଁ । ସେତକ ପାଇଲେ ଆମ ପ୍ରତି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଅବିଚାର ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟକୁ ଆମେ ଭୁଲିଯିବୁ ।

ସଞ୍ଜୟ କହିଲେ, ଆପଣ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମକୁ ଜାଣନ୍ତି । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଓ କୌରବ ମାନେ ଇର୍ଷା ପରାୟଣ । ମାତ୍ର ଯାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱଜନ । ସ୍ୱଜନ ଓ ଜ୍ଞାତି ମାନଙ୍କ ବଧକୁ କୌଣସି ଧର୍ମ ପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁମୋଦନ କରିବ ନାହିଁ । ହେ କୌଣ୍ଡେୟ, ଯୁଦ୍ଧହେଲେ ଉଭୟପକ୍ଷର କ୍ଷତି । ଆପଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯେମିତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଚକିତାନ୍, ଧୃଷ୍ଣଦ୍ୟୁମ୍ନ, ସାତ୍ୟକି ଓ ଆପଣଙ୍କର ବୀର ଯୋଦ୍ଧା ଭାଇ ମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଭୀଷ୍ମ, ଦ୍ରୋଣ, କୃପ, ଶଲ୍ୟ, ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା, କର୍ଣ୍ଣ, ଆଦି ମହା ଯୋଦ୍ଧା ମାନେ ଅଛନ୍ତି । ବଳରେ କେହି କାହାକୁ କମ୍ ନୁହଁ । ଏଣୁ ଯୁଦ୍ଧରେ କାହାର ଜୟ ହେବ କିଏ କହି ପାରିବ । ତେଣୁ ଯୁଦ୍ଧ ଠାରୁ ସନ୍ଧି ହିଁ ଶ୍ରେୟସ୍କର । ହେ ପାଣ୍ଡବ ମାନେ ! ରାଜ୍ୟ ଲୋଭ ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଏକ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥାନ୍ତା, ତା ହେଲେ ଏତେ ବର୍ଷକାଳ ଦୁଃଖ ନସହି ଆପଣ ମାନେ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ପରାସ୍ତ କରି ପାରିଥାନ୍ତେ । ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟଲାଭ ଚିର ସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଁ । ଶାନ୍ତି ହିଁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ କି ଶାନ୍ତିର ମହତ୍ତ୍ୱ ଜାଣି ଥିବା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ପରାମର୍ଶଦେବେ । ମୋର ଅନୁରୋଧ ଆପଣ ମାନେ ଧର୍ମର ମାର୍ଗକୁ କେବେ ହେଲେ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଲୋଭରେ ନିଜର ଜ୍ଞାତି କୁଟୁମ୍ବଙ୍କ ବଧର କାରଣ ଦୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଯୁଧିଷ୍ଠିର ସଞ୍ଜୟଙ୍କ ଆସିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରୁଝିଗଲେ । ସେ କହିଲେ, ତୁମେ ଯାହା କହିଲ ଯଥାର୍ଥ । ଧର୍ମର ପଥ ସବୁବେଳେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଆମେ ସବୁବେଳେ ଧର୍ମ ଆଚରଣ କରି ଆସିଛୁ ଓ କରୁଥିବୁ ମଧ୍ୟ । ଆମର ଧର୍ମ ଆମ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଧର୍ମ ଯାହା କି କ୍ଷାତ୍ରଧର୍ମ । ଆମର ଧର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅବଲମ୍ବନ ନୁହେଁ । ତେବେ ଯାହାହେଉ ତୁମେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ଜ୍ଞାତା ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଛ । ଆମେ ମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ମର୍ମଜ୍ଞ ବୋଲି ମାନୁ । ତେଣୁ ତୁମେ ଯାହା କହିଲ, ସେ ବିଷୟଭାବରେ ଆମେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଲୋଡୁଛୁ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କହିଲେ, ହେ ସଞ୍ଜୟ ! ମୁଁ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ମଙ୍ଗଳ ଚାହେଁ । ଯୁଦ୍ଧ ତ୍ୟାଗକରି ଉଭୟପକ୍ଷ ଯଦି ଶାନ୍ତିରେ ରହି ପାରନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ସବୁଠାରୁ ବେଶି ସୁଖିହେବି । ଯୁଧିଷ୍ଠିର ସନ୍ଧିଚାହାଁନ୍ତି । ସେ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ କେବେ ଧର୍ମର ପଥ ଛାଡ଼ି ନାହାଁନ୍ତି କି ଛାଡ଼ିବେ ନାହିଁ ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଉଚିତ ପ୍ରାପ୍ୟ, ତାଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେବା । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କିପରି ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ରାଜ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅପହରଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି ତାହା ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଜାଣନ୍ତି ମାତ୍ର ପୁତ୍ର ସ୍ନେହରେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ସେ ରୁପହୋଇ ବସିଛନ୍ତି । ଦସ୍ୟୁବୃତ୍ତି କରି ଯିଏ ଅନ୍ୟର ଧନକୁ ଅପହରଣ କରେ ସେ ବଧର ଯୋଗ୍ୟ । ତାହାହିଁ ହେଉଛି ଧର୍ମ ।

ସର୍ବ ଶେଷକୁ ଯୁଧିଷ୍ଠିର କହିଲେ, ସଞ୍ଜୟ ! ତୁମେ ପିତୃବ୍ୟ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କୁ କହିବ, ଆପଣଙ୍କର ଅପାର ସ୍ନେହରୁ ପାଣ୍ଡବମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୈତୃକ ଅଂଶ ପାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଏବେ ଆପଣଙ୍କର ସେହି ସ୍ନେହ ଭିକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ପିତାମହଙ୍କୁ ଆମର ଯଥା ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ କହିବ, ଧରେ ଆପଣ କୁରୁକୁଳକୁ ବୁଢ଼ି ଯାଉଥିବା ବେଳେ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଏବେ ଆପଣଙ୍କ ପୌତ୍ରମାନେ କିପରି ଶାନ୍ତିରେ ରହିବେ ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ । ତାପରେ ତୁମେ କକା ବିଦୁରଙ୍କୁ କହିବ, ଏ ଦିଗରେ, ରାଜା ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କୁ ସେ

ଯେପରି ଉପଯୁକ୍ତ ପରାମର୍ଶ ଦେବେ । ତୁମେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ କହିବ, ତୁମେ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ବହୁ କଷଣ ଦେଇଛ । ସେମାନେ ତାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହ ସହି ଆସିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ଶାନ୍ତିରେ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଫେରି ପାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ବେଶି କିଛି ମାଗୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ପାଞ୍ଚଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଲି ପାଞ୍ଚଟି ଗ୍ରାମ ମାଗୁଛନ୍ତି । ଆମେ ଶାନ୍ତି ଓ ଯୁଦ୍ଧ ଉଭୟପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଆମେ ଶାନ୍ତିରେ ଯଦି ନ୍ୟାୟନପାତ୍ର ତେବେ ଯୁଦ୍ଧର ପଛା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଛାଇବୁ ନାହିଁ ।

ସଞ୍ଜୟ ହସ୍ତିନା ଫେରି ଆସିଲେ । ସେ ଉପପୁତ୍ର୍ୟ ନଗରରୁ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ଠାରୁ କଅଣ ସନ୍ଦେଶ ନେଇ ଫେରୁଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଉଦଗ୍ରୀବ ହୋଇ ଚାହିଁ ରହିଥାନ୍ତି । ଚିନ୍ତାରେ ତାଙ୍କୁ ରାତିରେ ନିଦ ହେଲାନାହିଁ । କ'ଣ କରିବେ କରିବେ ହୋଇ ସେ ବିଦୁରଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଠାଇଲେ । ବିଦୁର ଆସି କହିଲେ, ହେ ରାଜା ! କାମୀ, ଚୋର, ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ, ପରଧନ ଲୋଭୀ ଓ ସର୍ବସ୍ୱ ହରାଇଥିବା ଲୋକକୁ ରାତିରେ ନିଦ ହୁଏ ନାହିଁ । ଆପଣ ଏବେ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛନ୍ତି ଆପଣ କଅଣ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କୁ ଏଣୁ ନିଦ୍ରା ହେଉନାହିଁ । ପରଦିନ ସଞ୍ଜୟ ଧର୍ମରାଜ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ସମ୍ବାଦ କୁରୁସଭାରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ସ୍ୱଷ୍ଟ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ପାଣ୍ଡବଶିବିରରେ ସମସ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଯୁଦ୍ଧ ଚାହାଁନ୍ତିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯଦି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ତାଙ୍କ ପୈତୃକରାଜ୍ୟ ଫେରାଇ ନଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ସର୍ବଂଶ ଧ୍ୱଂସ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଏବଂ କୁରୁବଂଶ ପାଇଁ ହେବ ମହା କାଳର ଗ୍ରାସ । କେହି ଏଥିରୁ ବର୍ତ୍ତି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଅର୍ଜୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା

ମୋ -୭୭୯୩୦୯୧୯୭୧

# ଉଦ୍ୟୋଗ ବଳେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି

## ସୁଶ୍ରୀ ଇତିଶ୍ରୀ ଶତପଥୀ



ଚନ୍ଦନପୁର ଗ୍ରାମରେ ଜଣେ କୃଷକ ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କୁ ନେଇ ବସ ବାସ କରୁଥିଲା । ସେ ଚାଷ କାମ କରି ତାର ଗୁଡୁରାଣ ମେଣ୍ଟାଉ ଥିଲା । କୃଷକର ନାମ ରାମୁ ଥିଲା, ତା ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ସୁଷମା । ରାମୁର ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କ ନାମ ସୋନାଲି ଓ ପଲ୍ଲବୀ ।

ସୋନାଲି ହେଉଛି ଘରର ସବୁଠୁ ସାନ ଓ ପଲ୍ଲବୀ ହେଉଛି ସୋନାଲିର ବଡ଼ ଭଉଣୀ । ସୋନାଲି ପାଠ ପଢ଼ା ଓ ଘର କାମରେ ଆଗୁଆ ଆଉ ପଲ୍ଲବୀ କିଛି ଅଲଗା ସେ ଖେଳରେ ଆଗୁଆ ।

ସେହି ବର୍ଷ ପରୀକ୍ଷାରେ ସୋନାଲି ଭଲ ନମ୍ବର ରଖି ପାସ୍ କରିଥିଲା ଓ ପଲ୍ଲବୀ କମ୍ ନମ୍ବରରେ ପାସ୍ କରିଥିଲା । ସୋନାଲି ପାଇଁ ରାମୁ ଓ ସୁଷମା ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲେ, ପଲ୍ଲବୀ ଉପରେ ରାମୁ ରାଗି ଯାଇଥିଲା । ରାମୁ ପଲ୍ଲବୀକୁ କହିଲା ତୋର ଖେଳାଖେଳି ସବୁ ବନ୍ଦ । ମୁଁ କେତେ କଷ୍ଟରେ ତମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛି, ତୁ ପାଠ ନ ପଢ଼ି ଖେଳରେ ମାତୁଛୁ ।

ପଲ୍ଲବୀ ରାମୁ କଥା ଶୁଣି କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଘର ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲା, ପଲ୍ଲବୀର ଖେଳ ଶିକ୍ଷକ ତାକୁ ନେଇ ଖେଳ ଶିଖାଉଥିଲେ, ପଲ୍ଲବୀ ଖେଳ ସହ ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ପଲ୍ଲବୀ ଗୋଟିଏ ଖେଳର ପ୍ରତିଯୋଗୀତାରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲା ସେହି ପରି କେତେ ପ୍ରତିଯୋଗୀତାରେ ପ୍ରଥମ ହେଲା ।

ରାମୁ ସବୁ ରାଗ ଭୁଲିଗଲା ଝିଅର ସଫଳତା ଦେଖି । ପଲ୍ଲବୀକୁ ରାମୁ ଖୁସିରେ କୋଳେଇ ନେଲା, କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ମୁଁ ତ ବହୁ କଷ୍ଟରେ ତମମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ଦୁଇ ଓଲି ଦୁଇ ମୁଠା ଦାନା ଦେଇ ପାରୁନି, ତତେ ମୁଁ କେମିତି ଖେଳ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଯୋଗେଇବି ? କେମିତି ତାଲିମ୍ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବି ? ମତେ ଭାରି କଷ୍ଟ ହେଉଛିରେ ମା ।

ପଲ୍ଲବୀ ବାପାର ଦୁଃଖ ଦେଖି କାନ୍ଦି ପକାଇଲା, ବାପାର ଲୁହକୁ ପୋଛି କହିଲା ବାପା ତମେ ଜମାରୁ ବି ମନ ଦୁଃଖ କରନାହିଁ, ମୁଁ ଖେଳ ଛାଡ଼ି ଦେବି ହେଲେ ତମ ଆଖିରେ ଲୁହ ଦେଖି ପାରିବିନି । ସୁଷମା ଦୂରରେ ଥାଇ ସବୁ କିଛି ଶୁଣୁଥିଲା, ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା ତମେ ଦୁହେଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନି, ମୁଁ ପାଖତ ଆଉ ଆଚାର ବନେଇ ବିକ୍ରି କରିବି । ତମେ ବି ବିଲ କାମ ସାରି ମତେ ସହଯୋଗ କରିବ । ସୋନାଲି ବି କହିଲା ବାପା ମାଆ ମୁଁ ବି ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଫେରି ତମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି, ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଦିଦିକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ।

କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ପଲ୍ଲବୀର ପରିବାର ତାକୁ ଭଲ ଜାଗାରେ ହକି ଶିଖାଇଲେ ଖେଳର ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇଲେ । କିଛି ଦିନପରେ ପଲ୍ଲବୀ ହକିରେ ଚମ୍ପିୟାନ ହୋଇଲା । ତାର ଫୋଟୋ ପେପରରେ ବାହାରିଲା ତାକୁ ଲୋକମାନେ ଟେଲିଭିଜନରେ ଦେଖିଲେ । ଏହା ଦେଖି ରାମୁ ଖୁସିରେ ନାଚି ଉଠିଲା । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ତା ଝିଅର ନାଁ ଥିଲା । ପଲ୍ଲବୀ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲା, ପୁରା ପରିବାର ପଲ୍ଲବୀକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ।

କଥାରେ ଅଛି ପରା, ଏକତା ହିଁ ବଳ ।

ବିପଦ ବେଳେ ନ ଭରି ସଭିଏ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଏକ ମନ ଏକ ଚିତ୍ତରେ କାମ କଲେ ସବୁ ବାଧା ବିଘ୍ନ ଦୂର ହୋଇଯାଏ ସଫଳତା ଘରର ଦରଜା ଠକ୍ ଠକ୍ କରେ ।

# ଧାରେ ହସ ଧାରେ ଲୁହ

ରୀତା ଅପରାଜିତା ମହାନ୍ତି



ସେଦିନ ଜମା ଖରା ନାହିଁ । ବହୁତ ଶୀତ ଲାଗୁଛି ।  
ନଦୀରାଙ୍କୁ କେଜାଣି କାହିଁକି ବହୁତ ବହୁତ କ୍ଳାନ୍ତ ଲାଗୁଛି ।

୭୦ ବର୍ଷ ବୟସ ହେଲାଣି କେବେ ବି ଏମିତି କ୍ଳାନ୍ତ ଅନୁଭବ  
ହେଇନି । କେଜାଣି କାଶ୍ମୀର ଶୀତ ପାଇଁ ନା ମନର ଆବେଗ ପାଇଁ  
ଏମିତି ଲାଗୁଛି ଜଣା ନାହିଁ । ବାହାଘରର ଦଶବର୍ଷ ପରେ  
ପିଲାଛୁଆ ହୋଇଛି ବୋଲି ନଦୀରା ତାଙ୍କ ସୋହର ପିଲାମାନଙ୍କୁ

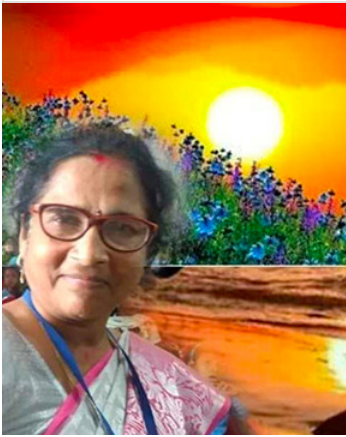
କେବେ ମାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଦୁଇ ଝିଅ ପରେ ପୁଅଟିଏ ବୋଲି ସେ ରମଜାନ ବହୁତ ଗେହ୍ଲା ।  
ଝିଅ ବାହାଘର ପରେ ପୁଅ ବାହାଘର କଲା । ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଝିଅଟି ଫାତିମା ଚାନ୍ଦ ପରି  
ସୁନ୍ଦରୀ ବହୁତ ଶାନ୍ତ ଧୀର । ହେଲେ ଯେବେ ଠୁ ଏମାନଙ୍କ ଅରୁ ସେପାରି ଚାଲିଗଲେ ।  
ପୁଅ ବହୁତ କମ ଘରକୁ ତା କଥା ବହୁତ ମନେପଡୁଛି । ଇଦ ପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ  
ଥିଲାବେଳେ ସେ ଆସିଲାନି । ମା ମନ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା । ତାଙ୍କ ପାଦ ଯେମିତି  
ଜମିଗଲା । ଧାରେ ଧାରେ ନିଜ କାମ ସାରିଲେ । ଖାଇବାକୁ ଜମା ମନେ ହେଲାନି । କଣ  
ଲାଭ ପାଇଲା ପିଲାଙ୍କୁ ମଣିଷ କରି । ହଠାତ ବାହାରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ କଣ ପଡିବାର ।  
କିଏ କିଏ କହି ଦୁଆର ଖୋଲିଲା ପୁଅ ଆଉ ତା ସ୍ତ୍ରୀ ଅମିୟାନ କହି ଦୁଆ ସଲମ କଲେ ।

ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ତା ଆଖି ଖୁସିରେ ଚକଚକ କରୁଥିଲା । ପୁଅ କହିଲା ତୁମେ ଦାଦି  
ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ସେ ହୁଁ କହିବାରୁ ଆମେ ଏବେ ଆସିଲୁ ଅମୀ ।  
ନାଦୀରା ଏତେ ବେଶୀ ଖୁସିଥିଲେ । ସେ ହସିବେ ନା କାନ୍ଦିବେ ଜାଣି ପାରୁନଥିଲେ ।  
ତାଙ୍କ ଓଠରେ ଧାରେ ହସ ଆଉ ଆଖିରେ ଧାରେ ଲୁହ ଥିଲା । ଦୁନିଆ କୁହେ ଅସଲ ଠୁ  
ସୁଧ ଭଲ ଲାଗେ । ମୋ ପିଲା ଅସଲ ଥିଲେ ମୁଁ ମୋ ସୁଧ ପାଇଗଲି ଆଲୁ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର -୨୧

# ମନର କ୍ଷୀପ୍ରତା

ପଙ୍କଜିନୀ ଉପାଧ୍ୟାୟ



ରତନଲାଲ ବିଖ୍ୟାତ ବ୍ୟବସାୟୀ । ଖାନଦାନୀ ପରିବାର ।  
ସବୁବେଳେ ମାଲାମାଲ । ବିଦେଶର ଜିନିଷପତ୍ର ନେଣଦେଣ ।  
ଚାନ୍ଦନା ଜିନିଷର ପ୍ରବଳ ବେପାର ।

ବିଦେଶକୁ ଯାଆନ୍ତି ଫେରନ୍ତି ଉତ୍ତାଜାହାଜରେ ବ୍ୟବସାୟର  
କଣ୍ଠାକ୍ଷ କରନ୍ତି । ଯୁବକ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପୀ । ପରିବାର ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟରେ  
ଅପୂର୍ବ ଯୋଗସୂତ୍ର । ସୁନ୍ଦରୀ ଆଧୁନିକା ପତ୍ନୀ । ଦୁଇଟି ଗୁଲୁଗୁଲିଆ ପୁଅ ଝିଅ ।  
ସବୁବେଳେ ପ୍ରାରୁର୍ଯ୍ୟରେ କରୁଛି ସମୟ ।

ଏଥର ବି ଯାଇଥିଲେ ତାଲାବନ୍ଦ ପୂର୍ବରୁ ଚାନ୍ଦନା । ଫେରିଲେ ସଗର୍ବେ କଣ୍ଠାକ୍ଷ  
କରି । କରୋନାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ଜୋରଦାର । ବିମାନ ବନ୍ଦରରେ କରୋନା ଟେଷ୍ଟ  
କରାଗଲା । ଭୁତାଶୁର ସୁରାକ ମିଳିଲାନି । ସତର୍କ ସୂଚନା ଥିଲା ଚଉଦ ଦିନ ବାହାରକୁ  
ନ ବାହାରିବା ପାଇଁ । କାହାରି ସହିତ ନ ମିଶିବା ପାଇଁ । ସବୁବେଳେ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ  
ରହିବା, ବାରମ୍ବାର ହାତ ଧୋଇବା, ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ।

ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ରତନଲାଲ । ବ୍ୟବସାୟର ଖୁସି ଗପ ସରିଲାନି । ଏଥର ପ୍ରବଳ  
ଲାଭ, ଆଉ ଗୋଟେ ଫ୍ଲାଟ୍ କିଣିବା । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଗହଣା ଶାଢ଼ୀ  
ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି କିଣିବାର ଯୋଜନା । ବ୍ୟବସାୟୀ ଲୋକ, ଧନ ଗର୍ବରେ ମତଲବି  
ମଣିଷ । ଆଗଭଳି ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ବେପାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ।  
ବହୁ ଗରାଖ ଯିବା ଆସିବା ଚାଲିଲା, ପ୍ରବଳ ବେପାର, ଲାଭ ହିଁ ଲାଭ । ଦୋକାନରେ  
ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ବିକ୍ରି ବଟାରେ ଆଠଟି ପିଲା । ଦିଲ ଖୁସ୍ ।

ଯୋଜନା ପରେ ଯୋଜନା, ପୁଣି କେବେ ଯିବେ ଚାନ୍ଦନା, ଦିନ ବାର ସହ ପ୍ରାଇଟ୍



ବୁକ୍ ହୋଇଗଲା ।

ଠିକ୍ ଚାରିଦିନ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା, ଦୋକାନୀ ପିଲାଟିଏର କାଶ କଫ ଥଣ୍ଡାର ଆଲର୍ଜି । ମେଡିକାଲ ଯାଇ ଟେଷ୍ଟ କଲାପରେ କରୋନା ଭୁତାଣୁ ସଂକ୍ରମଣର ସୂଚନା ମିଳିଲା । ଏ ଯାବତ୍ ରତନଲାଲଙ୍କ ସସ୍ପର୍ଶରେ ବହୁ ଗରାଖି, ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ପରିବାର ପଡ଼ୋଶୀ ଆସି ସାରିଥାଆନ୍ତି । ଟେଷ୍ଟ ଚାଲିଲା, ଅନେକ ସଂକ୍ରମିତ । ଆହୁରି ଖୋଜା ଚାଲିଛି । ସୁନ୍ଦରୀ ପଢ଼ୁ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଆକ୍ରାନ୍ତ । ଯେତେଜଣ ମିଶିଥିଲେ ସେମାନେ ଚିହ୍ନା ପଡ଼ିଲେ ଅଳ୍ପ କିଛି ମଲେ, ଅନେକ ଏବେ ବି ଚିକିତ୍ସାଧୀନ ।

କିନ୍ତୁ ସିମୀତ ରହିଲେ ସେତିକି ଭିତରେ, ଅଧିକ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ସବୁଆଡ଼େ ତାଲାବନ୍ଦ, ପୋଲିସର କଡ଼ା ପହରା ।

ରତନଲାଲ ମେଡିକାଲ ବେଡରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଛଟପଟ ହୋଇ ପଶ୍ଚାତାପର ଦହନରେ ଜର୍ଜରିତ । ହିସାବ ଖୋଜୁଛନ୍ତି କିଏ ଗଲେ କିଏ ରହିଲେ ?

# ଧାର୍ମିକ

## ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ତ୍ରିପାଠୀ



ଏବେ ଜୀବନ୍ ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରାରେ ଯାଇଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ମଠ ମନ୍ଦିର ବୁଲି ନଦୀ ସାଗରରେ ସ୍ନାନ ସାରି ଦେବତା ଦର୍ଶନ ସାରି ଘରକୁ ଫେରିଲା । ତାର ସ୍ନେହ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଉପହାର ଆଉ ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ଆଣିଥିଲା ।

ଏତେ ସବୁ ଅନୁଭୂତି ଭିତରେ ତାର ଗୋଟିଏ ଅନୁଭୂତି ଭାରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର । ଜଣେ ଧୋବ ଧାଉଳିଆ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରାଉଥିଲେ । ଯେ କି ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏଇ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଇଂରାଜୀରେ ଗାଈଡ଼ ବୋଲି କୁହାକହି ହେଉଥିଲେ । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହି ଅଂଚଳର ଧର୍ମସ୍ଥାନ ଦେଖାଉଥିଲେ ପ୍ରତି ବଦଳରେ କିଛି ଦକ୍ଷିଣା ନେଉଥିଲେ ।

ଏମିତି କିଛି ସ୍ଥାନ ବୁଲିଲା ପରେ ସେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲେ । ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲା କିଛି ବିଶ୍ୱାସ ମୂର୍ତ୍ତି ଇତ୍ୟାଦି । ସେଠାରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ବହୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବୁଝାଇ କହୁଥିଲେ ଏ ସଂସାର କ୍ଷଣ ଭଙ୍ଗୁର ସବୁ ମାୟା । କେବଳ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ ସତକର୍ମ ତୀର୍ଥ ଭ୍ରମଣ ପ୍ରଭୃତି ନାମ ସ୍ମରଣ ହିଁ ଶ୍ରେୟସ୍କର । ଏମିତି କଥା ଭିତରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ । କିଏ ପାଞ୍ଚଶହ କିଏ ହଜାର ଦେଉଥାନ୍ତି । ସେ ଦୁଇ ହଜାର ଦେଲେ ଅଧିକ ପୁଣ୍ୟ ମିଳିବ ବୋଲି କହୁଥାନ୍ତି । ଯିଏ ସବୁ ଦାନ କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ରୁନେରୀ ଦେଉଥାନ୍ତି । ସେ ଅର୍ଥରାଶି ସବୁ ଏକ ପାତ୍ରରେ ରଖାଯାଉ ଥାଏ । ସମସ୍ତେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସାରି ଫେରିଲା ବେଳକୁ ଜୀବନ୍ ଦଶ ଟଙ୍କା ପାଖ ଦାନ ବାଙ୍କୁରେ ପକାଉ ପକାଉ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଉଠି ଆସିଲେ ଅଧା ଭିତରକୁ ଅଧା ବାହାରକୁ ଥିବା ଦଶ ଟଙ୍କାଆ ନୋଟଟିକୁ ଭିଡ଼ି ଆଣି ବାହାରେ ଥିବା ପାତ୍ରରେ ରଖିଲେ ।

ସେଥିରେ ନୁହଁ ଏଥିରେ ରଖ । ତା'ପରଠୁ ଏ ସାଠିଏ ଲୋକଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ପୁରା ବଦଳିଗଲା । ସେତବେଳକୁ ତିରିଶ କି ଚାଳିଶି ଲୋକ କେତେ ଟଙ୍କା ଥାଳିରେ ପକେଇ ପ୍ରସାଦ ନେଇ ପୁଣ୍ୟ କରି କାଗଜ ଲେଖା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ ପାଇ ସାରିଥିଲେ । କିଛି ଲୋକ ବି ସେମିତି ନୀରବରେ ବସିଥିଲେ ପକେଟରୁ ଅଧିକାଏ ବି ବାହାର କରୁନଥିଲେ । କିଏ କେତେ ଯେ ଧାର୍ମିକ ଆଉ ବୁଝିବାକୁ ବାକି ନଥିଲା କାହାର ।

ଖୋର୍ଦ୍ଧା

# ବାପା ମାଆଙ୍କୁ ମୋର ପ୍ରଥମ ଚିଠି

ମେଘାସନ ସେନାପତି



ପୂଜନୀୟ ବାପା ଓ ମାଆ,

ତୁମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଓ ମାଆକୁ ଜଣେଇବେ । ଆଶା କରୁଛି ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଭଲ ଅଛି ଓ ମାଆ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଅଛି । ଦୀର୍ଘ ତିରିଶ ବର୍ଷ ଜୀବନରେ କେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଗୋଟେ ଚିଠି ଲେଖି ନାହିଁ । ଆଜି ହଟାତ ଇଚ୍ଛା ହେଲା ଚିଠି ଗୋଟିଏ ଲେଖିବି ।

ଆପଣଙ୍କ ଫୋନ୍ ମୁଁ ଉଠେଇବା ପଛରେ ଆପଣ ଦୁଏତ ଭାବୁଥିବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିକି ଉଠାଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବାପା ଆପଣ ସେମିତି କିଛି ଭାବନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଛି ଭୁଲ ହେଇଛି ଯେଉଁ ଅଭିମାନରେ ମୁଁ ଫୋନ୍ ଉଠାଉ ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ମାଡ଼ି ଚାଲିଛି ଯେ ନିଜ ପାଦରେ । ଆପଣ ପରା ଶିଖେଇ ଥିଲେ ନିଜ ପାଦରେ ଚାଲିବାକୁ ହୁଏ ଆଉ ଖୋଜିବାକୁ ହୁଏ ନିଜ ମାଟି ଓ ଆକାଶ ।

ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଛି ମୋ ପାଦ । ସେମିତି ନୁହଁ ଆଜି ନୁଆ ନୁଆ ଚାଲୁଛି..... ଖାଲି ଆଜି ନୁହଁ ଏଠି ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ହେଲାଣି ଚାଲୁଛି ମୋ ସହ । ବହୁତ କଷ୍ଟ ଭୋଗିଛି । ଜନ୍ମରୁ ପୋଲିଓ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଥିଲା ନା କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ କହି ନାହିଁ ଅଟକି ଯିବା ପାଇଁ । କେମିତି ବା କହିବ ପାଖରେ ଯେତେବେଳେ ଲୌହମାନବ ରୂପୀ ବାପା ଓ ଯଶୋଦା ରୂପୀ ମାଆର ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ କରୁଣାରୁ ବଢ଼ ହୋଇଛି । ଖରା, ବର୍ଷା, କଣ୍ଠକିତ, ନିସ୍ଫୁଣ୍ଡକ ପଥ, କିଛି ମାନି ନାହିଁ । ବହୁବାର ପଢ଼ା ଉଠାରେ କେତେ ରକ୍ତ ନିଗାଡ଼ିଛି ତଥାପି ପାଦ ଯୁଗଳ ମୋର ଚାଲିଛି । ଆଗକୁ ଚାଲିବାର ବିଶ୍ୱାସ ବି ମୋତେ ଦେଉଛି ।

ଯେତେବେଳେ ନୁଆ ନୁଆ ଏ ପାଦ ମୋର ଚାଲି ଶିଖି ନଥିଲା । ଭଲ ଖରାପ

ଜୀବନରେ କଣ ବୋଲି ଜାଣି ନଥିଲା । ମଝିରେ ମଝିରେ ଅବାଟକୁ ଅଜଣାରେ ପାଦ  
କାଢ଼ି ଦେଇଥିଲା ସେତେ ବେଳକୁ ଏ ପାଦକୁ ରାସ୍ତା ଦେଖେଇ ଥିଲା "ମାଆ" । ଦୁନିଆର  
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଭଲ ପାଇବା ଦେଇ ସେ ଚାଲିବା ଶିଖେଇ ଥିଲା । ମନରେ  
ଅତୁଟ ଭରସା ଥିଲା କି ସେ ପୋଲିଓ କୁ ବି ହରେଇ ପାରିବ ।

ଲୌହମାନବ ରୂପୀ "ବାପା"ଙ୍କର ହାତ ପାପୁଲି ଲୁହାଠାରୁ ବି ମଜବୁତ ଥିଲା ।  
ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଫେରିଲା ପରେ କେତେ ଥର ମୋତେ କାନ୍ଧରେ ବସେଇ ମୋତେ କେତେ ଯେ  
"ସାହସ ଓ ଅଦମ୍ୟ ଶକ୍ତିର ତେଲ" ମାଲିସ କରିଛନ୍ତି ତା ହିସାବ ମୁଁ କେବେ ରଖି ନାହିଁ ।  
ସାନ ବେଳେ ଗୋଟେ ଭକ୍ତି ମୋତେ ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ ଗୀତ ମୋ କାନରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ  
କରାଏ:

"ମନରେ ଅଛି ବଳ,

ମନର ବଳେ କରି ପାରେ ମୁଁ ଦୁନିଆ ଟଳ ମଳ ।"

ସମୟର ତାଳେ ତାଳେ ଚାଲିବା ସହ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ରାସ୍ତା ସହ ମୋର ପରିଚୟ  
ଆପଣ ମାନଙ୍କ ଆଶିଷ ପାଇଁ ହିଁ ସମ୍ଭବପର ହୋଇ ପାରିଥିଲା ।

ସମୟ କ୍ରମେ କେତେ କୁଆଡ଼େ ଯେ ମାଡ଼ି ଚାଲିଛି ଏ ଦିଗହୀନ ପାଦ ଯୁଗଳ । ଚାଲି  
ଚାଲି କ୍ଷଣିକ ଥକି ପଡ଼ିଛି କିନ୍ତୁ ଅଟକି ଯାଇ ନାହିଁ । ରାସ୍ତାରେ ଥିବା ଖାଲ ଦିପ ଆଗରେ  
ନିଜକୁ ହରେଇ ଦେଇ ନାହିଁ । କେତେ ଥର ଯେ ସେ ସେଠି ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଛି ତାର ଗଣନା  
କରି ନାହିଁ । କେବେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନି ଉପରେ ତ କେତେ ବେଳେ ଭଗ୍ନ କାତ ଉପରେ ଆଉ  
କେବେ ଅମଡ଼ା ରାସ୍ତାରେ ପାଦ ମୋର ଚାଲିଛି । କେବେ ଜଙ୍ଗଲିଆ ରାସ୍ତାରେ ବାଟ ଭୁଲି  
ଯାଇଛି ଆଉ କେବେ କଣ୍ଟା ମାଡ଼ି ରକ୍ତାକ୍ତ ହୋଇଛି ତ ଆଉ କେବେ ମରୁଭୂମିର ଉତ୍ତପ୍ତ  
ବାଲିରେ ଚାଲି ଗୋଡ଼ର ଛାଲ ଉଠୁରି ଯାଇଛି । ବହୁ ବାର ରକ୍ତ ନିଗାଡ଼ିଛି ଧରଣୀ ବୁକୁକୁ  
ଆଉ କେବେ କାଦୁଅରେ ଖସରି ପଡ଼ି ଗୋଡ଼କୁ ଗୋଦରା ଗୋଡ଼ ପରି ଫୁଲେଇଛି ।

କିନ୍ତୁ କେବେ ହାର ମାନି ନାହିଁ ମୋ ପାଦ ଯୁଗଳ ।

ସବୁ ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜା ସହି ସବୁ ଭିତରେ ମୋ ପାଦଯୁଗଳ କିନ୍ତୁ ଚାଲିଛି । କେବେ କେବେ ଟିକେ ଥକି ପଡ଼ିଛି ସତ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ଦେଇ ନାହିଁ ଚାଲିବାରେ । କାରଣ ଆପଣମାନେ ପରା ଶିଖିଲିଥିଲେ ନିଜ ପାଦରେ ଖୋଜିବାକୁ ହୁଏ ନିଜର ମାଟି ଓ ଆକାଶ ।

ସବୁ ସମୟ ଏକାକାର ଚାଲେ ନାହିଁ । ବେଳେ ବେଳେ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଜର୍ଜରିତ ହୋଇ ଯାଏ ପାଦ ମୋର ।

ରକ୍ତାକ୍ତ ହୋଇ ଅଚଳ ହୋଇଯାଏ ।

ରାସ୍ତା କଡ଼ ର ଅଦରକାରୀ ନିସ୍ତୁର ନିଶ୍ଚଳ ପଥର ପରି ପଡ଼ିଥାଏ ।

କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଚିରାଚରିତ୍ ଦଙ୍ଗରେ ଦେଖୁଥାଏ ତା ଆଖି ସାମ୍ନାରେ ଚାଲି ଯାଉଥିବା ଅନ୍ୟ ପାଦଯୁଗଳ ମାନଙ୍କୁ ।

ମନ ଭିତରେ ଲୁଚିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ କ୍ରୋଧ ଓ ଗୁନି ଅସହୟତାର । ମନେ ମନେ ଭାବନା ଆସେ ଏ ଦେହର ଭାରକୁ କେଉଁଠି ଫିଙ୍ଗି ଏ ଦୁନିଆ ଠାରୁ ଦୂରକୁ ଚାଲି ପଳେଇ ଯାଆନ୍ତି କି !!!

ବହୁ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଅପଦସ୍ତ ହୋଇ ଫେରିଛି । ସମୟର ତାହଲ୍ୟକୁ ବି ରୁପ ଚାପ ସାମ୍ନା କରିଛି । ବାରମ୍ବାର ଲାଞ୍ଜିତ, ହାରିଛି ସତ କିନ୍ତୁ ନିଜ ମନ ଆଗରେ କେବେ ବି ପରାଜୟ ବରଣ କରିନାହିଁ । ସବୁବେଳେ ତାକୁ ବୁଝେଇଛି ଆପଣମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ:

ହେଲେ ସାନ ସିନା

ନାହିଁ ଲାଜ ଅପମାନ

ଯଦି ମୁଁ ପାରିବି ବଢ଼ି,

ଫୁଟିଲା ଫୁଲ କି ଫୁଟେ ଆଉଥରେ

ଫୁଟେ ସିନା ଫୁଲକଢ଼ି ।

ସବୁ ଭିତରେ କିନ୍ତୁ ନିଜ ସ୍ୱାଭିମାନକୁ କେବେ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇନାହିଁ । କାହାରି ପିଠିକୁ କେବେ ପାହାଚ କରିନାହିଁ ।

ଚିହ୍ନା ଅଚିହ୍ନା ରାସ୍ତାରେ ବାଟ ଚାଲୁଚାଲୁ ମୋର ପାଦ ଆଜି ଆଶ୍ରା ଲୋଡ଼ିଛି । ଆଉ କାହାର ନୁହଁ ନିଜ ଦେହ ରୂପକ ପାଢ଼ଶାଳାରେ । ଟିକେ ଆଉଜି ପଢ଼ିଛି ଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶ୍ୱାସ ରୂପକ ମଜଭୁତ ଖୁଣ୍ଟରେ ।

ଉଛଣା ଆବେଗରେ ଅନେଇ ବସିଛି । ହଜି ଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ହାର ମାନିନାହିଁ । ଲୋଭ, ମୋହ, ମାୟା ରୂପକ ମରିଚିକା ପଛରେ ଧାଇଁ ଯାଇ ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋର ପାଦକୁ କାହା ପାଖେ ବନ୍ଧା ପକେଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଟଳ ମଳ ହୋଇ ନାହିଁ କେବେ ।

ନିଜକୁ ସମ୍ମାନି ନେଇଛି ଯେତେ ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜା ତଥା ତୋଫାନ ଆଗମନରେ ହେଉ ଅବା ଅମାବାସ୍ୟାର କିଟ୍ ମିଟ୍ ଅନ୍ଧାରର ଧରାବତରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ।

ସବୁଦିନ ଚାଲି ଚାଲିଛି । ଘଣ୍ଟାର ଟିକ ଟିକ କଣ୍ଟା ଚାଲିଲା ଭଳି । ନିଜେ ବଞ୍ଚିବାର ଅନ୍ୱେଷଣ ଆଶାରେ ନିସ୍କାମ କର୍ମ କରି ଚାଲିଛି । କାମ କରିବା ବାଟରେ ଆଜି ମୋ ରାସ୍ତାରେ ଆଜି ମୋତେ ଅଟକି ଯିବା ପାଇଁ ନାନା ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରା ହୋଇଛି । ତଥାପି ମୋ ପାଦ ଯୁଗଳ କେବେ ଅଟକି ଯାଇ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସେ ବି ଶୁଣିଥିଲା ଯେବେ ମାଆ ଶୁଣଉ ଥିଲା ମହାଭାରତର କାହାଣୀ ଓ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଉପଦେଶ ଓ ବାପାଙ୍କ କଣ୍ଠରୁ ଗୀତାର ଶ୍ଳୋକ । ଯେତେ ପ୍ରତି ବନ୍ଧକ ଆସିଲେ ସୁଧା ତାଙ୍କୁ ହଟେଇ ମୋର ପାଦ ମାଡ଼ି ଚାଲିବ ।

ଅବାଟରେ ନୁହଁ ସତ୍ୟ, ଧର୍ମ, ନ୍ୟାୟ ମାର୍ଗରେ । ନିଜ ପାଦକୁ ଖୋଜିବାକୁ ହେବ ନିଜ ଦୁନିଆ । ଖରା ବର୍ଷା ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜା ଆସିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ନିଜ ଦେହର ଶେଷ ରକ୍ତ ବୁନ୍ଦା ସୁଦ୍ଧା ଦେଇ ଦେବ ସତ୍ୟର ବିଜୟ ପାଇଁ ।

ବାଟ ବଣା ହୋଇ ରାସ୍ତାରେ ବୁଲୁଥିବା ଏ ପାଦକୁ କାହା ସାହାଯ୍ୟ ଅବା

ସହାନୁଭୂତିର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କାହିଁ ନା ସେ ଜାଣିଛି ସେ ଆଜି ନ ହେଲେ କାଲି ତା ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶକୁ ଖୋଜି ପାଇବ ।

ସେତେ ଯାଏଁ ସେ ଖାଲି ଅନବରତ "ଚାଲିବ ....ଚାଲିବ....ଚାଲିବ ।"

ସର୍ବଶେଷରେ ଏତିକି କହିବି ବାପା ଆପଣ ସାନ ବେଳେ ଦେଇଥିବା ମିଶନ "ସଲଜ୍ଞା ଯୁଦ୍ଧମ୍" ସଫଳତା ପୂର୍ବକ ଅଳ୍ପ ହେବ ।

"ସୁନ୍ଦର ଯେତିକି ଅନ୍ଧାର ସେତିକି

ଏଇଯେ ଗହନ ବନ

ତେଣୁ ତୁ ତୋ ସଙ୍କଳ୍ପରେ ଅଟଳ

ଅଟଳ ରହରେ ମନ

ଆଗରେ ପଡ଼ିଛି ପଥ ବହୁଦୂର

ଆହୁରି ଅନେକ ବାକି

ଚାଲିବି ଚାଲିବି ନ ପଡ଼ିବି ଥକି

ମୁଦିବା ପୂର୍ବରୁ ଆଖି ।"

ଇତି

ଆପଣମାନଙ୍କର

"ବିକି"

ପଲ୍ଲୀ, ଭଦ୍ରକ, ଓଡ଼ିଶା

+୯୧-୭୦୦୮୭୭୪୪୭୭



# ଅବସର ଜୀବନ

ଜୟଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ



ସେଦିନ ପାର୍କରେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଦେଖା ହୋଇଗଲା ଶ୍ୟାମ ବାରୁଙ୍କ ସହିତ । ଚାକିରିରୁ ସନ୍ତ୍ୟ ଅବସର ନେଇଥିବା ଶ୍ୟାମ ବାରୁ ପାର୍କର ଏକ ସିମେଣ୍ଟ ବେଞ୍ଚ ଉପରେ ଉପବେସିତ ଥିଲେ । ଟିକେ ଦୋ ଦୋ ଚିହ୍ନା ଲାଗିଲେ ତଥାପି ଚିହ୍ନିବାରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ରହିଲାନି । ମୁଁ ଅଗତ୍ୟା ଯାଇ ପଚାରି ବସିଲି – କ୍ଷମା କରିବେ,

ଆପଣ ଶ୍ୟାମବାରୁ ନା ?

- ହଁ ।

- ଏଠାକୁ କେବେଠାରୁ ଆସିଲେଣି ?

- ରିଟାୟାରମେଣ୍ଟ ପରେ । ନିସଙ୍ଗ ଜୀବନରୁ ଟିକେ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ।

- ଚାଲିଲେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବି ଟିକେ ଭଲ ରହିବ ।

- ବେମାର ପଡ଼ିଲେ କିଏ ସେବା କରିବ ?

- ଆଉ ମାତାମଙ୍ଗ ଖବର କଣ ?

- ସେ ଏବେ ଘରେ । ବଡ଼ପୁଅଟା ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ଗୋଟେ ଭଲ କମ୍ପାନୀରେ ଚାକିରୀ କରୁଛି । ଦୂର ବାଟ । କଦବା କେମିତି ଆସୁଛି ବାଙ୍ଗାଲୋରରୁ । ସାନ ପୁଅଟା ବି ଟେକ କରୁଛି । ଛୁଟିହେଲେ ଘରକୁ ଆସେ, ବୁଲା ବୁଲି କରି ପୁଣି ଚାଲିଯାଏ ହଷ୍ଟେଲକୁ । ଆଉ ଆମେ ଦୁଇ ପ୍ରାଣୀ ଘରେ । ମୋଟା ମୋଟି ଖୁସିରେ ଅଛୁ ।

- ଆପଣଙ୍କ ଅଫିସ ଖବର କଣ ? ରିଟାୟାରମେଣ୍ଟ ପରେ ଆଜିକାଲି କିଛି ଲୋକ ଚାକିରି କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ ଆପଣ କଣ କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ ?

- ଦେଖନ୍ତୁ । ସରକାର ଆମକୁ ୩୩ ବର୍ଷ ଚାକିରି ପରେ ଅବସର ଦେଉଛନ୍ତି । ଘର

କଥା ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲାଙ୍କ କଥା ବୁଝିବା ପାଇଁ । ଶରୀରକୁ ଥକାପଣରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାପାଇଁ ।  
ପେନସନ ବି ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଯାଇ ଚାକିରୀ କଲେ ଶୋଭା ପାଇବ ମା ?

ଆମ ବଦଳରେ କେହି ବେରୋଜଗାର ପିଲା ଚାକିରି କଲେ ବରଂ ଦୁଇ ପଇସା  
ପାଇବ । ତା ଘର ଚଳିବ । ଆମକୁ ତ ପେନସନ ମିଳୁଛି । ଦୁଇ ପ୍ରାଣୀ ବେଶ ହସଖୁସିରେ  
ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରି ନିଜ କଥା ପିଲାମାନଙ୍କ କଥା ବୁଝିପାରିବୁ । ଏହି ବୟସରେ ପୁଣି  
ଯାଇ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ଚାକିରି କଲେ ଆଉ ସେ ସମ୍ମାନ ମିଳିବ ମା ?

ଆଜିକାଲି କିଏ ଆଉ ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, ବନ୍ଧୁତାର ସଂଜ୍ଞା ଜାଣୁ ନାହାନ୍ତି । ଯେଝା  
କାମରେ ଯିଏ ବ୍ୟସ୍ତ । ଚାକିରିରେ ଥିଲା ବେଳେ କେତେ ପିଲାଙ୍କୁ ବଡ଼ ବାବୁଙ୍କୁ କହି ରଖି  
ଦେଇଥିଲି । ଟ୍ରେନିଂ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷତାକୁ ବଢ଼ାଇଥିଲି ହେଲେ ଅବସର ପରେ  
ସେମାନେ ଦିନେ ହେଲେ ବି ଫୋନ କରୁନାହାନ୍ତି । ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ କେତେ  
ସ୍ୱାର୍ଥପର ହେଲେଣି ସେହି କଥା ଖାଲି ଭାବୁଛି । ଏମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଆମକୁ ଭୁଲି  
ଯାଉଛନ୍ତି, ବାପାମା'ଙ୍କୁ କାହିଁକି ଭୁଲୁ ନ ଥିବେ ?

ଦରକାର ବେଳେ ସୁଯୋଗ ଉଣୁ ଥିବେ ବନ୍ଧୁତା ରଖିବାକୁ । ପରେ ବୁଗୁଲି ଚାପଡ଼  
କରି, ପର ନିନ୍ଦା, ପର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ସେହି ସମ୍ପର୍କକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତି । କାମ ସରିଗଲେ ସ୍ୱାର୍ଥ  
ହାସଲ ପରେ ତୁ କିଏ ନା ମୁଁ କିଏ ?

ସବୁକଥା ଶ୍ୟାମ ବାବୁଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣି ଖୁବ ଦୁଃଖ ଲାଗିଲା । ବୋଧହୁଏ ତାଙ୍କ ମନ  
ଟିକେ ଯା ଭିତରେ ଅଭିମାନୀ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ହବା କଥା ବି ତ । ଯୋଉଠି ସହକର୍ମୀ  
ମାନଙ୍କ ସହ ଦୀର୍ଘ ୩୩ ବର୍ଷ କାମ କରିଥିଲେ, ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ବସୁଥିଲେ, ଉଠୁଥିଲେ ।  
ଚାହା କୁବରେ ସାମିଲ ହେଉଥିଲେ, ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ସିଗାରେଟ ପାନ ଖାଉଥିଲେ, ଅବସର  
ପରେ ସେମାନେ କେତେ ଶୀଘ୍ର ଭୁଲିଗଲେ । ଅବସର ନେବା ଦିନ ସମସ୍ତେ କହୁଥିଲେ—  
ଆପଣ ସିନା ଅବସର ନେଲେ ଚାକିରିରୁ, ହେଲେ ଆମ ହୃଦୟରେ ସବୁବେଳ ପାଇଁ

ରହିଥିବେ । ଆପଣଙ୍କ ପରି ସୁଦକ୍ଷ, ଅମାୟିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଆମେ କେବେ ଭୁଲି ପାରିବୁ ନାହିଁ । ଆପଣ ସବୁବେଳେ ଆମ ପାଖେ ପାଖେ ଥିବେ ।

#####

ଆଜି ଅବସର ନେବାର ପ୍ରାୟ ଏକ ବର୍ଷ ହେଲା ମା । ଭାବିଲି ବୁଲି ଆସିବି ଟିକେ ଯାଇ ଅଫିସ ଆଡେ । ହେଲେ କେହି ଜଣେ ମନେ ପକାଇ ଫୋନ କରନ୍ତିନି ମୋତେ । କଣ ବା ଦରକାର ଆଉ ସେଠିକୁ ଯିବା । ସେହି ସମୟ ପାର୍କରେ ଟିକେ ଚାଲି, ସବୁଜିମାକୁ ଉପଭୋଗ କରି ସମୟ କାଟିଦେବା ବରଂ ଭଲ । ଯୋଉଠି ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ ସେଠି ଉପରେ ପଡି ଅତିଥି ହେବା କଣ ଦରକାର ? ନିଜ ସମ୍ମାନରେ ଆଜି ଆସିବନି ?

ମୁଁ କହିଲି - ଠିକ କହିଛନ୍ତି ସାର । ପ୍ରତିଦିନ ଏହି ପାର୍କକୁ ଆସନ୍ତୁ । ଅନେକ ଅବସର ନେଇଥିବା ମଉସା ମାଉସୀ ଆସନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟେ walker's କ୍ଲବ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ଅନେକ ନୂଆ ବନ୍ଧୁ ଆପଣଙ୍କୁ ମିଳିଯିବେ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ହସଖୁସିରେ ଦିନ ସରିଯିବ । ଅନେକ ସମାଜସେବା ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କରି ପାରୁଛନ୍ତି ।

ଜୀବନଟା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ରେଳଗାଡି ସଦୃଶ । କେତେ ଚଢ଼ନ୍ତି, କେତେ ଓହ୍ଲାନି ପୁଣି ମଝି ରାସ୍ତାରେ । ପୁଣି ନୂଆ ଷ୍ଟେସନରେ ନୂଆ ଯାତ୍ରୀ ଚଢ଼ନ୍ତି । ଯିଏ ଦୂରେଇ ଗଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ଭାବି ନିଅନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଜାଗା ନାହିଁ ।

ଆମ ସହିତ ପାଦ ପକାଇ ଚାଲନ୍ତୁ । ଏଇଠି ପଡିଥିବା ବେଞ୍ଚି ମାନଙ୍କରେ ଅନେକ ମଉସା ମାଉସୀ ଆସି ଅବସର ସମୟ ବିତାନ୍ତି । ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ସେମାନଙ୍କର ଆଲୋଚନା, ହସଖୁସି ଚାଲେ । ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଗଲେ ଆଉ ନିସଙ୍ଗ ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ ।

ହଁ ତୁମେ ଠିକ କହିଛ ମା । କିଛି ପୁରୁଣା ସ୍ମୃତିକୁ ନ ଭୁଲିଲେ ନୁଆର ସମାଗମ ହୁଏନା ।

ଆଜି ମଉସା ଦେର ଖୁସିରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ପାର୍କକୁ ଆସି ବଡ଼ପୁଅ ବାହାଘର ସାରି ଦେଲେଣି । ସମାଜସେବୀ ରୂପେ ଗୋଟିଏ ଅଗ୍ରଣୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ସକାଳ ପାଇଲେ ମଉସାଙ୍କୁ ହଜାରେ ଫୋନ କଲ । ଆଜି ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ, କାଲି ସାହିତ୍ୟ ଉତ୍ସବ, ସାଇ ବାବା ଗ୍ରନ୍ଥ, କେବେ ଯୋଗ କେନ୍ଦ୍ର ଆଉ ସମୟ ନାହିଁ ପାର୍କରେ ଗପିବାକୁ କି ମେଳ ହୋଇ ଚାଲିବାକୁ । ପୂର୍ବର ସେ ନିସଙ୍ଗ ଜୀବନ ବି ନାହିଁ । ଖାଲି ଖୁସି ଆଉ ଖୁସି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ମଉସା ଖୁବ ହସ ଖୁସିରେ ରହିଛନ୍ତି । ମନେ ମନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲି ପ୍ରଭୁ ସମାଜର ସବୁ ରୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀମାନେ ଏମିତି ଖୁସିରେ ରୁହନ୍ତେନି ?

ଗଙ୍ଗନଗର ଛକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

୭୯୭୮୧୧୦୪୭୪

# ଗ୍ରହ ମୁଦି

ବିଶ୍ୱରଞ୍ଜନ ଜେନା



ଆମେ ଦୁହେଁ ବସି ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟରେ ଖାଉଥିଲୁ । ଆଜି ମୋ ସହକର୍ମୀ ବନ୍ଧୁ ଚିତ୍ରନର ଜନ୍ମଦିନ ଥିଲା । ଉଭୟଙ୍କର କମ୍ପାନୀ ଥିଲା ଗୋଟିଏ, ଆଉ ଘର ବି ଥିଲା ଓଡ଼ିଶା, ଅଲଗା ଥିଲା ଖାଲି ଜିଲ୍ଲା । ସେଥିପାଇଁ ଆନ୍ତରିକତା ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା । ଦୁହେଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାଟରେ ଗୋଟିଏ ରୁମ୍ରେ ରହୁଥିଲୁ । ରୋଷେଇ ନ କରି ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ଯିବାକୁ ସିଏ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲା । ଖାଇବା ସମୟରେ ହଠାତ୍ ମୋର ତା ହାତ ଉପରେ ନଜର ପଡ଼ିଲା । ସିଏ ଗୋଟିଏ ନୁଆ ମୁଦି ପିନ୍ଧିଥିଲା ।

ତୁମର ବିବାହ ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା ନା କ'ଣ ? ଭଲ ମୁଦିଟାଏ ପିନ୍ଧିଛ ।

ସିଏ କିଛି ନକହି ନିରବ ରହିଲା । ଖାଲିଟିକେ ମୁରୁକି ହସିଦେଲା । ପୁଣି ଆମେ ଦୁହେଁ ଖାଇବାରେ ନିମଗ୍ନ ହୋଇଗଲୁ ।

- ଇଏ ନିର୍ବନ୍ଧର ମୁଦି ନୁହେଁ ।

- ତେବେ ? କ'ଣ ଗ୍ରହମୁଦି ? – ମୁଁ ଉତ୍ସୁକତାର ସହିତ ପଚାରିଲି ।

- ହଁ । ସେହିଭଳି ବୋଲି ଭାବ ।

- ଭାବିବି ମାନେ ? କୋଉ ପଥର ଇଏ ?

- ପୋଖରାଜ୍ ।

ଆଛା ! ସେଇଥିପାଇଁ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଛି । ତମେ ଯାକୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ପିନ୍ଧିଛ ନା ବାଧ୍ୟବାଧକତାରେ । – ମୁଁ ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରଶ୍ନ କଲି ।

- ପ୍ରଥମେ ବାଧ୍ୟବାଧକତା, ପରେ ବିଶ୍ୱାସ ।

ଭଲ । ମୁଁ ଏତିକି କହି ଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲି ।

ସେଦିନର କଥା ସେଇଠାରେ ହିଁ ସରିଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ମୁଁ ଏସବୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କାହା ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ବି କରେ ନାହିଁ । ଚିତ୍ରନ ଏକଥା ଜାଣିଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ନା ମୁଁ ତାକୁ ଅଧିକ କିଛି ପଚାରିଥିଲି ନା ସିଏ କିଛି କହିଥିଲା ।

ଏ ଘଟଣାକୁ ପାଖାପାଖି ଦୁଇମାସ ବିତିଯାଇଥିଲା । ମୁଁ ବି ଭୁଲିଯାଇଥିଲି । ହଠାତ୍ ଦିନେ ରାତିରେ ବସି ଚିଢି ଦେଖୁଥିବା ସମୟରେ ମୋତେ ଏକ ଏନ୍‌ଭଲପ୍ ସିଏ ଧରାଇଦେଲା । ମୁଁ କିଛି ପଚାରିବା ଆଗରୁ କହିଲା ଖୋଲି ଦେଖ, ନିଜେ ବୁଝିପାରିବ । ମୁଁ ଖୋଲି ଦେଖିବାରୁ ଜାଣିଲି ତାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ କମ୍ପାନୀରୁ ଉଚ୍ଚ ଦରମାରେ ଅଫର୍ ଆସିଛି । ମୁଁ ତାକୁ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଇଲି ।

ବୁଝିଲ ରଞ୍ଜନ, ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବନି । କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ କେବଳ ଏ ମୁଦି ପିନ୍ଧିବା ଯୋଗୁଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି । ବହୁତ ଦିନରୁ ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲି ଏ ଚାକିରୀ ଛାଡ଼ିବାକୁ । ଗୋଟେ ପ୍ରକାର ଅଣନିଃଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଯାଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଭଲଜାଗାରେ ଚାକିରୀ ମିଳୁନଥିଲା । ହେଲେ ଦେଖ, ମାତ୍ର ଦୁଇମାସ ହୋଇଛି ମୁଦି ପିନ୍ଧିବାର, ଆଉ ତାର ସୁଫଳ ବି ଦେଖାଗଲାଣି । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ଆଗରୁ ମୁଁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି କିଛି ସଞ୍ଚୟ କରିପାରୁନଥିଲି । ଏବେ କିନ୍ତୁ ମୁଁ କିଛି କିଛି ରଖୁଛି ।

ମୋ ବିଶ୍ୱାସ ଏବେ ଧିରେ ଧିରେ ତାର ପଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା । ରାଣି, ନକ୍ଷତ୍ର, ଗ୍ରହମୁଦି ଏସବୁ ପ୍ରତି ଥିବା ମୋର ଅବିଶ୍ୱାସ, ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସର ଅର୍ଗଲି ଦେଇ ଧିରେ ଧିରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଡକୁ ଭଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଯଦିଓ ମନ ଆଉ

ବିବେକ ଏସବୁକୁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମସ୍ତିଷ୍କର କେଉଁ ଏକ କୋଣ ଅନୁକୋଶରେ ସଫଳତାର ସରଳ ସୂତ୍ରଟିଏ ମିଳିଗଲା ଭଳି ଲାଗିଲା । ଯେତେ ଯାହା ହେଲେ ମଣିଷ ନା, ଅନ୍ୟର ସଫଳତାର ସର୍ବକଟ୍ ବାଟ ଆପଣେଇବାରେ କ୍ଷତି କଣ ?

ସିଏ ପୁଣି ଆରମ୍ଭ କଲା । ମୁଁ ଏକଥା ବି ଜାଣିଛି, ତୁମେ ବି ମୋ ଭଳି ଏ କମ୍ପାନୀ ଆଉ ଚାକିରୀ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଭାରୁଛ କିନ୍ତୁ ଛାଡ଼ି ପାରୁନ ଭଲ ସୁଯୋଗ ନମିଳିବାରୁ ।

ଏକଥା ତ ଠିକ୍ । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ କ'ଣ ଲାଗୁଛି —

ହଁ । ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ତୁମେ କେବଳ ସେ ଜ୍ୟୋତିଷ ମହାରାଜଙ୍କ ପାଖକୁ ଥରେ ଚାଲ । ସିଏ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ । ତୁମର ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବ । ତୁମକୁ ଭଲ ଲାଗିଲେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନହେଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଥରେ ଦେଖା କରିବାରେ ଅସୁବିଧା କ'ଣ ଅଛି ? କହିବ ଯଦି ମୁଁ ଠିକଣା ଦେଇଦେବି ।

ନା ନା ଠିକଣା ନେଇ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ? ଯଦି ଯିବା ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ଯିବା ନହେଲେ ନାହିଁ । ମୁଁ ବି ଭାବିଲି ଥରେ ଯାଇ ଦେଖା କରିବାରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ।

ସେ କିଛି ସମୟ ଚିନ୍ତା କରି କହିଲା, ଠିକ୍ ଅଛି । ମୁଁ କହିବି । କିନ୍ତୁ ତା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ତୁମ ଜାତକ ମଗେଇ ଦେଇଥିବ ।

ୟା ଭିତରେ ସିଏ କମ୍ପାନୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ବି ଆମେ ଉଭୟ ଏକାଠି ରହୁଥିଲୁ । ଦିନ କୁଆଡ଼େ ବିତିଯାଉଥିଲା ଜଣାପଡ଼ୁନଥିଲା । ସାତ-ଆଠ ମାସ ପରେ ସିଏ ପୁଣି ତାଙ୍କ ଘରକୁ ବାହାରିଥିଲା । ଏଥର କିନ୍ତୁ ସିଏ ଏକା ନୁହେଁ, ଯାଉଥିଲୁ ଆମେ ଦୁହେଁ । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଷ ମହାରାଜଙ୍କୁ ଦେଖା କରି ଭାଗ୍ୟ ତଥା ଅନାଗତ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ । କାହାର ବା ଆଗ୍ରହ ଆଉ କୌତୁହଳ

ନଥାଏ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ।

ତାଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଖୁବ୍ ଆଦର ଯତ୍ନ କରିଥିଲେ ମୋତେ । ପରଦିନ ଦୁଇବନ୍ଧୁ ବାହାରିଲୁ ସେ ତଥାକଥିତ ଜ୍ୟୋତିଷ ମହାରାଜଙ୍କ ପାଖକୁ ।

ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ବହୁତ ଜ୍ୟୋତିଷମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଛି । ଯଦିଓ ମୁଁ ଏସବୁକୁ ଜମା ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲି, କିନ୍ତୁ ବାପା ଏହାକୁ ବହୁତ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ମୋର କର, କପାଳ ଆଉ କୋଷ୍ଠି ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖା ହୋଇଛି । ପୁଣି ଥରେ ସେମିତିକା ଅବସ୍ଥାକୁ ଗଲା ଭଳି ମୋତେ ଲାଗିଲା ।

ପହଞ୍ଚି ଦେଖିଲି ବହୁତ ଲୋକ ଭିଡ଼ ଜମାଇଛନ୍ତି । ଏଣୁ ଫିମ୍ପ୍ ଭରି ନମ୍ବରିଙ୍ଗ କରି ଭିତରକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏ ସବୁ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତନ ମୋତେ ଆଗରୁ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲା । ଦୁଇବନ୍ଧୁ ନମ୍ବରିଙ୍ଗ କରି ଅପେକ୍ଷା କଲୁ । ନମ୍ବର ଆସିବାରୁ ଭିତରକୁ ଗଲୁ । ବନ୍ଧୁ ମୋର ଜ୍ୟୋତିଷ ମହାଶୟଙ୍କୁ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କଲେ । ମୁଁ କେବଳ ପାଦଛୁଇଁ ପ୍ରଣାମ କଲି । ପାଖରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦୁଇଟି ଆସନରେ ଆମେ ଦୁହେଁ ବସିଲୁ ।

ତୁମେ ବୋଧେ ପୂର୍ବରୁ ଥରେ ଆସିଥିଲ ? – ମୋ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ।

ଆଜ୍ଞା ।

ପୁଣି ଆସିଲ ଯେ ! କିଛି ଅସୁବିଧା ହେଲା କି ?

ନାହିଁ ଆଜ୍ଞା । ସେ ମୁଦି ପିନ୍ଧିବା ପରଠାରୁ ମୁଁ ବହୁତ ସଫଳତା ପାଇଛି । ଏଥର ମୋ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଇଁ ଆସିଛି । ତାଙ୍କ ସମସ୍ୟାର ଯେମିତି ଟିକେ ସମାଧାନ ହୋଇଯାଏ ।

ମୁଁ ପ୍ରଥମରୁ କହିଥିଲି, ଏ ମୁଦି ପିନ୍ଧିଲେ ଖୁବଶୀଘ୍ର ତୁମକୁ ସଫଳତା ମିଳିବ । ତୁମେ



ଫଳାଫଳ ପାଇଗଲ । ଭଲ କଥା । ଇଶ୍ୱର ତୁମକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସଫଳ କରନ୍ତୁ ।

ତୁମର ରାଶି ଆଉ ନକ୍ଷତ୍ର ବିଷୟରେ ଜାଣିଛ ? – ମୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଚାରିଲେ ।

ଆଜ୍ଞା ରାଶି-ମୀନ, ନକ୍ଷତ୍ର – ୨୭/୧୨ ।

ଆଜ୍ଞା । ରେବତୀ ମୀନ । ହଉ । ତୁମେ ଜାତକ ଆଣିଛ ?

ଆଜ୍ଞା । ଏତିକି କହି ମୁଁ ଜାତକ ବଢେଇଲି । (ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଘରୁ ଜାତକ ମଗେଇ ଦେଇଥିଲି) ।

ମୋ ଠାରୁ ଜାତକ ନେଇ ସିଏ କାଗଜରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ଘର କାଟି କଣ ସବୁ ଲେଖି ଚାଲିଲେ । ସେ ବଡ଼ ଘର ଭିତରେ ପୁଣି ଛୋଟ ଛୋଟ ଗାର କାଟି କେଉଁଠି ସଂଖ୍ୟା ତ କେଉଁଠି ଅକ୍ଷର ଲେଖି ଚାଲିଲେ ଯେମିତି ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତେ କାଟିଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଥିଲି । ସେ ଘର ସବୁ ମୋତେ ପିଲାବେଳେ ଖେଳୁଥିବା ଛକଶୂନ୍ୟ ଘର ଭଳି ଲାଗେ । ସେ ଘର ଆଉ ଲେଖା ସବୁ ମୋ ପାଇଁ ଅବୋଧ୍ୟ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଆଡେ ଚାହିଁଲି । କାନ୍ଥ ତଥା ଥାକରେ ବହୁତ ବହି ରଖାଯାଇଥିଲା । ଭୃଗୁସଂହିତା, ବୃହତ୍ସଂହିତା, ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଜି, ଆଉ କିଛି ପୋଥିବି ଥିଲା । ଯାହା ସବୁ ମୋର ଦେଖିବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସିବାର ନଥିଲା ।

ଜ୍ୟୋତିଷ ମହାଶୟ ଖାତାକୁ ଦେଖୁଥାନ୍ତି, ପୁଣି ହାତରେ କ'ଣ ରେଖାମାନ ଗଣିବାରେ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ପୁଣି କ'ଣ ଲେଖି ପକାଉଥାନ୍ତି । ଲାଗୁଥାଏ ଯେମିତି କେଉଁ ଏକ ଜଟିଳ ଅଙ୍କକଷା ଚାଲିଛି । ଖୁବ୍ ଅଧିକ ଚିନ୍ତିତ ଲାଗୁଥିଲେ ସିଏ । ଜ୍ୟୋତିଷ ମହାଶୟଙ୍କର ଅଙ୍କକଷା ସରିଯାଇଥିଲା । ସିଏ ଚଷମା ଫାଙ୍କରୁ ଟିକେ ମୋ ଆଡେ ଚାହିଁଲେ । ତାପରେ ଚଷମା ଖୋଲି ରଖିଲେ । ଦୁଇ ଆଖିକୁ କିଛି ସମୟ ବନ୍ଦ କରି

ରଖିଲେ । ଏସବୁ ସମୟରେ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ଚିନ୍ତନ ଉତ୍ସୁକତାର ସହିତ ଚାହିଁଥିଲା । ମୋତେ ଲାଗିଲା ପବନରେ ଗଛରୁ ପାଚିଲା ଆମ୍ବ ଝଡ଼ିବା ପାଇଁ ଯେମିତି ଅପେକ୍ଷା କରାଯାଏ, ସେମିତି ଚିନ୍ତନ ଜ୍ୟୋତିଷ ମହାଶୟଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାଣୀ ଶୁଣିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ।

ଜ୍ୟୋତିଷ ମହାଶୟ ଆଖି ଖୋଲିଲେ । ମୋ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁଲେ । ତାଙ୍କର ସେ ଚିନ୍ତିତ ବଦନ ଆଉ ଭୁକୁଞ୍ଚିତ ନୟନକୁ ଦେଖିଲେ ଯିଏ ହେଉନା କାହିଁକି ଡରିଯିବ । ମୋ ମନରେ ବି ଟିକିଏ ଡର ପଶିଲା ଭଳି ଲାଗିଲା । ତାଙ୍କ ଚାହାଣି ଯେମିତି ଅନେକ କାହାଣୀ କହିଯାଉଥିଲା । କୌଣସି ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ସିରିଏଲ୍‌ର ପୋଲିସ୍ ଅଫିସରର ଚାହାଣି ପରି ଥିଲା । ମୋତେ ଲାଗିଲା ଯେମିତି ମୁଁ ଏକ ଅପରାଧୀ ।

ତୁମର ସମୟ ବହୁତ ଖରାପ ଚାଲିଛି । ରାତ୍ରୁ ମହାଦଶା ଚାଲିଛି । ତା ସହିତ ଶନି ସାଢ଼େ ସାତ । ପୁଣି ଶୁକ୍ର ଓ ମଙ୍ଗଳର ବକ୍ରଦୃଷ୍ଟି ତୁମ ପ୍ରତି । ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି ଶୁଭକାମ ହୋଇପାରୁ ନଥିବ । ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି ସଫଳତା ମିଳୁନଥିବ । ଶରୀର ବି ଅସୁସ୍ଥ ରହୁଥିବ । ଏ ସମୟ ଆହୁରି ବି କିଛିଦିନ ଲାଗିରହିବ । କିନ୍ତୁ ମନଦୁଃଖ କରନାହିଁ । ପୁଣି ସିଏ ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ମନେ ମନେ କଣ ସବୁ ହାତର ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ଗଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଏତେ ସବୁ ଭୟ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ କଥା କହିସାରିଲା ପରେ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ମନ ଦୁଃଖ କରନାହିଁ । କେମିତି ଏକଥା ଭାରୁଛନ୍ତି ! କିନ୍ତୁ କିଛି ପ୍ରକାଶ ନକରି ମନେ ମନେ ଏୟା ଭାବି ଚିନ୍ତନକୁ ମୁଁ ଚାହିଁଲି ।

କ'ଣ କିଛି ପ୍ରତିକାର ନାହିଁ ? - ଚିନ୍ତନ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ।

ଅଛି । ସବୁ ଜିନିଷର ପ୍ରତିକାର ଅଛି । ଯେହେତୁ ତୁମେ ଏଠିକି ଆସିଛ, ନିଶ୍ଚିତ କିଛି ପ୍ରତିକାର କରିବା । ଯଦି କହିବ ତେବେ ମୁଁ ତାର ସମାଧାନର ବାଟ ନିଶ୍ଚିତ କହିବି । ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କିଏ ଖାଲି ହାତରେ ଫେରିଯିବ, ମତେ ଭଲ ଲାଗିବ ନାହିଁ ।

ଆପଣ କୁହନ୍ତୁ । ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ମାନିବୁ ।

ଠିକ୍ ଅଛି । ଯେଉଁ କାଗଜରେ ସିଏ କଷିଥିଲେ, ପୁଣିଥରେ କଣ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପ୍ରଥମେ ତୁମକୁ କିଛି ନିୟମ ମାନିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେମିତିକି କଳା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବନି । ଗୁରୁବାର ଆମିଷ ଖାଇବନି । ଧଳା ଆଉ ହଳଦିଆ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବ । ତୁମର ଶୁଭବାର ଗୁରୁବାର ଏବଂ ଘାତବାର ଶୁକ୍ରବାର । ସେଥିପାଇଁ ଶୁକ୍ରବାର ଚିକେ ଜଗିରଖି ରଳିବ । ଏମିତି ଅନେକ କିଛି । ମୁଁ ସବୁ ଲେଖିକରି ଦେଇଦେବି । ଆଉ ତା ଛଡ଼ା ତୁମକୁ ମୁଦି ପିନ୍ଧିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯାହା ଫଳରେ ତୁମର ଗ୍ରହଦୋଷ କଟିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ, ଦୁଇଟି । ତୁମକୁ ଦୁଇଟି ପଥରର ମୁଦି ପିନ୍ଧିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପୋଖରାଜ୍ ଓ ନୀଲମ୍ । ପୋଖରାଜ୍ ପିନ୍ଧିବ ମଧ୍ୟମା ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ଆଉ ନୀଲମ୍ ତର୍ଜନୀରେ । ତେବେ କିଛିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତୁମର ନିଶ୍ଚିତ ଶୁଭଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

କେତେ ଟଙ୍କା ଲାଗିବ ଆଜ୍ଞା ? – ଏତେ ସମୟ ନିରବରେ ରହି ଶୁଣିଶୁଣି ଅସଲ କଥା ଆସିବାରୁ ମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନକଲି ।

ପ୍ରାୟ ତିରିଶ ହଜାର ଟଙ୍କା । ଯଦି ତୁମେ ଚାହଁ ଏବେ ଦେଇଯାଅ । ସାତଦିନ ଭିତରେ ତୁମର ମୁଦି ଆସି ପହଞ୍ଚିଯିବ ।

କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏତେ ଟଙ୍କା ଧରି ଆସିନାହିଁ ।

ଚଳିବ । ଯାହା ଆଣିଛ, କାଉଣ୍ଟରରେ ଦେଇ ରସିଦ୍ ନେଇଯାଅ । ସାତଦିନ ପରେ

ଆସିଲେ ବାକିଟଙ୍କା ଦେଇ ମୁଦି ନେଇଯିବ ।

ଯଦି ପରେ ମୁଁ ସୁବିଧାରେ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠୁ ଏ ମୁଦି ମଗେଇ ଦେବି ?

ଅନ୍ୟ କେଉଁଠୁ କାହିଁକି ମଗେଇବ ? ସେମାନେ ତୁମକୁ ଠକିଦେବେ । ତୁମର କ'ଣ ପଥର ବିଷୟରେ କିଛି ଜ୍ଞାନ ଅଛି ? ତା ଛଡ଼ା ସେ ମୁଦି ଏଠିକି ଆସିଲେ ତୁମ ଗ୍ରହ ହିସାବରେ ତାର ପୂଜା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକାର କରାଯାଇ ତୁମକୁ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଦିଆଯିବ । ଏବେ ଯାଅ, କାଉଣ୍ଟରରୁ ଡିଟେଲ୍ସ ବୁଝିନେବ ।

ଆଜ୍ଞା । ମତେ ଲାଗିଲା ଜ୍ୟୋତିଷ ମହାଶୟ ଟିକେ ରାଗିଗଲେ । ହାତରେ ପଡ଼ିଥିବା ଶିକାରଟା ଯଦି ଏମିତି ହାତରୁ ଖସିଯିବ କିଏ ବା ନ ରାଗିବ ? ମୁଁ ଭଲଭାବେ ଜାଣିଥିଲି ପୂଜା ଆଉ ପ୍ରତିକାର ନୁହେଁ, ଏହା ପର୍ସେଣ୍ଟେଜ୍ କଥା । ତା ଛଡ଼ା ମୋତେ ଯିଏ ବି ପଥର ଦିଅନ୍ତୁ ମୁଁ ଅସଲି କି ନକଲି ଜାଣିପାରିବି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ମନରେ ରଖି ପ୍ରଣାମ ଜଣାଇ ଦୁଇବନ୍ଧୁ ବାହାରି ଆସିଲୁ ।

କାଉଣ୍ଟରରେ ଆଉ ଦେଖା କଲୁନାହିଁ । ମୋ ବନ୍ଧୁ ପଚାରିବାରୁ ସୁବିଧା ହେଲେ ପରେ ଆସି ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା ପଇଠ କରି ଏକାଥରେ ନେଇଯିବି ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲି ।

କିଛିଦିନ ପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ କମ୍ପାନୀରେ ଉଚ୍ଚ ଦରମାରେ ମୋତେ ଚାକିରୀ ମିଳିଗଲା । ପୋଷ୍ଟିଂ କିନ୍ତୁ ଥିଲା ଅନ୍ୟ ସହରରେ । ଅଗତ୍ୟା ମୋତେ ସେ ଘର, ସହର ତଥା ମୋର ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଯେହେତୁ ସଫଳତା ମିଳିଯାଇଥିଲା, ମୁଁ ଆଉ ମୁଦି କିଣିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲିନାହିଁ । ଯଦିଓ ଚିତ୍ରନ ପ୍ରଥମରୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିଲା, ପରେ ଆଉ ସିଏ ବି ବାଧ୍ୟ କଲାନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୋର ଏ ସଫଳତା ଯେ ସେ ଜ୍ୟୋତିଷଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା, ତାଙ୍କ ନିୟମ

ମାନିଚଳିବା ଆଉ ମୁଦି ପିନ୍ଧିଥିଲେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ମୁଁ ଆଦୁରି ଅଧିକ ସଫଳତା ପାଇଥାନ୍ତି ଏଥିରେ ଦ୍ୱିରୁକ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି କହିବାକୁ ସିଏ ଭୁଲିନଥିଲା ।

ପ୍ରାୟ ଦୁଇବର୍ଷ ବିତିଯାଇଥିଲା । ଦୁଇବନ୍ଧୁ ଆମେ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ କେବେ କେବେ ଫୋନ୍‌ରେ କଥା ହେଉଥିଲୁ । କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା ଯୋଗୁଁ ଦିନକୁ ଦିନ ତାହା ମଧ୍ୟ କମିବାରେ ଲାଗିଥିଲା । ହଠାତ୍ ଦିନେ ରବିବାର ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୋର ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ ଚିତ୍ରନର ଫୋନ୍ ଆସିଲା । ତାଙ୍କ ବିବାହ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବିବାହର ତାରିଖ ଜଣାଇବା ସହ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲା । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବିବାହ ଭୋଜିରେ ପହଞ୍ଚିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲି ।

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ସକାଳୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଗଲି । ତାଙ୍କ ଘରେ ମୋତେ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଖୁବ୍ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ମଣ୍ଡପ ପାଖରେ ସମସ୍ତେ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ବହୁତ ଭବ୍ୟ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ବହୁତ ଲୋକ ଆସିଥିଲେ । ମୋ ଆଖି କିନ୍ତୁ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲା । ଭୋଜିର ଖାଇବା ସରିଆସୁଥିଲା । ଆଉ ବାହାର ଲୋକ ପ୍ରାୟ ନଥିଲେ । ଥିଲେ ଯାହା ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ତଥା କିଛି ଆତ୍ମୀୟସ୍ୱଜନ ।

ମୋ ମନର ଉତ୍ତାପକୁ ଆଉ ଚାପି ରଖିପାରିଲି ନାହିଁ । ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଚିତ୍ରନକୁ ପଚାରିଦେଲି – ତୁମେ କ’ଣ ସେ ଜ୍ୟୋତିଷ ମହାଶୟଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିନଥିଲ ? ନା ସେ ଆସିଲେ ନାହିଁ ?

ତୁମେ କାହା କଥା କହୁଛ ? – ହଠାତ୍ ବୁଝି ନପାରି ସିଏ ପଚାରିଲା ।

ଯାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆମେ ଦୁହେଁ ଯାଇଥିଲେ ।

ମୋ ବନ୍ଧୁ ହସିଲେ । ଆଜ୍ଞା, ତୁମେ ତାହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲ ! କାହିଁ, ମୁଦି ତ

କିଣିଲ ନାହିଁ ! ଏବେ କ'ଣ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଗଲା କି ?

ନାହିଁ, ସେମିତି କିଛି ନାହିଁ । ମନରେ ଏମିତି ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିଲା, ପଚାରିଦେଲି ।

ମୁଁ ଆଉ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉନାହିଁ ।

ହଠାତ୍ ମୋ ମୁଖର ଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଗଲା । ମୋ ବନ୍ଧୁ ପୁଣି ଆରମ୍ଭ କଲେ, ତାଙ୍କ ମୁଦି ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ସଫଳତା ପାଇଲି ସତ କିନ୍ତୁ ତା ସହିତ ବହୁତ ଅସୁବିଧା ବି ହେଲା । ସତକଥା ହେଲା ମୋର ବିବାହରେ ନାନାପ୍ରକାର ବାଧାବିଘ୍ନ ଉଠୁଥିଲା । ବହୁ ଭଲ ପ୍ରସ୍ତାବ ବିନା କାରଣରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଉଥିଲା । ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ କଥାରେ ଆମେ ଜ୍ୟୋତିଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲୁ । ନୂଆ ଜ୍ୟୋତିଷଜଣକ ଗଣନା କରିବାରୁ ଜାଣିଲେ ଯେ ମୁଁ ପିନ୍ଧିଥିବା ମୁଦି ହିଁ ଏହାର କାରଣ । ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସେ ମୁଦି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଗୋଟିଏ ନୂଆ ମୁଦି ଦେଲେ । ଯାହାକୁ ମୁଁ ଏବେ କାଣିଆଝୁଠିରେ ପିନ୍ଧୁଛି । ଏତିକି କହି ସେ ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତର କାଣି ଆଝୁଠିକୁ ଦେଖାଇଲେ । ଏଥର କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆଉ ପଥର ବିଷୟରେ ପଚାରିଲି ନାହିଁ ।

ସେ ନୂଆ ଜ୍ୟୋତିଷଜଣକ ଆସିଥିଲେ । ତାଙ୍କରି ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ମୁଁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନସାଥୀ ପାଇଛି । ଏତିକି କହି ସିଏ ତାଙ୍କ ନବବିବାହିତ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁଲେ ।

ତାହା ତ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଠିକ୍ କଥା । ଏତିକି କହି ମୁଁ ବି ଗୋଟିଏ ସ୍ମୃତହାସ୍ୟ ଦେଲି । ଆଉ ମନେ ମନେ ଭାବିଲି ଭଲ ହୋଇଛି ଆଜି ଏଠି ମୋ ବୋଉ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଏକଥା ଶୁଣି ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମୋତେ ସେ ଜ୍ୟୋତିଷଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯାଇଥାନ୍ତା, ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ବୋହୂ ଆଣିବା ପାଇଁ ।

ମାର୍ଚ୍ଚତ୍ - ବିଜୟ କୁମାର ଜେନା, ବାସନ୍ତରା, ଜଗତସିଂହପୁର - ୭୫୪୧୧୧ ମୋ - ୯୩୪୮୭୪୯୬୨

# କବିତା ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚ୍ୟକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

# ରାତିର ରାଗିଣୀ

ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ

ନିସ୍ତବ୍ଧ ରାତିରେ  
ହଠାତ କେବେ ଥରେ  
ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ପରେ,  
ଘୁ ଘୁ ଗର୍ଜନର ସ୍ୱର  
ଭାସିଆସେ  
ବେଶ କିଛି ସ୍ୱଳ୍ପ ଦୂରତାରେ  
ମଥା ପିରୁଥିବା ସାଗର ବକ୍ଷରୁ,  
ଉତ୍ତାଳ ତରଙ୍ଗମାଳା ପ୍ରକାଶିତ ଧ୍ୱନି  
ସ୍ୱଷ୍ଟ ଶୁଣାଯାଏ  
ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ,  
ହଜି ଯାଇଥିଲା ଯାହା  
କୋଳାହଳେ - ଦିନ ଆଲୁଅରେ  
ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ, ଲୁଗି-ହାଞ୍ଜା ତରଙ୍ଗେ ମିଳାଇ  
ଜୀବନର ଅଜସ୍ର ସ୍ୱରରେ ।



ନିଶଠ ରାତିରେ

ସମସ୍ତେ ଶୋଇଗଲା ପରେ



ନିଦ୍ରାର ଗଭୀର ଆଉ ଅଳସ ଶଯ୍ୟାରେ,  
 ନିନାଦିତ ହୁଏ  
 ସାଗରର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରାଗିଣୀ,  
 ପ୍ରସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତ ଗାଢ଼ ନୀରବତା ଭେଦି  
 ଧକ୍କା ଖାଏ ଆସି ମୋର  
 ଅନ୍ଧକାର ଘରେ ।  
 କେବେ ପୁଣି ଅମାନିଆ ଝଞ୍ଜା-ବତାସରେ  
 ସେ ରାଗିଣୀ ବିସ୍ଫାରିତ ହୋଇ  
 ସାଇଁ ସାଇଁ ସୁରର ଝଂକାରେ  
 ରଣଝଣ ଶବ୍ଦ କରି ପିଟିହୁଏ ଆସି  
 ମୋ ନିରୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ ଝରକାରେ ।

ଘଂଟାରେ ବାରଟା ବାଜେ  
 ଠଂ ଠଂ କରି  
 ପାଖେ ଥିବା ଗୀର୍ଜା ଘରୁ  
 ନୀରବତା ଭଙ୍ଗ କରି ରାତି ଅଧଟାରେ,  
 ସହସା ସଚେତ ହୋଇ  
 ରାତ୍ରି ଜଗୁଆଳୀ  
 ହୁଇସିଲ ମାରି ମାରି ସତର୍କ କରାଏ  
 ଅନ୍ଧକାରେ - ଟର୍ଚ୍ଚ ଆଲୁଅରେ ।  
 କେବେ ପୁଣି "ରାମ ନାମ ସତ୍ୟ ହୈ"ର ଧ୍ୱନି

ଦୁରୁଁ ଭାସି ଆସି  
 ରହିଯାଏ ପାଖେଥିବା ଶୁଣାନ ଭୁଇଁରେ,  
 ରତି ଛାଡ଼ି ବିଲୁଆ କୁକୁର  
 ସଂଚାରନ୍ତି ପୁଣି ସେଠି  
 ଭୀତିପ୍ରଦ ଦାରୁଣ ରାଗିଣୀ  
 ମଝିରାତି ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ।

ଆଉ ପୁଣି ତା' ସହିତ ଶୁଭେ  
 ସମୁଦ୍ର ହାତୀରେ  
 ତେଣା ଝାଡ଼ି ଉଡ଼ୁଥିବା  
 ମାଛରଙ୍କା ପକ୍ଷୀଙ୍କର କର୍କଶ ଚିତ୍କାର,  
 ବାଡ଼ିପଛ ବୁଢ଼ା ଆମ୍ବଗଛ  
 କୋଟରରୁ ଭାସିଆସେ କେବେ  
 ଗୁମୁରି ଗୁମୁରି  
 ବିଳପିତ ପେଚାର କୁହ୍ନନ,  
 ସାଗର ବେଳାରେ ଠିଆ  
 ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଭଗ୍ନ ପ୍ରାସାଦରୁ  
 ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ତୋଳେ ରହି ରହି  
 ବୃଦ୍ଧ ଭିକାରିଟିର  
 ଧଇଁପେଲା କାଶ ଅବୀରଣ,  
 ବିଳମ୍ବିତ ରାତିର ପ୍ରହରେ

ଏକତ୍ରିତ ହୁଏ କେତେ

ବିଲମ୍ବିତ ବେହାଗ – ସଂଗୀତ ।

ନିସ୍ତର୍ୟ ରାତିରେ, ହଠାତ କେବେ ଧରେ, ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ପରେ -

ଭିନ୍ନ କେତେ ସୁରର ସଂଗୀତ

ଶୁଣାଏ ତା' ବିଧୁନୀତ ଧ୍ୱନି,

ବେଳେ ବେଳେ ମନେହୁଏ

ସେ ସଂଗୀତ, ସତେ କି ବାସ୍ତବ,

ଦିନର କାହାଣୀ ଠାରୁ ବେଶୀ ଆପଣାର -

ବେଶୀ ପ୍ରିୟ ସେ ବିବିଧ ରାତିର ରାଗିଣୀ ।

ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ

ପଣ୍ଡିତେରୀ

Mobile: 9999024656

Email: [dasshibanarayan61@gmail.com](mailto:dasshibanarayan61@gmail.com)

# ତୁମ ମନର କଥା

ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା

ତୁମ ମନ କଥା ବୁଝି ପାରେ ବୋଲି

କହିବା ଆଗରୁ ସତେ

ତୁମ ମୁଖ ହସ ଖୁସିର ଝଲକ

ବିଭୋର କରିଛି ମୋତେ ।୧।

ସଜ ସକାଳରେ ତୁମକୁ ଦେଖିଲେ

ଦିନଟି ମୋ ଶୁଭ ହୁଏ

ଅଫୁରନ୍ତ ଖୁସି ମନେ ମୋ ଉଠଇ

ସବୁ ଦୁଃଖ ଭୁଲି ଯାଏ ।୨।

ତୁମରି ସାଥରେ ଦ୍ୱିପଦ କଥାରେ

ହୃଦୟେ ପୁଲକ ଭରେ

ଚଉଦିଗେ ଖାଲି ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଭରଇ

ଉତ୍ସାହ ପ୍ରେରଣା ତୀରେ ।୩।

ମୋ ଜୀବନେ ତୁମେ ଖୁସିର ଝରଣା

ଶାନ୍ତି ସୁପ ବିଶ୍ୱାସର

ତୁମକୁ ପାଇଛି ଧନ୍ୟବାଦ ମୁଁ ହୋଇଛି

ଜୀବନ ସାଥୀ ଗୋ ମୋର ।୪।

ନିଜ ଠାରୁ ବେଶୀ ଭଲ ମୁଁ ପାଉଛି

ଅନ୍ତର କରିବ ନାହିଁ

ଏପରି ସୁଭାବ ଚିର ଦିନ ଥାଉ

ସ୍ୱାର୍ଥ ପର ହେବ ନାହିଁ ।୫।



Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ସୁଖ ଦୁଃଖ ସାଥେ ସଂସାର ଆମର

ଖୁସିରେ ଚଳାଇ ନିଅ

ଅଭିମାନ ତୁମେ କେବେ କରି ନାହିଁ

ବଚନେ ମଧୁର ପ୍ରିୟ ।୭।

ତୁମ ମନ କଥା ଜାଣି ମୁଁ ପାରଇ

ତୁମ ମୁଖ ଦେଲେ ଚାହିଁ

କହିବା ଆଗରୁ ଆଣି ଦେଇ ଥାଏ

ତୁମେ ଖୁସି ଯାଅ ହୋଇ ।୮।

ଅଭିମାନ ତୁମେ କେବେ କରି ନାହିଁ

ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବାଣ୍ଟୁ ଅଛ

ଭାଗ୍ୟବାନ ମୁଁ ଯେ ତୁମକୁ ପାଇଛି

ସବୁ ଦୁଃଖ ଭୁଲାଇଛ ।୯।

କେଉଁ ଜନମରେ ପୁଣ୍ୟ କରି ଥିଲି

ଆଜି ତୁମକୁ ପାଇଛି

ସାତ ଜନମରେ ତୁମର ହୋଇବି

ବଚନ ମୁଁ ଦେଉଅଛି ।୧୦।

ଗାନ୍ଧୀନଗର, ପୋଷ୍ଟ / ଜିଲ୍ଲା : ନବରଙ୍ଗପୁର

୮୭୫୮୭୫୫୯୭୯

# କେଉଁନାମେ ଡାକିବି ହରି ?

ହରେରାମ ପଣ୍ଡା

ତୋତେ କେଉଁ ନାମେ ଡାକିବି ହରି ?

ହରିଆ ନରିଆ ନଟଖରିଆ ତୁ

କଲୁ କେତେବେଳେ କା ମନଚୋରି ।୦।

ନନ୍ଦର ନନ୍ଦନ ଯଶୋଦାର ଧନ

କଳା ମାଣିକ ତୁ ଦୁଃଖ ପାଶୋରା ,

କାମିନୀ ରଜ୍ଜା ତୁ ବଇଁଶୀ ଫୁଙ୍କା ତୁ

ଘନଶ୍ୟାମ ରାଧା ଗଳାର ମାଳା ,

ଗୋପୀ ମନଚୋରା ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଧରା

ସୁଖର ପଶରା ମୁରଲି ଧାରୀ ।୧।

କାହାକୁ ମାରିଲୁ କାହାକୁ ତାରିଲୁ

ଇଚ୍ଛାମୟ ତୁହି ମହିମାମୟ ,

କିଏ ବା ହସିଲା କିଏ ବା କାନ୍ଦିଲା

କାହାପାଇଁ ପୁଣି ତୁହି ବିସ୍ମୟ ,

ଡାକିଲେ ନ ଶୁଣୁ ନ ଡାକିଲେ ଶୁଣୁ

ତୋତେ ଜଣା କୃଷ୍ଣ , ଲୀଳା ତୋହରି ।୨।



Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଅସୁର ମାରିଲୁ ସନ୍ଧୁକୁ ତାରିଲୁ  
କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ତୁ ଆରମ୍ଭିଲୁ ,  
ଯମୁନା ପୁଲିନେ କଦମ୍ବର ବନେ  
ଗୋପୀଙ୍କ ସହିତ ଲୀଳା ରଚିଲୁ ,  
ତ୍ରିଭଙ୍ଗୀ ଠାଣିରେ ମୁରଲି ପାଣିରେ  
ନାନା ଭାବେ ନାନା ରୂପକୁ ଧରି ।୩।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ।  
କୁଆଁସ , ମେରଦା କାଟିଆଛକ , ଯାଜପୁର ।  
ଦୂରଭାଷ - ୯୪୩୮୦୭୫୧୯୫

# ନୂତନବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ସକାଳ

ସୁଶାନ୍ତ ଶେଖର ଦାଶ

ପରିଚିତ ଏଇ ପୁରୁଣା ବର୍ଷଟି  
 ଶୀତ କାଳର ଭିଜା ରାସ୍ତାରେ  
 ଧାଇଁଥାଏ ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇ...  
 ବିଦାଇ ଅଭିବାଦନ ଅଭିମୁଖେ  
 ଧାଇଁଥାନ୍ତି ସବୁ ପିଢ଼ିର ଲୋକେ  
 ଦୌଡ଼ୁଥାଏ ଆମ ସଭ୍ୟ ସମାଜ  
 ଦାରୁ ସୁରାର ମହକ ସଜାଇ  
 ଆଭିଜାତ୍ୟର ପସରା ମେଲାଇ ... (୧)



ବିଗତ ରାତ୍ରିର ଆସରରେ  
 ଓଜନିଆ ଦେହସବୁ ଝୁମି ପଡ଼ୁଥାଏ  
 ଶିହରଣ ଖେଳୁଥାଏ ଶିରା ପ୍ରଶିରାରେ  
 ଟଳମଟଳ ପାଦ କେତୋଟିକୁ ଧରି  
 ପବ୍ କିମ୍ବା ବାର୍ ଝାଞ୍ଜା ଆଲୁଅରେ  
 କାଚଗ୍ଲାସର କୋଳାକୋଳି ନାଦ  
 ସଭ୍ୟତାର ଆଭା ଝଟକୁଥାଏ  
 କୁହୁଡ଼ିଆ ସିଗାରେଟ ଧୂଆଁରେ  
 ଆଧୁନିକ ଡିଜି ସଂଗୀତ ପ୍ରୀତିରେ... (୨)

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>



ଶୀତ ସକାଳର କୋହଲା ପାଗରେ  
ଅନିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇ ଧାଉଁଥାଏ ସିଏ  
ରାସ୍ତାରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନହୋଇ ପଡୁଥାଏ...  
ହସ କାନ୍ଦର କିଛି ଅଭୁଲ ଗାଥା  
ଜାତି ଧର୍ମର ଅଭେଦ୍ୟ ପ୍ରାଚୀର  
ଘଟଣା ବହୁଳ ଅନୁଭୂତି ସବୁ...

ଯୁଦ୍ଧ ବିଭୀଷିକା କାଳିମା ଘେରରେ  
ପେଶୀ ହେଉଥାଏ ମାନବ ସଭ୍ୟତା...(୩)

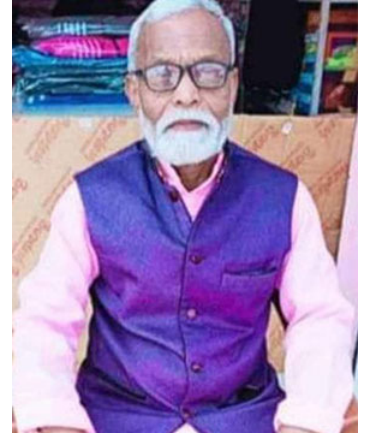
ନୂତନ ବର୍ଷର ଆଗମନରେ  
ତୋଳିଧରିଥାଉ ଆଞ୍ଜୁଳାଏ ଆଶା  
ଆଖିରେ ବହଲେ ସ୍ୱପ୍ନର କଢ଼ୁଳ  
ମନରେ ଚିରନ୍ତନ ପ୍ରେମର ନିଶା  
ଫେରିବା ରାସ୍ତାରେ ତୁମ...  
ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ପଡୁ ଭାତୃଭାବ ସ୍ନେହ  
ସଭ୍ୟତା ବିକାଶ ସଂସ୍କୃତି ସଂଗତି  
ବିୟୋଗୁ ମହିରୁ ହିଂସା ନିରାଶା... (୪)

ପ୍ରାକ୍ତନ ମହାପ୍ରବନ୍ଧକ  
ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆ

# ଉତ୍ତରାୟଣ ଦିବାକର !

ଅଜିତ କୁମାର ରାଉତ

ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଶୁଭାରମ୍ଭ ବନ୍ଧୁ  
 ଶୁଭ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆସିଛି  
 ଅତି ପୌରାଣିକ ପର୍ବ ଏ ମକର  
 ପାଳିତ ରାଷ୍ଟ୍ର ହେଉଛି !  
 ଖୁସିର ଠିକଣା ନାହିଁ  
 ଭୂକ୍ଷିତ ଶରୀର ନୂଆ ପରିଧାନେ  
 ସୁଶୋଭିତ ଦିଶେ ଭୁଇଁ !  
 ବାଦ୍ୟ ନାଥ ଶୁଭେ ଦେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ  
 ଶଙ୍ଖ ହୁଳହୁଳି ତହିଁ !!



ଉତ୍ତରାୟଣ ଯେ ହେଲେ ରବି ଆଜି  
 ଆଜି ଠାରୁ ଶୁଭଦିନ ।  
 ଥିଲେ ଭୀଷ୍ମ ଦେବ ଶରଣଯ୍ୟାରେଟି  
 ଛାଡିଲେ ନିଜ ଜୀବନ  
 ଇଚ୍ଛା ମୃତ୍ୟୁ ତାଙ୍କ ଜାଣ  
 ଚାହିଁ ଥିଲେ ଭୀଷ୍ମ ଶୁଭ ଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ  
 ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ !!

ଗାଆଁରୁ ଶହର ଉତ୍ସବ ମୁଖର  
 ଅମୃତ କାଳ ଦେଶର  
 ଯୁବା ଯୁବତୀଙ୍କ ଚହଲଗହଲେ  
 ଉଛୁଳୁଛି ଗାଆଁ ପୁର !  
 ଦୃଶ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର  
 ନୂଆ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଯାଇ ଘର ଘର  
 କରୁଛନ୍ତି ନମସ୍କାର !!

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ବାଳକ ବାଳିକା ମକର ପର୍ବରେ  
ନାରୁଛନ୍ତି ଖୁସି ହୋଇ  
ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କୀରଣ ବଡ଼େ ଧିରେ ଧିରେ  
କୁହୁଡ଼ି ରହିଛି ଛାଇ !  
ଚକ୍ୱଳି ପିଠାର ବାସ  
ମହକି ଉଠୁଛି ଗାଆଁ ସାରା ବନ୍ଧୁ  
କରୁଛି ମନ ହରସ !

ନୂଆ ଅନୁଭୂତି ନୂତନ ଉତ୍ସାହ  
ଖୁସି ଉମଙ୍ଗରେ ଭରା  
ଲାଗିଛି ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳା  
ଏକତ୍ରିତ ଭକ୍ତ ପରା !  
ପବିତ୍ର ସ୍ନାନ ସାଧୁଙ୍କ  
ସନାତନ କୀର୍ତ୍ତି ଗୁଞ୍ଜନ ବିଶ୍ୱରେ  
ଆସିଛି ବେଳା ହିନ୍ଦୁଙ୍କ !!

ସଭାପତି ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ  
ଷଡ଼େଇକଳା, ଖରସୁଆଁ ଜିଲ୍ଲା  
ରାଜନଗର ରୁକ ଶାଖା, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟ

# ପ୍ରେମ କୋଣାର୍କ

ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ

ସାତ ଜନମର ମିଠା ସ୍ମୃତି ନେଇ  
ଗଢ଼ା ଆମ ଏ ସମ୍ପର୍କ  
କେମିତି ଭୁଲିବି କହୁ ସାଧି ତୋତେ  
ଭାଙ୍ଗି ତୋ ପ୍ରେମ କୋଣାର୍କ ।  
ତଳ ଦିନ କଥା ମନେ ମୋ ପଡ଼ୁଛି  
ଭାବନାରେ ଘର କରି  
ପ୍ରଣୟର ଛୁଆଁ ନିରବି କାନ୍ଦୁଛି  
ବିରହରେ ହୋଇ ଘାରି ।  
ଉଡୁ ଥିଲୁ ତୁହି ପ୍ରଜାପତି ହୋଇ  
ମନ ଅଗଣାରେ ମୋର  
ମିଠା ସପନରେ ବାନ୍ଧି ରଖି ଥିଲୁ  
ଦୁନିଆକୁ କରି ପର ।  
ହେଲେ ଆଜି କାହିଁ ଏମିତି ହେଉଛି  
ସତେ କି' ଜାଣିନୁ ମୋତେ  
ଚାହିଁ ଦେଲେ ଟିକେ ରାଗିରୁଷି ଯାଇ  
ଛଇ ଦେଖାଉଛି କେତେ ।  
ତୁ ସିନା ଭୁଲିଛୁ ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଭୁଲିନି



ଏବେ ବି ପାଉଛି ଭଲ  
ତୋ ପ୍ରେମ କୋଣାର୍କେ ରଙ୍ଗ ଭରିଦେବି  
କରିଦେଲେ ଟିକେ ଗେଲ ।  
ସତ ମୁଁ କହୁଛି ଭୁଲିଯିବି ସବୁ  
ବିଗତ ଦିନର ପୀଡ଼ା  
ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା କୂଳେ ବୁଲାଇ ନେବି ମୁଁ  
କରିବାକୁ ଜଳକ୍ରୀଡ଼ା ।  
ବିଶ୍ୱାସ ଭରସା ହୃଦୟରେ ରଖି  
ଲେଖିବା ପ୍ରେମର ଗପ  
ପ୍ରେମେ ପଣ କରି ପ୍ରେମର କୋଣାର୍କେ  
ଜାଳିବା ପ୍ରେମର ଦୀପ ।

ଶିକ୍ଷକ, ଟେକ୍ନିକାଲ୍ ହାଇସ୍କୁଲ୍, ଆସିକା, ଗଞ୍ଜାମ

ମୋ : ୯୮୭୧୭୩୮୭୩୭

# ଜୀବନର ଅନ୍ୟ ନାମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟା

ଗୋଲୋକବିହାରୀ ବେହେରା

ପୁରୁଣା ରାଜ ନବରର ଅବକ୍ଷୟମାନ

ପାଚେରୀ କାନ୍ଥ ଭଳି

ଦେହରେ ଝୁଲୁଛି ଖଣ୍ଡେ

ଚିରା ଫଟା ମଇଳା କାମିଜୀ ।

ରାସ୍ତା କଡର ନାଲି ଧୂଳିରେ ବିପନ୍ନ

ଅନାବନା ଗଛ ଭଳି

ମୁହଁରେ ମେଞ୍ଚାଏ ଅଧା ପାଚିଲା ଦାଢ଼ି ।

ପିଲାଙ୍କ ପାଦ ପତୁ ନ ଥିବା

ମନ୍ଦିର ପାଖ ଖେଳ ପଡ଼ିଆ ଭଳି

ମୁଣ୍ଡରେ ପୁଳାଏ ପାଚିଲା ବାଳ ।



ଖରା ଦିନ ବର ଗଛର

ଶୁଖିଲା ବାହୁଙ୍ଗା ଭଳି

ଭରସା ନାହିଁ ମନରେ

ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ଛାତିରେ

ରକ୍ତ ନାହିଁ ଦେହରେ ।

ଲୁହରେ ସନ୍ତୁଳି

ଶ୍ୱାସର ସନ୍ତୁଷ୍ଟାରେ କାଶି କାଶି

ଝଲକାଏ ରକ୍ତରେ

ଯେପରି ଆଖି ବୁଜି ଦେବ

କେଉଁ ଏକ ଅଜଣା ରାସ୍ତାରେ ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ

ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ଦେଙ୍କାନାଳ

ମୋ : ୯୯୩୮୩୦୩୦୪୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

# କବିତା କାନନେ କୁସୁମ କଳି

ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ

କବିତା କାନନେ କୁସୁମ କଳିତେ  
ଯଦି ମୁଁ ପାରନ୍ତି ହୋଇ  
କବିତା ପିପାସୁମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ  
ରଖିଥାନ୍ତି ଖୁସି ଥୋଇ ।



ଯେମିତି ସେମାନେ ଚାହାନ୍ତେ ସେମିତି  
ଦେଉଥାନ୍ତି ମୁହିଁ ହସି  
କେବେହେଁ କଦାପି ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ  
ଯାଆନ୍ତିନି ମୁହିଁ ଖସି  
ସେମାନଙ୍କ ରୁଚି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥାନ୍ତି  
ଭାଙ୍ଗିକି ମୋହରି ଖୋଇ ।

ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଆଦରନ୍ତେ ମୋତେ  
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ  
ସବୁଦିନେ ମୋତେ ମନେ ରଖିଥାନ୍ତେ  
ଖୋଜୁଥାନ୍ତେ ଗଲା କାହିଁ

ଚେଷ୍ଟା ମୁଁ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ  
ଯେତେ ଅଛି ଦେବି ଧୋଇ ।

ମୋହରି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମୋହରି ସୁଗନ୍ଧ  
ମୋର ସତେଜତା ଦେଖି  
ସେମାନେ ବି ଚିକେ କଲମ ଧରିକି  
ମୋ କଥା ଦିଅନ୍ତେ ଲେଖି  
ସେମାନଙ୍କ ଭଲ ପାଇବା ମିଳିଲେ  
ଶାନ୍ତିରେ ପଡ଼ିବି ଶୋଇ ।

ନିହଲ ପ୍ରସାଦ , ଗଢ଼ିଆ ପାଟଣା

ଢେଙ୍କାନାଳ — ୭୫୯୦୧୭

ମୋ :- ୯୯୩୮୭୪୧୫୮୩

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

# ପ୍ରେମ ଏକ ପୂଜା

ମଧୁସୂତା ସାହୁ

ପ୍ରେମ ଏକ ପୂଜା ହୋଇ ପାରିଅଛି  
ବଞ୍ଚିବା ଅର୍ଥ ଶିଖାଇ  
ଶାଶ୍ୱତ ପ୍ରେମର ଅନୁଭୂତି ଭରା  
ବିଶ୍ୱାସ ରଙ୍ଗ ଫୁଟାଇ ॥



ଅଦେଇ ଅକ୍ଷର ପ୍ରେମରେ ଲୁଚିଛି  
ଜୀବନର ସାରତତ୍ତ୍ୱ  
ପ୍ରେମର ଅଧାରେ ସ୍ୱପ୍ନ ସୃଷ୍ଟି  
ପ୍ରେମ ଗଢ଼ିଛି ମହତ୍ତ୍ୱ ॥  
ପ୍ରେମ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାୟିତ ହେବାରେ  
ଝଲସୀ ଦିଶେ ନିଆରା  
ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମକୁ ପାଇବା ବଳରେ  
ଆତ୍ମା ପୁଲ୍କିତ ଭରା ॥  
ନିଶ୍ୱାସ ରୂପକ ବିଶ୍ୱାସ ମୂଳରେ  
ପ୍ରେମ ହୁଏ ଅଜ୍ଞୁରିତ

ପ୍ରେମ ଆଶ୍ୱାଦନେ ବିଭୋର କାନନେ  
ଚିତ୍ତ ଦିଶେ ଆହୁଦିତ ॥  
ପ୍ରେମର ଗଗନେ ହୋଇଲେ ମଗନେ  
ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରୂପ ଯୌବନ  
ପ୍ରେମର ସ୍ରୋତରେ ହୁରୁଡୁରୁ ହୋଇ  
ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ହୁଏ ମନ ॥  
ପ୍ରେମର ଅନୁଭବ କରିବା ସାଥେ  
ହଜିଯାଇ ମଞ୍ଜିଯିବା  
ଭରୋସା ସତ୍ୟ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ  
ଆଇନା ରୂପେ ଦେଖିବା ॥

ବ୍ରହ୍ମା ନଗର ପ୍ରଥମ ଗଳି  
ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଜିଲ୍ଲା-ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା  
ମୋ-୯୩୪୮୨୮୫୪୧୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@diyotiprasad>

# ଗୋଲାପ

ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ପଟ୍ଟନାୟକ

ଗୋଲାପ ଫୁଲକୁ ଆଉଁସି ପାଇଲି

ରକ୍ତ ବୁନ୍ଦେ ଉପହାର ।

ତୁମକୁ କାହିଁ ଦୋଷୀରେ ଗଣିବି

ସବୁ ଭୁଲ୍ ଥିଲା ମୋର ।

ଗୋଲାପ ଫୁଲର ସୁନ୍ଦରତା ଦେଖି

ଭାବି ନେଲି ତୋଳି ଦେବି ।

ରକ୍ତ ବୁନ୍ଦା ଯେବେ ଉପହାର ଥିଲା

କେମିତି ଆପଣାଇବି ।

ଦୂରରୁ ଦେଖି ଖୁସି ହୁଏ ଏବେ

ଗୋଲାପର ସୁନ୍ଦରତା ।

ଭାରୁଛି ଏମିତି ସୁନ୍ଦରତା କାଳେ

ସବୁଦିନ ରହିଥାନ୍ତା ।



ନୟାଗଡ଼, ୨୫୨୦୨୯

ଯୋଗା ଯୋଗ : ୮୧୪୪୩୮୮୨୧୩



# ମାଗୁଣି

ଅଲେଖ ମେହେର

ତୁମ୍ଭ ପ୍ରୀତି ସୁଧା ବରଜି ମାତେ କାଳବୈଶାଖି,  
 କାମ କ୍ରୋଧ ଅରି ଗୋଡ଼ାଡ଼ି ବିଷୟା ରଙ୍ଗ ମାଖି ।  
 ଚିତ୍ତ ଭାନୁସୁତା କୂଳରେ ବସି ଦେଖାଅ ଲକ୍ଷ୍ୟ,  
 ଜୀବନ ତରଣୀ ଯେସନେ ଲଢ଼ି ପାଇବ ଅକ୍ଷ ।  
 ମିଶିଯାଏ ଯଥା ଅପଗା ସିନ୍ଧୁ ଗରତେ ହସି,  
 ମିଶିଯାଏ ଯଥା ତିମିର ନଦେ ଭଇଁଲେ ଶଶି ।  
 ମିଶିଯାଏ ଯଥା ଶରୀର ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ୱ ଭିତରେ,  
 ମିଶିଯାଉ ଏହି ଜୀବାତ୍ମା ପରମାତ୍ମା ପଦରେ ।  
 ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଚକୋର ଯେସନେ ରଖିଥାଏ ଭରଷା,  
 କେକୀ ପୁଚ୍ଛଟେକି ନାଚଇ ଯେବେ ହେଲେ ବରଷା ।  
 ଦୀନବନ୍ଧୁ ଆଶା କଞ୍ଜର ଯେବେ କରନ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣ,  
 ମନରେ ରଖିଛି ବିଶ୍ୱାସ ତାହା ହେବନି କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ।  
 ଭ୍ରମିଲି ସମସ୍ତ ସଂସାର ଲୋକେ ମଣିଲେ ବୋକା,  
 ଅପଦସ୍ତ ହୋଇ ପାଇଲି ଏଇ ଜୀବନେ ଧୋକା ।  
 ତୁମ୍ଭ ପାଦତଳେ ମିଳଇ ଶାନ୍ତି ଅମିୟ ରସ,  
 ତଟିନୀ ଗରତେ ଯେସନେ ସୁଖେ ଖେଳଇ ଝସ ।



ମୋ'ଅନ୍ତର ରୀପୁ ବିନାଶୀ ଦୁଃଖ କର ଲାଘବ,  
ଉର ଚିତ୍ତ ସର୍ବଦା ରତ୍ନ ଜୟ ଶ୍ରୀରାଧା ଧବ ।  
ଶୟଳ ଗହନ ବନରୁ ନିଅ ଧର୍ମାରଣ୍ୟକୁ,  
ହୀନ ଯାଯାବର ମଗାଇ ଚାହିଁ ମହାଶୂନ୍ୟକୁ ।

ଅଲେଖ ମେହେର( ଯାଯାବର)

ବରପଦର, ଗୋବିନ୍ଦପୁର, ବରଗଡ଼

# ପ୍ରେମ ଏକ ଅନାହତ ନାଦ

ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର

ଜଳ ପରି

ଛଳଛଳ ଏ ଜୀବନ,

ଗୋଲାପୀ ଗୋଲାପ ପରି

କୋଳାହଳ ଏ ଯୌବନ ।

ଏଇ ପକ୍ଷୀ ପ୍ରାଣ

କିଛିକ୍ଷଣ,

ଚିରକାଳ ପଦ୍ମରାଗର

ଚୋରା ଶିହରଣ,

ପ୍ରେମ ଛୁଆଁରେ ନଇ ହୁଏ କଲ୍ଲୋଳିନୀ

ସାଗର ଅଶାନ୍ତ ପଣ,

ଜୀବନ ନଇ ସାଗରର

ମଧୁର ମନ୍ତ୍ରନ ।



ପ୍ରେମ ଏକ ଅନାହତ ନାଦ ବୋଲି ତ

ମୀରା ରାଧା

ସୀତା ସାବିତ୍ରୀ ଶକୁନ୍ତଳା

ସଭିଏଁ ଶରତ ଜହ୍ନର ମନ

ନିବିଡ଼ ରଙ୍ଗର ସମ୍ବୋଧନ,

ବାହାରେ ରୁଦ୍ର ତାତିର ଯୁଦ୍ଧ,

ଭିତରେ ଭିଜାଭିଜା ବଂଶୀସ୍ୱନ,

ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭୋରପଣରେ ଚରମ ଢାଳା ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ପଥ ସରେନି ପ୍ରେମ ଗୋପେ ପାଇଁ,  
କେବେ ସେ ମଦିରା  
କେବେ ବିରହ ଭୁଲି,  
ମନ ପ୍ରଜାପତିର ଥକାପଣ କାହିଁ ?

ଅନ୍ତରର ଚିଠିରେ  
ଗୋପଦାଣ୍ଡ ଭିଜେ  
ଯମୁନା ଉଛୁଳେ,  
ଅନୁରାଗ ଫୁଲ ଧରେ ଆହତ ଅନଳେ ।

ପାଦ ଅଧିରା  
ପ୍ରାଣ ବିଧୁରା  
ତମାମ୍ ଜୀବନ ଅପହଞ୍ଚି ଭାବ  
ତମସାର ପଥେ ପଥେ  
ଅସୀମ ଅପାଶୋରା ।

ପ୍ରେମ ମାନେନି  
ବୈଶାଖ, ବର୍ଷା, ବାଟଘାଟ,  
ପ୍ରେମ ମାନେନି ଲୁହ ଲହୁ

ଲୁହାର ଚାଣପଣ,  
ହୃଦ ଅଭିସାରର ପ୍ରେମ  
ପ୍ରତୀକ୍ଷା କବାଟ ।

ଗୋଧୂଳି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପରି  
ନଇଁ ନଇଁ ଆସେ ପ୍ରେମ,  
ଫେରିଯାଏ ଯମ,  
ସହଭାଗିତାର ସମର୍ପଣ ବାସ୍ନାରେ  
ଝରୁଥାଏ ଶ୍ରାବଣ  
କାହିଁ କେତେ କାଳରୁ ଘନଘନ ।

ପ୍ରେମ ହିଁ ପୃଥିବୀ  
ପୃଥିବୀ ହିଁ ଜୀବନ  
ସେଉଁଠି ପ୍ରେମ  
ସେଇଠି ଉଦିତ ଉଦ୍ଭାସିତ ରବି ।

ଜନାର୍ଦ୍ଦନପୁର ଶାସନ  
କେନ୍ଦୁଝର  
୭୭୮୩୮୭୭୭୪୭

# ସତେ ଅଦିନେ ଚାନ୍ଦ ଉଇଁବ

ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ତ୍ରିପାଠୀ

ସତେ ଅଦିନେ ଚାନ୍ଦ ଉଇଁବ  
ସଖି ତୁମ ସାଥେ ଭେଟ ହେବ  
ସେଇ ଅତୀତର ପୁରୁଣା ରାଗିଣୀ  
ତୁମେ ମୋତେ ଶୁଣାଇବ ।



ଧୀରେ ଧୀରେ ବହୁଥିବ ରାତି  
ତୁମେ ଗାଉଥିବ ପ୍ରେମ ଗୀତି  
ତୁମରି କୋଳରେ ମଥାରଖି ଦେଇ  
ସବୁ ସ୍ୱପ୍ନ ସତ ହବ

ଭାଙ୍ଗି ସବୁ ନୀରବତା  
ତୁମେ କହୁଥିବ କେତେ କଥା  
ସେଇ କଥା ସବୁ ପ୍ରେମ ବର୍ଷା ସାଜି  
ବିରହକୁ ଧୋଇଦବ

ସତେ ଅଦିନେ ଚାନ୍ଦ ଉଇଁବ - - - - -

ସତେ ଅଦିନେ ଚାନ୍ଦ ଉଇଁବ - - - - -

ଏତେ ସପନକୁ ରାତି କାହିଁ  
ଯିଏ ଜୀବନ ଦେବ ରଙ୍ଗେଇ  
ସେ ରଙ୍ଗ ପରଶେ ଏଇ ତନୁମନ  
ମହ ମହ ମହକିବ  
ସତେ ଅଦିନେ ଚାନ୍ଦ ଉଇଁବ - - -

ଖୋର୍ଦ୍ଧା

# ରଖିବନି ଅଧା

ବିନୟ କୁମାର ମିଶ୍ର



ଲେଖିବାକୁ ଭାରି ମନ  
କବିତାଟେ ଆଜି,  
କେଉଁଠୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ  
କାଳେ ଯିବ ଭାଜି,  
ତମପାଇଁ ଲେଖିବି ମୁଁ  
ପ୍ରଥମ କବିତା  
ପଢ଼ିନେବ ସବୁଧାଡ଼ି  
ରଖିବନି ଅଧା ॥

ମୁହଁ ଦେଖା ଅଧା ତୁମ  
ଅଧା ମୁଦି ପିଛା,  
ଅଧା ବାହାଘର ବେଦୀ  
ଭୋଜି ମଧ୍ୟ ଅଧା,  
ତମପାଇଁ ଲେଖିବି ମୁଁ  
ପ୍ରଥମ କବିତା  
ପଢ଼ିନେବ ସବୁଧାଡ଼ି  
ରଖିବନି ଅଧା ॥

ଜୀବନର ଧାଡ଼ି ଅଧା  
ଅଧାରୁ ଅଧିକ,  
ଭାବନା ବି ଅଧା ଅଛି  
ତଥାପି ଭାରୁକ,  
ତମପାଇଁ ଲେଖିବି ମୁଁ  
ପ୍ରଥମ କବିତା  
ପଢ଼ିନେବ ସବୁଧାଡ଼ି  
ରଖିବନି ଅଧା ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ସୁଅ ମୁହଁରେ ପତର

ଭଗିଆ ସାରିଆ,

ଛମାଣ ଆଠଗୁଣ୍ଠ

ମୁଁ ହିନିମାନିଆ,

ତମପାଇଁ ଲେଖିବି ମୁଁ

ପ୍ରଥମ କବିତା

ପଢ଼ିନେବ ସବୁଧାଡ଼ି

ରଖିବନି ଅଧା ॥

ଶବ୍ଦ ସବୁ ଅମାନିଆ

ଅଡୁଆ ତା ଅର୍ଥ,

ଭାବ ସବୁ ଇତଃ ତତଃ

ଜୀବନ ବିଅର୍ଥ,

ତମପାଇଁ ଲେଖିବି ମୁଁ

ପ୍ରଥମ କବିତା

ପଢ଼ିନେବ ସବୁଧାଡ଼ି

ରଖିବନି ଅଧା ॥

ତୁମବିନା ଶୂନ୍ୟ ଲାଗେ

ଜୀବନର ଛାଇ,

ଲିଭା ଦୀପରେ ତଳଳ

ଗୋପେ ଆଉ ନାହିଁ,

ତମପାଇଁ ଲେଖିବି ମୁଁ

ପ୍ରଥମ କବିତା

ପଢ଼ିନେବ ସବୁଧାଡ଼ି

ରଖିବନି ଅଧା ॥

ତଥାପି ଲେଖୁଛି ବସି

କିଛି ଦୁଇଧାଡ଼ି,

ଯାର ଅର୍ଥ ଜଣା ନାହିଁ

ଯାଉଛି ମୁଁ ମାଡ଼ି,

ତମପାଇଁ ଲେଖିବି ମୁଁ

ପ୍ରଥମ କବିତା

ପଢ଼ିନେବ ସବୁଧାଡ଼ି

ରଖିବନି ଅଧା ॥

ନିଆଳ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

# ଶୀତ

ନୀଳମଣି ରାୟ



ଶୀତ ଛୋଟ ଶବ୍ଦଟିଏ ମନେ ଭରେ ଭୟ  
 ଶୀତ ଆସେ ହେମନ୍ତକୁ କରି ସତେ ଜୟ ।  
 ଶୀତ ଆସେ ଚିଲିକାକୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସାଥରେ  
 ଶୀତ କହେ କରିଛି ସେ ବଡ଼ଟି ରାତିରେ ।  
 ଶୀତ ଆସେ ପଠା ପରେ ଫସଲ ଭରେଇ  
 ଶୀତ ଫୁଲୁଳା ଦେହକୁ ଦିଏରେ ଥରେଇ ।  
 ଶୀତ ସାଥେ କମ୍ବଳର ଭଲଟି ସଂପର୍କ  
 ଶୀତ କହେ ଏଞ୍ଜେ ମୋ'ର ଶକତି ପରଖ ।  
 ଶୀତ ପାଇଁ ଦେଖୁ ଆମେ କୁହୁଡ଼ିର ମୁହଁ  
 ଶୀତରେ କାକର ପଡ଼େ ଯିଏ ମେଘ ନୁହଁ ।

ଶୀତ ଆସେ ପାଚେ ଧାନ କ୍ଷେତ ଉଠେ ଭରି  
 ଶୀତରେ ସୁରୁଯମୁଖୀ ସତେକି ଅଘରୀ ।  
 ଶୀତ ଆସି ବୁଣିଦିଏ ମୁକ୍ତା ପ୍ରଭାତରେ  
 ଶୀତ ରତୁର ଜୀବନ କଟେ ସନ୍ତାପରେ ।  
 ଶୀତ ଆଶଇ ଉତ୍ତରା ପବନ ସାଥରେ  
 ଶୀତ ନାଆଁ ଶୁଣି ତରେ କଙ୍କିରୁ ହାତୀରେ ।  
 ଶୀତ ଏମିତି ରତୁଟି ଆହା କି ବିଚିତ୍ର  
 ଶୀତ କାନଭାସ୍ ଟିରେ ହୋଇଛି ଚିତ୍ରିତ ।

୨୭, ମନ୍ତ୍ର ମାନୋର, ଗୋଠପାଟଣା  
 ଭୁବନେଶ୍ୱର, ମୋ:୯୫୮୩୨୦୨୩୫୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>



# ଆହେ ବିଶ୍ୱପତି

ବରୁଲୁ ଭୋଇ

ଆହେ ବିଶ୍ୱ ପତି ମୁରତି ଏ ଜଗତ କରତା  
ଅତି ବିନମ୍ରତେ ବିନତୀ କରୁଁ ହେ ବିଶ୍ୱ ପିତା ।  
ଆମ୍ଭେ ଶିଶୁଗଣ ସରବେ ଦେଶ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ  
ଆଗେଇବୁ ସଦା ସଭିଏଁ ଯମା ଡରିବୁ ନାହିଁ ।  
ଏ ଜୀବନ ଗଢ଼ା ହୋଇଛି ପର ହିତ କାମନେ  
ସେହି କାର୍ଯ୍ୟେ ଧ୍ୟାନ ରହିବ ସର୍ବ ମନ ଉଚ୍ଛନ୍ନେ ।  
ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତା କେବେ ନ ଆସୁ ଆମ ସଭିଙ୍କ ମନେ  
ରହିଥାଉ ମନ ଆତ୍ମର ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧିର ଧ୍ୟାନେ ।  
କୃପାର ସାଗର ହେ ପ୍ରଭୁ ଦୟା ବିନୟ କୋଟି  
ଝରିପଡ଼ୁ ଆଶ୍ରିବାଦେ ହେ ତୁମ କରୁଣା ଫୁଟି ।  
ଏତିକି କରୁଛୁ ଗୁହାରି ଆହେ ଭୁବନ ପତି  
ହସ ଫୁଟୁଥାଉ ଆମର ଓଠେ ଏମିତି ନୀତି ।

ଗ୍ରାମ (ନୂଆ ଅଭାପରା)

ଜିଲ୍ଲା (ସମ୍ବଲପୁର)

# ସ୍ୱାର୍ଥ

ନୂତନ କୁମାର ବେହେରା

କାହାରି ହିତ/କଲ୍ୟାଣ କେବେ ନ ଚାହିଁ  
 ସମୁହର ବିକାଶ ଧାରାରେ ବାଧା ବିଘ୍ନ ଆଣି  
 କେବଳ ନିଜସ୍ୱ ଆଶା/ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର  
 ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହେୟ ମନୋବୃତ୍ତି ହେଉଛି ସ୍ୱାର୍ଥ  
 ସବୁରି ଜୀବନ ଏକ ଆବଶ୍ୟକତା ଜରୁରୀ  
 ଏ କଥା ତିଳେ ନ ଭାବି ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ  
 ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତୁଚ୍ଛ ହୀନ କାମନାରେ ବୁଡ଼ି ରହିବା  
 ଅନ୍ୟକୁ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା  
 ଯଶ ଖ୍ୟାତି ବିସ୍ତାର କରିବା ନିଶାରେ ମାତିବା  
 ସର୍ବକାଳେ ସମାଜରେ ତା' ହୋଇଥାଏ ସ୍ୱାର୍ଥ  
 ସ୍ୱାର୍ଥ ଥାଏ ଯେଉଁଠି ଛାଇ ଯାଏ ସେଠି ଅନ୍ଧାର  
 ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ନ୍ୟାୟ ଧର୍ମର ଧାରଣା ଯାଏ ହଜି  
 ପବିତ୍ର ସଂପର୍କ ଭାଙ୍ଗେ ଜୀବନ ହୁଏ ବ୍ୟର୍ଥ  
 ଭରସା ବିଶ୍ୱାସର କିଛି ସମ୍ଭାବନା ଆଉ ରହେନା  
 ବ୍ୟକ୍ତିଟିଏ ସ୍ୱାର୍ଥପର ରୂପେ ହୁଏ ପଦବାଚ୍ୟ  
 ସଂସାରେ ସେ ଲୋଭ ମାୟା ମୋହେ ଥାଏ ବଶ  
 ଏଇ ସ୍ୱାର୍ଥରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ବିଭେଦ/ମତାନ୍ତର  
 ଅହଂପଣର ଯୁକ୍ତିତର୍କରେ ହୁଏ ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା  
 ତାର ଗର୍ଭୀର ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରେ ମନାନ୍ତର



ଏଇଠୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କଳହର ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ସୂତ୍ରପାତ  
 ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ସମସ୍ତେ ପ୍ରତିରୋଧ କଲେ ଚାଲେ ଯୁଦ୍ଧ  
 ସ୍ୱାର୍ଥ ମନର ବିଜାତୀୟ ରୋଗ ଭୂତାଶୁ/ଜୀବାଶୁ  
 ଆତ୍ମସତ୍ତାକୁ ନୀରବ ଭାବରେ କରୁଥାଏ କ୍ଷୟ  
 ନ୍ୟାୟୋଚିତ ଚିନ୍ତା ଅନୁଚିନ୍ତା ଭୁଲିଯାଏ ସେ  
 ତାର ଚେତନ ଆତ୍ମା ରହେ ନାହିଁ ଆଉ ଜାଗ୍ରତ  
 ପରମାର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଆସିଥାଏ ବିରାଟ ଅନ୍ତରାୟ  
 ମୁକ୍ତିର ମାର୍ଗରୁ ହଟି ସେ ପଡ଼ି ରହେ ବନ୍ଧନରେ  
 ଆଧିଦୈବିକ ଆଧିଭୌତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତାପରେ  
 ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ବାଧିତ ଭୋଗେ ଅବାଚ୍ଛିତ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା  
 ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଏଡ଼ି ହିତ କରିବା ଜୀବନର ବ୍ରତ/ସାଧନା  
 ଆଜି ନୁହେଁ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭରୁ ରହିଛି ଏ ସ୍ୱାର୍ଥ  
 ତାହାରି ମଧ୍ୟରେ ମହତ କର୍ମ କରି କିଏ ନାୟକ  
 କିଏ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନର ଅମଙ୍ଗଳକାରୀ ଖଳନାୟକ  
 କିଏ ସମୁଦ୍ଧଜନଙ୍କ ସେବା କରି ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ମହାପୁରୁଷ  
 ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାର୍ଥ ବର୍ଜନରେ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଭଗବତ ଦର୍ଶନ  
 ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାର ହଟି ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଜ୍ଞାନର ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ  
 ଜଣେ ସତ୍ୟାଶ୍ରୟୀ ହୋଇ କରେ ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ  
 ତା' ପୁଣ୍ୟଫଳରୁ ଜୀବନ ପାଇଥାଏ ନିର୍ବାଣ ।

କୋହି, ବାରିପଦା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ,  
 ଦୂରଭାଷା – ୮୦୧୮୩୫୩୩୨୨

# ଅଠର

ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ ମିଶ୍ର

ଅଠର ସଂଖ୍ୟାର ଅଛି କି ମହତ୍ତ୍ୱ

କବିତା ହେଉ କି କଥା

ଅଠର ଅଧ୍ୟାୟ ରଚିତ ହେଇଛି

ଶ୍ରୀମଦ ଭାଗବତ ଗୀତା ।

ଅଠର ଦିନର ଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ ଯେ

ସୈନ୍ୟ ଅଠର ଅକ୍ଷରଣୀ

ଅଠର ଖଣ୍ଡର ମହାଭାରତରେ

କୁରୁ ପାଣ୍ଡବ କାହାଣୀ ।

ଅଷ୍ଟାଦଶ ମହାପୁରାଣ ଲେଖିଲେ

ବ୍ୟାସ କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ

ଅଠର ସଂଖ୍ୟାଟି ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ

ନେଇଛି ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ ।



ଭାରତ ଦେଶରେ ଅଠରକୁ ନେଇ

ରହିଛି ଆଇନ ଦେଖ

ସତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାବାଳକ ଜନ

ଅଠରରେ ସାବାଳକ ।

ଭାରୁଛି ମୁଁ ମନେ ଅଠର ହେଉଛି

ପରି ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରତୀକ

ତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଗତ ସମୟରେ

ଘଟଣା ସବୁ ଘଟିତ ।

ସିଂଧେକେଲା, ବଲାଙ୍ଗିର

# ଜୀବନ କରିବା ପାବନ

ଅମରନାଥ ବାରିକ

ଜୀବନ ଜଟିଳ ଗଣିତ ହେଲେ  
'ହରି' ଗଣିତର ସରଳ ସୂତ୍ର  
ସେ ସୂତ୍ର ଘୋଷିଲେ ଜୀବନଟା  
ହୁଏ ହରିରସେ ରସାମୃତ... ।୦।



ଜୀବନ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜଞ୍ଜାଳରେ ଭରା  
'ଗୀତା' ପ୍ରଦର୍ଶକ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ପଥ  
ସେ ଗ୍ରହ ପଢ଼ିଲେ ବୁଝିହୁଏ ସିନା  
ଜଟିଳ ଜୀବନ ବାସ୍ତବ ଅର୍ଥ... ।୧।

ଜୀବନ ପଙ୍କଜ ଜଳ ହୋଇଥିଲେ  
'ପିତାମାତା' ମନ୍ଦାକିନୀର ଧାରା  
ସେ ପୁଣ୍ୟଜଳରେ ସ୍ନାନକଲେ ସଦା  
ଆଶୀର୍ବାଦେ ମିଳେ ପୁଣ୍ୟପରା... ।୩।

ଜୀବନ ଅତୁଆ ସୁତାଖିଅ ହେଲେ  
'କୃଷ୍ଣ' ପାଦେ ହୁଅ ସମର୍ପିତ  
ଖୋଲିଯିବ ଗଣ୍ଠି ଯେତେ ଟାଣ ହେଉ  
ହେବନି କଦାପି ସନ୍ତାପିତ... ।୨।

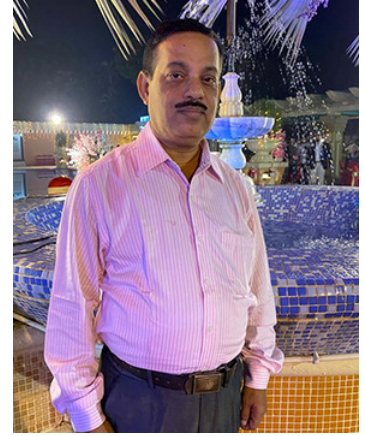
ଜୀବନ ଯାତରା ବୃଥା ନୁହେଁ କେବେ  
ଜପୁଥିଲେ ନିତି 'ଶ୍ରୀରାମ' ନାମ  
ଜୀବନର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତମିତ ହେଲେ  
ସାର ଏକା ସେହି ଅମୃତ ନାମ... ।୪।

ଗ୍ରା/ପୋ-କର୍ମ୍ପା, ଥା-ମଙ୍ଗଳପୁର, ଜି-ଯାଜପୁର  
ଓଡ଼ିଶା, ପିନ୍ ନମ୍ବର - ୭୫୫୦୧୧  
ଦୂରଭାଷା - ୯୫୪୦୩୦୮୦୯୫ (ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ)

# ମନେ ପଡ଼େ

କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ସାହୁ

ଶୀତ ଋତୁ ଆସିଗଲେ ମନେପଡ଼େ ବୋଉର ଆକଟ  
ବାହାରକୁ ଯିବୁନାହିଁ କାଳେ ତୋତେ ଧରିଦେବ ଥଣ୍ଡା  
ଯଦି ଅବା ସଙ୍ଗଦୋଷେ ଯାଏ ଖୋଲି ଦୁଆର କବାଟ  
ଜଗିଥାଏ ହାତେ ଧରି ଅମରିର ଚାରିହାତି ଖଣ୍ଡା ।



ଶୀତ ଋତୁ ଆସିଗଲେ ମନେପଡ଼େ ବାପାଙ୍କର ଗାଳି  
କାକରରେ ବୁଲିବୁନି କେତେବେଳେ ଖେଳିବୁନି ଖେଳ  
ମାଘମାସ ଅମାନିଆ ଜାଡ଼ ତୋତେ ଦେବ ଅବା ଜାଳି  
ରୋଗରେ ତୁ ସଦିଯିବୁ ପାଇବୁନି ସାଙ୍ଗସାଥୀ ମେଳ ।

ଶୀତ ଋତୁ ଆସିଗଲେ ମନେପଡ଼େ ବାପା-ବୋଉ କଥା  
ମୋ ଦେହର କୁଶଳତା ଭାରୁଥିଲେ ନିତି ପ୍ରତିଦିନ  
ଥଣ୍ଡା ଅବା ଢୁର ହେଲେ ଘଷୁଥିଲେ ପିଠି, ମୁଣ୍ଡ ବଥା  
ଓଉଷଧ ଦେଉଥିଲେ, କହୁଥିଲେ -ଭଲେ ଥାଆ ଧନ ।

ଶୀତ ଋତୁ ଆସିଅଛି ନାହାଁନ୍ତି ମୋ ବାପା-ବୋଉ ପାଶେ  
ତଥାପି ତ ସରଗରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ସବୁବେଳେ ଆସେ ।

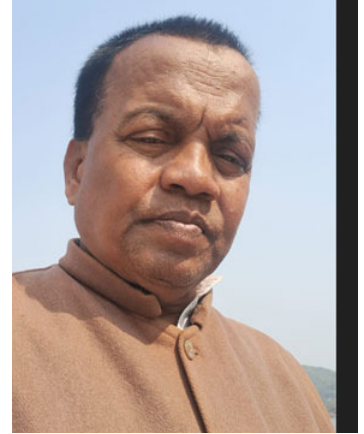
ପାତ୍ରପତା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

୭୦୦୮୧ ୪୨୦୪୦

# ଜଣା ଅଜଣା

ଡଃ ନିର୍ମଳ ନାୟକ

କିଛି ପରିଚୟ... ଭାବ ବିନିମୟ...  
ପରିଚିତ ରୂପେ ଜଣା....  
ପରନ୍ତୁ ଅଜଣା... ଅଧିକରୁ ଜଣା...  
ଲେଖନୀ ମାଧ୍ୟମେ ଜଣା.. !!



କେବେ ଦେଖିନାହିଁ... ତାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହିଁ..  
ତଥାପି ଲାଗନ୍ତି ଜଣା...  
ହଁ କେଉଁ କାଳର.... ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆମର...  
ଅଜଣା ହେଲେବି ଜଣା... !!

ସମ୍ପର୍କ ନିବିଡ଼... ପକ୍ଷୀ ଏକ ନୀଡ଼...  
ଦୂରେ ଥିଲେବି ନିକଟେ...  
ଅଜଣାରୁ ଜଣା... ନୁହେଁ ବାଟ ବଣା...  
ସାହିତ୍ୟ ତଟିନୀ ଘାଟେ... !!

ସୃଷ୍ଟିର ମାଧ୍ୟାମେ... ସର୍ବେ ଏକ ଆମେ..  
ଲେଖନୀ କରାଏ ଜଣା....  
ଦୂରରେ ଥିଲେବି.... ସମୀପରେ ଭାବି...  
ରୁହେ ନାହିଁ ସେ ଅଜଣା... !!

ଗୋଟିଏ ସଂସାର... ଏକ ପରିବାର..  
ବସୁଧା ଏକ କୁଟୁମ୍ବ...  
ଜଣା ଅଜଣାର.... ଭାବ କରି ଦୂର..  
ହେଉ ନବୀନ ପ୍ରାରମ୍ଭ... !!

ସାହିତ୍ୟ ଜଗତେ... କାହିଁ ସୃଷ୍ଟା କେତେ...  
ଲେଖନୀ କରାଇ ଚିହ୍ନା...  
ତାଙ୍କରି ଲେଖାରେ.... ଜୀବନୀ ବାର୍ତ୍ତାରେ...  
ଚରିତ୍ର ପଢ଼ଇ ଚିହ୍ନା ... !!

ଦୂର ଦେଶେ ଥାଇ... ନିକଟ ଲଗାଇ...  
ଦୂରଭାଷେ ବିନିମୟ...  
ସାହିତ୍ୟ ସଂସାରେ... ସଭିଏଁ ସାଥରେ...  
ଏଇ ଆମ ପରିଚୟ... !!

# ଜନ୍ମାନ୍ଧ ସମ୍ବୁକବି ଭୀମଭୋଇ

ବିଦ୍ୟାଧର ମହାନ୍ତ

ରାଗ : ରାମକେରୀ

ରେଡ଼ାଖୋଲ ବଣ ଜଙ୍ଗଲ

ଭରା ପ୍ରକୃତି କୋଳେ,

ସମ୍ବୁ କବି ଜନ୍ମି ଉତ୍ତଳ

ଖଣ୍ଡେ ରହିଲେ ଭୋଳେ ।୧।

ଦାରିଦ୍ର୍ୟତା କଷା ଘାତରେ

ସଦା ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ,

କେତେ କଷ୍ଟ ସହି ଜନ୍ମାନ୍ଧ

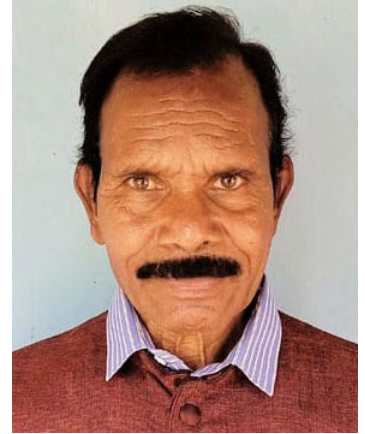
ତାଳ ପଲ୍ଲୀ ଶୋଇ ।୨।

ଭୀମ ଭୋଇ ବଂଶ ଗୋତ୍ରରେ

କେହି ନ ଥିଲେ କବି,

କନ୍ଧ ବଂଶେ ଥିଲେ ବିଜ୍ଞାନୀ

ଜଣେ ଉଦୟ ରବି ।୩।



ଭୋକ ଅଭାବରେ ଜନ୍ମାନ୍ଧ

ଭୁଞ୍ଜି ଗଛର ଫଳ,

ଶୋଷ ହେଲେ ପିଇଥାଆନ୍ତି

ନଦୀ ଝରଣା ଜଳ ।୪।

ଖୁଦ ମଲୁଖରୁ ବାହାରେ

ଯେଉଁ କଞ୍ଚା ତୋରାଣି,

ପିଇ ପିଇ କାଳ କାଟନ୍ତି

ଦୁଃଖ ଦଇନ ଜାଣି ।୫।



ପ୍ରକୃତି କୋଳରେ ପାଳିତ

ଦିବ୍ୟ ଶକତି ପାଇ,

ଇଶ୍ୱର ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ

ତାର ତୁଳନା ନାହିଁ ।୭।

ଅଲେଖ ମହିମା ମଣ୍ଡିତ

ହୋଇ ଚଞ୍ଚଳ ମନା,

ରେଢ଼ାଖୋଲେ କଲେ ସହସ୍ରା

ନବ କାବ୍ୟ ରଚନା ।୭।

ଗୋଟେ ପରେ ଗୋଟେ ଭକତି

ଗୀତ ରଚନା କରି,

ଭକ୍ତଲେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଲେ

ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଭା ଧରି ।୯।

ଜ୍ଞାନଭଦେ ଯେଉଁ ଭୀମଙ୍କ

ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦୀପ ଜଳି,

ଦେଖାଇଲା ନବ ପ୍ରତିଭା

ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଜଳି ।୮।

ଅକ୍ଷୟ ଯଶର ମାଲିକ

ହେଲେ ଜନ୍ମାନ୍ଧ କରି,

ଯୁଗ ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଲେ

ରାଜ୍ୟେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ରବି ।୧୦।

ଭକ୍ତି ଚିନ୍ତା ମଣି ରଚିଲେ

ଭକ୍ତି ସ୍ତୁତି ସାଗର,

ଅଶେଷ ଜ୍ଞାନର ସେ ହେଲେ

ମହା ଜ୍ଞାନ ସାଗର ।୧୧।

ତାଙ୍କ ଯଶ ବାନା ଉଡୁଛି

ଆଜି ଜାତି ସଂଘରେ,

ମୋ ଜୀବନ ପଛେ ନରକେ

ବିଶ୍ୱ ରହୁ ସୁଖରେ ।୧୨।

ବିଶ୍ୱ ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତି ଜନ୍ମାନ୍

ଦେଲେ ଅମର ବାଣୀ,

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ତାହା ହୋଇଲା

ଚିର ସତ୍ୟ କାହାଣୀ ।୧୩।

ନାହିଁ ସେହି ଯୁଗ ମଣିଷ

ମାତ୍ର ଅଛି ଯେ ତତ୍ତ୍ୱ,

ରଖି ଗଲା ଦିବ୍ୟ କଳ୍ପନା

ସାରା ବିଶ୍ୱ ମହତ୍ତ୍ୱ ।୧୪।

ତମ୍ବାହରା, ହରି ଚନ୍ଦନ ପୁର, କେନ୍ଦୁଝର ଓଡ଼ିଶା

ମୋ ନଃ ୭୮୪୮୦୦୦୦୩୦

# ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ଡ: ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି

ମିଛର କଳା ବାଦଲ ଯେବେ ଢାଙ୍କିଦିଏ ବିଚରା ସତକୁ  
ସତଟା ଭୋ ଭୋ ହୋଇ କାନ୍ଦେ  
ବଳ ଥାଇ ବି ନିଜକୁ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରେ  
ବୁଦ୍ଧି ଥାଇ ବି ନିଜକୁ ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେ  
ସାପ ବେଙ୍ଗକୁ ଅଧା ଗିଳିଲା ପରି  
ଦୂଷିତ ପୋଖରୀରୁ ପେଟେ ଜଳ ପିଇ  
ନିଜର ଆଶା ଭରସାକୁ ଦୁଃଖର ଦଉଡ଼ିରେ ଟାଣ କରି ବାନ୍ଧେ ।



ଆଜିର ଦୁନିଆଁରେ ସୋଲଗୁଡ଼ାକ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ପାଣିରେ ବୁଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି  
ଆଉ ପଥର ଗୁଡ଼ାକ ହସି ହସି ଭାସୁଥାଆନ୍ତି  
କହି ଜାଣିଲେ କଥା ସୁନ୍ଦର ପରି  
ମିଛ ଅଭିନୟ ତେଜରେ ତିନି ତୁଣ୍ଡରେ  
ଛେଳିକୁ ବି କୁକୁର ସଜେଇ ଦିଅନ୍ତି  
ନିର୍ଲଜ ମୁହଁରେ ଆଶୁଏ ପାଣି ପରି  
ନିଜ ମାନ ମହତକୁ ଫୁଲୁଳା କରି  
ଅନ୍ୟକୁ କଥାରେ ଭଲଗୁ କରି ଉପହାସ କରନ୍ତି ।  
ଗର୍ଭ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗି ଜନ୍ମ ଦେଇଥିବା ମାଆକୁ ସନ୍ତାନ ଫେରେଇ ଦିଏ ଯନ୍ତ୍ରଣା  
ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି ସୁଧ ହାରରେ  
ହାତ ଧରି ଶିଖେଇଥିବା ଗୁରୁଟା ବାହୁନି କାନ୍ଦେ

ଶିଷ୍ୟର ତିକ୍ତ ଲେଖା ଛାଟରେ  
 ଶହେରୁ ଶହେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଭାଇ ବନ୍ଧୁମାନେ ଯେବେ ଖଳନାୟକ ସାଜନ୍ତି  
 ସ୍ନେହର ଟୋକେଇରୁ ପ୍ରେମ ଉତ୍ତାନ ହୁଏ  
 ସତ ସତ ଲାଗୁଥିବା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଉପରୁ ଭରସା ତୁଟି ଯାଏ  
 ମରି ମରି ବଞ୍ଚିବାକୁ ହୁଏ ନିରାଶା କୁଡ଼ିଆରେ  
 ଆଉ କଣ୍ଠାର ଶେଯରେ ।

ମିଛକୁ ସତ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଗ୍ରହ ମାନଙ୍କୁ  
 ଶହ ଶହ ମିଛର ସାହାରା ନେବାକୁ ପଡ଼େ  
 କଷ୍ଟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ରେ ଦରୁ ହେଲେ ବି  
 ସତ ସତା ନ ହରାଇ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ମାଡ଼େ  
 ମିଛ ଉତୁରି ଉତୁରି ଯେବେ ରୁଲିକୁ ଯାଏ  
 ପୋଡ଼ା ଅଙ୍ଗାର ପାଲଟି ଯାଏ  
 ସତ ଜଳି ଜଳି ଯେତେ ଦରୁ ହୁଏ  
 ସଫେଦ ହୀରା ପାଲଟି ଯାଏ  
 ଦିନ ଆସିବ ସତ୍ୟର ଜୟ ହେବ  
 ଏକଥା ସଭିଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି  
 ହେଲେ ସନ୍ତାପିତ ମନଟା ଦୁଃଖରେ କହୁଛି  
 ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଛି ।

ଜୟନ୍ତୀ, କେନ୍ଦୁଝର

# ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଦାପଡ଼ିଛି

ଅନାମ ଚରଣ ସାହୁ

ମିଛ ପାଖେ କାହିଁ ସାହସ ଶକତି

ସତକୁ ରଖିବ ବନ୍ଦା

ସୁସୁପ୍ତିରେ ସତ ରହିଛି ସତତ

ବିଧି ବିଧାନରେ ଛନ୍ଦା ।

ମିଛର ମଳୟ ଦହେ କିଶଳୟ

ସତ ହୋଇଯାଏ ଭାଙ୍ଗି

ମିଛ ସବାରୀରେ ସବାରୀ ସମସ୍ତେ

ସତକୁ ଦିଅନ୍ତି ଫାଙ୍କି ।

ସତ ସମ୍ପର୍କର ଫଳଟି ମଧୁର

ସଭିଏଁ ଯାଆନ୍ତି ଭୁଲି

ମିଛ ସମ୍ପର୍କର ଗଢ଼ନ୍ତି କୋଣାର୍କ

ମିଛ ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲି ।

ମିଛର ବାହାନା ସତ ଲାଗେ ସିନା

ସତ ଲାଗେ ମିଛ ପରି



ମିଛ ପଶତରେ ସତ ଲୁଚିଯାଏ

କିମିଆ ମନ୍ତ୍ରର ସରି ।

ଶେଷ ସୋପାନରେ ମିଛ ଦୁନିଆରେ

ସତ୍ୟର ବିଜୟ ହୁଏ

ମିଛ ରହିଯାଏ କାହିଁ କେତେ ଦୂରେ

ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଆମ କୁହେ ।

ସାଗରର ଜଳ ତୃଷ୍ଣା ନିବାରଣ

କେବେବି ପାରେନା କରି

ମଧୁର ଜଳର ଅଟେ ମହାଗୁଣ

ପାରେ ସିନା ତୃଷ୍ଣା ହରି ।

ବିଭୂତିପୁର, କାକଟପୁର, ପୁରୀ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

# ମିଛ ପାଶେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ

ଘୋର କଳି କାଳ ପରିସ୍ଥିତି ଅସମ୍ଭାଳ  
 କିଏ କାହାକୁ ଦେଖୁଛି  
 ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ପାଗଳ  
 ଉପୁରି ଭଲ ହେଉଛି ।  
 ଚାକିରି ବାକିରି ଅଭାବେ ମଣିଷ  
 କଷ୍ଟରେ କାଳ କାଟୁଛି  
 ଚାକିରିଆ ପାଶେ କାମ ଯଦି ପଡେ  
 ଉପୁରି କଥାଟା ଉଠୁଛି ।  
 ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ନ୍ୟାୟ ପଥରେ ଚାଲିବା  
 ମଣିଷକୁ କାଳ ହେଉଛି  
 ଭବିଷ୍ୟତ କଥା ବୁଝିବା ସମୟ  
 କିଏ ଭବିଷ୍ୟତ ଦେଖୁଛି ।  
 ଚିନି ଚିକେ ଦେବାପାଇଁ ମୁଁ କୃପଣ  
 ରାମ୍ପୁଡ଼ି କାମୁଡ଼ି ହୁଏ  
 ଆଖୁ ଖଣ୍ଡେ ଦେବା ମନ ନାହିଁ ମୋର  
 ମାଠିଆରେ ଗୁଡ଼ ଦିଏ ।



ପର ତଣ୍ଡି ଚିପି ଯାହା ରଖିଥାନ୍ତି  
 ଦଶ ଗୁଣ କ୍ଷୟ ହୁଏ  
 ବୁଝି ପାରନ୍ତିନି ପାପର ଫଳକୁ  
 ନିଜକୁ ଭୋଗିବା ହୁଏ ।  
 ମିଛ ମାୟା ଭରା ଏ ସାରା ସଂସାର  
 ଧରଣୀ ମା କଷ୍ଟ ପାଉଛି  
 ମିଛ ପାଶେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିବାର  
 ସାରା ଜଗତ ଜାଣୁଛି ।  
 ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଶେ ଗୁହାରି ଏତିକି  
 ଅଧର୍ମକୁ କର ଦୂର  
 ପାପୀ ପାପ ଦୂର କର ଏ ଭବରୁ  
 ହେଉ ବିଜୟ ସତ୍ୟର ।

ମିଟୁଆଣୀ, ଠାକୁରମୁଣ୍ଡା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

# ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ରୀତା ଅପରାଜିତା ମହାନ୍ତି

ଦିନ ଥିଲା ଲୋକ କେବଳ

ସତ୍ୟ କହୁଥିଲେ ।

ସମୟ ବଦଳିଯାଇଛି

ମାନସିକତା ....।

ସତ୍ୟ କହୁଥିବ ଲୋକଟି

ବାର ଦୁଆର ଶୁଣିପିଣ୍ଡା ହୁଏ

ମିଛ କେମିତି ରାଜୁତି ଚାଲୁଛି ।

ଏଠି ମଣିଷ ମୁହଁ ଉପରେ

ଅନେକ ଛଦ୍ମମୁଖା ଲଗେଇ ପାରେ ।

ହେ ପ୍ରଭୁ ସବୁ ମଣିଷ କୁ ସୁପଥ

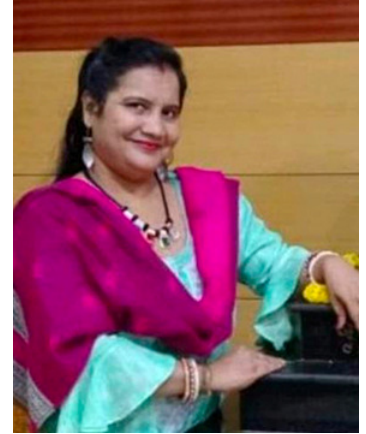
ଦେଖାଅ ଦିନେନା ଏ ଧରା

ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ ।

ମିଛ କହି କିଆଁ ନକ ପଥର

ଯାତ୍ରୀ ହେବରୁ ରେ ବାଇମନ

ବେଳ ହୁଁ ଗୋବିନ୍ଦ ଭଜ ।



ମନ ପକା ଛୋଟ ବେଳର

ପ୍ରାର୍ଥନା ଆହେ ଦୟାମୟ ବିଶ୍ୱ ବିହାରୀ

ଘେନ ଦୟାବହି

ମୋର ଗୁହାରୀ ।

ସତ କହିବାକୁ କିଆଁ ଡରିବି ।

ସତ କହି ପଛେ ମଲେ ମରିବି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର -୨୧

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

# ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ସଂଯୁକ୍ତା ସାହୁ

ସତ୍ୟ ଆଜି ଗୁମୁରି ଗୁମୁରି କାନ୍ଦୁଛି  
 ଅସତ୍ୟରର ଜିତାପଟ୍ ହେଉଛି  
 ସିଏ ପୁଣି ମାଗୁଛି ନ୍ୟାୟକୁ ନ୍ୟାୟ  
 ଧର୍ମ, ଅଧର୍ମ ଆଜି ବାଟ ବଣା  
 ଏବେ ଲାଜ ସରମ ରୁଲିକୁ ଗଲାଣି  
 ସତ୍ୟ ଉପରେ ଅସତ୍ୟର ବିଜୟ  
 ସବୁ ଆଜି ଓଲଟା ଘଟିଚାଲିଛି  
 ମିଛ ଆଜି ଛାତି ଫୁଲାଇ ଆଉ  
 ଔଚିତ୍ୟର ଚରମ ସୀମା ଲଂଘୁଛି  
 ସତ୍ୟ ଆଜି ପାଟି ରୁପ କରି ବସିଛି  
 ତାର ପରିଭାଷା ବଦଳିଯାଇଛି  
 ସିଏ ଆଜି ପୁରାପୁରି ଅସହାୟ  
 ରୀତି ନୀତି ସବୁ ଭୁଲିଗଲେଣି



ରକ୍ଷକ ଆଜି ଭକ୍ଷକ ସାଜିଛି  
 ପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ଆଜି କଳୁଷିତ  
 ଚରିତ୍ରମାନେ ବଦଳି ଯାଇଛନ୍ତି  
 ମିଛ ହାଟର ପଲା ଭାରି ହୋଇଛି  
 ଏଠି ଖାଲି ସବୁ ବଦଳି ଯାଉଛି  
 କୁହ ତ ଏଠି ନ୍ୟାୟ କେମିତି  
 କାହାକୁ ବା ନ୍ୟାୟ ଦେଇପାରିବ  
 ମିଛ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଛି ।

ରାହାମା, ଜଗତସିଂହପୁର



# ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ସୁଭଦ୍ରା ମହାପାତ୍ର

ମିଛର ରାଜତ୍ୱ ଚାଲିଅଛି ଆଜି  
ସତ କାନ୍ଦେ ମଝି ଦାଣ୍ଡେ.  
ମିଛ ପାର ହୁଏ ସହଜ ରେ ଦେଖ  
ଦୋଷ ବୋଲା ସତ୍ୟ ମୁଣ୍ଡେ...



ଅନ୍ୟାୟ ଅନୀତି କରୁଅଛି ଯିଏ  
ସେହି ତ ଖୁସିରେ ଥାଏ  
ସତ୍ୟ ପଥେ ଧର୍ମ ପଥେ ଚାଲେ ଯିଏ  
ଦୁଃଖ ସେ ଅନେକ ପାଏ...

ମିଛ ମାୟା ଭରା ଏ ସଂସାର ପରା  
ମିଥ୍ୟା ବାଦୀ ପାଏ ମାନ  
ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଯାଏ  
ସତ ହୁଏ ହୀନିମାନ.....

ମିଥ୍ୟା କହି ମନ ନିଏ ସେ ରସାଇ  
କରନ୍ତି ସର୍ବେ ବିଶ୍ୱାସ.

ସତ କହୁଥିବା ଲୋକକୁ ସମାଜ  
କରୁଥାଏ ଉପହାସ..

କରୁକି ନକରୁ କେହି ବି ବିଶ୍ୱାସ  
ସତ୍ୟ ହିଁ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ.

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୟରେ ଏହି ନିବେଦନ  
ସତ୍ୟେ ଥାଉ ମତି ନିତ୍ୟ ।

ମିଛ ମାୟା ଏହି ସଂସାର ରେ ପରା  
ସତ୍ୟ ଏକା ଜଗନ୍ନାଥ

ଶ୍ରୀ ଚରଣ ତଳେ ଏତିକି ବିନତୀ  
ଚାଲୁଥିବି ସତ୍ୟ ପଥ.....

ବଡ଼ମ୍ବା, କଟକ

# ମିଛ ପାଶେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସାହୁ



ମିଛ ପାଶେ ସତ ପଡ଼ିଲେ ବି ବନ୍ଧା  
 କ୍ରୋଧ ନାହିଁ ସତ ମନେ  
 ବିନୟ ସ୍ୱଭାବ ପ୍ରସନ୍ନ ଚିତ୍ତରେ  
 ବିଭୁ ଧ୍ୟାନେ ପ୍ରତିଦିନେ....  
 ଏ କଳି ଯୁଗରେ ସତ ହୁଏ ମିଛ  
 ମିଛ ଲାଗେ ସତ ପରି  
 ଛଳ କପଟରେ ସତକୁ ହରାଏ  
 ସ୍ୱାର୍ଥର ଭାବକୁ ଧରି...  
 ସତର ବଚନ ନଶ୍ୱୁଣନ୍ତି କେହି  
 ମିଛକୁ ପାଥେୟ କରି  
 ମିଛ ପାଶେ ସତ ପଡ଼ିଅଛି ବନ୍ଧା  
 ଧରମ ପଥକୁ ଧରି....  
 ସତ ମିଛ ମନେ ସନ୍ଦେହ ଦୃଢ଼ତା  
 ମିଛର ମନରେ ଖୁସି  
 ମିଛ ଛଦ୍ମବେଶୀ ହୁଏ ସେ ବିଜୟ  
 ସତ ନିନ୍ଦା ପାଏ ବେଶି....

ସତର ପାଖରେ ଥିଲେ ବି ଶକତି  
 ନିରୁପାୟ ମିଛ ପାଶେ  
 ମିଛ ଭଦ୍ର ବୋଲି କହିଲେ କି ଲାଭ  
 ଦୋଷକୁ ଲୁଚାଇ ରଖେ...  
 ନ୍ୟାୟର ମଞ୍ଚରେ ନ୍ୟାୟ ମିଳେନାହିଁ  
 ସତ ହୁଏ ପରାଜିତ  
 ମିଛ ବାହୁବଳେ ଜିତିଯାଏ ସିନା  
 ନୁହେଁ ସେ କାହାର ହିତ....  
 ମିଛ ପାଶେ ସତ ଥାଉ ପଛେ ବନ୍ଧା  
 ଯଦି ଥରେ ମୁକଳିବ  
 ମିଛର ଅସ୍ତ୍ରତ୍ୱ ରହିବନି କିଛି  
 ଗର୍ବ ତା'ର ଭାଙ୍ଗିଯିବ...

ଗାନ୍ଧୀ ନଗର, କୋରାପୁଟ

# ମିଛ ପାଶେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ଦେବୀ



ମିଛ ପାଶେ ଆଜି ସତ ପଡେ ବନ୍ଧା  
 ମିଛଯେ ଏଇ ଦୁନିଆଁ  
 ମିଛଏ ସଂପର୍କ ମିଛଏ ସଂସାର  
 ସବୁ ଏଠାରେ କିମିଆଁ ।  
 ଭଦ୍ରମୁଖା ପିନ୍ଧି ମିଥ୍ୟାର ରାଜୁତି  
 ଚାରିଆଡେ ଚାଲେ ଭାଇ  
 ମିଥ୍ୟା ଜିତାପଟ ବିଜୟ ସର୍ବତ୍ର  
 ସଦା ସତ୍ୟ ହାରୁଥାଇ ।  
 ଆଜିର ସଂସାରେ ମିଛୁଆ ଲାଞ୍ଜୁଆ  
 ଖରୁଆଙ୍କ ରାଜ ଚାଲେ  
 ଶଠତା ଛଳନା ଆଉ ପ୍ରତାରଣା  
 ସର୍ବତ୍ର କାୟା ବିସ୍ତାରେ ।

ଆଜିର ମାନବ ମିଛ ପଛେ ଧାଇଁ  
 ହେଉଥାଏ ଖାଲି ଧରି  
 ସତକୁହା ଲୋକ ପଛେ ପଛେ ରହି  
 ସାଜଇ ତା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ।  
 ସ୍ନେହ ପ୍ରେମଠାରୁ ଭଙ୍ଗେ ଏଦୁନିଆଁ  
 କଳୁଷିତ ଆଜି ମହୀ  
 ଷଡ଼ରିପୁ ସଦା କରିଥାଏ ଗ୍ରାସ  
 ସତ୍ୟର ବିଜୟ ନୋହି ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଅପ୍ରିୟ ସତ୍ୟହିଁ ସଦା କୁହ ଭାଇ  
ସତ୍ୟପଥ କଣ୍ଠକିତ  
ବହୁ ବାଧାବିଘ୍ନ ଆସଇ ପଥରେ  
ପ୍ରଭୁପାଦେ ସଦାଚିତ୍ତ ।  
ରାଜା ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଆଉ ବଳିରାଜା  
ଥିଲେ ସତ୍ୟର ପଥକ  
ସତ୍ୟପଥ ଅନୁସରଣ କରିସେ  
ରଖି ଯାଇଛନ୍ତି ଟେକ ।  
ଗାନ୍ଧୀ ଗଉତମ ସନ୍ଥକବି ଭୀମ  
ସତ୍ୟର ସାଧକ ସାଜି  
ଦେଶ ହିତେ ସଦା ମନପ୍ରାଣ ଭାଳି  
ଯାଇଥିଲେ ପରା ମଜ୍ଜି ।  
ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସଦା ସତ୍ୟ ଜିତାପଟ  
ରହିଛି ବହୁ ପ୍ରମାଣ  
ସତ୍ୟର କେତନ ଉଡ଼ଇ ସର୍ବଦା  
ତେଣୁ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ ।

ବନ୍ଧୁଗାଁ, କୋରାପୁଟ

# ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ଲତା ବେହେରା

ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଅଛି  
 ଆଖି ଲୋହ ଯାଏ ବହି  
 ଯେତେ ପଚାରିଲେ ପାଟି ସେ ଖୋଲୋନି  
 ନୀରବ ଥାଏଟି ରହି ।



ହୃଦୟ ଆଘାତ ପାଉଛି ବହୁତ  
 ଖୋଲି ପାରେନା ସେ କହି  
 ମିଛର ଜାଲରେ ଛନ୍ଦି ହେଇ ସିଏ  
 ସବୁ କଷ୍ଟ ଯାଏ ସହି ।

ଏମିତି ସେ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧିଲା ଜୀବନେ  
 ଲୁହରେ ଭିଜୁଛି ସେହି  
 ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧା ତା ପଡ଼ିଛି  
 ପ୍ରମାଣ କିଛି ତା ନାହିଁ ।

ମିଛ ନ କହି ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହେଲା  
 ଅବିଶ୍ୱାସ ହେଲା ସେହି  
 ଯେତେ ବୁଝେଇଲେ ବୁଝନ୍ତିନି କେବେ  
 ତା କଥାକୁ ଟିକେ କେହି ।

କାହାକୁ କହିବ କେମିତି କହିବ  
 ଭାବି ସିଏ ପାରେ ନାହିଁ  
 ମିଛ ଦୁନିଆରେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼େ  
 କଳି ଯୁଗ ପରା ଏହି ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ସତରେ ଚାଲିବା ସତଟି କହିବା

ବିପଦ ଘଟାଏ ସେହି

ଅସତ୍ୟ ଭାଷିବା ଅସତ୍ୟ କରିଲେ

ବିଶ୍ୱାସୀ କହୁଛି ଏହି ।

କଳିଯୁଗ ରୀତି ନୀତିଟି ଏମିତି

ଚିକିଏ ମିଥ୍ୟାଟି ନାହିଁ

ସତ ଲୋକ ଏଠି ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଥାନ୍ତି

ଅସତ୍ୟ ହସୁଛି ରହି ।

ଯେତେ ସତ କଥା କହୁଥାଅ ତୁମେ

ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ

ଘୃଣା କରୁ ଥିବେ ଛୋଟ ଦେଖୁ ଥିବେ

ମଛର ମଣିଷ ତହିଁ ।

କୃତ ଚକ୍ରାନ୍ତରେ ଚାଲୁଛି ସ୍ୱାର୍ଥରେ

ମୋହୁରା ବନେଇ ସେହି

ମିଛରେ ଉପରେ ବନ୍ଧୁତାର ଭାବ

ଫେସେଇ ଦିଅଛି ତହିଁ ।

ସମେହ କରିବେ ଦୂରେଇଣ ଦେବେ

ସତ୍ୟରେ ଥିଲେଟି ରହି

ନିନ୍ଦା ଅପବାଦ କଳଙ୍କଟି ଦେଇ

ହାତ ଛାଡ଼ି ଦ୍ୟାନ୍ତି ସେହି ।

ଖସି ସେ ଯାଆନ୍ତି ଅନ୍ୟକୁ ବନ୍ଧାନ୍ତି

ସମ୍ପର୍କ କାଟନ୍ତି ତହିଁ

ମୁକୁଳି ନ ପାରି ଭାଗ୍ୟେ ଦୋଷ ଦେଇ

ଲୁହଟି ଗତାଏ ସେହି ।

ମିଛ ପାଖେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଯାଏ ସିଏ

ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼େ ତହିଁ

ବାବିଲା ବେଳକୋ ସବୁ ସରିଥାଏ

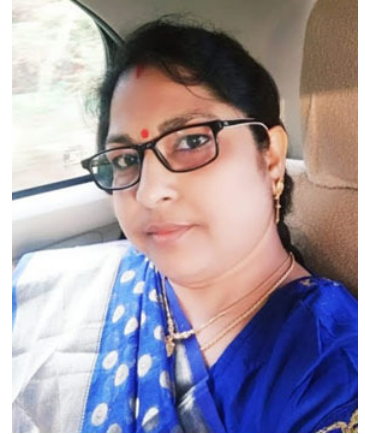
ଆଖି ଲୁହ ଥାଏ ରହି ।

ଜକା, ଦେଙ୍କାନାଳ

# ମିଛ ପାଶେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ନିବେଦିତା ପଣ୍ଡା

ମଣିଷକୁ ଆଜି ପାଉନି ବିଶ୍ୱାସ  
ଦେଖି ତାର ମିଛ ପଣ,  
ଗର୍ବ ଅହଂକାର ବୃଥା ଅଭିମାନେ  
ଜଳୁଛି ହୃଦୟ ମନ ।



ଦିବାଲୋକେ ଯେଉଁ ଘଟଣା ଘଟୁଛି  
ଚାଲେ ମିଛ ଅଭିନୟ,  
ବାଡ଼ ଖାଇଯାଏ ଫସଲ ଏଇଠି  
ଉପୁଜେ ଆଶଙ୍କା ଭୟ ।

ରକ୍ଷକ ସାଜିଛି ଭକ୍ଷକ ଯେଉଁଠି  
ମିଛ ପାଶେ ବନ୍ଧା ସତ୍ୟ,  
ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲୁଅଛି  
ବଢ଼େ ଅଧର୍ମ ଅସତ୍ୟ ।

ଘର ପରିବାରେ ଦୁନ୍ନ ଓ କଳହ  
ଅଲୋଡ଼ା ଯେ ପିତାମାତା,  
ହଜିଲାଣି ସବୁ ମଣିଷ ପଣିଆ  
ନାହିଁ ଆଉ ମଧୁରତା ।  
  
ମନିରରେ ଯାଇ ପୂଜା ଦେଉଅଛି  
ଜୀବନ୍ତ ଠାକୁର କାନ୍ଦେ,  
ଧର୍ମ କରୁଛି କି ପାପ କରୁଅଛି  
ଭାବେ ନାହିଁ ମନ ମଧ୍ୟେ ।

ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ

ମମତା ସଜ୍ଞୋତ ଗୁଣ,

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବ ହୋଇ ଆଜିର ମଣିଷ

ପଶୁଠୁ ହେଲାଣି ହୀନ ।

ଜୀବ ଠାରେ ଦୟା, ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ

ମଣିଷର ମୁଖ ଧର୍ମ,

ହରାଇ ଦେଲାଣି ମଣିଷ ପଣିଆ

ଭୁଲି ତା' ଜନ୍ମର ମର୍ମ ।

ଆଜିର ମଣିଷ ଧର୍ମ, କର୍ମ ଭୁଲି

ଦୁଷ୍ଟିତ କରେ ଜୀବନ,

ସଂସାର, ସମାଜ, ରାଜ୍ୟ, ରାଷ୍ଟ୍ର କ୍ଷେତ୍ରେ

ସ୍ଥିତି ତ ଦୋହଲ୍ୟମାନ ॥

ଅଜବ ଆଜିର ସମାଜର ନୀତି

ସତ୍ୟ ମିଛର ଫାଶରେ,

ସତ୍ୟର ପଥରେ ଶତ୍ରୁ ସଂଖ୍ୟା ବେଶୀ

ସବୁ ମିଳୁଛି ମିଛରେ ।

ସତ୍ୟର ପଥଟି ଅତିବ କଠିନ

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଜୟ ତାର,

ଧର୍ମ ଅଟେ ସତ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥ ସତ୍ୟ

ସତ୍ୟ ଯେ ଶିବ ସୁନ୍ଦର ।

ରାଉରକେଲା



# ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ବୀଣା ସାହୁ

ମିଛ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ରାକ୍ଷସ  
କରିଛି ସତକୁ ବଶ  
ସତ କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ଯେବେ  
ଅଭାବ ଜାଲ ବୁଣେ ଅଶେଷ ।



ରକ୍ତବିର୍ଜ ପରି ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ  
ସତ କରେ ଅବଶୋଷ  
ଥରେ ତା ସମ୍ମୁଖରେ ଯିଏ ପଡ଼ିଯାଏ  
କରିଥାଏ ସର୍ବନାଶ ।

ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିରହି  
ହୁଏ ଖାଲି ଛଟପଟ  
ମଣିଷ ଜୀବନ ସତର ଶୁଲଭ  
ମିଛ ନ କରୁ ବିଭ୍ରାଟ ।

ସତ୍ୟର ସାରଥୀ ଯେ ଆପଣାନ୍ତି  
ଜୀବନେ ମିଳଇ ଶାନ୍ତି  
ମିଛ ମାୟା ଜାଲେ ଛନ୍ଦି ହୁଏ ଯିଏ  
ଅନେକ ଯାତନା ପାଆନ୍ତି ।

ସତ କହି ଦୋଷୀ ପାଏ ଦଣ୍ଡ

ମିଛ ହୁଏ ମୁକ ସାକ୍ଷୀ

ସତର ଆଲୋକ ଧିମି ଧିମି ଜଳେ

ମିଛର ମୁଲକ ଦେଖି ।

ସତ ଚିରନ୍ତନ ରହିଛି ରହିବ

ମିଛ ଦିନେ କବଳିତ

କଳ୍ପୀ ଅବତାର ସଂହାର କରିବ

ସତ୍ୟ ହେବ ଉଦିତ ।

କଳିର ବିନାଶେ ସତ୍ୟର ପ୍ରକାଶ

ଉଇଁବ ନୁଆ ସୁରୁଜ

ପ୍ରଭୁ କୃପା ଧାଇଁ ତପ ଜପ ଫଳେ

ସତ ପାଶେ ମିଛ ହେବ ନିସ୍ତେଜ ।

ଯାଜପୁର

# ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ଭାସ୍କର ରାଉତ

ଧର୍ମ କାନ୍ଦୁଛି ଆଜି ଧର୍ମ କାନ୍ଦୁଛି,  
 ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଛି ॥୦॥  
 ଦିନ ଦିନ ପହରେ ସର୍ବ ସମ୍ମୁଖରେ  
 ହରିଲୁଟ ଏବେ ଚାଲିଛି,  
 ସତ୍ତ୍ୱିଏଁ ଦେଖନ୍ତୁ କିଛି ନ କହନ୍ତୁ  
 ମୁକ ବଧିରସେ ସାଜିଛି ।  
 ନର ମାଂସ ନର ଭକ୍ଷେ ବାର ବାର  
 ନରଟା ଦାନବ ସାଜିଛି ॥  
 ଯୁବକ ଯୁବତୀ ନାହିଁ ମନେ ଭ୍ରାନ୍ତି  
 ନିଜ ପରମ୍ପରା ଭୁଲିଛି,  
 ଏକ ପତ୍ନୀ ପତି ବ୍ରତ ତେଜିଛନ୍ତି  
 ଇତର ପ୍ରେମକୁ ରସୁଛି ।  
 ସାମାଜିକ ସ୍ଥିତି ଭୟଙ୍କର ଅତି  
 ମୂଳଦୁଆ ଧରି ଉଠୁଛି ॥



କଳ୍ପୀ ଅବତାର ହୁଅ ଚକ୍ରଧର  
 ଧରଣୀଟା ଭାସି ଯାଉଛି,  
 ସତ୍ୟ କୁ ଫିଟାଇ ମିଛକୁ ହଟାଇ  
 ଦେବାର ବେଳା ଆସିଛି ।  
 କରିଲେ ବିଳମ୍ବ ଧରଣୀ ବୁଡ଼ିବ  
 ଅତି ଆକୂଳରେ ତାକୁଛି ॥

ଦେବମାୟା ଭବନ  
 ଶେରଗଡ଼ ଗଞ୍ଜାମ  
 ୯୭୭୬୪୮୭୭୨୮

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

# ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଦାପଡ଼ିଛି

ଉପରବନ୍ଧୁ ବିଶ୍ୱାଳ



ମଉଳି ଯାଉଛି ମନ ସରସତା  
 ଜୀବନ ବିକାଶ ମିଛ ନାଟକ  
 ଠକୁଛି ନିଜକୁ ନିଜେ ହିଁ ମଣିଷ  
 ଯାଉଛି ସଙ୍କୁଚି ସତ୍ୟ ବ୍ୟାପକ ।  
 ହୃଦୟ ଆବିଳ ପୂତିଗନ୍ଧମୟ  
 ରାଗ ତମ ହିଂସା କପଟ ଛନ୍ଦେ  
 ଘାରି଼ଦୁଏ ପ୍ରାଣେ ମିଥ୍ୟା ମାୟାମୋହ  
 କୁଟିଳତା ଲୋଭ ମାୟାର୍ଯ୍ୟ ମଦେ ।  
 ଗ୍ରାସେ ପ୍ରକୃତିକୁ ବିଷମ ବିକୃତି  
 ଶୁଷ୍କ ସବୁଜିମା ମମତା ପ୍ରେମ  
 ଛଳ ଅବିଶ୍ୱାସେ ଜୀବନର ଯାତ୍ରା  
 ଲାଗେ ଦୁର୍ବିସହ ପଥ ଦୁର୍ଗମ ।  
 ପାଇବାକୁ ବ୍ୟଗ୍ର କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ  
 ମଣିଷ ନେଉଛି ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ରୟ  
 ହରାଇ ନିଜର ହିତାହିତ ଜ୍ଞାନ  
 କରେ ପ୍ରକୃତିକୁ ବିଷବଳୟ ।

ବୁଝୁନି ମଣିଷ ପ୍ରତିଟି ଜୀବନ  
 ଅଟଇ ଅମୂଲ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ  
 ନୁହେଁ ସମାଧାନ ମିଥ୍ୟା ଭୋଗସୁଖ  
 ଜଟିଳ ସମସ୍ୟା କରେ ଉତ୍ତନ ।  
 ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ମୈତ୍ରୀ ପ୍ରୀତି ସଭାବନା  
 ହରାଇ ବସିଲେ ଭାବ ସମ୍ପର୍କ  
 ଦୁଃଖ ଅବସାଦେ ଜୀଇବ ମଣିଷ  
 ହେବ ସୁଖ ସ୍ୱପ୍ନ ଜୀବନ ନର୍କ ।  
 ସତ୍ୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ହେଉ ହୃଦବୋଧ  
 ମିଛ ପାଖେ ସତ ନପଡୁ ବନ୍ଦା  
 ଯନ୍ତ୍ର କ୍ରିତନକ ନହେଉ ମଣିଷ  
 ନଲଘୁ ସଂସ୍କାର ଶୀଳ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ।

ଉପର ବରୁଆଁ , କବୀରପୁର, ଯାଜପୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

# ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ସିନ୍ଧୁ ନନ୍ଦିନୀ

ବଦଳିଛି ଚିତ୍ର ଗାଁ ଠୁ ସହର

ରୀତି ନୀତି ବଦଳିଛି

ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଛି

ସମୟ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଛି



ପ୍ରଗତି ପଥରେ ପ୍ରସଂଶାର ଧୂଳି

ଫରଫର ହେଇ ଉଡୁଛି

ନର ଦେବ କହି ନର ଜୀବନ ଖାଇ

ସ୍ୱଚ୍ଛ ରାଜନୀତି ଚାଲୁଛି

ଲୁଚି ଖିଆ ଏଥି ଖୁମ୍ବାଖୁମ୍ବି କରି

କଅଁଳ ମାଂସ ଖାଉଛି

ଖଟିଖିଆ ପୁଣି କାଲୁ ବାଲୁ ହେଇ

ବଞ୍ଚିବା ଆଶା ଛାଡ଼ିଛି

ନାରୀ ଧର୍ଷଣ ଆଉ ଚୋରି ଲୁଣ୍ଠନ

ସମାଜରେ ଆଜି ଗଢ଼ିଛି

କଦର୍ଯ୍ୟ କଦାକାର ଅସହିଷ୍ଣୁ ପ୍ରଶ୍ନରେ

ଜନତା ଘାଇଲା ହେଉଛି

ସବୁ ଯୋଜନା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ୟାକେଜ

ବାଟ ମାରଣା ହେଉଛି

ତଣ୍ଡି ଫଟେଇ ଭୋକ ବିକଳରେ

ଗରିବ ଚିହ୍ନାର କରୁଛି

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ରାଜନୀତିରେ ସାଧାରଣ ମଣିଷ

ଅସାଧାରଣ ପାଲଟିଛି

କ୍ଷମତା ଇଏ ସବୁ କରାମତି

ଅସଲ ମଗଜ ଜାଣିଛି

କେତେ କ୍ଷତି ସହି ରକ୍ତ ନିଗାଡ଼ି

ଶିଳାରୁ ପଦ୍ମ ଫୁଟୁଛି

ମୁଣ୍ଡ ଝାଳ କୁ ତୁଣ୍ଡରେ ମାରି

ଶ୍ରମିକ ଦଳିତ ହେଉଛି

ଗଣ ତନ୍ତ୍ର ସ୍ୱାଦ ଚାଖନ୍ତି ଧନୀଏ

ନିତି ଗରିବ ମରୁଛି

ମିଛ ପାଶେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଛି

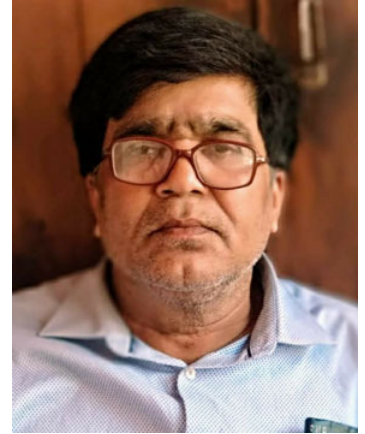
ଇଏ କି ଯୁଗ ଚାଲିଛି

ଭୁବନେଶ୍ୱର

# ମିଛ ପାଶେ ସତ ବନ୍ଦାପଡ଼ିଛି

ସୀମାଞ୍ଜଳ ପଣ୍ଡା

'ସତ'କୁ ପଛାଏ ମିଛ ଆଗେ ଧାଏଁ  
କଳି କାଳେ ସତ ବଜାର ମାନ୍ଦା,  
ସ୍ୱଚ୍ଛ ପଣ ହଜେ ମ୍ଲେଚ୍ଛତା ବିରାଜେ  
ମିଛ ପାଶେ ସତ ପଡ଼ିଛି ବନ୍ଦା !



ପାପେ ଅନୁରାଗ ଛନ୍ଦ ମନ୍ଦ ଭାବ  
ନୀତି ହୀନେ ଗତି କରେ ମାନବ,  
ଅନୀତି ଆଚାର ଖଳ ଅତ୍ୟାଚାର  
ଭ୍ରଷ୍ଟ ପଶେ ନଷ୍ଟ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଭାବ,  
ଚୋରୀ ଡକାୟତି ଠକ ଭଣ୍ଡ ରୀତି  
ମିଛର କବଳେ ସକଳ ଧନ୍ଦା,  
ସତକୁ ପଛାଏ ମିଛ ଆଗେ ଧାଏଁ  
କଳି କାଳେ ସତ ବଜାର ମାନ୍ଦା !

ଡରିଲାଣି ସତ ହୁଏ ଭୟଭୀତ  
ନୀରବେ ରହୁଛି ନ କହି କଥା,  
ମୁକ ସନମତି ଅନ୍ୟାୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି  
ମାନେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ନ ଟେକି ମଥା !

ସେବା ସହଯୋଗ ତ୍ୟାଗ ଅନୁରାଗ  
ନାହିଁ ଦୟା କ୍ଷମା ସ୍ନେହ ସରାଗେ,  
ଶାଶ୍ୱତ ସ୍ୱଭାବ ଶୂନ୍ୟ ଅନୁଭବ  
ଭବେ ମୋହ ଜାଗେ ମିଛ ପ୍ରଭାବେ,

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ସତ ମାନେ ହାର ନୋହି ଆଗୁସାର  
ବଣା କରି ଦିଏ ମିଛର ଫଳା,  
ସତ ପଣ ହଜେ ମ୍ଲେଚ୍ଛତା ବିରାଜେ  
ମିଛ ପାଶେ ସତେ ପଡ଼ିଛି ବନ୍ଧା !

ସତ୍ୟର ପୂଜାରୀ ମିଛେ ହଜି କରି  
ଖୋଜି ହୁଏ ତା'ର ଅସଲ ପଥ,  
ମିଛେ ବଣାହୋଇ ନପାରେ ଆଗେଇ  
ଚାଳି ପାରେ ନା ତା ଜୀବନ ରଥ !

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ତେଙ୍ଗାଡ଼ି, ଗଞ୍ଜାମ

୯୫୮୩୪୩୮୧୭୪



# ମିଛ ପାଖେ ସତ ବନ୍ଧାପଡ଼ିଛି

ବାସନ୍ତୀ ଦେଇ

ସତ୍ୟ ତ୍ରେତୟା ଦ୍ୱାପର କଳିଯୁଗ  
ବିଧାତା ପୁରୁଷ ଖେଳ  
ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ ସତ୍ୟ ରାଜୁତି ଥିଲା  
କଳିରେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରବଳ ॥



ସତ୍ୟତା ସଂସ୍କୃତି ଆଚାର ବିଚାର  
ଯୁଗ କ୍ରମରେ ବଦଳେ  
ସତ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟ ପ୍ରବୃତ୍ତି  
ବଦଳେ କଳିଯୁଗରେ ॥

ଏକ ପାଦ ସତ ତିନି ପାଦ ମିଛ  
ସଦା ସତ ପଡ଼େ ଏଠି ବଳି  
ସତ ଆଶ୍ରୟ କରୁଥିବା ଲୋକକୁ  
ମିଛ ମାରେ ଜାଳି ଜାଳି ॥

ଆପଣା ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତି  
ମିଛର ଆଶ୍ରୟ ନେଇ  
ନିଜ ଖୁସି ପାଇଁ ସତକୁ ଲୁଚେଇ  
ଅନ୍ୟର ତଣ୍ଡି ଚିପଇ ॥

ଏତ କଳି କାଳ ସଂସାର ନିୟମ  
କ୍ଷଣ କ୍ଷଣକେ ବଦଳେ  
ମିଛ ଜିତେ ଏଠି ଦଣ୍ଡ ପାଏ ସତ  
ମିଛ ଦ୍ୱାରା ସତ ହାରେ ॥

ମନ୍ତ୍ରୀ ଠାରୁ ଯନ୍ତ୍ରୀ ନେତା ଅଫିସର  
 ଗାଆଁ ଗାଉଁଟର ଯେତେ  
 କ୍ଷମତା ଲାଳସା ଅନ୍ଧ କରିଦିଏ  
 ପରକୁ ପୀଡ଼ନ୍ତି କେତେ ॥

ମିଛ ଦୁର୍ନୀତିର ଗନ୍ତାଘର ସାଜି  
 କପଟ ପଶା ଖେଳନ୍ତି  
 ଅଧର୍ମ ଅନୀତି କରି ଅନାୟାସେ  
 ବାହାଝୋଟ ମାରୁଥାନ୍ତି ॥

ଗର୍ବ ଅହଙ୍କାରେ ମିଛର ମଣିଷ  
 (ସତକୁ)ଆଖି ଠାର ମାରୁଅଛି  
 ମିଛ ପାଶେ ସତ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଅଛି  
 ସତ କଷଣ ଭୋଗୁଛି ॥

ସତ ଦୁନିଆରେ ମିଛର ପ୍ରଭାବ  
 ବେଶୀ ଦିନ ତିଷ୍ଠେ ନାହିଁ  
 କାଳତକ୍ର ଗତି ଘୁରୁଅଛି ନିତି  
 ଶୂନ୍ୟ ଅଦୃଶ୍ୟରେ ଥାଇ ॥

ଧର୍ମ ନିକିତିରେ ତତ୍ତଲ କରୁଛି  
 ସତ ମିଛ ପାପ ପୁଣ୍ୟ  
 ଧର୍ମ ଦରବାରେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରରେ  
 ମିଥ୍ୟାର ନାହିଁ ସ୍ଥାନ ॥

କୁହୁଡ଼ି ଯେସନେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଲୁଚାଏ  
 କିଛି କ୍ଷଣରେ ଉଦୟ  
 ମିଛର ଆଶ୍ରୟ ବେଶୀଦିନ ନୁହେଁ  
 ସର୍ବଦା ସତ୍ୟର ଜୟ ॥

ଖୋର୍ଦ୍ଧା

# ତୁମ ଭାଷାଜ୍ଞାନ ଏତେ ଗୋଳିଆ

ରାଧାଶ୍ୟାମ ମହାନ୍ତି

ଭାବ ପ୍ରକାଶର ନିଶ୍ଚୟ ମାଧ୍ୟମ  
ହୃଦୟେ ଜନମି ଥାଏ  
ଭାଷାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୁଏ ଯେଉଁ ନର  
ମାନବେ ଗଣା ନ ଯାଏ ।  
ଅନ୍ୟକୁ କହିବା ଯେତିକି ସହଜ  
ନିଜେ ପାଳନ କରିବା  
କହିବା କରିବା କେତେଯେ ପାର୍ଥକ୍ୟ  
ପାଳିଲେ ଯାଇ ଜାଣିବା ।  
ଭାଷାର ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଦିଏ ଶୀର୍ଷ ସ୍ଥାନ  
ନଥାଏ ତାର ତୁଳନା  
ପଚୁତା ବାଗୁୀତା ନିଦର୍ଶନ ନାହିଁ  
ନଥାଏ ପରିକଳ୍ପନା ।  
ଭାଷା ହେଉଅଛି ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ  
ତାକୁ ନ କରିବା ହୀନ  
ତୁମ ଭାଷା ଜ୍ଞାନ ଏତେ ଯେ ଗୋଳିଆ  
ତୁମେ ଏତେ ହୀନ ଜନ ।



ଅନ୍ୟର ଆଗରେ ନିଜ ପରିଚୟ  
ସବୁ ହେବ ଅକାରଣ  
କପଟ ଭାବକୁ ଆଗ ପରିହର  
ସୃଷ୍ଟିର ଉଦାହରଣ ।  
ମାତୃଭାଷା ପାଇଁ ସଦା ହୁଅ ବ୍ରତୀ  
ସୃଷ୍ଟି ହେବ କୋଣାରକ  
ଭାଷା ଜ୍ଞାନ ଆମ ନ ହେଉ ଗୋଳିଆ  
କିପରି ହେବ ପ୍ରେରକ ॥

ଭୋଗରାଇ, ବାଲେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

# ମାନ ତେଜ ମାନମୟୀ

ବିବାସିନୀ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଆଗୋ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱରୀ, ବ୍ରଜ ରାଜେଶ୍ୱରୀ

ମାନମୟୀ ପ୍ରିୟତମା,

ତୋର ଏହି ମାନ ଦହୁଛି ପରାଣ

ବିରହ ସହି ହୁଏନା ।

ହୁଅନା ଆଉ ନିଷ୍ଠୁର,

ମନ ମୋ ଅଧୟ ହୁଅନା ନିର୍ଦ୍ଦୟ

ତୋ ବିନା ସବୁ ଅସାର ।

ତୁହି ମୋର ପ୍ରାଣ,ତୁହି ମୋ ଜୀବନ

ବାତୁଳ ହୁଅଇ ମନ

ମଦନ ବାଣରେ ଅଙ୍ଗ ଜରଜରେ

ଦିଅ ତୁ ସୁରତିଦାନ ।

ଆଗୋ ମୋର ଚନ୍ଦ୍ରାନନୀ,

ରହିଲେ ମଉନ ଯମୁନାରେ ପ୍ରାଣ,

ଝାସିବ ଏ ବେଶୁ ପାଣି ।



ତୋରେ ମନ ପ୍ରାଣ ସବୁ ସମର୍ପଣ

ରହିଛି ଯେଶୁ ଏ କାହ୍ନା,

ତୋ ଭିତରେ ମୁଁ,ମୋ ଭିତରେ ତୁ

ତୋତେ କି ଏହା ଅଜଣା ?

ଧରୁଛି ତୋହର ହସ୍ତ,

ଶୁଣିବା କଥାରେ ପରତେ ଯାଉ କି

ମତେ କରୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ?

ରାଧା ବିନା କାହ୍ନା ଅଧୁରା ଚି ସିନା

ଏକଥା ଜାଣେ ଜଗତ,

ତୋ ବିନା ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବଞ୍ଚିହୁଏନା ତ

ଚାହିଁ ଦେଖ ମୋର ମୁଖ ।

ସୁମରି ତୋ କଥା ନିତି,  
ହୋଇଲାଣି କ୍ଷୀଣ,ତନୁ ଦିନୁ ଦିନ  
ଉପେକ୍ଷି ଦେଉ ସୁମୁଖୀ ।

ଶୁଣିବାକୁ କାନ ତୋ ମିଠା ବଚନ

ହୁଅଇ ଅତି ବିକଳ,

ଶ୍ୟାମ,ଶ୍ୟାମ ବୋଲି କେତେ ଛାଡ଼େହୁରି

ହସି ବିମ୍ବୋଷ୍ଟ ତୋହର ।

ଆଜି ହେବାରୁ ମଉନ,

ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ମୋର ଘୋର ଅନ୍ଧକାର

ଲାଗୁଛି ଯେ ସବୁ ଶୂନ୍ୟ ।

ତୁହି ମୋର ଶକ୍ତି,ତୁହି ମୋର ଭକ୍ତି

ତୋ ବିନା ମୁଁ ଯେ ଅଚଳ,

ରାଧା ରାଧା ଡାକି ବଂଶୀ ଗଲା ଥକି

ତରଳେ ଯହିଁ ପଥର ।

ହୁଅନା ଏତେ ଦାରୁଣ,

କାହ୍ନା ଆଜି କାନ୍ଦେ ଡାକି ରାଧେ ରାଧେ

ମନୁ ଚିକେ ଛାଡ଼ ମାନ ।

ଆଗୋ ପ୍ରାଣାଧିକା ମାନିନୀ ରାଧିକା

ବାରେ ହୁଅ ତୁ ସଦୟ,

ଧରୁଛି ଚରଣ ଦୋଷ କର କ୍ଷମ

ଫାଟିଯାଉଛି ହୃଦୟ ।

କୋମଳାଙ୍ଗୀର ଚରଣ,

ମଥାରେ ରଖିଲେ,ରାଧା ଚକିତରେ

ହୋଇଣ ସେ ଅଶ୍ରୁପୂର୍ଣ୍ଣ ।

କି କଲ କି କଲ ହୋଇଣ ଆକୁଳ

କୃଷ୍ଣ ବକ୍ଷେ ଶୀମସ୍ଥାନ ।

ରଖି, ପ୍ରେମର ବଚନ,

କାହ୍ନା ବିନା କିବା ରାଧା ରହିପାରେ

ଆଗୋ ମୋ ଶ୍ୟାମରତନ ।

ଭାଙ୍ଗିଲା ରାଧାର ମାନ ।

କାଳୁପତା ଘାଟ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

# ମାନ ତେଜ ମାନମୟୀ

ସୌଦାମିନୀ ତ୍ରିପାଠୀ

ମଧୁର ମଧୁସୂଦନ ମଧୁର ପ୍ରେମେ ଦହନ

ମଧୁର ଅଧର ବିମଳିନ

ମଧୁ ବିମ୍ବାଧର ଶୁଷ୍କ ମଧୁ କୁଞ୍ଜେ ନିର୍ବାପକ

ମଧୁର ମଧୁ ଆଳାପହୀନ

ରେ ମଦାଳସା

ମଧୁଶୂନ୍ୟ ମଣି ମଧୁକୋଷା ।

ମତାନ୍ତର ମତଦ୍ୱୈଧ ମଣିବା ମତି ମଦାନ୍ତ

ମଦନମୋହନ ମଦଳସ

ମଦୀୟ ମଦନଲେଖ ମଦନୀ କାମ ମଧୁକ

ମଦନପ୍ରିୟା ଅଭିଳାଷ

ରେ ମଧୁକରୀ

ମଧୁରସ ମଧୁରାସ ଶୀରି ।

ମକରନ୍ଦ ମକରିକା ମଣୀକାର ମଧାଟିକା

ମଞ୍ଜ ମଞ୍ଜରୀ ମନୋରମା

ମଟାଳିବା ମଠ ତେଜି କୋମଳାଂଗୀ ମାନ ତେଜି

ଆଲିଙ୍ଗନେ ଆଗୋ ମଧୁରିମା

ରେ ପ୍ରାଣସହୀ



Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ମଦନମୋହନ ହୃଦ ଦହୀ ।

କୁଞ୍ଜବନେ କୁଞ୍ଜ ଲତା କିଶଳେ କଳି ଶୋଭିତା

କୁହୁ ତାନେ କୋକିଳ କୁଞ୍ଜିତା

କୁଂକୁମ ଚନ୍ଦନ ବାସ ମଧୁବନେ ମଧୁରାସ

ମଦନ କାମଦ ପ୍ରଲେପିତା

ଲାବଣ୍ୟବତୀ

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ତେଜ ମୌନାବତୀ ।

କୁରଙ୍ଗୀ ନୟନା ସହୀ ଲଳନା ଲାବଣ୍ୟା ମୋହି

ସିଂହକଣୀ ବୃଷଭାନୁ ବାଳୀ

କୁଞ୍ଜଗୀ ଯାମିନୀ ଅଂତ୍ର ମଉଳି କୁଂଦ କୁମୁଦ

ସଞ୍ଜିତ କୁଞ୍ଜବନ ଦୋଳି

ରେ ଗଜଗାମିନୀ

ଯମୁନା କଦମ୍ବ ମୂଳ ଧନୀ ।

ପ୍ରୀତି ପୁଷ୍ପ ହୃଦେ ଥାପି କସ୍ତୁରୀ ଚନ୍ଦନ ଲେପି

ବରନା କାମିନୀ ଗୋ କାଞ୍ଚନା

ହୋଲି ରଂଗେ ପିଚକାରୀ ପାଦେ ଅଳତା ଆବୋଳି

ମୁଖବାସ ସୁବାସେ ଭରଣା

ହୃଦବଲ୍ଲଭା

ପରତେ ପରଶ ପ୍ରୀତି ଆଭା ।

ପ୍ରୀତି ସୁମନାସ କରି ପ୍ରେମ ଉଚ୍ଛ୍ୱାସରେ ଭରି

କ୍ଷଣେ କ୍ଷଣେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଚମକିତ

ନୁପୁରର ରୁଣୁଝୁଣୁ କଂଗନ ବାଜେଣି ତାଲୁ  
ଖନ ଖନ ଶବଦେ ଚକିତ  
ଯମୁନା ତୀରେ ଆଲକ୍ଷ୍ଯେ କଦମ୍ବ ମୂଳେ ଉପକ୍ଷେ  
ଖିନଭିନ ବିଦାରିତ ହୃଦ  
କୁଞ୍ଜ କାମିନୀ  
ଲବଙ୍ଗଲତା ଗୋ ଚାନ୍ଦିନୀ ।  
ତେଜି ଶଠ ନକର ମଠ ହୃଦ କରତ ଉଚ୍ଚାଟ  
ମାନମୟୀ ରାଧିକା ରତନୀ  
ତପୁର ତନ୍ଦ୍ରୀ କୋମଳି ଆଲିଙ୍ଗନେ ପ୍ରୀତି କେଳି  
କୃଷ୍ଣ ସଖୀ ଗୋ ଗଜଗାମିନୀ  
ଗୋ ମାନମୟୀ  
ମାନ ତେଜ ଆଗୋ ପ୍ରାଣସହୀ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ୨



# ଆସ ମୋ ହୃଦୟ ଗୋପ

ସୌଦାଗର ବିଶ୍ୱାଳ

ତୁମେ ମୋ ପ୍ରେମର ପର୍ଣ୍ଣମୋଚୀ ବନ  
ପତ୍ର ଝଡ଼ା ଦେବ ନାହିଁ  
ହରିତ ସର୍ବଦା ମୋ ମନ କାନନ  
ହରି ହରି ଭଜୁଥାଇ ॥



ଦୁଃଖ ସମୟରେ କେବଳ ଭଜେନି  
ସୁଖେ ମଧ୍ୟ ସୁମରଇ  
ଚନ୍ଦନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ତୁମରି ବେଶକୁ  
କି ଅବା ଭୁଲି ପାରଇ ॥

ଖୋଳ ମରଦଳ ନଥାଉ ପଛକେ  
ତାଳି ମୁଁ ହାତରେ ଦେଇ  
ତୁମରି ନାମକୁ ଗାଇ ଗାଇ ମୁହିଁ  
ଦିବା ନିଶ କାଗୁଥାଇ ॥

ସବୁ ଶୁଣି ତୁମେ ଅନୁନୟ ମୋ'ର  
ଫେଡ଼ି ନିଅ ନାହିଁ କଣ୍ଠ  
ମୋ ମନ କୁଞ୍ଜରେ ବିହର ବିଧାତା  
ଝୁରି ଝୁରି ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ॥

ସପନ ନଗରେ ନିଇତି ଆସୁଛ  
ଆସ ମୋ ହୃଦୟ ଗୋପ  
ହୃଦୟେ ମୋହର ତୁମରି ନାମରେ  
ଜଳୁଛି ପ୍ରେମ ପ୍ରଦୀପ ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

# ମନେ ମନେ ଗୁଡ଼ ଖାଇ

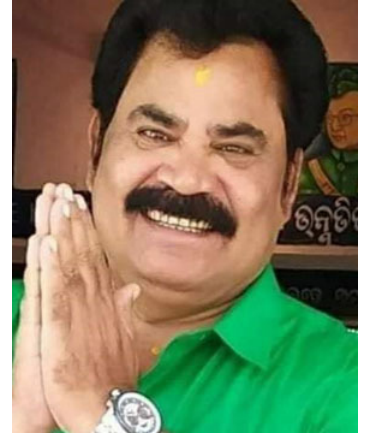
ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ

ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ଯେତେ ଆସିଛନ୍ତି

ଦେବତା ମାନବ ଅସୁର

ମାଆ ଖୀର ପିଇ ସବୁ ବଢ଼ିଛନ୍ତି

ମାଆ କ୍ଷୀର ବିନା ବେକାର



ମାଆ ଖୀର ଅଟେ ଅମୃତ ସମାନ

ମାନବ ଜୀବନ ପାଇଁ

ରୁଝିବା ଲୋକ ହିଁ ସହଜେ ରୁଝିବ

ଅରୁଝା ରୁଝିବ ନାହିଁ

ଗାଈ ଖୀର ଅଟେ ବହୁ ମୂଲ୍ୟବାନ

ଗରିବ ଛୁଆଟେ ପାଇଁ

ଖୀର ଟୋପେ ପାଇଁ ତହଲ ବିକଳ

କିଣିବାକୁ ମୁଦ୍ରା ନାହିଁ

ସିଏକି ଜାଣିବ ଗାଈ ଖୀର ମୂଲ୍ୟ

ଜାପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ

ଗାଈ ଖୀର ନେଇ ମନ୍ଦିରରେ ଢାଳେ

ମନେ ମନେ ଗୁଡ଼ ଖାଏ

ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ ତ ଅନ୍ଧ କରିଦେଲା

କାହାକୁ କହିବି ମୁଁ

ଯଦି କହିଦେବି କଥା ସରିଯିବ

ରହୁଛି ମୁଁ ରୁପ ହୋଇ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ମୁଁ ନିରଞ୍ଜନ କରେ ନିବେଦନ

ମୋ କଥା ଧରିବ ନାହିଁ

ଗୋମାତା କ୍ଷୀରକୁ ଗରିବେ ବାଣ୍ଟିବ

ଗରିବ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ

ଗୋମାତା କ୍ଷୀରକୁ ଗରିବେ ବାଣ୍ଟିଲେ

ମହାଦେବ ଖୁସି ହୋଇବେ

ତୁମରି ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭାଳି

ଛତ୍ରସାୟା ଦେଇ ରଖିବେ

ଗୁଡ଼ିଆ ପୋଖରୀ, ପିପିଲି

# ଯୁକ୍ତ ଅକ୍ଷର : ଗୀତ ସମ୍ଭାର

କୁଳମଣି ବାରିକ



ଅନ୍ୟାୟ, ଅନୀତି, ଟାଣେ ବିପତ୍ତି,  
କୁର୍ତ୍ତା, ଧୋତି ଆମ୍ଭ, ରଖେ ସଂସ୍କୃତି ॥  
ଧଳା, ମଜା, ଆଦି, ନକର ଥରେ,  
ଅଶୁଧ୍ ଅବସ୍ଥାକୁ, ପୂଜନ୍ତୁ ନରେ ॥  
ସନ୍ନ କରି ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ,  
ସିଏ ଥିଲେ ପୁଣି ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ॥  
ଉତ୍ତର ହୁଅଇ ମାଟିରୁ କୀଟ,  
ଉତ୍ତରକୁ କେବେ ନରେନ କାଟ ॥  
ବୁଦ୍ଧଦେବ ପାଲୁଥିଲେ ଅହିଂସା,  
ବୁଦ୍ଧିଆ ନହେଲେ ବୁଡ଼ିବ ହଂସା ॥  
ଦାନ୍ତକୁ ଘର୍ଷଣ ପ୍ରଭାତେ କର,  
ଶାନ୍ତ ଶିଷ୍ଟ ଜନ ସବୁଠୁଁ ଭଲ ॥  
ଆଦିକନ୍ଦ କୃଷ୍ଣ ଅଟେ ଗୋବିନ୍ଦ,  
ତାଙ୍କ ପଦୁ ଗଲେ ଯେ ମକରନ୍ଦ ॥  
ବନ୍ଧୁ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ବନ୍ଧୁ କହେଇଁ,  
ଦୁର୍ନୀତି କରିଲେ କାନ୍ଦିବ ଭାଇ ॥  
ପୀୟଳି ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ଫଳ,  
ପ୍ରଫୁଟିତ ହୁଏ ଦୈନିକ ଫୁଲ ॥

ଏକରୁ ଅଧିକ ଅକ୍ଷର ଯୋଡ଼,  
ଭଲ ଭଲ ଶବ୍ଦ ମାନସୁ ଗଢ଼ ॥  
ଉତ୍ତାବନ ହେଲା ଯେବେଟି କଳ,  
ସୁଖରେ ଚଳିଲେ ସମସ୍ତ ନର ॥  
ସମ୍ମାନ ଜଣାଅ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଦେଖି,  
ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଡାକି ॥  
ବାଲ୍ୟକାଳେ ବିଦ୍ୟା କର ଅର୍ଜ୍ଜନ,  
ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ଥିଲେ ସଖା ଅର୍ଜ୍ଜନ ॥  
ଅର୍ଜ୍ଜନ କରନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା,  
ହସି ଉଠିବଯେ ସାରା ଓଡ଼ିଶା ॥  
କବି କୁଳମଣି ଓଡ଼ିଆ ଲୋକ,  
ଓଡ଼ିଆରେ କଥା, କହେ ଦୈନିକ ॥

ଶିଶୁଆ, ସାଲେପୁର, କଟକ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

# ତୁମେ କେମିତି ସୃଷ୍ଟି ହେ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ

ବିଦ୍ୟୁତପ୍ରଭା ମିଶ୍ର



ବାଲୁତ ଆଖିରେ ତୁମେ କୁହୁକ  
 ଯୁବକ ନୟନେ ଭର ପୁଲକ  
 କେମିତି ତୁମର ସୃଷ୍ଟି ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ  
 ଆକାଶେ ଦେଖାଅ ଏତେ ଝଲକ ॥

ଝରୁ ଥାଏ ଯେବେ ମେଘର ଧାର  
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭାଲୁଥାନ୍ତି କିରଣ ଭାର  
 ଦୁହିଁଙ୍କ ମିଳନ ଆକାଶ ବକ୍ଷରେ  
 ରଚିଥାଏ ସପ୍ତ ରଙ୍ଗ ସମ୍ଭାର ॥

ପ୍ରତିଫଳନରୁ ତୁମ ସୃଜନ  
 ଲୁଚି ଥାଅ କାହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ  
 ସବୁ ରଙ୍ଗ ମିଶି ଧଳା ସିନା ଦିଶେ  
 ଜଳରେ ପଡ଼ିଲେ ରଙ୍ଗେ ଶୋଭନ ॥

ତୋରଣ ପରାଏ ରୂପକୁ ଧରି  
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ବିପରୀତେ ହୁଅ ତିଆରି  
 ଧନୁ ଆକାରର ଦିଶୁଥାଅ ବୋଲି  
 ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ବୋଲି ନାମ ତୁମରି ॥

ସପ୍ତ ରଙ୍ଗେ ତୁମେ ଦିଶ ସୁସଜ୍ଜ  
 ବାଇଗଣୀ ଘନନୀଳ ତାପଛ  
 ନୀଳ ସବୁଜ ପୀତ ଲାଲ ସହ  
 ନାରଙ୍ଗୀ ତି ଖଞ୍ଜା ତାହାର ଶେଷ ॥

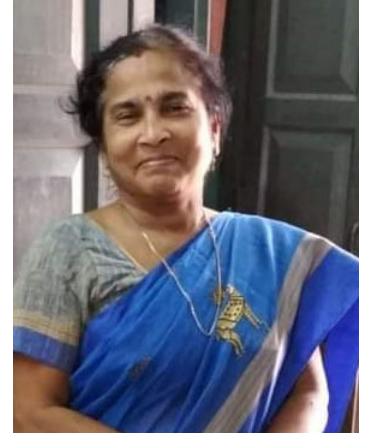
ଅଳପ ଆୟୁଷ ଅଟେ ତୁମର  
ତଥାପି ମନକୁ କର ବିଭୋର  
ଘଡ଼ିକରେ କାହିଁ ଲୁଚିଯାଇଥାଅ  
ବରଷା କାଳରେ ଦେଖା ମାତର ॥  
ଜୀବନ ଚି ଆମ ଅଟେ ତୋପରି  
ଦୁଃଖ ସୁଖ ମିଶା ରଙ୍ଗକୁ ଧରି  
ଜୀବନର ଅନ୍ତେ ଧବଳ ପାଉଁଶ  
ଶେଷ ରୂପ ଅଟେ ପରା ଆମରି ॥  
ତୋପରି ଆୟୁଷ ଅଳପ ଧରି  
ବାଣ୍ଟୁଥିଲେ ଖୁସି ମନରେ ଭରି  
ଝୁରୁଥିବେ ଲୋକ ଜଗତରେ ସିନା  
ଏତିକି କାମନା ଥାଉ ମୋହରି ॥

ଯାଜପୁର

# ତୁମେ କେମିତି ସୃଷ୍ଟି ହେ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ

ପଙ୍କଜିନୀ ଉପାଧ୍ୟାୟ

ପ୍ରକୃତି କୋଳରେ ଅନେକ ବୈଭବ  
ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଖଣି  
ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବୈଚିତ୍ର୍ୟ ବିଭବ ବିକାଶ  
ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ଭାରର ମଣି ।



ଭାବ ଦୁନିଆର ସାମଗ୍ରୀ ସମୂହ  
ଆନନ୍ଦର ଉଦ୍ଘୋଷଣ  
ଉତ୍ତୁଲିତ ମନ ପ୍ରବାହ ପ୍ରବଣ  
ଅନୁଭବ ଅନ୍ତଃହୀନ ।

ପ୍ରଶ୍ନବୀଣୀ ମନ ଅନ୍ୱେଷଣ ମୁଖି  
ବାସ୍ତବର ପ୍ରତିଛବି  
ଉଲ୍ଲାସ ଉଦ୍‌ଘାମ ଲଭ୍ୟ ପ୍ରାପତିରେ  
ଆନନ୍ଦର ଭାବ ଲଭି ।

ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଶୋଭା ଦେଖି ବିଭୋରିତ  
ମନ ପ୍ରାଣ ଓ ଅନ୍ତର

ସପ୍ତବର୍ଣ୍ଣୀ ଏହି ସୁଷମା କାରଣ  
ଭାବନାର ରୂପାନ୍ତର ।

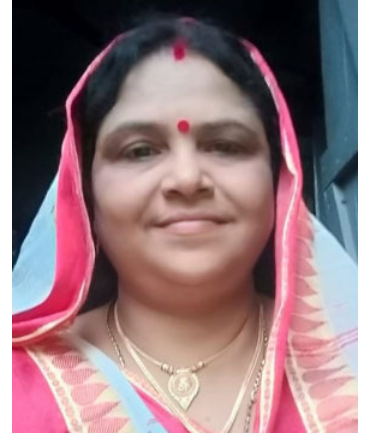
ବର୍ଷା ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ବର୍ଷଣର ଅନ୍ତେ  
ଆକାଶ ନିର୍ମଳ ବର୍ଣ୍ଣ  
ଅଳ୍ପ ସମୟର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ  
କିଣି ନେଇଥାଏ ମନ ।

ବିଚିତ୍ର ବିଭବ ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା ଜ୍ଞର  
ଯାହା ହୁଏ ଅନୁଭବ  
କେମିତି ତୁମର ସୃଷ୍ଟି ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ  
ହୁଏ ସତରେ ସମ୍ଭବ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

# ମୋତେ ସେହି ରୂପ ଦେଖାଅ ହରି

ବିନୋଦିନୀ ନାୟକ



ମୋତେ ସେହି ରୂପ ଦେଖାଅ ହରି  
 ଦିବାନିଶି ସ୍ଵରେ ନାମ ତୁମରି.....  
 ସତ୍ୟଯୁଗେ ହରି ଯେଉଁ ରୂପ ଧରି  
 ଶୁଣିଥିଲ ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ଗୁହାରି... ମୋତେ ସେହି.....  
 ଦୈତ୍ୟ ହିରଣ୍ୟାକ୍ଷ ହୋଇଲା ବିମୁଖ  
 ସ୍ତମ୍ଭରୁ ବାହାରି ଦେଲ ବିଦାରି  
 ଭକ୍ତ ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ସ୍ତୁତିରେ ସନ୍ତୋଷ  
 ନୃସିଂହ ରୂପକୁ ଥିଲଟି ଧରି  
 ମୋତେ ସେହି ରୂପ ଦେଖାଅ ହରି....  
 ତ୍ରେତୟା ଯୁଗରେ ରାମ ଅବତାରେ  
 ଜନମିଲ ପ୍ରଭୁ ଅଯୋଧ୍ୟା ପୁରି  
 ଲଙ୍କାରେ ରାବଣ ବଧିଲ ଆପଣ  
 ଜନକ ନନ୍ଦିନୀ ସୀତା ଭଞ୍ଜାରି  
 ମୋତେ ସେହି ରୂପ ଦେଖାଅ ହରି.....  
 ଜନମ କାଳରେ ଏନ୍ତୁଡ଼ି ଶାଳରେ  
 ମାତା କଉଶଲ୍ୟା ଥିଲା ସୁମରି  
 ଶଙ୍ଖ,ଚକ୍ର,ଗଦା,ପଦ୍ମକୁ ଧରିଣ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>



ଚତୁର୍ଥା ରୂପକୁ ଥିଲଟି ଧରି  
 ମୋତେ ସେହି ରୂପ ଦେଖାଅ ହରି....  
 ଦେଖିଣ ଜନନୀ କରିଲେ ଦଇନୀ  
 ବାଲ୍ୟ ରୂପେ ଆସ ମୋ କୋଳେ ହରି  
 ମାତା କଥା ଶୁଣି ବାଲ୍ୟରୂପ ଘେନି  
 କୁଆଁ କୁଆଁ କରି ଛାଡ଼ିଲ ରତି  
 ମୋତେ ସେହି ରୂପ ଦେଖାଅ ହରି.....  
 ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ କୃଷ୍ଣ ଅବତାର  
 ଦୁଷ୍ଟ ବିନାଶନେ ଜାତ ତୁମରି  
 କଂସ, କେଶି ନାଶି ଉଦ୍ଧାରି ଧରତ୍ରୀ  
 ଉଗ୍ରେସନ ଶିରେ ବାନ୍ଧିଲ ଶାଢ଼ି  
 ମୋତେ ସେହି ରୂପ.....  
 ବାଲୁତ ବେଳରେ ଯମୁନା କୂଳରେ  
 ଗୋପବାଳ ସହ ରଚିଲ କେଳି  
 କାଳନ୍ଦି ହୃଦରେ କାଳିନ୍ଦୁ ଦଳିଲ  
 ରକ୍ଷା କଲ ତା ଶରଣ ସମ୍ଭାଳି  
 ମୋତେ ସେହି ରୂପ.....  
 କଦମ୍ବ ମୂଳରେ ଗୋପୀଙ୍କ ମେଳରେ  
 ରାସଲିଳା କଲ ରାଇଙ୍କୁ ଧରି  
 ନିଷ୍କାମ ସେ ଭାବ ପ୍ରେମେ ହୁଏ ଲାଭ  
 ଏକ ଗୋପି ଏକ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଯୋଡ଼ି

ମୋତେ ସେହି ରୂପ.....

ଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅର୍ଜୁନ ରଥରେ

ସାରଥୀ ହେଲ ସତ୍ୟ ରକ୍ଷା କରି

ଦେଇ ଗୀତାଜ୍ଞାନ ନାଶିଲ ଅଜ୍ଞାନ

ଦେଖାଇଲ ବିଶ୍ୱରୂପ ତୁମରି

ମୋତେ ସେହି ରୂପ.....

ଏ କଳିଯୁଗରେ ନୀଳକନ୍ଦର ରେ

ବସିଅଛୁ ଭାଇ ଭଗିନୀ ଧରି

ବାରମାସେ ତେର ଯାତରା ତୁମର

ଦର୍ଶନରେ ପାପି ଯାଆନ୍ତି ତରି

ମୋତେ ସେହି ରୂପ.....

ଶରଣ ରକ୍ଷଣ ହେ ଚକାନୟନ

କରୁଛି ଜଣାଣ ପୟରେ ପତି

ନକର ଅନ୍ତର ଆହେ ଆଦିମୂଳ

ଦିଅ ପାଦେ ସ୍ଥାନ ନିଜର କରି

ମୋତେ ସେହି ରୂପ ଦେଖାଅ ହରି

ଦିବାନିଶି ସ୍ଥରେ ନାମ ତୁମରି.....

ଛତ୍ରପୁର, ଗଞ୍ଜାମ, ୯୭୭୭୯୩୮୦୯୯

# ଗଣତନ୍ତ୍ରନାମା

ଦେବାଶିଷ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

ଭୋଗ୍

\*\*\*\*\*

ସୈତାନ୍ ସାଧୁ ବେଶ ଧରି ପାରେ  
ଭୋଓଟ ଖାଲେଇ ଭରିବା ପାଇଁ  
ଭୋଓଟ ସରିଲେ ନିମିଷେ ଲଗେନି  
ପୁରୁଣା ରୂପ କୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ।



ନାଉରୀ

\*\*\*\*\*

ଏନ୍ତୁଡ଼ି ରୁ ଜୁଇ ଭାଗ୍ୟ ଦୁଆରେ  
ନିରାଶା ର ତାଲା ରହିଛି ଝୁଲି  
ତଥାପି ନିଇତି ଘୋଷି ହେଉଅଛୁ  
ଆମରି ନାଆ ର ଆମେ ନାଉରୀ।

ବିଧାନ

\*\*\*\*\*

ଆଇନ ଆଖିରେ ସଭିଏଁ ସମାନ  
ସମ୍ବିଧାନେ ସିନା ହେଇଛି ଲେଖା  
ଆକାଶ କଇଆଁ ଚିଲିକା ମାଛ କୁ  
ଏକାଠି କି ସଦା ମିଳଇ ଦେଖା ?

ଜନତା

\*\*\*\*\*

ଭୋଗ୍ ଖାଲେଇ ଭରିବାକୁ ସିନା  
ଜନତା କ୍ଷମା ଜିଣିବା ଲୋଡ଼ା  
ତେଣିକି ବାଇଜି ଅଟିକା ପରିକା  
ହୁଅନ୍ତୁ ପଛେ ସେ ପୂରା ଅଲୋଡ଼ା।

ବୋକା

\*\*\*\*\*

କଅଁଳକୁହାଏ ସହଜ ରେ ସିନା  
ପାରନ୍ତି ଲୋକଙ୍କୁ ବୋକା ବନେଇ  
ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୋକା  
ବନେଇବାକୁ ତା ସାଧ୍ୟ କାହିଁ ?

ମଘୁଆ, କେନ୍ଦୁଝର ଗଡ଼

ମୋ -୯୪୩୭୭୫୨୩୯୫

# ପୁନର୍ବାର

ବନ୍ଦନା ମହାପାତ୍ର

ଜନମ ଭୁଇଁର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯିଏ  
ଅସାଧ୍ୟ ସାଧନ ଯେତେ  
ନିଜ ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗେଇକି  
ଭାରତ ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ,  
ସ୍ୱାଧୀନତାର ମୂଲ୍ୟ ହେବ ରକ୍ତ  
ଦିଲ୍ଲୀର ପଥ ହେବ ସ୍ୱର୍ଗ ପଥ  
ଦିଲ୍ଲୀ ଚଲୋ ଅଗ୍ନି ବର୍ଷାର ସ୍ରୋତେ  
ଇଂରେଜ ବିରୁଦ୍ଧେ ଆଜାଦ ହିନ୍ଦ ଫୌଜ  
ଯୁଦ୍ଧ ଡାକରା ଦେଇଥିଲ ସତେ  
ହେ ଭାରତ ମାତାର ସୁସନ୍ତାନ  
ଧରିତ୍ରୀ ଖୋଜୁଛି କେତେ ।  
ଓଡ଼ିଶା ମାଟିର ବୀର ସନ୍ତାନ  
ବିତାଇ ଶିଶୁ କୈଶୋର ଯୌବନ  
କଟକ ସହର ଓଡ଼ିଆ ବଜାର  
ମା ପ୍ରଭାବତୀ ବାପା ଜାନକୀଙ୍କ  
କରିଲ କୋଳ ମଣ୍ଡନ  
ଅଠରଶହ ଜାନୁୟାରୀ ତେଇଶି



ତାରିଖ ଦିନ ଉତ୍କଳ ମାଟି ମହାନ  
ବିପ୍ଳବୀ ଜାତୀୟ ବୀର ସତେ  
ଭାରତ ମାତା କାନ୍ଦେ ପିଟି ମଥା  
ଖୋଜୁଛି ଆଜି ନିରତେ ।।  
ପୁନର୍ବାର ଆସ ହେ ଅଗ୍ନି ପୁରୁଷ  
ଭାରତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନେତ୍ରେ ।  
ପ୍ରବଳ ପରାକ୍ରମୀ ବୀରବିଚକ୍ଷଣ ବୁଦ୍ଧି  
ଅସୀମ ଶକ୍ତି ଓ ସାହସ ର ଅଧିକାରୀ  
ତୁମ ତେଜଦୀପ୍ତ ଓଜସ୍ୱିନୀ ଭାଷଣେ  
ଦେଶପ୍ରେମ ଥିଲା ଭରି,  
“ଜନନୀ ଜନ୍ମଭୂମି ସ୍ୱର୍ଗାଦପି ଗରୀୟସୀ”  
ମନ୍ତ୍ରକୁ ଦୀକ୍ଷା କରି

ଦେଶ ମାତୃକା ପାଇଁ  
 ଥିଲ ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହରୀ,  
 ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ବୃଦ୍ଧ ଠୁଁ ଯୁବକ  
 ଗୋରା ସରକାର ଗଲା ଡରି  
 ରକ୍ତ ଦିଅ ରକ୍ତ ନିଅ  
 ଆଜି ଝୁରୁଛି ସେ କଥା ସୁମରି  
 ଭିଜି ଲୁହ ଲୌହୁ ସ୍ରୋତେ  
 ଖୋଜୁଛି ଆଜି ଧରିତ୍ରୀ କେତେ ।  
 ଅନ୍ୟାୟ ଅନୀତି ଦୁର୍ନୀତି ର ହାଟ  
 ନାହିଁ କାହା ମନ ସର୍ବେ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ  
 ମରି ମରି ବଞ୍ଚେ ମୁଣ୍ଡେ ଦେଇ ହାତ  
 ମହାସମର ହେଲା କି ଆଗତ  
 ଦେଖ ରହି ସ୍ୱର୍ଗ ପଥେ  
 ଖୋଜୁଛି ଭରତ ଖୋଜୁଛି ପ୍ରତି କୋଣ  
 ପୁନର୍ବାର ଆସ ମରତେ  
 ହେ ଭରତ ସୁସଜ୍ଜାନ  
 ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ତତ୍ତ୍ୱ ପାଦଗ୍ରତେ  
 ପୁନର୍ବାର ଆସ ଏ ମରତେ ॥  
 ହେ ଜାତିର ହିରୋ  
 ଅଗ୍ନିପୁରୁଷ ଦେଶପ୍ରେମୀ  
 ଭାରତମାତା ଖୋଜୁଛି କେତେ ॥

ଡକ୍ଟର

# ନୂଆ ଦିଶା

ଶିବାଜୀ ବାହିନୀପତି

ଥିଲୁ ତୁ ଅଚିହ୍ନା ଅଜଣା ଠିକଣା  
ତଥାପି ଆସିଲୁ ତୁ  
ନଥିଲୁ ବାନ୍ଧବୀ କେଜାଣି କେମିତି  
ତୋତେ ଭଲପାଏ ମୁଁ ।



ଯେବେଠୁ ଆସିଲୁ ଜୀବନରେ ମୋର  
ବଦଳିଲା ସବୁ ଦିଶା  
ସେବେଠୁ ତୁ ମୋର ବଞ୍ଚିବାର ହେଲୁ  
ନୂଆ ଆଶା ଓ ଭରଷା ।

ପ୍ରଥମ ଦେଖାଟା ଜଗର ଧାମରେ  
ହୋଇଥିଲା ଯୋଡ଼ ଦିନ  
ବେଳାଭୂମିର ସେ ସାଗର ଆଗରେ  
ଲେଖିଥିଲି ତୋର ନାମ ।

ପ୍ରଥମ ଛୁଆଁତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦେଖାରେ  
ଜାଗରରେ ହୋଇଥିଲା  
ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟରସେ ଅନ୍ଧାର ଭିତରେ  
ମୋ ହାତେ ତୋ ହାତ ଥିଲା ।

ଯେଦିନୁ ତୁ ମୋତେ ଲାଗିଲୁ ନିଜର  
ତିଆରିଲି ନୂଆ ଦିଶା  
ସେବେଠୁ ତୁ ମୋର ବଞ୍ଚିବାର ହେଲୁ  
ନୂଆ ଆଶା ଓ ଭରଷା ।

ନଦୀକୂଳର ସେ ସରୁଆ ରାସ୍ତାଟି  
ମନେ ପଡ଼େ ସରୁ ଦିନ  
ଯୋଉଠି ତୋ ଆଖି ଲାଜେଇ ଯାଏରେ  
ସରୁ ଦେଖେ ସେଇ ଜହ୍ନ ।

ମରୀଚିକା ଠାରୁ ଦୂରେଇଲି ବୋଲି  
ତୋତେ ମୁଁ ଖୋଜି ପାଇଛି  
କେହି ନ ଜାଣିଲେ ତୁ ତ ଜାଣିରୁ  
ଧଉଳିବି ସାକ୍ଷୀ ଅଛି ।

ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥ ପୁଣି  
ଦେଖାଇଲେ ନୂଆ ଦିଶା  
ସେବେଠୁ ତୁ ମୋର ବଞ୍ଚିବାର ହେଲୁ  
ନୂଆ ଆଶା ଓ ଭରଷା ।

କୁଣ୍ଡିଲୋ, କେରଙ୍ଗ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

୮୨୪୯୫୮୦୩୭୪



# ଚାହାଣୀ କହୁଛି କାହାଣୀ ତୁମର

ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଚାହାଣୀ କହୁଛି କାହାଣୀ ତୁମର  
 ଯାହା ଘଟିଥିଲା ଆଗରୁ  
 ନିଜକୁ ଏଯାଏ ଲୁଚେଇ ପାରିନ  
 ତୁମର କଳଙ୍କ ଦାଗରୁ ।  
 ଯେତେ ଯାହା ତୁମେ କାଣ୍ଡ କାରଖାନା  
 ଘଟେଇଛ ଯୁବା ବେଳରେ  
 କେତେ ଖୁସି ତୁମେ ନ ହୋଇଛ କୁହ  
 ହରେଇକି ପ୍ରେମ ଖେଳରେ ।  
 ବଦଳେଇ ତୁମେ ଚାଲିଛ ପ୍ରେମିକ  
 ଗୋଟେପରେ ଗୋଟେ ଚାଖିକି  
 କିଏବା ଜାଣିବ ଏଇଗୁଣ ତୁମ  
 ଦେଖିଲେ ନିରୀହ ଆଖିକି !



ମତେ ଫସେଇଲ ରେହେରା ଦେଖେଇ  
 ଦେଖିଥିଲି କେତେ ସପନ  
 ଭାବିଲେ ସେକଥା ମନେ ଆସେ ବ୍ୟଥା  
 ହୃଦୟରେ ଉଠେ କମ୍ପନ ।  
 ଏବେ ଭୁଲିଯାଇ ପୁରୁଣା କଥାକୁ  
 ଘର କର କାହା ସାଥରେ  
 ମୁଉଁ ବି ହସିବି ମିଛ ମିଠାହସ  
 ସବୁ ଦୁଃଖ ଚାପି ଛାଡ଼ିରେ ।

କୁଆଁସ, ମେରଦା କାଟିଆ, ଯାଜପୁର  
 ଆଳାପ:-୮୯୮୧୭୩୭୨୨୮

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

# ରଙ୍ଗର ସ୍ୱାଦ ଲୁଣି

ଶୁଭଶ୍ରୀ ରାଉତ

ଛୁଁ ଛୁଁ ନୀଳ ଅବିରକୁ

ତମେ ପାଲଟିଗଲ ସମୁଦ୍ର ।

ବନ ପାହାଡର ନୀଳ ନିଳିମା ରୁ

ଭସେଇ ଆଣିଥିବା ରଙ୍ଗ

ମୁଁ ଭାଳିଦେଲି ତୁମ ମୁହାଣ ମୁହଁରେ ।

ମୁଁ ମିଠା ନଇ

ସବୁ ଚିପୁଡ଼ି ଦେଲାପରେ

ଲୁଣି ।

ଚାରିବାଟିଆ, କଟକ

# ଅନ୍ୟକୁ ନ ଦେଖି ନିଜକୁ ଦେଖ

କଳ୍ପନା ବିହାରୀ

ଅନ୍ୟକୁ ନ ଦେଖି ନିଜକୁ ଦେଖ  
 ନିଜ ଭୁଲ ଆଗ ସୁଧାରି ଶିଖା  
 ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ଅଟେ ସୁନ୍ଦର  
 ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣେ କର ବିଚାର।  
 ଅନ୍ୟର ଦୋଷକୁ କରି ପ୍ରକାଶ  
 ବଢ଼ାଉଛୁ ଆମେ ଘୃଣ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ।  
 ନିଜ ବ୍ୟବହାର କଲେ ମାର୍ଜିତ  
 ସାଧିପାରିବତ ସମାଜେ ହିତ।  
 ଅନ୍ୟକୁ ତଉଲନି ନିଜ ସହ  
 ପର ସଂପଦରେ ରଖନା ମୋହ।  
 ମନେ ଥାଉ ନିଷ୍ଠା ଓ ପରାକାଷ୍ଠା  
 ସଦା ଜାରିରଖ ନିଜ ପ୍ରଚେଷ୍ଠା ।  
 ଆପଣା ହୃଦୟେ ଅଛି ସୁଗୁଣ  
 ନିରେଖି ତାହାକୁ ପରଖି ଆଣ ।



ପାରିବ ତୁମେବି ଶିଖର ଚଢ଼ି  
 ମନବୋଲେ ଯିବ ସାହସ ବଢ଼ି ।  
 ନିଜ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଅମୂଲ୍ୟ ଧନ  
 ତା'ସୁବିନିଯୋଗେ ମିଳେ ସମ୍ମାନ।  
 ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ କଲେ ମହାନ  
 ସଂସାରେ ଲଭିବ ସୁଖଟି ଜାଣ।  
 ଅନ୍ୟକୁ ନ ଦେଖି ନିଜକୁ ଦେଖ  
 ହସି ହସାଇବା ଗୁଣକୁ ଶିଖ ।

ମୟୂରଭଞ୍ଜ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

# ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁର ଲୁଚକାଳି ଖେଳ

ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ପାଲ

ନୁଷ୍ଠାଏ ନିଆଁରେ ଏହି ଶରୀରଟା  
 ପୋଡ଼ି ପାଉଁଶ ହୋଇ ଯାଏ  
 ଯୁଗ ଯୁଗର ସୁପୀକୃତ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର ପାହାଡ଼  
 ମଶାଣି ଭୂଇଁର ଦରପୋଡ଼ା କାଠ ॥



ଆଉ ମେଞ୍ଚା ମେଞ୍ଚା ପାଉଁଶ  
 ସ୍ମୃତି ଆଉ ଅଭିଜ୍ଞତା ପାଲଟି ଯାଏ  
 ଆମ ଏ ଦୁନିଆର ରଙ୍ଗ ମଞ୍ଚରେ  
 ଜୀବନର ଯନ୍ତ୍ରଣା କାମନା ଓ ଅନୁରାଗ ॥

ସବୁକିଛି ଭରିଯାଏ ଏହି ଜୀବନରେ  
 ଗଙ୍ଗାଶିଉଳୀ ରାତିରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ  
 ଦିନରେ ଝଡ଼ି ପଡ଼େ  
 ମଣିଷର ଜୀବନ ଗଙ୍ଗାଶିଉଳୀ ପରି ॥

ଜନ୍ମ ହେବାପାଇଁ କେତ ଯେ ତପସ୍ୟା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଜନ୍ମ ହୋଇ ସାରିଲେ

ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା

ଗଙ୍ଗାଶିଉଳୀ ପରି ଝଡ଼ି ପଡ଼ୁଥିବା

ଜୀବନ ଫୁଲକୁ କିଏ ବା

ସାଇତି ରଖି ପାରିବ ॥

ସୁଖ ଦୁଃଖ, ହସ କାନ୍ଦ ଦୁନିଆରେ

ଉତ୍‌ଫୁଲିତ ଚେତନାକୁ

କିଏ ପୁଞ୍ଜି କରିପାରିବ

ଯାଯାବର ପରି ବାୟା ଚଢ଼େଇଟା

ତାଳଗଛର ବାହୁଙ୍ଗାରେ ଝୁଲି ପଡ଼େ ॥

କୋଳେଇ ନିଏ ଅନିଶ୍ଚିତ ଭବିଷ୍ୟତ

ସକଳ ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜା କୁ

ମଣିଷ ତାର ଜୀବନକୁ ବାୟା ଚଢ଼େଇ ପରିସବୁ ଝଡ଼ଝଞ୍ଜାକୁ ସହି

ଅପେକ୍ଷା କରେ ମଶାଣିର ଭୁଇଁକୁ ॥

ଜୀଅନ୍ତା ଶବର କଞ୍ଚା ବାଉଁଶର କୋକେଇକୁ

ଠିକ୍ ଏଇ ସମୟରେ ନିଆଁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହି ଥାଏ

ଆଉ, ନଦୀ ଚାହିଁ ରହିଥା ତା କୂଳକୁ  
କେତେ ବେଳେ ମୁଠେ ପାଉଁଶ ଆଣି ॥

ବେଳାଭୂମିକୁ ଛୁଇଁବ ମୃତ୍ୟୁଗା ଏହି ପରି  
ଜୀବନରେ କେତେ ବେଳେ ଆସି ଯାଏ ତା'ର ସମୟ କାଳ ନଥାଏ  
ଏହି ହେଉଛି ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁର  
ଲୁଚକାଳିଖେଳ ॥

ପାଟକୁରା, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

# ନାରାୟଣ ମଧୁସୂଦନ

ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଖଣ୍ଡୁଆଳ

ତୋତେ ଭଜି ଭଜି ମୋର ନ ବୁଝେ ମନ  
 ନାରାୟଣ ମଧୁସୂଦନ ,  
 ତୋତେ ଢାକି ଢାକି ମୋର ନ ବିତେ ଦିନ  
 ଜଗନ୍ନାଥ ହେ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ...।।୧।  
 ତୁହି ମୋର ଆଖିର ତାରା ,  
 ତୁହି ପରା ରଙ୍ଗ ପସରା ,  
 ଦେଖି ଚକା ଆଖି ମନ ଯାଏ ଲାଖି  
 ଭକତ ଶଙ୍ଖାଳୀ ହୃଦ ଚନ୍ଦନ....।।୨।  
 ମାଗୁନାହି ମୋତି ମାଣିକ ,  
 ମାଗେ ନାହିଁ ସରଗ ଚାନ୍ଦ ,  
 ତୋ ଅଧର ହସ ମନ କରେ ତୋଷ  
 ଜଗତ କରୁଣା ବିଶ୍ୱ ମୋହନ.....।।୩।  
 ଲୋଭ ନାହିଁ ଅଭଡ଼ା ଅନ୍ନେ ,  
 ହୀରା ଲୀଳା ମୋତି ସୁବର୍ଣ୍ଣେ ,  
 ତୋ ଟଙ୍କା ତୋରାଣି ହୃଦ ନିଏ କିଣି  
 ଲୀଳାମୟ ପ୍ରଭୁ ହେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ...।।୪।



ନୁହେଁ ମୁଁହି ତୋ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭକ୍ତ ,  
 କି ଦରବେ ତୋଷିବି ନାଥ ,  
 ନୁହେଁ ମୁଁ ସୁଦାମା ନୁହଁଇ ଦାସିଆ  
 ଭକତିର ଅର୍ଘ୍ୟ କରେ ଅର୍ପଣ...।।୫।  
 ଅଧମ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ଭଣାଇ ,  
 ତୁମ୍ଭ ଦିବ୍ୟ ନାମକୁ ଗାଇ ,  
 ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ  
 ତୁଣ୍ଡେ ମହାମନ୍ତ୍ର ତୋହରି ନାମ.....।।୬।

ଶିକ୍ଷକ, ନୂଆଗାଁ ବ୍ଲକ, ନୟାଗଡ଼

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

# ପରମ ଜ୍ୟୋତି

ମନୋଜ କୁମାର ଭୋଇ

ସେ ପରମ ଜ୍ୟୋତି ପରମାତ୍ମା ରୂପେ  
ବିରାଜିଛନ୍ତି ଶରୀରେ  
ସେ ଅଲିଭା ଦିପେ ଧ୍ୟାନ କଲେ ଜୀବ  
ଲୀନ ହେବ ରଜାଧରେ ।



ଜ୍ଞାନର ପ୍ରକାଶେ ଅଲିଭା ଦୀପରୁ  
ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସଖା ପ୍ରାପ୍ତ  
ଜ୍ଞାନାଲୋକେ ଉଦ୍ଭାସିତ ଚତୁର୍ଦିଗ  
ପରମ ଚେତନା ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ପରମବ୍ରହ୍ମ ସେ ଜ୍ଞାନର ଆଧାର  
ଅଲିଭା ପ୍ରଦୀପ ସମ  
ଘନ ଅନ୍ଧକାରୁ ଆଲୋକ ଦେଖାନ୍ତି  
ଦେଇ ସର୍ବେ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ।

ଆହେ ନିରାକାର ତ୍ରିଗୁଣ ବିକାର  
ସଂସ୍ଥାପିଛ ଏ ଶୟଳ  
ତୁମେ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ଆହେ ଅଶାକାର  
ତୁମେ ଅଟ ଆଦିମୂଳ ।

ଦୟାକର ଆହେ ପରମ କାରଣ  
ଦୁଃଖହାରି ଦୟାବନ୍ତ  
ପାପ ନାଶି ଧର୍ମ କର ସଂସ୍ଥାପନ  
ପଦ୍ମପାଦେ ପୁଣିପାତ ।

ଟିକାବାଲି, କନ୍ଧମାଳ



# ଦେଓଝର

ରଶ୍ମିରେଖା ସାହୁ

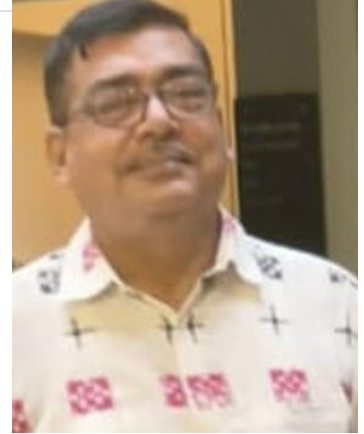
ପାହାଡ଼ଛାତିରୁ ତମେ ବହିଆସ  
କଳକଳ ସୁର ଧାର,  
ସେ ଧାର ସାଥରେ ଧରା କଷଟି  
ରୂପ ବଦଳାଏ ତାର ।  
ଗଛଲତା ଭରା ସବୁଜିମା ଆଭା  
ଦିଶେ ଭାରି ଦାଉ ଦାଉ,  
ତମକୁ ଦେଖିଲେ ଜୀବନ ପଶୁଛି  
ତୁ ପଥରରେ ଧାଉଁ ଥାଉ ।  
ପଥର କଷଣ ରୋକିବି ପାରେନି  
ସାଗର ସପନ ତୋର,  
ମିଶିବାକୁ ତୁହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀରରେ  
ହେଉ ଥାଉ ତର ତର ।  
ଶୀତଳ ଜଳତୋ ବୁଝି ସେ ପାରଇ  
ଶୁଖିଲା ତଣ୍ଡୁର ଭାଷା,  
ସେ ଜଳରେ ତୋର ମୁଣ୍ଡକୁ ବୁଡ଼େଇ  
ତୃପ୍ତ ମୋ ପ୍ରେମର ନିଶା ।



ଝର ଝର ହୋଇ ଝରି ଯାଉ ତୁହି  
ନାମ ତୋର ଦେଓଝର,  
କାକଟ ର ମାଟି ଧନ୍ୟ ହୋଇଯାଏ  
ଆକର୍ଷଣ ଦେହ ତା'ର ।  
ପ୍ରକୃତିର ତୁହି ଅନାଦି ଅନନ୍ତ  
ଅଳଙ୍କାର ପରି ଶୋଭା,  
ତୋତେ ପାଇ କରି ଶରୀରଟି  
ଦିଶେ ଭାରି ମନ ଲୋଭା ।  
ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲା ନୟନ ମୋହର  
ତୋତେ ଥରେ ଦେଖିଦେଲି,  
କ୍ଷଣିକ ଭିତରେ ମନ ମୋହିଦେଲୁ  
ପ୍ରେମ ରେ ତୋ ବୁଡ଼ିଗଲି ।

# ପ୍ରଣମାମି ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ

କାହ୍ନୁ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ



ଯିଏ ରୂପ ମଧ୍ୟରେ ଅରୂପ

ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅସୀମ

ଆଦି ମଧ୍ୟରେ ଅନାଦି

ନିର୍ଗୁଣ ନିରାକାର

ସୁକ୍ଷ୍ମ ଭିତରେ ସୁକ୍ଷ୍ମତମ

ଗଣ ଙ୍କ ଭିତରେ ଗଣ ଦେବତା

ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟରେ ରଥଯାତ୍ରା

ଯିଏ ଅପାର ଅମୃତ

ଅମ୍ଳାନ ଓ ମାନବିକତାର

ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଉଦାହରଣ

ଗତି ମୁକ୍ତିର କାରଣ

ଓମ୍ କାର ଯହିଁ ଶବ୍ଦ ରୂପ

ସେହି ନାମ ହିଁ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଯିଏ ନକ୍ଷତ୍ରରେ ଚନ୍ଦ୍ର

ବେଦରେ ସାମବେଦ

ଦେବରେ ଇନ୍ଦ୍ର

ପର୍ବତରେ ସୁମେରୁ

ସେନାପତିରେ କାର୍ତ୍ତିକେୟ

ସିଦ୍ଧିରେ ଗଣେଶ

ଶସ୍ତ୍ରରେ ବଜ୍ର

ନାଗରେ ଶେଷନାଗ

ଦୈତ୍ୟରେ ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ

ପକ୍ଷୀରେ ଗରୁଡ଼

ଶେଷ ଓ ଆରମ୍ଭର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ

କର୍ମ ଜ୍ଞାନର ଚରମ ବିନ୍ଦୁ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

କୋଟି ଜଗତର ମୂଳାଧାର

ସେ ନାମ ହିଁ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଯିଏ ବନ୍ଧୁ, ସଖା, ସୁହୃଦ

ଯେ ବୈରୀଗଞ୍ଜନ ଦୁଃଖନାଶନ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ଦୈତ୍ୟାରି

ଯିଏ ଅତୀତ ର ଅତୀତ

ଭବିଷ୍ୟତର ଭବିଷ୍ୟତ

କାଳର କଳାକାର

ଜୀବନ ନାଆର ନାବିକ

ଯିଏ ଜ୍ଞାନର ଗଣିତ

ସେ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଯିଏ ବିନ୍ଦୁ ଭିତରେ ସିନ୍ଧୁ

ପୁଣି ସିନ୍ଧୁ ଭିତରେ ବିନ୍ଦୁ

ଯିଏ ଏକ ରହସ୍ୟମୟ

ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଚେତନା

ଯିଏ ସର୍ବଧର୍ମ ସମନ୍ୱୟ

ଭାବର ଦେବତା

ଆଉ ଯାହାର ସ୍ୱରୂପ

ଏଯାଏଁ ଜାଣି ବି ହୋଇନି

ସେ ନର କି ଦେବତା

ଯିଏ ତତ୍ତ୍ୱ କି ଧର୍ମ

ଦର୍ଶନ କି ବିଶ୍ୱାସ

ବ୍ୟକ୍ତି ନା ଅନୁଷ୍ଠାନ

ସିଏ ଇଚ୍ଛାମୟ ସତ୍ୟ ସନାତନ

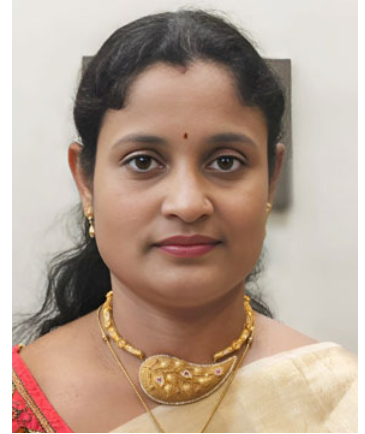
ସେ ନାମ ହିଁ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ସତ୍ୟବିହାର, ରଘୁଲଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱର

# ଜଗା ମୋ ଜୀବନ

ଏଲିଜା ଜେନା

ସରଗର ଚାନ୍ଦ ମାଗୁନି କାଳିଆ  
ମାଗୁଛି ଶରଧା ତୋର  
ଭକତର ଭାବ ନୁହନ ଭାବିବୁନି  
ତୁ ବନ୍ଧୁ, ସଖା, ସହୋଦର ।



ତୋ ଛାୟା ତଳ ମୋ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ  
ଶୀତଳ ସମୀର ସମ  
ନ ଆସୁ ପ୍ରମାଦ କର ଆଶୀର୍ବାଦ  
ନହେଉ ଜୀବନ ବିଷମ ।

କରି ଲକ୍ଷ ଭେଦ ଭାଳିଦେ ପୀୟୂଷ  
ଅଡେଇ ନେ ମୋ ତରୀ ,  
ସବୁ ସମସ୍ୟାର ତୁ ଅଟୁ ସମାଧାନ  
ତୋ'ପରି କେ ନୁହେଁ ସରି ।

ମରୁ ମରିଚିକା ଏ ଜୀବନ ଝାଞ୍ଜିରେ  
ତୁ ତ ଅମୃତର ଧାରା  
ସମୟ ଆବର୍ତ୍ତେ ଧରି ଭିନ୍ନ ରୂପ  
ଦୁଃଖ ଦୂର କରୁ ପରା ।

ସଜଫୁଲ ବାସ୍ନା ଭରିଦେ ଜୀବନେ  
ମହ ମହ ହେଉ ମନ  
ସତ୍ୟର ନେପଥ୍ୟେ ଚାଲୁଥିଲି ମୁହିଁ  
ଭଜି ଭଜି ତୋତେ ଧନ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

# ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମୀ ସୁଭାଷ ବୋଷ

ଚିତ୍ରାଂଶୀ ପାତ୍ର

ନାମଟି ସାଧିରେ ଗୁଣର ମହକ  
ମନେ ପଡ଼ିଯାଏ ଆଜି,  
ହେ ମାଟି ମାଆର ବୀର ସନ୍ତାନ  
କେଉଁଠାରେ ଗଲ ହଜି ? ॥



ସୁବାଷ ଜୟନ୍ତୀ ପାଲୁଛୁ ସଭିଏଁ  
ତୁମ ଯଶ ଗୁଣ ଗାଇ,  
ବୀର ପ୍ରସବିନୀ ଭାରତ ମାତାର  
ଉପଯୁକ୍ତ ପୁତ୍ର ହୋଇ ॥

ଦିଲ୍ଲୀ ଚୋଲୋର ଡାକରାକୁ ଦେଇ  
ଜୀବନକୁ ବାଜି ରଖି,  
କର ଅବା ମର ସ୍ନୋଗାନକୁ କହି  
ନେଇଗଲ ସର୍ବେ ତାକି ॥

ଓଜସ୍ୱିନୀ ତୁମ ବକ୍ତୃତା ଶୁଣି  
ଯବାନ ଡାକିଲେ ଯେତେ,  
ହେଲା ବଳଶାଳୀ ତୁମରି ଫଉଜ  
ଫିରିଙ୍ଗି ଡାକିଲେ ସେତେ ॥

ଦେଶ ମାତୃକାର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ  
ତୁମେ ଥିଲହେ ସୁବାଷ,  
ଆଜିର ଦିନକୁ ସ୍ମରଣରେ ରଖି  
ଜନ୍ମ ତିଥି ପାଲେ ଦେଶ ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଜାନୁଆରୀ ମାସ ତେଇଶ ତାରିଖ  
 ଥିଲା ତୁମ ଜନ୍ମ ଦିନ,  
 ହେଲେ ତୁମେ କେବେ ହେଲ ଅଦ୍ଭୁତାନ  
 ଜାଣିଲେନି କେହି ଜନ ॥

ତଥାପି ଏ ଦେଶ ଝୁରୁଛି ତୁମକୁ  
 ଯେତେ ବୀର ଗାଥା ଗାଇ,  
 ଭୁଲିବନି କେବେ ତୁମ ପ୍ରେମ ଥିଲା  
 ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନ ପାଇଁ ॥

ଶେଷ ରକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ଥିବା ଯାକେ ତୁମେ  
 ବୀର ପରି ଲଢ଼ିଥିଲ,  
 ତୁମ ପରି ଆଉ ନିର୍ଭୀକ ନେତା  
 ଆଉକି ଆସିଲେ ଭଲ ? ॥

କୃତାଞ୍ଜଳି ପୁଟେ ଦେଇ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି  
 ପ୍ରଣତି ଜଣାଉ ଆଜି,  
 ଉପରେ ଥିଲେବି ଦେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ  
 ଚଳାଅ ତୁମର ବାଜି ॥

# ନେତାଙ୍କର ନେତା ବୀର ନେତାଜୀ

ରମେଶ ଟାକ୍ରୀ

କଟକ ସହର ନିଜ ଜନ୍ମ ଘର  
ନେତାଙ୍କର ନେତା ଥିଲ  
ତୁମ ଅବଦାନ ଥିଲାଟି ମହାନ  
ଏ ଦେଶ ଭକତ ହେଲ ।୧।



ହେ ସୁଭାଷ ବୋଷ କରିଲ ପ୍ରୟାସ  
ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନ ପାଇଁ  
ଏକଦା ଆଣିଲ ସଂଗଠନ କଲ  
ଦିଲ୍ଲୀ ଚଲୋ ଡାକଦେଇ ।୨।

କହି ଜୟ ହିନ୍ଦ ଏ ଆଜାଦ୍ ହିନ୍ଦ  
ଫଉଜ ଗଠନ କରି  
ସଂଗଠନ କଲ ସାହସ ବି ଦେଲ  
ମାତୃଭୂମି ନାମ ଧରି ।୩।

ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ରକ୍ତ ଦିଅ କହି  
ସାହସର ବାଉଁଶ ବହି  
ଦେଇ ନୂଆ ଆଶା ଯୋଗାଇ ଭରସା  
ରହିଛ ଆମର ହୋଇ ।୪।

ସ୍ୱାଧୀନ ସଂଗ୍ରାମୀ ଥିଲ ଦେଶ ପ୍ରେମୀ  
ନେତାଙ୍କ ବୀର ନେତାଜୀ  
କରିଛ ଲଢେଇ ଜନ୍ମଭୂମି ପାଇଁ  
ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନ ଆଜି ।୫।

ନାହାନ୍ତି ନେତାଜୀ ଏ ଜଗତେ ଆଜି  
ବିମାନରେ ଗଲେ ହଜି  
ଜୀବନ ହଜିଲା ଆଶା ମଉଳିଲା  
କେହି ପାରିଲେନି ଖୋଜି ।୬।

ଏ ବି ଇ ଓ ଡେଲ୍ଟାଗୁଣ୍ଠି  
ନବରଙ୍ଗପୁର

# ନେତାଙ୍କର ନେତା ବୀର ନେତାଜୀ

ରବିନାରାୟଣ ମିଶ୍ର

ବାସ୍ତବରେ ସିଏ ଥିଲେ ନେତାଜୀ  
 ବ୍ରିଟିଶଙ୍କ ସାଥେ ଲଗାଇ ବାଜି ।୦।  
 ଇଂରେଜ ଆଖିରୁ ନିଦ ହଜାଇ,  
 ଗଢ଼ିଲେ ଫଉଜ ଦଳ ସେ ପାଇଁ ।୧।  
 ସୁରାଜ ଦଳ ସେ ନିଜେ ଗଢ଼ିଲେ,  
 ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଲଢ଼ିଲେ ।୨।  
 ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନୁ ଚାକିରୀ ଛାଡ଼ି,  
 ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଦେଲେ ସେ ରଢ଼ି ।୩।  
 ବାର ବାର କଲେ କାରା ବରଣ,  
 ସହିଥିଲେ ପୁଣି କେତେ କଷଣ ।୪।  
 ଫରଞ୍ଜାୱାଡ଼ ରୁକ ନୂତନ ଦଳ,  
 ଲଗାଇଲେ ସବୁ ଶକତି ବଳ ।୫।  
 ବିଦେଶରୁ ପାଇ ସେ ସମର୍ଥନ,  
 ମୁକ୍ତ ଭାରତର ଦେଲେ ଆହ୍ୱାନ ।୬।  
 ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବେ ରକ୍ତ ବଦଳେ,  
 ତାଙ୍କ ଡାକରାରେ ସର୍ବେ ମିଳିଲେ ।୭।



ସୁଦୂର ଜର୍ମାନୀ ରେଡିଓ ବାଣୀ,  
 ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁକି ହେଲେ ଅଗ୍ରଣୀ ।୮।  
 ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ସେ କଲେ ଏକତ୍ର,  
 ସ୍ୱାଧୀନ ଡାକରା ଦେଲେ ସର୍ବତ୍ର ।୯।  
 ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱାଧୀନ ଆଣି ଦେଶରେ,  
 ଚକିତ କରିଲେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ।୧୦।  
 ଅବଦାନ ତବ ଭୁଲିବୁ ନାହିଁ,  
 ନେତାଜୀ ତୁମର ତୁଳନା ନାହିଁ ।୧୧।  
 ନେତାଙ୍କର ସିଏ ଥିଲେ ଯେ ନେତା,  
 କେମିତି ଭୁଲିବେ ଦେଶ ଜନତା ।୧୨।

ଘଣ୍ଟେଶ୍ୱର, ଭଦ୍ରକ



# ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ବୋଷ

ବଟକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା

ସୁଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭକ୍ତ ମାତାର  
ଦେଶ ସଂଗ୍ରାମୀ ମହାନ  
ତୁମରି ଆହ୍ୱାନ ଆଜି ମନେ ପଡ଼େ  
ତୁମେ ଦେବାର ସ୍ନୋଗାନ ।



ସ୍ୱାଧୀନତା ଯଦି ନବାର ଅଛିରେ  
ମୋତେ ତୁମେ ରକ୍ତଦିଅ  
ଫିରିଙ୍ଗି ତଡ଼ିବା ଦେଶରୁ ଆମର  
ଏକାଠିରେ ଠିଆ ହୁଅ ।

ଓଡ଼ିଆ ଜତିର ହେ ବୀର ପୁଙ୍ଗବ  
ତୁମେତ ମହାପୁରୁଷ  
କଟକ ସହରେ ଜନମ ଲଭିଲ  
ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ବୋଷ ।

ପିତା ଯେ ଜାନକୀ ମାତା ପ୍ରଭାବତୀ  
କୋଳ କରିଲ ମଣ୍ଡନ  
ଭକ୍ତଳ ପ୍ରଦେଶ ଧନ୍ୟ ହୋଇଗଲା  
ପାଇ ସୁଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ।

ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସ ସଭାପତି ଥାଇ  
ନପୁରିଲା ତୁମ ମନ  
ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସହ ମତ ଭେଦ ବଳେ  
ଆଜାଦ ହିନ୍ଦ୍ ଗଠନ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ସ୍ୱରାଜ ରୂପରେ ଖବର କାଗଜ  
 କଲ ତୁମେ ପ୍ରକାଶନ  
 ହୋଇଣ ନିର୍ଭୀକ ଖବର ପ୍ରକାଶ  
 କରିଣ ହେଲ ମହାନ ।

ଆଜାଦ୍ ହିଇନ୍ ଫୈଜକୁ ତୁମେତ  
 ଦିଲ୍ଲୀ ଯିବାକୁ ଡାକିଲ  
 ଦିଲ୍ଲୀ ଚଲୋ ଦିଲ୍ଲୀ ଚଲୋ ସ୍ନୋଗାନରେ  
 ବହୁ ଯୁବକ ମାତିଲେ ।

\_ତୁମେ ଜାଣିଥିଲ ଜନତା ଯନ୍ତ୍ରଣା\_  
 ବିଦେଶୀ ଶାସନ ଗାଥା  
 ଭାରତ ମାଟିର ପରାଧୀନ ଦେଖି  
 ଘୁରାଇଲା ତୁମ ମଥା ।

ଦିଅ ଦିଅ ମୋତେ ରକ୍ତସେ ବିନ୍ଦୁଏ  
 ଦେବି ମୁହିଁ ସ୍ୱାଧୀନତା  
 ପ୍ରତି ଭାରତୀୟ ହୃଦରେ ବୁଣିଲ  
 ଦେଶ ପ୍ରେମର ବାର୍ତ୍ତା ।

ଫେରି ଆସ ମୋର ହେ ପ୍ରିୟ ନେତାଜୀ  
 ରଖ ମୋ ଦେଶର ମାନ  
 ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇବି ପରାଧୀନ ଆମେ  
 ହେଉଛୁ ନିତି ଶୋଷଣ ।

ଦେଙ୍କାନାଳ

# ସାକ୍ଷୀ ତୋର ଚକାଆଖି

ଡଃ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଆହେ ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ  
ମିଛମାୟା ଏ ଜଗତ  
ହେ ଚକାନୟନ ପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ୱପ୍ରାଣ  
ତୁମେ ହିଁ ତ ଏକା ସତ୍ୟ...



କେଉଁ ପୁଷ୍ପ ଦେଇ ପୂଜିବି ତୁମକୁ  
ତୁମେ ତ ଭକତପ୍ରାଣ  
କେଉଁ ଚନ୍ଦନରେ ସଜାଇବି ନାଥ  
ତୁମେ ମୋ ହୃଦଚନ୍ଦନ...

କେଉଁ ଭୋଗ ପ୍ରଭୁ ଦେବି ମୁଁ ତୁମକୁ  
ସବୁ ତ ତୁମରି ଦାନ  
କେଉଁ ଅଳଙ୍କାରେ ସଜାଇବି ମୁହିଁ  
ତୁମେ ତ ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ...

କେଉଁ ରୂପ ତୁମ ଆଙ୍କିବି ହେ ପ୍ରଭୁ  
ଖୋଜେ ମୋ ବେନି ନୟନ  
ତୁମେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ତୁମେ ହିଁ ବିଲୟ  
ତୁମେ ହିଁ ସର୍ବ ମହାନ...

ରତନ ବେଦୀରେ ବସିଛ କାଳିଆ  
ସବୁ ତ ପାରୁଛ ଦେଖି  
ପାପ ପୁଣ୍ୟ ମୋର ତୁମରି ବିଚାର  
ସାକ୍ଷୀ ତୁମ ଚକା ଆଖି ॥

ବାଲେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

# ମୋନାଲିସା

ବସନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ

ଚିତ୍ରପଟ୍ଟରେ ଦୁନିଆ ରୁକୁରେ  
 ହସକୁରୀ ଝିଅ ମୋନାଲିସାକୁ  
 ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ତାପରି ସୁନ୍ଦରୀ  
 ବଳିଯିବ କିଏ ତାର ରୂପକୁ ॥  
 ଗୁଣ କିଏ ଚିହ୍ନେ ଚିତ୍ର ପ୍ରତିମା  
 ଆଖିକୁ ସୁନ୍ଦର ଦୁନିଆ ଦାଣ୍ଡେ  
 ଇଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମୋନାଲିସା ହସ  
 ସୀତା ପରି ଝିଅ ସୁନ୍ଦରୀ କାଣ୍ଡେ ॥  
 କୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ମାଳା ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ  
 ନୀଳ ନୟନାର ପରୀ ରାଇଜେ  
 ପ୍ରୟାଗରାଜ ରେ ଫିଦା ହୋଇଲେ  
 କେମିତି ବିକିବ ମାଳା ସେ ନିଜେ ॥



ବଲିଉଡ଼ ଠୁ ହଲିଉଡ଼ ଯାଏ  
 ଶାଦି ପାଇଁ କେତେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସେ  
 ରାତାରାତି ସିଏ ତାରକା ବନେ  
 ଟି ଭି ପରଦାରେ ମୁହଁଟା ଦିଶେ ॥  
 ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ହେତ ଲାଇନରେ  
 ନାମଟି ତାହର ଆଗରେ ରହେ  
 ନୀଳ ନୟନାର କରୁଣ ଚାହାଣୀ  
 ହରୀଣ ଆଖିଟା କଥାରେ କହେ ॥  
 ଶବ୍ଦରେ କିମ୍ପା କବିତା ମାଧ୍ୟମେ  
 ତା ରୂପ ବିଭବ କିଏ ବର୍ଣ୍ଣିବ  
 ଜଣେ ହସରେ ଜଣେତ ଆଖିରେ  
 ମୋନାଲିସା ନାମ ପୃଥୀ ଗାଇବ ॥

ଦେଉଳି, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

# ମାତୃଭୂମି ପାଇଁ ପଦେ ଅଧେ

ଡଃ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଲତା ଲେଙ୍କା

ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଆଜି (୧୨ତମ)

ପଲ୍ଲୀଠୁ ଦିଲ୍ଲୀ ପାଳନ

ଫରଫର ଉଡେ ଜାତୀୟ ପତାକା

ଭାରତର ସ୍ୱାଭିମାନ ..।

ସ୍ୱାଧୀନତା ମୁକତି ମନ୍ତ୍ର ଗାଉଛି

ଆଜି ସବୁ ଭାରତୀୟ

ବନ୍ଦେ ମାତରଂ ଧ୍ୱନି ଆଜି ଗଗନେ

ପବନେ ହୁଏ ମୁଖରିତ ।

ଅତିତ ଯାଇଛି ଚାଲି ସେ କଥା

ହୁଏନା ମନରୁ ଭୁଲି

ପରାଧିନ ଶୃଙ୍ଖଳ ଖୋଲିଛି ହାତୁ

ଗର୍ଜ କରିବା ସ୍ୱାଧିନ ବୋଲି ।

ଯେଉଁ ବୀରଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ସ୍ୱାଧୀନତା

ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି

କୋଟି ପ୍ରଣାମ ଆଜି ଦେଶଭକ୍ତଙ୍କୁ

କେବେ ନ ଯିବୁ ଭୁଲି ।



ଅମର ସେ ବୀର ଯୁଗ ଯୁଗ ପାଇଁ

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାକ୍ଷରେ ଲିପିବଦ୍ଧ

ଇତିହାସ ଗାଉଥିବ ଅମର କିର୍ତି

ରଖିଲେ ମା'ର ଟେକ ।

୧୯୫୦ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ଛବିଶି

ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ହେଲା

୧୨ତମ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ

ଆଜି ପାଳନ ହେଲା ।

ଆମେ ଚଳାଉଛୁ ଦେଶକୁ ଆମରି

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଶାସନ କରି

କେବେଠୁ ଗଲାଣି ଫିରିଙ୍ଗି ଶାସନ

ଆମ ହାତେ ଆମ ଡୋରି ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଆମ ଭାରତ ଆମ ଗର୍ବ ଗୌରବ  
 ଆମେ ଭାରତ ମା'ର ସନ୍ତାନ  
 ଆମ ସଂବିଧାନ ଆଇନ ଆମକୁ  
 ଦେଖାଏ ଶାସନ ବାଟ ।  
 ଜୟ ଜବାନ ଜୟ କିଷାନ ଜୟ  
 ବିଜ୍ଞାନ ଧ୍ୱନିକୁ ଦେଇ  
 ଧୀରେ ଧୀରେ ଦେଶ ଯାଏ ଆଗେଇ  
 ଆମ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ।  
 ଚାଲ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଭାରତ ବାସୀ  
 ପ୍ରଗତି ପଥେ ଆଗେଇ  
 ସୁନାର ଭାରତ ଗଢ଼ିବାର ସ୍ୱପ୍ନକୁ  
 ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ।  
 ହୋଇ ପାରିବାନି ତ ଗାନ୍ଧୀ ନେହେରୁ  
 ଆଦି ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପରି  
 ଆମେ ପରା ସେଇ ମାନଙ୍କ ଦାୟାଦ  
 କେବେ ଯିବାନି ତରି ।

ଆବାଳ ବୃଦ୍ଧ ବନିତା ଯୁବପିଢ଼ି  
 ଆସ ଅଣ୍ଟାକୁ ଭିଡ଼ି  
 ରଖିବା ମା'ର ଟେକକୁ ଏ ବିଶ୍ୱରେ  
 ପ୍ରତି ରକ୍ତବିନ୍ଦୁ ଭାଳି ।  
 ଉଡୁ ଥାଉ ଫରଫର ଜାତୀୟ ପତାକା  
 ଶତ୍ରୁ ଯିବ ଦେଖି ଟଳି  
 ଆମେ ଗାଉଥିବା ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ  
 ଉନ୍ନତି ର ପାହାଚ ତଢ଼ି ।  
 ଭାରତ ମାତା କି ଜୟ.....

ଯାଜପୁର

# କୁହ କୁହ ଭାବଗ୍ରାହୀ

ଦିବାକର ନାୟକ

ଦୁଃଖ ଦେଲେ ଦୁଃଖ ନାହିଁ ହେଲେ ଦୁଃଖ ଏଥିପାଇଁ  
ଏ ଦେହରେ ଅଛୁ ତୁହି କେମିତି ପାରିବୁ ସହି  
ସତ କୁହ ଜଗନ୍ନାଥ  
ଚିନ୍ତା ମୋର ସେଥିପାଇଁ (୦)



ନର ଦେହେ ନାରାୟଣ ରୂପେ କରିଛୁ ତୁ ବିଜେ  
ସବୁ ତୁ କରି କରାଉ କହିଅଛୁ ପରା ନିଜେ;  
ତୋ ଇଶାରା ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି ସିନା ଖାଲି ଆଖି  
ହେଲେ ଗୀତା, ଭାଗବତ ଅଛି ହୋଇ ମୂକ ସାକ୍ଷୀ;  
ତୁହି ଆତ୍ମା, ପରମାତ୍ମା ତୁହି ଦେହ, ତୁହି ଦେହୀ...  
ଦୁଃଖ ଦେଲେ ଦୁଃଖ ନାହିଁ ହେଲେ ଦୁଃଖ ଏଥିପାଇଁ (୧)

ନିଜ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦେଇ ନାହୁଁ ଏ ଜୀବନ  
ଆନ ସୁଖେ ହସିବାକୁ ଶିଖେଇଛୁ ଦେଇ ଜ୍ଞାନ;  
ସବୁ ଘଟେ ତୁ ହସିଲେ ହସିବି ମୁଁ ତାହା ଦେଖି  
ମୁଁ ହସିଲେ ମୋ ଘଟେ ତୁ ହେବୁ ସିନା ମହାସୁଖୀ;  
ଜୀବନ ମୋ ଧନ୍ୟ ହେଉ ତୋ ସୁଖରେ ଭାଗୀହୋଇ...  
ଦୁଃଖ ଦେଲେ ଦୁଃଖ ନାହିଁ ହେଲେ ଦୁଃଖ ଏଥିପାଇଁ (୨)

ପାଟପୁର, କନିସି, ଗଞ୍ଜାମ  
ମୋ:୯୯୩୮୭ ୧୯୯୮୧

# ଜୀବନ ଗତି

ରାମନାରାୟଣ ଶର୍ମା

ଧନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ଧନ୍ୟ ତବ ସୃଷ୍ଟି  
କେ ପାରିବ ପରଶଂସି  
ରଜନୀ ପାହାନ୍ତେ ଦିବସ ଆଗମେ  
ସୁରୁଜ ଆସନ୍ତି ହସି ॥



ସୂଚନା ଦିଅ ଯେ ଜୀବନର ଗତି  
ନୁହଁଇ ସମାନ୍ତରାଳ  
ଧର୍ମ୍ୟ ସାହସ ସାଥେ ସତ୍ୟ ପଥ  
ଆଣେ ଭାଗ୍ୟୋଦୟ କାଳ ॥

ପରିବେଶ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦୃଷଣ ହେବ  
ସାୟାହେ ଜୀବନ ଯିବ ॥

ଭାନୁଦେବ ଗତି ଜୀବନର ଗତି  
ନୁହେଁ କି ସମାନ ଭାଇ  
ବିମଳ ପ୍ରଭାତ ବିମଳ ବାଲୁତ  
ଉଲ୍ଲାସେ ହୃଦ ଭରଇ ॥

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଜୀବନ ନୁହେଁ କି ସେପରି  
ବୟସେ ବଢ଼ଇ ଭାଉ  
ଅନ୍ୟାୟ ଅନୀତି ପରାକ୍ରମ ଦର୍ପ  
ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନ ରହେ ଆଉ ॥

ଯହୁଁ ଯହୁଁ ବେଳ ବଢ଼ି ଯାଉଥିବ  
ପ୍ରକୋପ ଯେ ବଢ଼ୁଥିବ

ଅନ୍ତର କେବଳ ଏତିକି ମାତର  
ପରିବେଶ ପ୍ରଦୃଷଣ  
ଆମରି କର୍ମର ଅଟଇ କୁଫଳ  
ଆଦିତ୍ୟ ନିର୍ମଳ ଜାଣ ॥



# ଗୁରୁ

ସାଗର ଖରା

ସେ ତ ମୋ ପାଇଁ ମଣିଷ ନୁହନ୍ତି  
ମଣିଷ ରୂପରେ ଚଳନ୍ତି ଦେବତା  
ଜୀବନର ଏହି ସୁଦୂର ଯାତ୍ରାର  
ସେ ହିଁ ମୋର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତା



ସେ ଜ୍ଞାନର ଆଧାର,

ଆତ୍ମାର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶକ

ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ହିଁ ଜୀବନର ଶକ୍ତି

ସେ ହିଁ ଜୀବନର ସାରଥୀ

ଶିଖାନ୍ତି ସେ ଆମକୁ

ମୃତ ଅତୀତର ଗୁନିକୁ ପାଦରେ ଦୋଳି

ସର୍ବଦା ନିଜେ କାନ୍ଦି

କେମିତି ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ହସାଇବାକୁ ହୁଏ ..

ବୁଝାନ୍ତି ସେ ଆମକୁ

ସମସ୍ୟାର ଶିଖରେ ଥାଇ

କେମିତି ନିର୍ଭୟରେ ଆଉ ପାଦେ ଆଗକୁ

ପାଦ ଥାପିବାକୁ ପଡ଼େ ...

ଶୁଣାନ୍ତି ସେ ଆମକୁ

କେମିତି ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ

ଅକସ୍ମାତ୍ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସଞ୍ଚାର ପରି

ମାଡ଼ି ବସି ପ୍ରଗତିର

ବାଧକ ସାଜେ...

ଦେଖାନ୍ତି ସେ ଆମକୁ

କେମିତି ସ୍ନେହ ମମତାର ରଞ୍ଜୁ ରେ

ସମ୍ପର୍କକୁ ବାନ୍ଧି

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣାର କରିହୁଏ....

ତାଙ୍କରି ଭିତରେ ପାଇଛି ମୁଁ  
ଅନେକ ମହାପୁରୁଷତ୍ୱକୁ  
ସେ ହିଁ ମୋର ପ୍ରେରଣା ଓ ଆଦର୍ଶ  
ଏବଂ ସେଇ ଆଦର୍ଶ ମୋତେ ଆଜି ଟାଣି  
ନେଉଛି ଏକ ନୂତନ ସମ୍ଭାବନା ଆଡ଼କୁ  
ପ୍ରଞ୍ଜ୍ୱଳିତ ଆଲୋକର ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ  
ବତୀଘରକୁ

କାରଣ ସେ ପରା ମୋ ଗୁରୁ  
ତାଙ୍କ ବିନା  
ଏ ଜୀବନର ଶିଢ଼ି ଚଢ଼ିବା  
କ'ଣ ସମ୍ଭବ ପର ?

ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ  
ଖଲ୍ଲିକୋଟ ଏକକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ବ୍ରହ୍ମପୁର  
ମୋବାଇଲ୍ ନଂ:-୭୨୦୫୪୭୦୫୧୯

# ମା

## ଆଶିଷ କୁମାର ସାହୁ

କେତେ ଦେଶ ବୁଲି, କେତେ ଲୋକ ଦେଖି  
 ଦେଖିଲିନି ତୋ ପରି,  
 କେତେ ଗୁଣ ଗାଢ଼, କେତେ ସୁଖ ଦେଉ  
 କିଏ ନୁହେଁ ତୋର ସରି ॥୧॥



ମମତାର ଢେଉ ଜୀବନରେ ରହୁ  
 ଚିରଦିନ ଆହେ ପ୍ରଭୁ,  
 ଆଜ୍ଞୁଳି ଯାହାର ଧରିକି ଚାଲିଲି  
 ଓଠ ତାର ହସ୍ତ ଥାଉ ॥୨॥

କେତେ ଦିନ ଗଲା କେତେ ରାତି ହେଲା  
 ହେଲା ନି ତୋ ପ୍ରେମରେ କମି,  
 କି ସୁଖ ରହିବ, କି ସ୍ନେହ ପାଇବି  
 ତୁ ନ ଥିଲେ ମୁଁ ଆଉ ॥୩॥

ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଛାଇ ପଡ଼ିବା ଆଗରୁ  
 ଆଗରେ ତୁ ଠିଆ ହେଉ,  
 ରଖ ତୋ କେମିତି ସୁଝିବି ମୁଁ କହ  
 କିଭଳି ପାଇବି ଆଉ ॥୪॥

ଦଶ ମାସ ଦଶ ଦିନ ଗର୍ଭେ ଧରି  
 ଶରୀର ଗଢ଼ିଲୁ ତୁହି,  
 ଜୀବନ ତୁ ଦେଲୁ ବାଟ ବତେଇଲୁ  
 ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ତୁ ହୋଇ ॥୫॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ପଣତକାନି ତୋ କବଚ ମୋ ପାଇଁ  
ସ୍ନେହ ତୋର ଯେ ଔଷଧ,  
ସପନ ମୋ ସତ ହୁଏ ଖାଲି ଆଜି  
ତୋର ସେ ସଂଘର୍ଷ ପାଇଁ ॥୬॥

କଣ ବା ଲେଖିବି, ଯେତେ ଲେଖିଲେ ବି  
ତା ଠାରୁ ଅଧିକା ହେଉ,  
ଶବ୍ଦ ମିଳେନାହିଁ ଲେଖିବାର ପାଇଁ  
ଲେଖା ମୋର ଅଧା ରହୁ ॥୭॥

ଯେତେ ବର୍ଣ୍ଣିବି ମା, ଯେତେ କହିବି ମୁଁ  
ସବୁତ ଆଜି ତୋ ପାଇଁ,  
ଯେତେ ଦୁଃଖ ମୋର ହସି ନେଇଗଲୁ  
ସୁଖ କୁ ଅଜାତି ଦେଇ ॥୮॥

ଜିଲ୍ଲା -କଳାହାଣ୍ଡି, ଭବାନୀପାଟଣା

ଆଳାପ : ୮୧୪୪୧୧୫୨୭୩

# ମୁଁ ବଡ଼ ସ୍ତ୍ରୀଭିମାନୀ

ଉତ୍ତରା ନାୟକ

ଗାନ୍ଧୀ ମହାତ୍ମା, ଚାଚା ନେହେରୁ, ଆଉ ସୁଭାଷଚନ୍ଦ୍ର  
 ବାଜିରାଉତ କେତେ ଯେ ବୀର  
 ଅମର ସୁରେନ୍ଦ୍ର  
 ପୁରାଣ କହେ କର୍ଣ୍ଣ, ଅର୍ଜୁନ,  
 ଆଉ ସେ ଭୀମ ବୀର ଏଇ ମାଟିରେ ଜନମ ନେଲେ  
 ଭାରତ ଦେଶ ମୋର  
 କେହି ନୁହଁନ୍ତି ସାନ କି ବଡ଼  
 ସଭିଏଁ ସମାନ  
 ଭାଇ ଭଉଣୀ, ଗୋଟିଏ ମାଆ  
 ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନ  
 ଆମ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ପତାକା ଗାଏ  
 ଅହିଂସା ଜୟ ମନ୍ତ୍ର  
 ବିଶ୍ୱଶାନ୍ତି ବାର୍ତ୍ତା ସେ ଦିଏ  
 ଭାତୃତ୍ୱ ଗଣତନ୍ତ୍ର  
 ସତ୍ୟ, ଅହିଂସା, ଧରମ ଅଟେ  
 ମୋ ଦେଶର ମୁକୁଟ  
 ସାରା ସଂସାରେ ସାର ଅଟଇ



Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ମୋ ଦେଶ ସମ୍ରାଟ

ହେବି ସୈନିକ, ଦେଶ ରକ୍ଷକ

ହେବି ମୁଁ ତାଙ୍କ ତର

ଶତ୍ରୁ କବଳୁ ଜୀବନ ଦେଇ,

ରଖିବି ଦେଶ ମୋର

ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଥିଲେ ମୋ ଦେଶେ

ମହାନ ଜ୍ଞାନୀ ମାନୀ

ତାଙ୍କ ଔରସୁ ଜନମ ମୋର

ମୁଁ ବଡ଼ ସ୍ୱାଭିମାନୀ

ବିଚଣା, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

୮୨୬୦୯୭୦୧୫୫

# ବିଧି

ଅରୁଣ କୁମାର ଦାସ

ମାରାଥନ୍ ପରି ଜୀବନ ଯାକ ଧାଉଁଥିବା ମଣିଷଟି  
 ଛୋଟୀ ପାରା ପରି ପାହୁଣ୍ଡ ଗଣି ଚାଲିବାକୁ ହୁଏ  
 ହଠାତ୍ ଦୁନିଆଟା ଖାଁ ଖାଁ ଲାଗେ  
 ମରୁଭୂମିର ତତଲା ବାଲିରେ ଚାଲିଲା ପରି  
 ମାଛ କଣ୍ଠା ଗଳାରେ ଅଟକେ ।  
 ପ୍ରଗଳ୍ଭା ନଦୀ ପରି କ୍ଷିପ୍ର ଗତିରେ ବହି ଯାଉଥିବା  
 ଗତିପଥ ବଦଳି ବି ଯାଇଥାଏ  
 ଆଜୀବନ ମୁକ ପାଲଟିଯାଏ  
 ବାଚାଳବତ୍ ମଣିଷଟି ।  
 ବହୁ ନାରୀଗାମୀ, କାମୁକ, ଲମ୍ଫଟ  
 ପୂଜା ପାଏ ଦେବୋପମ  
 ସଦା ଲୁଚି ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ  
 ଆସୀନ ହୁଏ ସଭା ମଂଚ  
 ଭୂଷିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଉପାଧିରେ ।  
 ସବା ପଛ ଧାଡ଼ି ପିଲାଟି ରଖେ ସର୍ବାଧିକ ଅଙ୍କ  
 ସବୁ ଆକଳନକୁ ପଛରେ ପକାଇ  
 ଅବଧାନଙ୍କ ଅବଧାରଣାକୁ ଭୁଲ ପ୍ରମାଣିତ କରି



ଶିରୋନାମା ପାଲେଟେ ଚମକାଇ ।  
ସୁରମ୍ୟ ଭବନ ବି ଦୁଏ ନିକାଞ୍ଚନ  
ପାଲଟି ଯାଏ ଭୂତ କୋଠି  
ଯିଏ ଯେଝା ଘର ସଂସାର ଧରନ୍ତି  
ହିସାବ ମିଳୁଛି କେଉଁଠି ।  
ସବୁ ତିଗ୍ରୀ, ତିପ୍ପୋମା, ଉପସର୍ଗ  
ହେଲ ଥାଏ ଅଲୋଡା  
ଭଲ ଖାଇ ମାଟି ଦୁଏ  
ଜୀବନ ହେଇଛି ଅସଜଡା ।  
ଯାହା ମିଳେ ତାହା ଭାବେନା  
ତାହା ହି ତ ମିଳେ ଯାହା ଚାହେଁନା  
ଏଇତ ଆଜିର ଦୁନିଆ  
ଏଇତ ବିଧି ଅବା ନା ?

ଠାକୁରା, ପୁରୁଣା ବଉଳମାଳ, ଧର୍ମଶାଳା, ଯାଜପୁର

୯୯୩୮୭୩୩୦୭୫



# ହୃଦୟ ସଙ୍ଗୀତ

ଆଶୁତୋଷ ମେହେର

ବୀଣାତନ୍ତ୍ର ଧାରେ କମ୍ପନ ଖେଳାଏ ସଙ୍ଗୀତ ସେ ସାତସୁର  
ହୃଦୟେ ଭାବନା ଝଙ୍କୁରିତ ହୁଏ ଚେତନା ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ।  
ଭାବ ସରୁ ମିଶି ମନର କାହାଣୀ ପରାଣ ଭରା ସଙ୍ଗୀତ,  
ସୁନାପୁଟ ପାଇ ଝଟକୁ ଥାଏସେ ସକାଳ ସବିତା ଗୀତ ॥



ଶବଦ ଶବଦ ପଦ ପରେ ପଦ ହୃଦେ ଭରା ସୁର ରାଗ,  
ସେଇ ସୁର ସୁରେ କବିତା ଝରଇ ମନେଭରି ଅନୁରାଗ ।  
ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ସଞ୍ଚି ଖେଳଇ କୋଣ ଦେଇ ଅନୁକୋଶେ,  
ହୃଦୟ ସରରେ ଭର୍ତ୍ତୀ ପରା ସେ ଗହନ କବିତା ମନେ ॥

ପ୍ରତିଟି କମ୍ପନ ଅନୁଭବ ଭରେ ଶବଦର କଥା ଝୁଡ଼ି,  
ରଙ୍ଗ ଭରିଯାଏ ଧାଡ଼ିରେ ଧାଡ଼ିରେ କବିତା ପତଇ ଝଡ଼ି ।  
ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଖେଳେ ମନରେ ପୁଟଇ କବିତାର ଶତଦଳ,  
ପରାଣରେ ଭରେ ଶବଦ ମାଧୁରୀ ଇହକାଳ ପରକାଳ ॥

ଅନୁଭବ କହେ ହୃଦୟ କନ୍ଦରେ ସଙ୍ଗୀତ ମୁଁ ଲେଖିଯିବି,  
ମନବୀଣା ତାରେ ଯାହା ଝରିଯାଏ କବିତା ସେ ଅନୁଭବି ॥

୫୪ ଆର୍ଯ୍ୟପଲ୍ଲୀ, କିଟଛକ ପଟିଆ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୨୪ ଦୂରଭାଷ ୯୪୩୭୦୮୫୩୯୭

# ଆମେ ପଢ଼ିବୁ ଆମେ ବଢ଼ିବୁ

ଦୁଷ୍ଟ ବେହେରା

ଆମେ ପଢ଼ିବୁ, ଆମେ ବଢ଼ିବୁ  
ରଖିବୁ ଟେକ ଆମ ଦେଶର !!

ଆମ ସ୍ୱପ୍ନ ବଡ଼, ହେଉକି ଛୋଟ  
ସତ ହୋଇବ ଆମ ସପନ !!



ଆମେ ରେ ଭାରତର, ଶିଶୁ ଗଣ  
ଜାତି ମାନସର ରଖିବା ଟେକ ଶୁଣ !!

ଆସରେ ଏକାଠି ହେବା, ଏକ ସ୍ୱରରେ  
ତାଳି ମାରି ଅନ୍ୟର ପ୍ରଶଂସା କରିବା !!

ଆମ କଥା କେତେ ମିଠା, ଆମ ଭାଷା କେତେ ମଧୁର  
ଆମ ଭାଷା ପରି ନାହିଁ ଜଗତେ ସୁନ୍ଦର !!

ଆମେ ଶିଶୁଗଣ, ଆଗାମୀ କାଲିର ଭବିଷ୍ୟତ  
କମଳ ହାତରେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବୁ ଏ ମାଟିର ଗୌରବ !!

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଆମକୁ ଛୋଟ ନମଣିବ, ଆମେ ତ ହୀରା ସମାନ  
ସୁନା ଠାରୁ ଦାମୀ ଆମ ହସ ଦୁନିଆ !!

ଆମେ ପଢ଼ିବୁ, ଆମେ ବଢ଼ିବୁ  
ରଖିବୁ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଗର୍ବ ଗୌରବ !!

ରାସୋଳ-ମୁଣ୍ଡିଆପଣି

ଢେଙ୍କାନାଳ

ମୋ ନଂ -୨୩୭୨୨୨୨୨୨୨

# ବିରହୀ ପ୍ରେମିକା

ଉଷାଣୀ ଜେନା

ମୁଁ ଚାତକ ସାଜି ଚାହିଁ ରହିଥାଏ  
ସଜାଇ ମୋ ପ୍ରେମର ପାଲିଙ୍କି ,  
ତୁମେ କିନ୍ତୁ ଛଳନା କରି ଆସନାହିଁ କେବେ  
ଅମାବାସ୍ୟାର ବାହାନା ଦେଖାଇ ।

ଫୁଲର ସବାରି ସଜାଇ ,  
ସ୍ତୁତିର ବିହଙ୍ଗ ପଠାଏ  
ପ୍ରୀତିର ସୁଗନ୍ଧରେ ଘରର କାନ୍ଥକୁ ଲିପେ  
ତୁମେ ଆସିବ ବୋଲି  
ମଲ୍ଲିକାର ମାଲିକ ସଜାଏ

ପ୍ରେମର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ  
କେମିତି ଭୁଲି ଯାଅ ତମେ ,  
ହୃଦୟର କୋହରେ କୁହୁଲି କୁହୁଲି ଜଳିଯାଏ ମୁଁ  
ପ୍ରୀତିର ପତଙ୍ଗଟେ ସାଜି ।

ପୁଣି ଫେରି ଆସନା  
ପୁଣି କେବେ ଫେରି ଆସ ନା  
ପ୍ରେମର ଏ କାମ୍ୟବନରେ ପ୍ରୀତିର ପ୍ରକାଶ କରି  
ମୋ ଭାବ ଭବନରେ ପ୍ରତିମାଟେ ସାଜି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

# ତୁମେ ଯେବେ ଫେରିବ...

ଜୟନ୍ତ ଦାସ

ତୁମେ ଯେବେ ଫେରିବ

ଶୂନ୍ୟତା ବ୍ୟତୀତ ମୋ ପାଖେ ଆଉ କିଛି ନ ପାଇବ ।

ଅନେକ ଦିନରୁ ଖୋଲା ହେଉନଥିବା ସେ କବାଟ

ଟିକେ ଜୋର୍ ରେ ଖୋଲିବ,

କାହିଁ କେତେଦିନୁ ସେ କବାଟ ଭିତରକୁ

ଆଲୋକର କିରଣ ବି ଛୁଇଁ ନଥିବାର ପାଇବ ।।

ଦିନେ ତୁମ ପ୍ରୀତିରେ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିବା

ମୋ ଘରର ପ୍ରତିଟି କାନ୍ଥରେ ତୁମ ପ୍ରୀତିର ଛବି ବଦଲେ

ସ୍ମୃତିର କବିତା ଟଙ୍କା ହେବାର ଦେଖିବ ।।

ଧୂଳି ଲାଗି ଯାଇଥିବା ସେ ଥାକକୁ ଟିକେ ଝାଡ଼ି ଦେଖିବ

କିପରି ତୁମ ଉପହାର ଗୁଡ଼ାକ

ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଆଦ୍ୱିତ୍ୱତା ହରେଇ ବସିଛନ୍ତି ପରଖି ପାରିବ ।।

ଖଟ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ସେ ଅଧାଲେଖା ଡାଇରୀକୁ ପଢ଼ି ଦେଖିବ,

ସେଥିରେ କେବଳ ତୁମ ଛଳନା ଆଉ ପ୍ରତାରଣାର କାହାଣୀ ହିଁ ଲେଖା ପାଇବ ।।



ପଚାରି ଦେଖିବ ମୋ ମାଆକୁ ସେ କଣ ହରେଇ ବସିଛି ,  
ତା ପୁଅ କାହିଁକି ମୃତ୍ୟୁକୁ ବାଛିଛି,  
କାହିଁକି ସେ ମିଛରେ ହସୁଛି,  
ଆଉ ଭଲ ମନ୍ଦରେ କାହିଁକି ନ ରଖୁଛି ।।  
ବଢ଼ି ଯାଇଥିବା କେଣ ଆଉ ଦାଢ଼ିରୁ  
ତୁମେ ଠିକ୍ ଅନୁମାନ କରିପାରିବ ଏ ମଣିଷ କିପରି ଅଛି,  
ତୁମେ ନିଜକୁ ନିଜେ ନିନ୍ଦିବ  
ତୁମେ କଣ ଠିକ୍ କରିଛ ଅନ୍ୟର ପ୍ରେମକୁ ବାଛି ।।

# ଭଦ୍ରମୁଖା ପିନ୍ଧା ମଣିଷ

ରାକ୍ଷୀ ପ୍ରଧାନ

ନିଜର ମାୟା ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ  
 ବିଶ୍ୱାସର ବିସ୍ତାର ଖେଳେଇ ରଖେ ।।  
 ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବେ ,  
 ସରଳ, ନିରୀହ, ନିଷ୍ଠାପ ଲୋକଙ୍କ,  
 ଆଗରେ ଏକ ସାଧୁତାର ପରିଚୟ ଦିଏ ।।  
 ସେ ସରଳତା ସେ ବହୁରୂପୀକୁ ସମାଜ ,  
 ସାଧୁବାଦ୍ ଜଣାଏ ପୂଜା କରେ ,  
 ଭାରି ସମ୍ମାନ ଦିଏ ।।  
 ହେଲେ ସେ କଳୁଷ ମାନବ ରୂପୀ  
 ଯୌବନ ଲାଳସାରେ,  
 କେତେ ସୀମା ଯେ ସେ ପାରି କରିଯାଏ,  
 ସେ କାତ ଲଗା ଚକ୍ ମକ୍ ଚାରି କାନ୍ଥ  
 ଆଉ ସେ ନିରୀହ, ନିଷ୍ଠାପ,  
 ଛଳନାର ଚକ୍ରବ୍ୟୁହରେ ଫସି ଥିବା  
 ରାଗ ଜର୍ଜରିତ ହେଉ ଥିବା କୋମଳ ମନ  
 ଛଡା ଆଉ କିଏ ବା ଜାଣିବାକୁ ପାଏ ?  
 କେହି କେବେ ଭେଦି ପାରେନା ତା ଛଳନା



ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କୁ ଭାଙ୍ଗି ପାରେନା ତା  
 ଗର୍ବ, ଆଉ ଖୋଲି ପାରେନା ସମାଜ  
 ଆଗରେ ତାର ଭଦ୍ର ମୁଖା ପିନ୍ଧା,  
 ସେ କଲୁଷିତ ଚେହେରାକୁ,  
 ଯେବେ ରାସ୍ତାରେ ଭେଟ ହୁଏ କେବେ  
 ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ଅନ୍ତଃ ରୂପକ ଅଗ୍ନିରେ ।  
 ସେ ମାୟା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଆଉ ସେ  
 ବିକୃତି କୃତ ମଣିଷକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଭସ୍ମ କରି ଦବାକୁ  
 ଧରୁଟିଏ ତାର ମାୟା ନଗରୀର ମାୟାର ପରଦା ଖୋଲିବାକୁ  
 ତାର ସାଧୁତା ଭିତରେ ଲୁଚିଥିବା ସେ  
 ମାନବରୂପୀ ମଣିଷର ଦାନବ ଚେହେରାକୁ ଏ ସମାଜ  
 ଆଗରେ ନିଲମ୍ପ କରାବାକୁ ଭାରି ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ।।

ସରକାରୀ ମହିଳା ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ପୁରୀ



# ଏକ ଅତ୍ୟୁତ୍ତ ଅନୁଭବର ଦୃଶ୍ୟପଟ

ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାପାତ୍ର

ତୁମେ ବ୍ୟସ୍ତ ବହୁଳ ସହର  
ମୁଁ ଅରୁଣା ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ ତୁମ ସ୍ୱପନର,  
ତୁମେ ଶାନ୍ତ ସରଳ ଅଞ୍ଚଳ  
ମୁଁ ତୁମ ଆଶ୍ରୟେ ଅଜଣା ଯାଯାବର ।

ତୁମେ ଧୃତ ବନ୍ଦୀ ଗୃହରେ  
ମୁଁ ବିହଙ୍ଗ ଖୋଲା ଆକାଶରେ,  
ତୁମେ ସୂତ୍ର କେଉଁ ଗଣିତର  
ମୁଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅବ୍ୟାକ୍ଷା ଅସଜଡ଼ା ଅକ୍ଷରର ।

ତୁମେ ଶୃଙ୍ଖଳ ମୋ ସଂଯମର  
ମୁଁ ବେପରୁଆ ବାୟୁ ତୁମ ବସନ୍ତର,  
ତୁମେ ଛାଇ ଶୀତଳ ଚନ୍ଦ୍ରମାର  
ମୁଁ ନିର୍ବାପିତ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଦୀପ ତୁମ ଅଗ୍ନିଶିଖାର ।

ତୁମେ ସ୍ୱପ୍ନ ଶିଖର ମୋ ସ୍ଥାଣୁ ଶରୀରର  
ମୁଁ ନିର୍ଗଳିତ ଦଳିତ ଅଶ୍ରୁ ତୁମ ନେତ୍ରର,  
ତଥାପି ତୁମେ ମୋ ନିଶ୍ୱାସ ଅଦ୍ୱିମ କ୍ଷଣର  
ମୁଁ ତୁମ ସ୍ୱପ୍ନେ ଲଭିବି ଅପିତ ତୃପ୍ତି ଶେଷ ଜୀବନର ।

ତୁମ ହସ ହିରଣ୍ୟ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପ୍ରଭାର  
ମୁଁ ଅନ୍ଧାରର ଦୃନ୍ଦେ ମୁହଁ ଲୁଚାଇଥିବା ଲଜ୍ୟାର,  
ତୁମେ ଅର୍ପିତ ପଥର ଅଟଳ ଶପଥର  
ମୁଁ ତୁମ ପାଦପଥରେ ବେପରୁଆ ତୁଳନାହୀନ ଛାୟା ।

ତୁମେ ଶ୍ରମର ସଫଳ ଗୀତିକା  
ମୁଁ ଅବିଶ୍ୱାସର ଅସ୍ଥିର କାୟା,  
ତୁମେ ସଂଯମର ଅମର କଥା  
ମୁଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆନନ୍ଦର ଅରୁଣା ଧୂନି ।

ତୁମେ ସେ ଗୃହ ଏକ ଶିଳାଲିପିର  
ମୁଁ ହେଉଛି ତ୍ରମଣ ଅଲିଖିତ ଧୂନିର,  
ତୁମେ ଶାଶ୍ୱତ ଗୀତ ଅତୀତର  
ମୁଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ଅକାଳ ଆଶାର ପରି ।

ତୁମେ ଶେଷ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଅଗ୍ରଯାତ୍ରା  
ମୁଁ ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଅନୁଭବ,  
ତୁମେ ମୋ ପ୍ରତିଫଳନ ନ ଜାଣି  
ବଖାଶୁଛ କାହାଣୀ ଶେଷ ଅନୁଭୂତିର ।

# ଏବେ ତୁମେ ଖୁସି ତ ?

ରୋଜାଲିନ୍ ରାଉତରାୟ

ମୁଁ ବହୁତ ଗପୁଥିଲି

ସାରା ଜୀବନ ପାଇଁ ରୁପ୍ ହୋଇଗଲି

ଦେଖ, ଆଜି ମୁଁ ନୀରବ ହୋଇଗଲି

ଏବେ ତୁମେ ଖୁସି ତ ?

ଭଲ ପାଉଥିଲି ବୋଲି ମୁଁ

ସାରା ଜୀବନ ତୁମ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିଲି

ଦେଖ, ଆଜି ମୋ ପରିବାର ମୋ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଛି

ଏବେ ତୁମେ ଖୁସି ତ ?

ଏଇ କୋକେଇରେ ଶୋଇ ଦେହ ମୋର ଥଣ୍ଡା ହୋଇଗଲାଣି

ଆଉ ତୁମେ ନିଜକୁ ଦେଖ,

ଆଉ କାହା ସାଥୀରେ ରହି

ଶେଯ ଗରମ କରୁଛ

ଏବେ ତୁମେ ଖୁସି ତ ?

ତୁମେ ତାକୁ କୋଳରେ ଧରି ରଖି

ଦେଖାଉଛ ନାନା ସପନ,

ତୁମ ପାଇଁ ଦେଖ ଚାଲି ଯାଉଛି

ମୋର ବାକି ଜୀବନ ।

ଦେଖ ମୋ ଦେହ ଏ ଶୁଣାନରେ ଜଳୁଛି

ଆଉ ତମ ପାଇଁ ମୋ ଭଲ ପାଇବା ସରି ସରି ଯାଉଛି

ଏବେ ତୁମେ ଖୁସି ତ ?

ରାତି ତମାମ୍ ଅନିଦ୍ରା ହୋଇ

ତୁମ ସହ ପ୍ରେମ କରିଛି

ରାତି ସାରା ଫୋନ୍ ଧରି

ତୁମ ସହ କଥା ହୋଇଛି

ଦେଖ, ଆଜି ମୁଁ ଖୁବ୍ ଶାନ୍ତିରେ କିପରି ଶୋଇଛି

ଏବେ ତୁମେ ଖୁସି ତ ?

ଦେଖ ଏବେ ତୁମେ ଖୁସି ତ ?

+୩ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ, ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ

ଗୋପାଳପୁର, ଭିଦ୍ୱସାହି

# ଅମୃତ ଓଡ଼ିଶା

ଆଶାରାଣୀ ଜେନା

ଧନ ଧାନ୍ୟ ଭରା ଅମୃତ ମାଟିରେ

ଜନ୍ମ ଲଭି ଆଜି ଗର୍ବିତ,

ସୁଦୃଢ଼ ଉତ୍ତଳ ଚାରୁକଳା ମୋର

ଦେଶେ ବିଦେଶେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ,,

କି ଗୁଣ ଗାଇବି ଇତିହାସ ତା'ର

ଆଦ୍ୟ ଅଛି କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ଅନ୍ତ,

ପାବନ ଭୂମିର ଉତ୍ତଳ ସନ୍ତାନ ମୁଁ

ଯହିଁ ଜନ୍ମନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀ ଗୁଣବନ୍ତ,,

ବାଉଁଶ ନଳୀ ରେ ମାପିଥିଲେ ଯିଏ

ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ଙ୍କ ଦୂରତ୍ୱ,

ତାଙ୍କ ସରି ଆଉ କେହି ହେବେ ନାହିଁ

ସେ ପରା ପଠାଣି ସାମନ୍ତ,,

ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁ, ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ

ଧରମା, ବାଜି, ଖୁଣ୍ଟିଆ,

ଉଠାଇ ମୁଁ ମଥା ତାଙ୍କ ବୀର ଗାଥା

ଗରବେ କୁହେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ,,

କୋଣାର୍କ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଧଉଳି ଶାନ୍ତିସ୍ତୂପ

ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ବିଖ୍ୟାତ,

ଓଡ଼ିଆ ପରବ, ଗୀତ, ଲୋକନୃତ୍ୟ

କଳା କ୍ଷେତ୍ରେ କରେ ଉନ୍ନତ,,

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ମହୋଦଧି ଧୁଏ କଲୁଷ ପୟର

ଗଢ଼ି ଭ୍ରାତୃଭାବ ପ୍ରୀତି,

ମାତୃଭାଷାକୁ ଆଉ ହୀନ ନ ମଣିବା

ଗାଈ ଗୌରବର ଗୀତି,,

ନିଆରା କାରିଗରୀ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ହରିତ କ୍ଷେତ

ଦର୍ଶାନ୍ତି ନୂତନ ଦିଶା,

ଆମ ପରିଚୟ ଯହିଁ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ

ତହିଁ ଅମୃତ ଓଡ଼ିଶା,,

ଦିଗପହଣ୍ଡି

(ଗଞ୍ଜାମ)



ହାତ ନେଲା ମୋର ଧରି

ଚୋର ରୂପେ ଆସି ଘରେ ପଶିଥିଲା

କରିବାକୁ ମନ ଚୋରି

ଚନ୍ଦ୍ରସେଣା ଆସି ଖୋଜି ତାକୁଥିଲେ

କାହାକୁ ନାହିଁ ତା ଡର ।

ମନ.....

ମନ କିଣିବାକୁ ଭୂତ ରୂପେ ଆସି

ଡରେଇ ଥାଏ କହ୍ନେଇ

ମଥୁରା ଗଡକୁ ଦଧି ବିକିଗଲେ

ଯାଏ ନାଉରିଆ ହୋଇ

ବାଜିବ ନିନ୍ଦାର ବାଇଦ ଲୋ ସଖୀ

ଝରିବ ଲୋତକ ଧାର ।

ମନ.....

ନଳିନୀ ଦାଶ, ଭିକାରିପତା, ଶରଣକୁଳ, ନୟାଗଡ଼

ମୋ—୯୨୩୮୯୯୭୭୪୯



# ଶ୍ରୀ ହରି

ସୁଚରିତା ପଢ଼ିହାରୀ

କଳ୍ପବଟ ମୂଳେ କଳା ଶ୍ରୀମୁଖ ଗୋ  
 କରବାରେ ଦରଶନ  
 କୁଞ୍ଜ ନୟନ ସେ କୁଞ୍ଜ ବିନୋଦିଆ  
 କମ୍ପୁପାଣି କଳାଜହ୍ନୁ,,  
 ଖଗପତି ନିତି ଖମ୍ବୁ ପରେ ବସି  
 ଖେଦ କରେ ଦୂର ମନୁ  
 ଖୁସି ବାଣ୍ଟୁଛଇ ଖଳୀନ ଧରି ସେ  
 ଖେଳକାରୀ କଳା କାହୁ,,  
 ଛନ୍ଦା ପୟର ହେ ଛଳିଆ ନାଗର  
 ଛନ୍ଦ ବୁଦ୍ଧି ଜାଣେ ସେହି  
 ଛଟକ ଛଇଲ ଛାମୁ ନୟ ବାଳ  
 ଛଳିଲା ବଳିକୁ ମୋହି,,  
 ଝରିପଡ଼େ ହସ ଝର ଝର ହୋଇ  
 ଝଟକଇ ଭକ୍ତପ୍ରୀତି  
 ଝୀନ ବସନରେ ଝଳି ଉଠେ ରୂପ  
 ଝୁଲିନାଚେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି,,

ନୀଳ ଚକ୍ରେ ଉଡ଼େ ନାଲି ନାଲି ବାନା  
 ନାମରୁ ଝରେ ପୀୟୂଷ  
 ନୟର ନୟନ ନାରୁଆ ନବୀନ  
 ନକରେ କେବେ ନିରାଶ,,  
 ତୋଳା ଦୁଇ ତାର ତତଲ ସୁନ୍ଦର  
 ତିଣ୍ଡିମ ବାଜେ ଜଗତେ  
 ତହଲ ବିକଳେ ତାକୁଥିଲେ ନିତି  
 ତୋର ଲଗାଏ ଭକତେ,,

ଅରକ୍ଷ ରକ୍ଷକ ଅନାଥ ର ନାଥ  
ଅଗତିର ଗତି ହରି  
ଅହଲ୍ୟା ତାରିଲା ଅଂଘ୍ରୀ ପରଶ ରେ  
ଅଶେଷ କରୁଣା କାରୀ,,  
ନୀଳାଚଳ ଧାମେ ନୀଳଚଳିଆ ଗୋ  
ନୀଳକାନ୍ତ ନୀଳମଣୀ  
ନନ୍ଦିଘୋଷ ଚଢ଼ି ନଅ ଦିନ ଭୁଲେ  
ନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଆନ୍ତାଣୀ,,  
ଫୁଲ ଶୋଭା ମଧ୍ୟେ ଫୁଟି ଦିଶୁଥାଇ  
ଫୁଟିଛି ନୀଳ କମଳ  
ଫୁଲ ଗୁଣା ନାକେ ଫୁଲ କି ଗୋ ସତେ  
ଫାନ୍ଦି କରେ ନନ୍ଦବାଳ

ଭୁବନେଶ୍ୱର

୯୧୨୪୯୫୯୮୯୯

# ପ୍ରମାଣ

ବିଶ୍ୱଜିତ ନାୟକ

ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛୁ ଏନି  
ନିଜ ସଞ୍ଚୋଟ ପଣିଆର  
କି କହିଛୁ ଏନି  
କାହାଣୀ ଗୁଡ଼ିକ  
ନିଜ ଭଲ ପାଇବାର !



ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛୁ ଏନି  
ନିଜ ଆଖି ଦେଖା  
ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକର  
କି କହି ଛୁ ଏନି  
ଦୁଃଖଦ କାହାଣୀ ଗୁଡ଼ିକ  
ନିଜ ହୃଦୟର !

ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ଛୁ ଏନି  
ନିଃସଙ୍ଗ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ରେ  
ନିଜ ଅଜାଣତରେ  
ଆଖିରୁ ବହିପଡୁଥିବା  
ଦୁଇ ଟୋପା ଲୁହର  
କି ସହି ଛୁ ଏନି  
ଅଦେଖା ଯନ୍ତ୍ରଣା ଗୁଡ଼ିକ  
ନିଜ ଛାତି ଭିତରର !

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ହୁଏନି  
କେତେ ଯେ କଷ୍ଟ ହୁଏ  
ଅବିଶ୍ୱାସର ବୋମାଟିଏ  
ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ କେହି ଜଣେ  
ଅତି ଆପଣାର  
କି ସହି ହୁଏନି  
କେହି ଜଣେ ଟାଣି ଓଟାରି  
ଛିଣ୍ଡାଇ ଦେଲେ  
ସମ୍ପର୍କର ସୂତା ଖିଅ ଗୁଡ଼ିକ  
ନିଜ ହୃଦୟର !

ତୁଣ୍ଡପଡ଼ା, କେଦାରପୁର

ସୋରୋ, ବାଲେଶ୍ୱର

ମୋ : ୭୯୭୮୨୫୨୮୭

# ପ୍ରେମ ଜାଲ କରେ କାଳ

ସଞ୍ଜୟ ନାଏକ

ପ୍ରେମ ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରକାର ଜାଲ  
ତାହା ଜୀବନ ପାଇଁ ଅଟେ କାଳ ।  
ଯିଏ ଯାଇଛି ସେ ଜାଲରେ ଫସି  
ପାରିବ ନାହିଁ ବାହାରକୁ ଆସି ।  
ଏଠି ଦୁନିଆଟା ହେଉଛି ଜଳ  
ଆଉ ନାରୀମାନେ ଅଟନ୍ତି ଜାଲ ।  
ମାଛମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷ  
ଫସିଲ ଯଦି ଜୀବନ ସର୍ବନାଶ ।  
ପ୍ରେମ ଜାଣେ ନାହିଁ ଧନୀ ଗରିବ  
ଦେଖେନି କେବେ କଳା ଗୋରା ରଙ୍ଗ ।  
ଜାତି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ କିଛି ନଥାଏ  
ଯୁବକ ଯୁବତୀ ମନରେ ଥାଏ ।  
ଦେଖିନଥାଏ କୁଡ଼ିଆ ଛପର  
ନଥାଏ ମହଲ ଘର ସହର ।



ଏହା ହୃଦୟ ମନର ମିଳନ  
ପ୍ରେମ ଦିଶିବ ଦେଖିଲେ ନୟନ ।  
ଭୁଲି ଯାନ୍ତି ସାଙ୍ଗସାଥୀ ମାତା ପିତା  
ପ୍ରେମିକା କୁ ଛାଡ଼ି ସବୁ ଲାଗେ ପିତା ।  
ଦେଖି ନଥାଏ ନିଜ ମାନ ସମ୍ମାନ  
ନିରବ ରହି ସହିଯାଏ ଅପମାନ ।  
ମୋହିନୀ ଦେଇଛି ବୋଧେ ଲଗେଇ  
ତା ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ଝୁରି ବୁଲଇ ।  
ପ୍ରେମ ଅଟେ ଅଦେଇ ଅକ୍ଷର ଶବ୍ଦ  
ଜଣକୁ କରିଦେଇ ପାରେ ବର୍ବାଦ ।

ରବିନଗୁଡ଼ା, କୋକସରା, କଳାହାଣ୍ଡି

ମୋ-୮୨୭୦୪୩୮୨୭୩

# ଭଲ ଅଛି

ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଟି



କିପରି କହିବି ଭଲ ଅଛି ବୋଲି  
 କାମନାର ନାହିଁ ଅଳ୍ପ  
 କାମନା ଅନେକ ଦୁଃଖ ଅନୁରୂପ  
 ଜୀବନଟା ହୁଏତ ।  
 ସୁଖ ଖୋଜୁଥିଲି ଭବ ନଦୀ କୂଳେ  
 କେତେ ଆଶା ଥିଲି ବାନ୍ଧି  
 ସୁଖ ପାଇଁ ଧନ ଧନ ପାଇଁ ହୀନ  
 ମାର୍ଗେ ଯାଇ ହେଲି ଛନ୍ଦି ।  
 ପେଟ ମାରି ଧନ କଲି ମୁଁ ଅର୍ଜନ  
 ବଢ଼ାଇଲି ଜମା ପାଣ୍ଠି  
 ଏ ଶରୀରେ ମୋର ରୋଗ କଲା ଘର  
 ରୋଗରେ ହେଉଛି ଘାଣ୍ଟି ।  
 ଧନକୁ ଭାବିଲି ପରମାର୍ଥ ବୋଲି  
 ପରମକୁ କାଲି ପର  
 ଧନ ସରିଗଲା ମନ ମରିଗଲା  
 ଦେହରୁ ଛାଡ଼ୁନି ଜ୍ୱର ।  
 ସମ୍ପଦ କାଳରେ ସର୍ବେ ଥିଲେ ସଖା

କରୁଥିଲେ ଜୟ ଗାନ  
 ବିପଦ କାଳକୁ ହାତ ଛାଡ଼ିଦେଲେ  
 ମତେ ଦେଖି ଦୀନହୀନ ।  
 ଏବେ ମୁଁ ପଡ଼ିଛି ଭଙ୍ଗା କୁଡ଼ିଆରେ  
 ଧକଡ଼ିଛି ଜିଭ କାଢ଼ି  
 ଦରମଲା ଶ୍ୱାନ ପରି ମୁଁ ବଞ୍ଚିଛି  
 ଆପଣା ଲାଞ୍ଜି କାମୁଡ଼ି ।  
 ଏଇତ ଜୀବନ ଧନ ଯଉବନ  
 କାଳ କ୍ରମେ ଯାଏ ସରି  
 କାଳ କବଳିତ ମଣିଷ ଜୀବନ  
 ସର୍ପ ମୁଖେ ବେଙ୍ଗ ପରି ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ

ମହାଲପଡ଼ା କଖଡ଼ି କଟକ, ୯୪୩୩୮୭୪୫୭୨

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

# ପାଷାଣୀ ମୁଁ...

ଶିଳ୍ପାଲିପି ବେହେରା

କ୍ଷୁଦ୍ର ପରିତ୍ୟକ୍ତ କାହିଁକି ପଢ଼ିରହିଛି ମୁଁ  
ଯୁଗ ଯୁଗର କାହାଣୀ ମନରେ ଧରି,  
ଗ୍ରୀଷ୍ମ ବର୍ଷା ଶୀତର କାଳରେ ଭିଜି  
ଦେହ ସହ ମନ ବି ଯାଇଛି ମୋ ମରି ॥

ନିତି ମୁଁ କଥା କହେ ଆକାଶ ସହ  
ବିବିଧ ରଂଗରେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଏ,  
ମୋ କୋହର ଆତ୍ମାସ ପାଇ ସେ  
କେବେ କେବେ ଅଦିନରେ ବରଷି ଯାଏ ॥

ମୋ ଗୀତ ଶୁଣି ପକ୍ଷୀ କ୍ଷଣିକ ପାଇଁ  
ବସିଯାଏ ମୋ ତପ୍ତ ଟାଂଗରା ଦେହରେ,  
ମୋ ସ୍ୱରରେ ମିଶାଇ ସ୍ୱର ଗାଏ  
କ୍ଷୁଦ୍ର ହୁଏ ଅଜଣା କ୍ଷତ ଦେଖି ମୋ ଶରୀରେ

କେମିତି ବୁଝାଇବି ମୁଁ ମୋ କୋହକୁ  
ବିସ୍ତାରି ତା ଆଗରେ ନିଜକୁ,  
ବୁଝିବ କି ମୋ ମନର କଥା  
ସ୍ୱାର୍ଥବିନା ଏଠି କିଏ ବୁଝେ କାହାକୁ ?

+୩ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ ଛାତ୍ରୀ

ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ସ୍ମାରକ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ

ମହାବଦ୍ୟାଳୟ, ଜଗତସିଂହପୁର

ଫୋନ୍ : ୮୦୯୩୫୨୨୯୨୪

# ଗଛ ଦେବତା

ଅଙ୍କିତ ସାହୁ



ଗଛ ଦେବତା ହେ ଗଛ ଦେବତା  
 ରଖ ପରିବେଶ ନିରିମଳ  
 ଅମୃତଜାନ, ଛାଇ, କାଠ ଓ ଜାଲେଣି  
 ଦିଅ ତୁମେ ସବୁ ଫୁଲ ଫଳ  
 ୧  
 ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ନେଇ ନିଶ୍ୱାସରେ ତୁମେ  
 ଅମୃତଜାନ ଦିଅ ଆମକୁ  
 ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ କରି ତୁମେ  
 ଭରସା ହୁଅ ଚାଷୀକୁ  
 ୨  
 ତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣେ ବିନିଯୋଗ ହୋଇ  
 ବରଷା କରାଅ ତୁମେ  
 ତୁମ ଉପକାରେ ଉପକୃତ ହୋଇ  
 ବଞ୍ଚି ରହିଅଛୁ ଆମେ

୩  
 ଆସ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହେବା  
 ଗଛ ଦେବତାଙ୍କ ସେବା କରିବା  
 ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗଛ ଲଗାଇ  
 କାଲି ପାଇଁ ଆଜି ସତର୍କ ହେବା  
 ୪  
 "ଗଛ ଆମର ଜୀବନ  
 ତେଣୁ ତାର ରକ୍ଷା ଆମ ସଭିଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ।"

ନବମ ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ର,  
 ଗ୍ଲୋବାଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆନ ମଡେଲ୍ ସ୍କୁଲ,  
 ବିଦ୍ୟାଧରପୁର, କଟକ



# ବୀଣାପାଣି

ଇଂ ସନମ୍ ଦେବୀ

ଆହେ ମାତା ବୀଣାପାଣି ଦେବୀ ସରସ୍ୱତୀ  
ତୁମେ ପରା ଆଦିଶକ୍ତି ଜଗତ ଜନନୀ,  
ଆହେ ବିଦ୍ୟାଦାତ୍ରୀ ଶୁଭ୍ରବସ୍ତ୍ର ଧାରିଣୀ  
ସହସ୍ର ପ୍ରଣତି ଘେନ ମା ଜ୍ଞାନଦାୟିନୀ । (୧)



ଆହେ ମାତା ଶୁଭ୍ରବସ୍ତ୍ରା ବିଦ୍ୟାଦାୟିନୀ  
ତୁମ ଆଶିଷରେ ମୁଖ ଦୁଅଛି ତେଜସ୍ୱୀ  
ଆହେ ମାତା ଆଦିଶକ୍ତି ଦେବୀ ସରସ୍ୱତୀ  
ଜ୍ଞାନନେତ୍ର ଦିଅ ମାତା ମୋତେ ଦୟାକରି । (୨)

ଆହେ ମାତା ବୀଣାପାଣି ଦେବୀ ମହାମାୟୀ  
ବେଦ, ଗ୍ରନ୍ଥ, ଗୀତା ପୁଣି ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ  
ତଥାପି କରୁଛି ମାଆ ମୁଁ ତୋର ପ୍ରଣତି  
ଦୋଷ ମୋର କ୍ଷମାକର ଆହେ ମହାଦେବୀ ।

# ତୁ ତତେ ସଜାଡ଼େ

ଅଶୋକ କୁମାର ବାରୀକ

ମୃତ୍ୟୁ ତୋର ରହିଛି ଅନାଇ  
ତୋ ସାଥେ ଯିବେ ନାହିଁ କେହି ।  
ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ପରିଜନ ଯେତେ  
ତୋ ପାଇଁ କାନ୍ଦିବେ କେତେ ?  
ତୁଲି ଯିବେ ତତେ ଅତୀତ ବୋଲି  
ଧନ ସମ୍ପଦ ତୋର ହୋଇଯିବ ଖାଲି ।  
ଆସିଥିଲୁ ଏକା ଯିବୁ ତୁହି ଏକା  
ଭଲ କୀର୍ତ୍ତି ଥିଲେ ହୃଦେ ଥିବୁ ସଦା ।  
ଅନ୍ୟ କୁ ଆଦେଶ ଉପଦେଶ ଦେଉ  
ନିଜକୁ ସଜାଡ଼ିବାକୁ ତୁଲି ଯାଉ ।  
ସର୍ବେ ନିଜ କର୍ଯ୍ୟେ ଅତି ବ୍ୟସ୍ତ  
ତୁ କେବଳ ଅଛୁ ହୋଇ ବିରୁଦ୍ଧ ।  
ସମୟ ଅଛି ଯା ତୁ ବଦଳି  
ନହେଲେ ଲାଗିବ ତୋ ଚରିତ୍ରେ କାଳୀ ।



ଅଧ୍ୟାପକ (ଅର୍ଥନୀତି ବିଭାଗ),  
ମଡେଲଡିଗ୍ରୀ କଲେଜ, ନୟାଗଡ଼,  
ଯୋଗାଯୋଗ : ୮୭୩୭୨୩୫୭୧୨

# ନମ୍ରତ୍ତି ଫଳିନମ୍ ବୃକ୍ଷମ୍

ବିଶ୍ୱ ରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି

ଅଜସ୍ର ଫଳରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବୃକ୍ଷ  
କରେ ସ୍ୱାଗତ କରି ବିସ୍ତାରିତ ବକ୍ଷ ।

କାଉ କୋଇଲି କୁମ୍ଭାଗୁଆ କରିଛନ୍ତି ବସା  
ସୁମଧୁର ରାବରେ ଆଜି ପ୍ରକଂପିତ ଭକ୍ଷା ।

ଦିନରେ ଗୁଣ୍ଡୁଚି ମୁଷା କରେ ବିଚରଣ  
ରାତିରେ ବାଦୁଡ଼ି ଫଳ କରନ୍ତି ଭକ୍ଷଣ ।

ପଚାରିଲି ଏତେ ଫଳର କିବା ପ୍ରୟୋଜନ  
ଛୋଟ ଡେମ୍ଫେ ବଡ଼ଫଳ ହୋଇଛି ଓଜନ ।

ବଂଶବୃଦ୍ଧି ଆଶା ନେଇ ସାଇତିଛୁ ମଞ୍ଜି  
ଅଦେଖିତ ମୃତ୍ତିକାକୁ ମନାସିଛୁ ଆଜି ।

ଭାରୁଛୁକି ସରୁ ମଞ୍ଜି ହୋଇଯିବେ ଗଜା  
ଜଣିନୁକି କିଏ ପାଏ ଆମ୍ଭଲର ସଜା ।



ଆଚମ୍ବିତ ହେଲି ମୁଁ ଶୁଣି ତା ଉତ୍ତର  
ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ କରିବା ଶକ୍ତି ଅଛି ମୋର ।  
ମାଗଣାରେ ପାଏ ମୁଁ ପାଣି ଓ ପବନ  
ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରୁ କରେ ସଭିଙ୍କ ଭୋଜନ ।  
ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହିତରେ ମୋ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ  
ନମ୍ରତ୍ତି ଫଳିନଂ ବୃକ୍ଷମ୍ ତିଳେ ନାହିଁ ଗର୍ବ ।

ଚାଟାର୍ଡ ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ  
ୟୁନିଟ ୮, ଭୁବନେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

# ପଥରରେ ପରିଣତ ହେବା ପଛରେ

କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ



କେତେ ଥର

ଅଜାଣତେ

ଅକାରଣେ

ସତ୍ୟତାକୁ

ସଂଶୟର

ମାତ୍ରାତ୍ମକ ପଦ୍ଧତିରେ

ମପାଯିବ ?

ଯୁଗ ଯୁଗରୁ

କେତେ ଯେ

ଅସଂଖ୍ୟ ବିଳାପ,

ଆକୁଳ କ୍ରନ୍ଦନ ଓ ଚିତ୍କାର

ତଥା ନିବେଦନ

ଶୁଣିବାକୁ ନାରାଜ ।

ଫରକ ଏତିକି ଯେ

ସେତେବେଳେ କାହାକୁ

ପଥର କରି ଦିଆଗଲା,

ଆଉ ଏବେ

ନିଜେ ନିଜକୁ ଆକାର ଦେଇ

ପ୍ରସ୍ତରରେ

ମୁଁ ପରିଣତ ।

ଯେତେବେଳେ

ସବୁ ପ୍ରୟାସ

ନିଷ୍ଫଳ

ସବୁ ସ୍ୱପ୍ନ, ସମ୍ଭାବନା

ଆଶା ନିରର୍ଥକ

ବଞ୍ଚିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ

ପାଥେୟ କରି

ଅରଣ୍ୟ ରୋଦନ ଅପେକ୍ଷା  
ବରଂ ଭଲ ପଥର  
ପାଲଟି ଯିବା ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତରର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟରେ  
ନଥିବ ପାଷାଣର ପ୍ରତୀକ୍ଷା  
ନା ସମୟର ଅପେକ୍ଷା  
ନା ପ୍ରମାଣର ପ୍ରତେଷ୍ଟା ।  
ଜୀବନର ମଧୁ ସନ୍ଧାନ  
ଓ ସଞ୍ଜୟ ଭିତରେ  
ଜୀଇଁବାର କଳା ଖୋଜି  
ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହେବ  
ଧୂସରରେ ସରୁଜିମା ଓ  
ସରୁଠି ସୁନ୍ଦରତା ।

ବହିଆପଦର, ବରପାଲି, ବରଗଡ଼

# ମୁଁ କଣ ପଢ଼ିପାରେ ତୁମକୁ...

ଶକ୍ତି ସୁମନ ଦାସ

ଆଛା... !

ମୁଁ କଣ ପଢ଼ିପାରେ ତୁମକୁ.. ?

ସେଦିନ, ସେ ଆଖିରେ ପ୍ରତାରଣା ନଥିଲା

ଥିଲା ପ୍ରେମର ଅଷ୍ଟମ ତାନ

କିନ୍ତୁ ମନରେ କେଜାଣି କେଉଁ ଗୋଟେ ଭୟ ଥିଲା....

ଆଉ ସେ ଭୟାତୁର ମନଟି କିଛି ଗୁଡେ କହିଚାଲିଥିଲା....

ସତେ.. !

ମୁଁ କଣ ପଢ଼ିପାରେ ତୁମକୁ.. ?

ରୁଷି ଯାଇଥିବା ସେ ଚଗଲା ମନଟି,

ସତେ କଣ ସେଦିନ କିଛି ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା.. ?

ସେ ଭୟ, ସେ ଧୀରତାର ରୂପ କିଛି ନିଆରା କିନ୍ତୁ ଲାଗୁଥିଲା...

ଭୟ ଭିତରେ ଭଦୟ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଭାସ,

ଆଉ ଧୀରତା ଭିତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ଚାନ୍ଦର ଶୀତଳ କିରଣ।

ମୁଁ କଣ ପଢ଼ିପାରେ ତୁମକୁ.. ?



ପଢ଼ିବାକୁ ତ ମନଟିଏ ଲୋଡ଼ା...

ଆଉ ମୋ ମନ ସବୁବେଳେ ତୁମକୁ ହିଁ ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହେଁ...

ମୁଁ ଜାଣେ ମୋ ମନକୁ ତୁମେ ବି ପସନ୍ଦ କର....

ମାର୍ଚ୍ଚତ୍ : ସୋମନାଥ ଦାସ

ଭାରିଓଦା, ବାଲିକୁଦା, ୭୫୪୧୦୮

ଜଗତସିଂହପୁର

ମୋ : ୯୪୩୮୭୦୮୪୪୫

# ସ୍ୱତିରେ ଟାଟା

ଭାରତୀ ମୁଦୁଲି

ଶୁଣିଥିଲି ପିଲାବେଳେ ଟାଟା ନାଁ  
 ହେଲେ ଦେଖି ନଥିଲି କେବେ  
 ଜନମି ଥିଲ ଅଠେଇଶ ଡିସେମ୍ବର  
 ଉଣେଇଶି ସହ ସଇଁ ତିରିଶରେ  
 ପାଠର ମହତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ଧୀରେ ଧୀରେ  
 ସେଇ ମଣିଷଟାକୁ ଦେଖିଲି ଫୋନରେ  
 ବୟସ ବଢୁଥିଲା ହେଲେ ଭାବି ନଥିଲି  
 ଟାଟାର ବି ବୟସ ବଢୁଛି  
 ବେଶି ଚିହ୍ନି ନଥିଲି ହେଲେ  
 ଟାଟା ମୁହଁର ଝଲକ ଦେଖିଲି  
 ସେଇ ଝଲକ୍ ଥିଲା ମୋ ଆଖିକୁ କଲା ଯାଦୁ  
 ଭଲ ବ୍ୟତୀତ ଚିହ୍ନା କିଛି ଆସିଲାନି ମନେ  
 ଦେଖି ତ ଥିଲି କେବେ ନା କେବେ  
 ହେଲେ ଟାଟାର ଯୁବାବେଳେ ନୁହେଁ  
 ସେବେ ବି ଭାରୁଥିଲି କି ମଣିଷଟିଏ ଏକା ସିନା  
 ହେଲେ ତାର ହୃଦୟରେ ସେ ବାନ୍ଧି ରଖିଛି  
 ପୁରା ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥରେ  
 ତିନି ଦିନ ଧରି ଆଖିରୁ ଲୁହ ସୁଖୁନି  
 କାହିଁକି ଏତେ ଆକର୍ଷଣ



କାହିଁକି ଧରେ ସୁଯୋଗ ଦେଲନି  
 ସେଇ ମହତ୍ତ୍ୱାଙ୍କ ପାଦ ସ୍ପର୍ଶ କରିବାକୁ  
 ହେ ପ୍ରଭୁ ! ତୁମେ ନିଷ୍ଠୁର ହେଲ କି  
 ମିଳିଲାନି ଧରେ ସୁଯୋଗ ଦେଖିବାକୁ  
 ମିଳିଲାନି ଧରେ ସୁଯୋଗ ସେବା କରିବାକୁ  
 ଭାରୁଚି ଯଦି ଯାଇଥାନ୍ତି  
 କ'ଣ ସେ ଦେଖା କରିଥାନ୍ତେ ମୋ ସହ ?  
 ବୟସର ତାରତମ୍ୟ ଥିଲା ତ ବହୁତ  
 ହେଲେ ଚିନ୍ତା ବୋଧେ ସମାନ ଥିଲା  
 ତୁମ ଚେହେରା, ସେ ହସ, ଆଉ ସଞ୍ଜର  
 ସବୁ କିଛି ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିଲା  
 ପ୍ରତି ଜନ ହୃଦୟକୁ  
 କେହି କେବେ ଟାଟା ବିପକ୍ଷୀ ଥିବାର  
 ଆଜି ଯାଏଁ ଶୁଣିନି  
 ତୁମେ ମନେ ରହିବ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁକୁ  
 ପ୍ରାପ୍ତ ନ କରିବା ଯାଏଁ  
 ତୁମର ଶେଷ ଦିନରେ କୋଉ ଧର୍ମ  
 ନୁହେଁ କାନ୍ଦିଚି ଭାରତ ମାତାର ସନ୍ତାନଗଣ  
 ବୋଧେ ତୁମେ ଏକ ଅବତାର ନେଇ ଆସିଥିଲ  
 କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ତୁମ ହସର  
 କୌଣସି ତୁଳନା ନାହିଁ ତୁମ ମୁହଁର  
 ତୁମକୁ ଦୁନିଆ ଶେଷ ହେବା ଯାଏଁ ମାନେ ରଖିବ  
 ତୁମକୁ ଏତେ ଯଦି ଯିବାର ନଥିଲା

ହେ ଟାଟା ! ଫେରିଆସ  
 ତୁମ ମଣିଷ ପଣିଆକୁ ଲୋକେ ଝୁରୁଛନ୍ତି  
 ତୁମ ହସରେ ଥିଲା ପ୍ରେମର ବାସ୍ନା  
 ତୁମ କଥାରେ ଥିଲା ଉପଦେଶର ଗଣ୍ଡିଲି  
 ଭାରତର ପ୍ରତି ମଣିଷ ଚାହୁଁଥିଲା  
 ତୁମେ ବଞ୍ଚିରୁହ ଦୁନିଆ ଶେଷ ହେବା ଯାଏଁ  
 ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିଛି କିଏ ତୁମକୁ କେତେ ଚାହୁଁଥିଲା  
 ମୋର ଆଶା ଥିଲା କେବେ ଭେଟ ହେବି ତୁମ ସହ  
 ହେଲେ ସେ ସୁଯୋଗ ଆସିଲାନି  
 ଯଦି ମୁଁ ହେଇଥାନ୍ତି ଜନ୍ମ ତୁମ ସମୟରେ  
 ନିଶ୍ଚିତ ସେବା କରିଥାନ୍ତି ତୁମର  
 ଚାଲିଗଲ ସଭିଙ୍କର ତୁମେ ମଙ୍ଗଳସେବା କରି  
 ଅକ୍ଳୋବର ନଅ ଦୁଇ ହଜାର ପଚାଶରେ  
 ତୁମ ଚେହେରାକୁ ଭୁଲିବିନି କେବେ  
 ହେଲେ ତୁମକୁ ଦେଖିଲେ ଲୁହ ଆସେ ଆଖିରେ  
 ଆଉ ସେ ଲୁହ ଖୁବ୍ ଶୋଭା ପାଏ ବୋଲି ଭାବେ ମୁଁ  
 ନିଜ ନାଁ ପରି ମନେ ରଖିବି ତୁମକୁ  
 ଫେରି ଆସ ହେ ଟାଟା !

ଭାରତୀ ମୁଦୁଲି, ଗବେଷିକା  
 ବନମାଳୀପୁର , ଖୋର୍ଦ୍ଧା

# ସିଏ ତୁମେ

ସ୍ତ୍ରୀର ପଞ୍ଚନାୟକ

ପ୍ରୀତିଝରା କେବେ ସେହି ପୁଷ୍ପ ଶଯ୍ୟା ପଥରେ,  
 ହୃଦର ଆବେଗ ଚାଲେ ଧୀର ଧୀର ଗତିରେ,  
 କହିକି ପାରିବି କିଛି ଆଶାହୀନ କଥା ?  
 ସମୟକୁ ବାନ୍ଧିବାର ବୃଥାୟୁକ୍ତ ଚେଷ୍ଟାରେ ।

ହଜିଯାଏ ପୁଣି ତୁମ ରୁମ୍‌କୀୟ କଥାରେ,  
 ସତେ କି ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ବା ତୁମ ଆକର୍ଷଣରେ,  
 ବାଷ୍ପୀଭୂତ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ଯାଏ ଉଡ଼ି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ  
 ଭୂମିଷ୍ଠ ନ ହେବା ପାଇଁ ଚାହେଁ ସତେ ମନରେ ।

ନୂତନତା ଭରିଯାଏ ତୁମ ଉପସ୍ଥିତିରେ,  
 ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ପଲକ ନ ପଡ଼ୁ ଏଇ ଆଖିରେ,  
 ସିଏ ତୁମେ ଯାହାକୁ ମୁଁ ଚାହେଁ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ  
 ସବୁଦିନ ପାଇଁ ମୋର ଏଇ ଜୀବନରେ ।

ରାଇପୁର, ଚାହାଳୀ, ନୟାଗଡ଼. ୭୫୨୦୪

# ଆସର

ଉପେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ବସ୍ତିଆ

ଆମ ଘରେତ ସବୁଦିନେ ଆସର  
ବାପାଙ୍କ ହାତରେ ଠେଙ୍ଗା ,  
ବୋଉ ହାତରେ ଛାଞ୍ଚୁଣି ,  
ଜେଜେ ବାପାଙ୍କ ଖୁଉଁ ଖୁଉଁ କାଶକୁ  
ନାକ ପାଖେ ନାଶ,  
ବୁଢ଼ୀ ମାଆର ଧଇଁ ପେଲା ସଙ୍ଗେ  
କୋଥଳିର ଦରଫିଟା ଫାଶ ।  
ଅପା କାନ୍ଦେ ସୁଁ ସୁଁ ହୋଇ  
ବାହାଘର ଭାଙ୍ଗି ଯିବା ପରେ  
ବଡ଼ ଭାଇ ବେକାରୀଆ ଆକାଶକୁ  
ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଦୀର୍ଘ ଶ୍ୱାସ ମାରେ ।  
ମୁଁ ଖାଲି ମୁକ ଥାଏ ଦେଖି ଦେଖି  
ଏଇ ଆମ ବେସୁରା ଆସର ।  
ଆଜି କିନ୍ତୁ ଇଏ କଣ  
ହଠାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ ?



ଜେଜେଙ୍କ ହାତରେ ତାନପୁରା ,  
ବାପାଙ୍କ ହାତରେ ଭୁବିତବଲା ,  
ବୋଉ ହାତରେ ହାର ମୋନିୟମ ।  
ଅପା ଗଳାରେ ସାରେଗାମାପା  
ଭାଇଙ୍କ ହାତରେ ମୋବାଇଲ  
ମୁଁ ଖାଲି ଭାରୁଛି ସୂର୍ଯ୍ୟ କଣ  
ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ଉଇଁଲେ କି ?  
ଆମ ଘରେ ସତେ ଆଜି  
ଇଏ କି ଆସର ? ଦେଖି ଲାଗେ  
ବଡ଼ ଚମତ୍କାର ହୁଏ ମୁଁ ବିଭୋର ।

ରାଉରକେଲା

# ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚ୍ୟକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍‌ଫ୍ରେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

# ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳା ୨୦୨୫

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ



ସନାତନୀ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ଆତ୍ମା ଓ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତୀକ

ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳା ୨୦୨୫

ଚଳିତ ବର୍ଷ ଆମ ଦେଶରେ ମହାକୁମ୍ଭ ପାଳନ ହେଉଛି ।

ପ୍ରୟାଗରାଜ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତି ବାରବର୍ଷରେ ଆୟୋଜିତ

ହୋଇଥାଏ କୁମ୍ଭ ଯାତ୍ରା ଏବଂ ପ୍ରତି ଶହେ ଚଉରାଳିଶି ବର୍ଷରେ

ଥରେ ପାଳିତ ହୁଏ ମହାକୁମ୍ଭ । କୁହାଯାଏ ଏହି ସମୟରେ ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି

ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତ୍ରିବେଣୀ ସଂଗମରେ ସ୍ନାନ କରିଥାନ୍ତି । ଦେବତା ମାନଙ୍କୁ

ଆମେ ନିଜ ଚର୍ମଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିବା ହୁଏତ ସମ୍ଭବ ନ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଦେବତାଙ୍କ

ଶରଣରେ ଯାଉଥିବା ଅଗଣିତ ସାଧୁସନ୍ଥଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ସ୍ନାନ କରୁଥିବାର ଦେଖିବା ମଧ୍ୟ

କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରୁ କମ ନୁହେଁ । କୁମ୍ଭ ଯାତ୍ରାରେ ଲକ୍ଷାଧିକ ସାଧୁସନ୍ଥ ତ୍ରିବେଣୀ

ସଂଗମରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସ୍ନାନ କରନ୍ତି ଯାହାକୁ ଶାହି ସ୍ନାନ ବା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ନାନର

ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି ।

ପୌରାଣିକ ମତେ ଅମୃତ ଭାଣ୍ଡ ପାଇଁ ଦେବାସୁରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷ ଚାଲିଥିବା

ବେଳେ ଉକ୍ତ ଭାଣ୍ଡରୁ ଚାରିଗୋପା ଅମୃତ ଚାରୋଟି ସ୍ଥାନ ପ୍ରୟାଗରାଜ, ହରିଦ୍ୱାର,

ଉଜ୍ଜୈନ ଓ ନାଶିକରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ସେହି ଚାରୋଟି ସ୍ଥାନରେ କୁମ୍ଭମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ

ହେଉଛି ।

ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ ମହାକୁମ୍ଭ ସ୍ନାନଦ୍ୱାରା ପାପ କ୍ଷୟ ହୁଏ, ଏହା ମୋକ୍ଷ

ପ୍ରାପ୍ତିର ମାର୍ଗ । ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ରମତରେ ମଧ୍ୟ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତିଠାରୁ ମହାଶିବରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ମହାକୁମ୍ଭ ସ୍ନାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ଶକ୍ତିରେ ବିକାଶ ଘଟାଏ । କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ବୃହସ୍ପତି ବୃଷ ରାଶିରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ମକର ରାଶିରେ ରହିଥାନ୍ତି ରବି ଓ ଚନ୍ଦ୍ର । ଫଳରେ ପ୍ରୟାଗର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା । ଭକ୍ତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁମାନେ ଗଙ୍ଗାର ଜଳ, ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ତଥା ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିର ସତ୍ତା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ତେଣୁ କୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ସ୍ୱତଃ ମାନସିକ, ଶାରୀରିକ ଓ ବୌଦ୍ଧିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ଏହା ହିଁ ମୋକ୍ଷର ମାର୍ଗ । କୁମ୍ଭ ସ୍ନାନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦିବସ ହେଉଛି ମୌନୀ ଅମାବାସ୍ୟା । ଏହି ଦିନ ସୃଷ୍ଟି ସର୍ଜନା କରିଥିଲେ ବ୍ରହ୍ମା । ତେଣୁ ମୌନୀ ଅମାବାସ୍ୟାର ସ୍ନାନରେ ମିଳେ ଅମାପ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି । ମହାକୁମ୍ଭ ସମୟରେ ପ୍ରୟାଗଠାରେ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ମହେଶ୍ୱର ଓ ସକଳ ଦେବ, ସମସ୍ତ ବେଦର ମିଳନ ଘଟିଥାଏ । ଗଙ୍ଗାର ପବିତ୍ର ଜଳ ମଧ୍ୟ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ସମୟରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନେ ହୁଏ । ତେଣୁ ଗଙ୍ଗା ବୁଡ଼ ଫଳରେ ଅମୃତର ସ୍ୱାଦ ଅର୍ଥାତ ଐଶ୍ୱରିକ ସତ୍ତାର ଉପଲବ୍ଧି ମିଳେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ପୌରାଣିକ ମତେ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ ଓ ମୋକ୍ଷ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅଟେ । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଥ ଓ କାମ ଲୌକିକ ଏବଂ ଧର୍ମ ଓ ମୋକ୍ଷ ପାରଲୌକିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । କୁମ୍ଭସ୍ନାନ ଏହି ଚତୁର୍ବର୍ଗ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । କୁମ୍ଭପର୍ବରେ ବିଧିବିଧାନ ପୂର୍ବକ ସ୍ନାନ ଓ ଦାନ ଆଦି କଲେ ଶତ ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞର ଫଳପ୍ରାପ୍ତି ତଥା ପରଲୋକ ମୁକ୍ତି ଅମୃତତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ । (ସୌଜନ୍ୟ - ଝିକିପେଡ଼ିଆ)

ପ୍ରୟାଗରାଜ ଠାରେ ଗଙ୍ଗା ଓ ଯମୁନା ନଦୀର ମିଳନ ହେଉଥିବା ବେଳେ ସେଠାରେ ସରସ୍ୱତୀ ନଦୀର ଉପସ୍ଥିତି ରହିବା କଥା ଆମର ଅନେକ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଗଙ୍ଗା ନଦୀରେ ସ୍ନାନ କଲେ ମନୁଷ୍ୟର ଜନ୍ମଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ କଲୁଷରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ରହିଛି । ମୃତ୍ୟୁପରେ ମଧ୍ୟ ଆମ ସନାତନ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର

ଅସ୍ଥି ଓ ଭସ୍କୁକୁ ଗଞ୍ଜାରେ ବିସର୍ଜନ କରିବା ପରମ୍ପରା ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷରୁ ଚାଲି ଆସିଛି ।

ଆମ ସୌରମଣ୍ଡଳରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞାନ ଆମକୁ ଜଣାଇବାର ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ସନାତନ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆମକୁ ଏହି ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ସାରିଥିଲେ । ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବବୃହତ ଓ ସବୁଠାରୁ ଓଜନିଆ ଗ୍ରହକୁ ଗୁରୁ ଅର୍ଥାତ ବୃହସ୍ପତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଆମ ଧର୍ମର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହ ଆମ ପୃଥିବୀକୁ ସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷିତ କରି ଆସିଛି । ଅଧୁନା ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଇ କଥାକୁ ଦୋହରାଉଛନ୍ତି । ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହର ଆକର୍ଷଣ ଏତେ ଅଧିକ ଯେ ଆମ ସୌରମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଇତଃସ୍ତତ ଭାବରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥିବା ଉଲକା ପିଣ୍ଡୁଆଦିକୁ ସେ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ନେବାଫଳରେ ସେ ସବୁ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ଦେହରେ ଧକ୍କା ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱାକର୍ଷଣ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେଇଥିପାଇଁ ଆମ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରାଧାନ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଘୁରି ଆସିବା ସମୟ ଯାହା ପୃଥିବୀ ତୁଳନାରେ ବାରଗୁଣ ଅଧିକ ହୁଏ, ସେଇଥିପାଇଁ ପ୍ରତି ବାରବର୍ଷରେ କୁମ୍ଭମେଳାର ଆୟୋଜନ କରାଯାଏ ।

କୁମ୍ଭମେଳା କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସେ ବିଷୟରେ ଧାରଣା ହୁଏତ ଅନେକଙ୍କ ପାଖରେ ନଥାଇ ପାରେ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଅନଭିଜ୍ଞ । କିନ୍ତୁ ଚଳିତ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱରେ ସୁଚନା ଓ ପ୍ରଦ୍ୟୋଗିକୀର କ୍ରାନ୍ତି ଚାଲୁଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଟଣା ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ଭାବରେ ପ୍ରସାର ହୋଇ ପାରୁଛି ଏବଂ ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳା ବା ସେଥିରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ନ୍ତା କେମିତି? ସନାତନ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ଧାର୍ମିକ ଆତ୍ମା ଓ ବିଶ୍ୱାସକୁ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର କରିନଥିବ ଚିନ୍ତା କରି ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ



ଚଳିତ ମହାକୁମ୍ଭରେ ଚାଳିଶି କୋଟି ଲୋକଙ୍କ ସମାଗମ ହେବ ବୋଲି ଶୁଣାଯାଉଥିଲା, ସଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ସୂଚନା ଅନୁସାରେ ଏହା ଷାଠିଏ କୋଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇପାରେ ।

ଏହିଭଳି ଜନସମାଗମ ଏହି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ କେବେ ବି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିନଥିଲା କି ହୁଏତ ଆଗକୁ ଦେଖିବାକୁ ନ ମିଳିପାରେ । ସୂଚନା ପ୍ରଦେୟାଗିକୀ ଯୁଗରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖବର ଓ ଘଟଣାର ଦୃଶ୍ୟ ହାତପାହାନ୍ତାରେ ମିଳିପାରୁଛି ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଘରେ ବସି କୁମ୍ଭମେଳାର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ସତେ ଯେମିତି ପ୍ରତିଯୋଗିତାଟିଏ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଚାଲ କୁମ୍ଭ ଯିବା । ଯାହାକୁ ଦେଖ ସିଏ ସେଇ ଏକା କଥା, ଭାଇ କୁମ୍ଭ ଯାଉଛନ୍ତି କି ?

କୁମ୍ଭମେଳାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ସୌଭାଗ୍ୟର କଥା ନିଶ୍ଚୟ । ହେଲେ ଯଦି ମନରେ ଧାର୍ମିକ ଓ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଭାବନା ରହିଛି ଏବଂ କୌଣସି ପାପ ବା କଳୁଷ ନାହିଁ, କେବଳ ତାହା ହେଲେ ହିଁ ଆପଣଙ୍କ ଯାତ୍ରା ସଫଳ ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରେ ।

ହେଲେ ସତେ ଯେମିତି କୁମ୍ଭ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଆୟୋଜନ ନୁହେଁ ବରଂ କୌଣସି ଏକ ଯାତ୍ରା ବା ମେଳା ହୋଇଯାଇଛି, ସମସ୍ତେ ସେଇ ଯାତ୍ରା ବା ମେଳାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ଏହି ଭବ୍ୟ ଆୟୋଜନରେ ସମ୍ମିଳିତ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାଇ ପାରନ୍ତି, ସେଥିରେ ଦ୍ୱିମତ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କିଛି ଲୋକ ସେଠାରେ କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, କାରଣ ସମସ୍ତେ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ମେଣ୍ଟାପଲଙ୍କ ସମଗତି ଭଳି ଧରି ନିଆଯାଇପାରେ । ଆଜୀବନ ଧାର୍ମିକ ଭାବନାକୁ ଭୃକ୍ଷେପ କରିନଥିବା କିଛି ଉତ୍ସୁକ ଜୀବ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ବିଚରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି, ଯେଉଁମାନେ କାହାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଅପେକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭଦ୍ରେଚିତ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଛାଉନାହାନ୍ତି । ସାଧୁସବୁଙ୍କ ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟାକୁ ଭଲଭାବରେ ବୁଝିନଥିବା କିଛି ନୂତନପୀଢ଼ିର ଉତ୍ସୁକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ବା

ନିଜ ଭିଡ଼ିଓକୁ ଭାଇରାଲ୍ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ସାଧୁସବୁଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବା ଭଳି କାଣ୍ଡ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି ।

ଏହିଭଳି ଆୟୋଜନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଗଣିତ ଆଖଡ଼ା ବା ଆଶ୍ରମରେ ଥିବା ମହାନ ସାଧୁମାନଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଏମାନେ ସେଠାରେ ବୁଲୁଥିବା ସୁନ୍ଦରୀ ମହିଳାଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍କର ମନେ ହେଉଛି । ନୁଆ ନୁଆ ସାଧୁଙ୍କ ବେଶ ଧାରଣ କରିଥିବା କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ ହେଉ ବା ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିବା ସାଧୁୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ କିଭଳି ନିଜ ମୋବାଇଲ୍ ବା କ୍ୟାମେରାରେ କଏଦ୍ କରିନେଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଇବି ସେଇ ଭାବନା ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ଘର କରିଛି । ଯୁଗ୍ମ୍ୟବରେ କୁମ୍ଭ ମେଳାର ଭବ୍ୟତା ଦେଖାଇବା ସହ ବିଭିନ୍ନ କମ୍ପାନୀର ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ତିନିଶହରୁ ଅଧିକ କଣ୍ଟ୍ରେଣ୍ଟ୍ କ୍ରିଏଟରଙ୍କୁ କର୍ମନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ।

କୁମ୍ଭମେଳା ଯେ କେବଳ ଧର୍ମ ମୋକ୍ଷର ମେଳା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନର ଏକ ଅନନ୍ୟ ପଦ୍ଧା ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରିଛି । ଆପଣମାନେ ହୁଏତ ଶୁଣିଥିବେ ଯେ ପ୍ରୟାଗରାଜକୁ ଯାଉଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଉଡ଼ାଯାହାଜରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସିଟ୍ ମିଳୁନାହିଁ, ବିଗତ ଦିନରେ କେହିଜଣେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ବାଙ୍ଗାଲୋରରୁ ଆମେରିକା ଯିବାପାଇଁ ଯେତିକି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ହେଉଛି, ପ୍ରୟାଗରାଜ ଯାଇ ଫେରିବାକୁ ସମାନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ହେଉଛି । ଏଥିରେ ଆମେ ଉଡ଼ାଯାହାଜ ଚଳାଉଥିବା ସଂସ୍ଥାକୁ ଦୋଷ ଦେଇ ଲାଭନାହିଁ, କାରଣ ଭାରତରେ ବିମାନ ପ୍ରାଧିକରଣ ସଂସ୍ଥା ରହିଛି ଯାହା ସରକାର ସମର୍ଥିତ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ସେହି ସଂସ୍ଥାର ବିନା ଅନୁମୋଦନରେ କୌଣସି ବିମାନ ଚଳାଉଥିବା ସଂସ୍ଥା ଦରବୃଦ୍ଧି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ସରକାରଙ୍କ ଜାଣତରେ ହରିଲୁଟ୍ ହେଉଛି ବୋଲି କହି ହେବ । ସେହିଭଳି ପ୍ରୟାଗରାଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ଅଧିକାଂଶ ହୋଟେଲ୍ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଦରବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମାଗଣାରେ

ଖାଇବା ଜିନିଷ ମିଳିଯାଉଛି ତଥାପି ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷର ଦର ଦୁଇରୁ ତିନିଗୁଣା ହୋଇଛି ବୋଲି ଫେରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ମହାକୁମ୍ଭ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଭବ୍ୟ ଓ ବିଶାଳ ଆୟୋଜନ । ଭାରତର ଜନସଂଖ୍ୟାର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଏହି ମହା ମେଳାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି । ଘରେ ବସି ମଧ୍ୟ ଏହି ମେଳାର ଭବ୍ୟତାକୁ ଅନୁଭବ କରି ହେଉଛି । ଛୋଟ ଛୋଟ ମେଳାମଉଛବରେ ଅନେକ ଘଟଣା ଘଟୁଥିବା ବେଳେ ମହାକୁମ୍ଭ ଭଳି ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଘଟଣା ଘଟିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ରହିବା, ଖାଇବା ଆଦି ବିଷୟ ରୁଝିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ । ତଥାପି ମାତ୍ର ଦୁଇ ସପ୍ତାହରେ ପାଖାପାଖି ପଞ୍ଚତିରିଶି କୋଟି ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ସ୍ନାନ କରି ସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗକୁ ଥିବା ଆହୁରି ତିନିସପ୍ତାହରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ଯେ କେତେ ଅଧିକ ହେବ ତାହା ଚିନ୍ତା କରିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି ।

ଏହିଭଳି ଭବ୍ୟ ଆୟୋଜନରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ମନ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଥିବା ସ୍ୱାଭାବିକ, କିନ୍ତୁ ସାଂପ୍ରତିକ ସମୟରେ ସେଠାରେ ହେଉଥିବା ଅଗଣିତ ଅଘଟଣର ଖବର, ଅବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୂଚନା ଶୁଣିବା ପରେ ଅନେକେ ହୁଏତ ନିଜର ଗସ୍ତ ବାତିଲ କରି ପାରନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଧାର୍ମିକ ଆସ୍ଥାନର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବା ଲୋକଦେଖାଣିଆ ପାଇଁ ଯିବାକୁ ମନ ବଳାଇଥିଲେ ସେମାନେ ଯିବେ ନାହିଁ ।

ଆପଣ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଯାଇଛନ୍ତି କି? ଯିବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି କି? ଆପଣଙ୍କ ମତାମତ କଣ କମେଣ୍ଟ କରି ଜଣାନ୍ତୁ ।

# କୁମ୍ଭମେଳା, ଗାଥା ଓ କଥା

ଅର୍ଜୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା



ସତ୍ୟଯୁଗର କଥା, ଦେବାସୁରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ସଂଘର୍ଷ ଲାଗିରହିଲା । ଦେବତାମାନେ ଶତଚେଷ୍ଟା କରି ମଧ୍ୟ, ଅସୁରମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଦିନେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଚିନ୍ତାକଲେ ଦେବତା ମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାକୁ ଅମୃତର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଅମୃତ ତ ସମୁଦ୍ରମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । ତାକୁ ପୁଣି

ପାଇବେ କିପରି ? ଏଣୁ ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ଅମୃତ ବାହାରକରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଦେବତା ମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବଦେଲେ । ପୁଣି ଭଗବାନ କହିଲେ, ସାଗରମନ୍ଥନ ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକାକୀ ସମ୍ଭବନୁହେଁ, ଏଣୁ ଆମେ ଅସୁରମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନେବା, ଦେବାସୁରଙ୍କ ସମ୍ମୁଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଥନ ସମ୍ଭବ ହେବ । ଏଣୁ ତୁମେ ମାନେ ଅସୁରଙ୍କ ସହ ଆଉ ଶତ୍ରୁତା ନକରି ଯାଇ ସନ୍ଧି କରିନିଅ ।

ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ କଥା ଶ୍ରବଣକରି ଦେବରାଜ ଇନ୍ଦ୍ର ଦେବତା ମାନଙ୍କୁ ଘେନି ପାତାଳ ପୁରକୁ ଯାତ୍ରାକଲେ ଦାନବ ରାଜ ବଳିଙ୍କସହ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ । ଇନ୍ଦ୍ର ବଳିଙ୍କୁ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ କହିଲେ, ସାଗର ମନ୍ଥନରୁ ଯାହା ସବୁ ବାହାରିବ ତାକୁ ଆମେ ଅଧାଅଧା ବାଣ୍ଟିନେବା । ପ୍ରସ୍ତାବ, ଅସୁର ମାନଙ୍କ ମନକୁ ପାଇଲା ଓ ସମସ୍ତେ ସାଗର ମନ୍ଥନ ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଗଲେ ।

ମନ୍ଦର ପର୍ବତକୁ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଗରୁଡ଼ ଘେନି ଆଣି ସାଗରରେ ଖୁଆଦଣ୍ଡ ଭାବେ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ରଞ୍ଜୁଭାବେ ବାସୁକୀନାଗକୁ ଆଣି ବାନ୍ଧିଦିଆଗଲା । ଏବେ କଥା ଉଠିଲା କିଏ କେଉଁ ପାଖରେ ରହିବ । ଦେବତାମାନେ ଦେଖିଲେ, ବାସୁକୀଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ପାଖେ

ରହିବା ଆମ ପାଇଁ ବିପଦଜନକ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଲାଞ୍ଜି କଥା ଯଦି କହିବା, ଅସୁରମାନେ ଆମକୁ ବିରୋଧ କରିବେ । ଏହି ସମୟରେ ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ଗୋଟେ ବୁଦ୍ଧି ବାହାର କଲେ । ନାରଦ ଦେବତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣ ସମସ୍ତେ କୁହନ୍ତୁ, ଆମେ ବାସୁକୀର ମୁଣ୍ଡକୁ ଧରିବୁ । ଦେଖିବେ ଆପଣଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରି ଅସୁରମାନେ ବାସୁକୀଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଧରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇ ଯିବେ । ସତକୁ ସତ ତାହା ହିଁ ହେଲା ।

ଅସୁରମାନେ ବାସୁକୀର ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦେବତାମାନେ ବାସୁକୀ ଲାଞ୍ଜିକୁ ଧରି ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଥନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ସମୁଦ୍ର ଅଗାଧ ଜଳରେ କୌଣସି ଆଧାର ନଥିବାରୁ ମନ୍ଥରାଚଳ ବୁଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସମସ୍ତେ ନିରାଶ ହୋଇପଡ଼ିଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ହତାଶ ମୁଖକୁ ଦେଖି ବିଷ୍ଣୁ ଚିକିଏ ହସିଦେଇ ଓ ତାପରେ ଯାଇ ଏକ ବିଶାଳ କୂର୍ମରୂପ ଧରି ମନ୍ଥର ପର୍ବତକୁ ପୃଷ୍ଠରେ ତୋଳିଧରିଲେ । ଆଉ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ରହିଲା ନାହିଁ । ମନ୍ଥନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ମାତ୍ର ମନ୍ଥନରୁ ଅମୃତ ବାହାରିବ କଅଣ । ପ୍ରଥମେ ବାହାରିଲା, ହଳାହଳ ବିଷ । ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱକୁ ଦହନ କରୁଥିବା ବିଷକୁ ଦେବତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଭଗବାନ ଶିବ ଆସି, ପାନ କରିଦେଲେ । ସେହି ଉତ୍ତୁଟ ବିଷଜ୍ୱାଳାରେ ଶଙ୍କରଙ୍କ କଣ୍ଠ ନୀଳ ହୋଇଗଲା । ସେ ହେଲେ ନୀଳକଣ୍ଠ । ଭଗବାନ୍ ଶିବ ବିଷପାନ କରୁ ଥିଲା ବେଳେ, ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଜୁଳୀରୁ କିଛି ବିଷ ଛିଟିକି ପଡ଼ିଲା । ସେହି ବିଷକୁ ପ୍ରାପ୍ତକରି ସର୍ପ ବିଛା ତଥା ଅନ୍ୟ କେତେକ କୀଟପତଙ୍ଗ ସରୀସୃପ ବୃକ୍ଷଲତା ଆଦି ବିଷଧର ହେଲେ ।

ସଂସାର ହଳାହଳ ବିଷଜ୍ୱାଳାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲା । ମହାଭଲ୍ଲାସରେ ପୁଣି ଦେବ ଓ ଅସୁରମାନେ ମିଶି ମନ୍ଥନ ଆରମ୍ଭକଲେ । ମନ୍ଥନରୁ କ୍ରମେ କାମଧେନୁ, ଉଦ୍ଧୈଶ୍ରବା ଅଶ୍ୱତ୍ଥ, ଐରାବତ ହସ୍ତୀ, ପାରିଜାତ କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ, ପଦ୍ମରାଗ ମଣି ଓ ଅପ୍ସରାଗଣ ବାହାରିଲେ । ପୁଣି ଆବିର୍ଭୂତା ହେଲେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ, ସେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ବରଣ କଲେ ।

ଅନ୍ୟସବୁ ସମ୍ପଦ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ଏହାପରେ ଜଳରୁ ଉଠିଲେ ବାରୁଣୀଦେବୀ, ତାଙ୍କୁ ଅସୁରମାନେ ନେଲେ । ପୁଣି ମନ୍ଥନ ଚାଲିଲା ।

ସାଗର ଗର୍ଭରୁ ଅମୃତକଳସ ହସ୍ତରେ ଧାରଣ କରି ଉଠିଆସିଲେ ସ୍ୱୟଂ ନାରାୟଣଙ୍କ ଅବତାର ଅମୃତ ପୁରୁଷ, ଧନ୍ୱନ୍ତରୀ । ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅମୃତ କଳସ ଦେଖି, ଅସୁରମାନେ ଛଡ଼ାଇ ନେଲେ ଓ "ମୁଁ ଆଗ ପିଇବି, ମୁଁ ଆଗ ପିଇବି" କହି କଳିଗୋଳ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଏହିସମୟରେ ଭଗବାନ୍ ବିଷ୍ଣୁ ଏକ ଅପୂର୍ବ ସୁନ୍ଦରୀ ବିଶ୍ୱମୋହିନୀ ନାରୀବେଶ ଧାରଣ କରି ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ଅସୁର ସବୁ ତାଙ୍କ ରୂପରେ ମୋହିତହୋଇ କହିଲେ, ହେ ସୁନ୍ଦରୀ, ତୁମେ ଆମ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅମୃତ ବାଣ୍ଟିଦିଅ ।

ଭଗବାନ୍ ବିଷ୍ଣୁ ଦେଖିଲେ, ଏ ଅସୁର ଗୁଡ଼ାକ ଯଦି ଅମୃତ ପିଇିଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଦେବତା ମାନଙ୍କ ଆଉ ଦୁର୍ଗତିର ସୀମା ରହିବନାହିଁ । ଏହି ହେଉଛି ଅପୂର୍ବ ସୁଯୋଗ । ଅସୁରମାନେ ଏପରି ମୋହିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା ବେଳେ ସେ ଚତୁରତା ପୂର୍ବକ ଗରୁଡ଼ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ଅନ୍ୟମତରେ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଜୟନ୍ତ) ଅମୃତ କଳସଟିକୁ ହରଣ କରିନେଲେ । ଗୁରୁ ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣି ପାରି ରାକ୍ଷସମାନଙ୍କୁ କହି ଦେବାରୁ ସେମାନେ ଗରୁଡ଼ଙ୍କଠାରୁ ଏହାକୁ ଛଡ଼ାଇ ନେବାକୁ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ଗରୁଡ଼ ଓ ଅସୁରଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବଳ ଟଣା ଓଟରା । ଏହି ଟଣାଓଟରା ଭିତରେ ଅମୃତ କଳସରୁ ଚାରି ବୁନ୍ଦା ଅମୃତ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଚାରୋଟି ସ୍ଥାନରେ ଛିଟିକି ପଡ଼ିଲା । ସେ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ପ୍ରୟାଗ, ହରିଦ୍ୱାର, ଭଦ୍ରାୟିନୀ ଓ ନାସିକ । ଏଣୁ ଏହି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଆସୁଛି । ଗରୁଡ଼ ଓ ଅସୁରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅମୃତ ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ ବାର ଦିନ ଯାଏ ଲାଗି ରହିଥିଲା । ଏଣୁ ପ୍ରତି ବାର ବର୍ଷ ଅନ୍ତରାଳରେ କୁମ୍ଭମେଳା ଆୟୋଜିତ ହୁଏ ।

ତେବେ କୁମ୍ଭ ମେଳା କେଉଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ହେବ ଏହାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଜ୍ୟୋତିଷ

ଗଣନା ଅନୁସାରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ ।

ଦେବାସୁରଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ ସମୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରହଯୋଗରେ ଅମୃତ ପଡ଼ିଥିଲା ସେହି ଗ୍ରହ ଯୋଗରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ କୁମ୍ଭଯୋଗ ପଡ଼ିଥାଏ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଷକ ବାରମାସରେ ବାରରାଶିରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଗୋଟିଏ ରାଶି ଚକ୍ରକୁ ପୁରା କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବୃହସ୍ପତି, ୧୨ ବର୍ଷରେ ଏକ ଏକ କରି ବାର ରାଶି ଭ୍ରମଣ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଗୋଟିଏ ରାଶିକୁ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ବାର ବର୍ଷ ଲାଗେ । ବୃହସ୍ପତିଙ୍କ ଏହି ରାଶି ଭ୍ରମଣ ଆଧାରରେ ବିଶେଷ ଗ୍ରହଯୋଗ ନେଇ ୧୨ ବର୍ଷରେ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ୪ଟି ସ୍ଥାନରେ କୁମ୍ଭମେଳା ଆୟୋଜନ ହୋଇଥାଏ ।

ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୁମ୍ଭପର୍ବର ନକ୍ଷତ୍ର ଯୋଗ ନିମ୍ନ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

ପଦ୍ମିନୀ ନାୟକେ ମେଷେ

କୁମ୍ଭରାଶି ଗତେ ଗୁରୋଃ ।

ଗଙ୍ଗାଦ୍ୱାରେ ଭବେଦ୍ ଯୋଗଃ

କୁମ୍ଭ ନାମା ତଥୋତମାଃ ॥

ଅର୍ଥାତ୍, ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମେଷରାଶି ଓ କୁମ୍ଭ ରାଶିରେ ବୃହସ୍ପତି ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଗଙ୍ଗାଦ୍ୱାର ବା ହରିଦ୍ୱାରରେ କୁମ୍ଭଯୋଗ ପଡ଼େ ।

ମକରେ ଚ ଦିବାନାଥେ

ଦୁର୍ଜଗେଂ ଚ ବୃହସ୍ପତି ।

କୁମ୍ଭଯୋଗ ଭବେଋତ୍ର

ପ୍ରୟାଗେ ଅତି ଦୁର୍ଲ୍ଲଭଃ ॥

ମେଷରାଶି ଗତେ ଜୀବେ

ମକରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଭାସ୍କରୌ ।

ଅମାବାସ୍ୟା ତଥା ଯୋଗଃ

କୁମ୍ଭସ୍ୱସ୍ତୀର୍ଥ ନାୟକେ ॥

ଅର୍ଥାତ୍, ଯେତେ ବେଳେ ବୃହସ୍ପତି ବୃଷ ରାଶିରେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ମକର ରାଶିରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୀର୍ଥରାଜ ପ୍ରୟାଗ ଠାରେ ପବିତ୍ର କୁମ୍ଭ ଯୋଗ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ସିଂହରାଶି ଗତେ ସୂର୍ଯ୍ୟେ

ସିଂହ ରାଶିଠାରେ ବୃହସ୍ପତୋ ।

ଗୋଦାବରୀଂ ଉଦେତ୍ କୁମ୍ଭୋ

ଯାୟତେ ଖଲୁ ମୁକ୍ତିଦଃ ॥

ଅର୍ଥାତ୍, ଯେତେବେଳେ, ବୃହସ୍ପତି ସିଂହ ରାଶିରେ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର କର୍କଟରାଶିରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଗୋଦାବରୀ ତୀର୍ଥ, ତ୍ର୍ୟମ୍ବକେଶ୍ୱର ନାସିକ ଠାରେ କୁମ୍ଭଯୋଗ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ମେଷ ରାଶି ଗତେ ସୂର୍ଯ୍ୟେ

ସିଂହରାଶିଠାରେ ବୃହସ୍ପତୋ ।

ଉଦ୍ଧୃତ୍ୟାଂ ଉଦେତ୍ କୁମ୍ଭଃ

ସଦା ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାୟକଃ ॥

ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ବୃହସ୍ପତି ସିଂହରାଶି, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ମେଷ ରାଶିରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି, ସେତେ ବେଳେ ଉଦ୍ଧୃତ୍ୟାରେ ମହାମୋକ୍ଷ ପ୍ରଦାୟକ କୁମ୍ଭ ଯୋଗ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ବୃହସ୍ପତି, ସିଂହ ରାଶିରେ ଥାଇ, ଉଦ୍ଧୃତ୍ୟା ଏବଂ ନାସିକଠାରେ କୁମ୍ଭମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଥିବାରୁ ଏହା ସିଂହସ୍ଥ କୁମ୍ଭବୋଲି ଅଭିହିତ ହୁଏ ।



କୁମ୍ଭମେଳା ଚାରି ପ୍ରକାରର:-

୧. ମାଘ ମେଳା - ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହା ପ୍ରୟାଗରାଜରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ ।

୨. କୁମ୍ଭମେଳା - ପ୍ରତି ତିନିବର୍ଷରେ ଥରେ ପ୍ରୟାଗ, ହରିଦ୍ୱାର, ନାସିକ ଓ ଉଜ୍ଜୟିନୀ ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ ।

୩. ଅର୍ଦ୍ଧକୁମ୍ଭ ମେଳା - ପ୍ରତି ଛଅ ବର୍ଷରେ ଥରେ ପ୍ରୟାଗ ଓ ହରିଦ୍ୱାର ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ

୪. ପୂର୍ଣ୍ଣକୁମ୍ଭ ମେଳା - ପ୍ରତି ବାରବର୍ଷରେ ପ୍ରୟାଗ, ହରିଦ୍ୱାର, ନାସିକ ଓ ଉଜ୍ଜୟିନୀ ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଥାଏ ।

୫. ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳା -ଏହା ବାରଗୋଟି ପୂର୍ଣ୍ଣକୁମ୍ଭ ଅନ୍ତରରେ ଅର୍ଥାତ୍, ୧୪୪ ବର୍ଷରେ ଥରେ ପ୍ରୟାଗ ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଥାଏ । ମହା କୁମ୍ଭ ଯୋଗ ଏଥର ୨୦୨୫ ରେ ପଡ଼ିଛି ।

କୁମ୍ଭମେଳା ବିଶ୍ୱରେ ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସବୁଠାରୁ ବୃହତ୍ ମେଳା ଭାବେ ବିଖ୍ୟାତ । ଏଥିରେ ବହୁ ସାଧୁ ସନ୍ଥ, ଭକ୍ତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ମାନଙ୍କର ସମାଗମ ହୋଇଥାଏ । ଏଥର ପ୍ରୟାଗର ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ୪୦ କୋଟି ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ସମାଗମ ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ କରା ଯାଇଛି । କୁମ୍ଭମେଳା ଅବସରରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରୟାଗର ତ୍ରିବେଣୀ ସଙ୍ଗମ, ହରିଦ୍ୱାରରେ ପରମ ପାବୀନୀ ଗଙ୍ଗା ନଦୀ, ଉଜ୍ଜୟିନୀରେ ସିପ୍ରା ନଦୀ ତଥା ନାସିକର ଗୋଦାବରୀ ନଦୀରେ ସ୍ନାନ ପାଇଁ ଅପୂର୍ବ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ।

କୁମ୍ଭସ୍ନାନ ଅଶେଷ ପୁଣ୍ୟଦାୟୀ ବୋଲି ଆମ ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣ ମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ । କୁମ୍ଭ ସ୍ନାନର ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ବିଷ୍ଣୁ ପୁରାଣରେ କୁହାଯାଇଛି:-

ଅଶୁମେଧ ଯଜ୍ଞ ସହସ୍ରାଣି

ବାଜପେୟ ଶତାନି ଚ ।

ଲକ୍ଷ୍ୟଂ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣା ଭୂମେଃ

କୁମ୍ଭ ସ୍ଥାନେନ ତତ୍ ଫଳଂ ॥

ଅର୍ଥାତ୍, ଏକହଜାର ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଶହେ ଗୋଟି ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ, ଏକଲକ୍ଷ ଥର ପୃଥିବୀ ପରିକ୍ରମା ଦ୍ୱାରା ଯେତିକି ଫଳ ମିଳିଥାଏ, ଥରେ ମାତ୍ର କୁମ୍ଭ ଯୋଗରେ ସ୍ନାନ କଲେ ସେତିକି ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । କଥିତ ହୁଏ, କୁମ୍ଭ ଯୋଗ ସମୟରେ ସେହି ନଦୀର ଜଳ ଠ କିଲୋମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମୃତମୟ ହୋଇଯାଏ । ତେତିଶି କୋଟି ଦେବତା ଆସି ଛଦ୍ମ ବେଶରେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାନ୍ତି ।

କୁମ୍ଭ ମେଳା କେବେ ଠାରୁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଆସୁଛି ନିର୍ଣ୍ଣୟକରିବା ଖୁବ କଷ୍ଟକର । ଅଷ୍ଟମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହା ଶ୍ରୀ ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ବୋଲି ବିଦ୍ୱାନ ମାନେ କହନ୍ତି । ଚୀନ ପରିବ୍ରାଜକ ହୁଏନସାଂ (୬୨୯ -୬୪୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ) ତାଙ୍କ ଭ୍ରମଣ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ସମ୍ରାଟ୍ ହର୍ଷ ବର୍ଦ୍ଧନ ସଙ୍ଗମରେ ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ଉତ୍ସବର ଅୟୋଜନ କରୁଥିଲେ ଓ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ରାଜା ବହୁ ବିଦ୍ୱାନ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବଂ ସାଧୁ ସନ୍ଥଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରୁଥିଲେ । ଏହାହିଁ କୁମ୍ଭମେଳା ବୋଲି ଅନୁମିତ ହୁଏ ।

ଓଁ ଦେବୀ ସୁରେଶ୍ୱରୀ ଭଗବତୀ ଗଙ୍ଗେ ।

ତ୍ରିଭୁବନ ତାରିଣୀ ତରଳ ତରଙ୍ଗେ ॥

ଅର୍ଜୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା

ମୋ-୭୬୯୩୦୯୧୯୭୧

# ବସ୍ତୁଧୈବ କୁରୁମ୍ବକମ୍ ପ୍ରତୀକ : ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳା

ମାଧବାନନ୍ଦ ଭୋଇ



(ଦୈନିକ ଖବରକାଗଜ "ସୁଦେଷ୍ଟା"ରେ ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ)

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଏକ ମହାନ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ଏହି କୁମ୍ଭ ମେଳା ମାନବ ଜୀବନ ସହିତ ସଂଯୋଜିତ ହୋଇ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନକୁ ରୁଦ୍ଧିମତ୍ତ କରିଥାଏ । ଏହି ପୁରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ମାନବର ଶରୀର “କୁମ୍ଭ” ସଦୃଶ ଅଟେ । ଏହି ଶରୀର ରୂପକ କୁମ୍ଭ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକର “ମହାକୁମ୍ଭ” ପବିତ୍ର କୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ମିଳିତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଭର୍ତ୍ତା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଅତୀତର କଥାବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ କୁମ୍ଭ କିମ୍ବା ପବିତ୍ର ହାଣ୍ଡି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡିକ ମହତ୍ତ୍ୱର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡିକ ମହତ୍ତ୍ୱ ମାନବର ଶରୀର ରୂପକ ମାଟି ହାଣ୍ଡିକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜାଗରଣ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ମହାନ କୁମ୍ଭ ମେଳା ସ୍ଥଳକୁ ଭାରତ ବର୍ଷର କେଉଁ ଅନୁକୋଶରୁ ସାଧୁ ସନ୍ଥମାନେ ଆଗମନ କରିଥାନ୍ତି, ଏପରିକି ପୃଥିବୀର ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ବିଦେଶୀ ସାଧୁ ସନ୍ଥମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଗମନ କରିଥାନ୍ତି ।

ବିଶେଷ କରି କୁମ୍ଭ ମେଳାକୁ ଆଗମନ କରୁଥିବା ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ସଂପ୍ରଦାୟର ସାଧୁ ସନ୍ଥ ଏବଂ ନାଗା ସାଧୁ ମାନେ ସାଧନା ପାଇଁ ଛୁଟି ଆସିଥାନ୍ତି ଏ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ । କୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ବିଭିନ୍ନ ସମାରୋହ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ବିଶେଷ କରି “ଅମୃତ (ଶାହୀ) ସ୍ନାନ” କରିବା ସମୟରେ ନାଗା ସାଧୁଙ୍କର ଭଜ୍ଜୁଳ ଖଣ୍ଡା ଓ ଅଗ୍ନି ବନାଟି,

“ପେଶଜାଇ” ପାରମ୍ପାରିକ ଯାତ୍ରା ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ହାତୀ, ଘୋଡ଼ା ଓ ରଥ ଗୁଡ଼ିକର ଶୋଭା ଯାତ୍ରା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକର ମହାମିଳନ ଘଟେ । ତେଣୁ ଏହି ପବିତ୍ର ମହାକୁମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ୱ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମନ୍ୱୟର ଏକ ଅଂଶ ବିଶେଷ କହିଲେ ଭୁଲ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତରୀୟ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ମଧ୍ୟରେ ଶାରିରୀକ ଓ ମାନସିକ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାତ୍ମତା ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଏକ ରତ୍ନରେ ସମ୍ମିଳିତ କରିଥାଏ ।

ସାଧାରଣତଃ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଭାରତ ବର୍ଷର ଚାରୋଟି ସ୍ଥାନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଚାରୋଟି ସ୍ଥାନ ଭାରତ ବର୍ଷର ପବିତ୍ର ନଦୀ କୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଉତ୍କଳିନୀର ଶିପ୍ରା ନଦୀ କୂଳ, ଗୋଦାବରୀର ନଦୀର ଉତ୍ପତ୍ତି ସ୍ଥଳ ଭାବରେ ନାସିକ ଅରୁଣ ଓ ବରୁଣ ନଦୀର ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥାନ, ହରିଦ୍ୱାରର ଗଙ୍ଗା ନଦୀ କୂଳ ଏବଂ ପ୍ରୟାଗର ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା ଓ ସରସ୍ୱତୀ ନଦୀର ମିଳନ ସ୍ଥଳରେ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଉକ୍ତ ଚାରୋଟି ସ୍ଥାନରେ, କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବା ପୁରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ପୌରାଣିକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ରହିଅଛି । ତେବେ ଭାରତୀୟ ପୁରାଣରେ ଅଧୁନା ପ୍ରୟାଗରାଜ ମହା ଭାରତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ “ଇନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସ୍ଥ” ଭାବରେ ପ୍ରାୟ ପାଠ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ବିଦିତ ହୋଇ ଅଛି । ପ୍ରୟାଗ ରାଜ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୬୦୦ ମସିହାରେ ପ୍ରୟାଗ ରାଜ ଉକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା । ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟାନୁଯାୟୀ ଏହି “ଭାଟସା” ନାମିତ ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ “କୁସୁମ୍ଭୀ” ଥିଲା । ଅଦ୍ୟାବଧି ଯାହାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପ୍ରୟାଗର ଦକ୍ଷିଣ -ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ରହିଅଛି । ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧ, ତାଙ୍କର ଭ୍ରମଣ ସମୟରେ ଏହାକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଭାବରେ ବିଦିତ କରିଥିଲେ । ହର୍ଷ

ବର୍ଦ୍ଧନଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ ସମୟରେ, ପରିବ୍ରାଜକ ଦୁଏନ ସାଂ ପ୍ରୟାଗ ରାଜର କୁମ୍ଭ ମେଳା ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି କୁମ୍ଭମେଳାର ଆୟୋଜିତ ସ୍ଥାନ ଓ ସମୟ ଭାରତ ବର୍ଷର ଏକ ପୌରାଣିକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ । ଏହି କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟ୍ଟରେ ଦେବତା ଏବଂ ରାକ୍ଷସ ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼େଇ କଥା ସୂଚିତ କରିଥାଏ । ଏକଦା ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଥନ ସମୟରେ ଏକ ଅମୃତ କୁମ୍ଭ ମିଳିଥିଲା । ଯେଉଁ ଅମୃତକୁ ପାନ କଲେ, ଜୀବ କେବେ ମରଣକୁ ଲାଭ କରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ରାକ୍ଷସଗଣ ଯୁଦ୍ଧ କରି, ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ସହିତ ଅମୃତ କଳସୀ ରଖିନେଲେ । ରାକ୍ଷସ ମାନେ ଅମୃତ ପାନ କରି ଚିର ଜୀବନ ଅମର ରହିଯିବେ ବୋଲି, ଦେବତାମାନେ ପ୍ରମାଦ ଅନୁଭବ କଲେ । ତେଣୁ ଯେ କୌଣସି ଉପାୟରେ, ରାକ୍ଷସମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅମୃତ କୁମ୍ଭ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଗୁରୁ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏଥି ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା । ଏଥିପାଇଁ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଜୟନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ କଲେ । ଜୟନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଚାରି ଜଣ ଦେବତା, ଜୟନ୍ତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ । ତେବେ ଅମୃତ କୁମ୍ଭର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଭାର ଅର୍ପଣ କରାଗଲା । ଯେପରି ଭାବରେ ଅମୃତ କୁମ୍ଭ ଭାଙ୍ଗି ନ ଯାଉ କିମ୍ବା କୁମ୍ଭରୁ ଅମୃତ ଚହଳି ନ ଯାଇ, ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପତିତ ନ ହେଉ । ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜୟନ୍ତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗଲେ । ଜୟନ୍ତ୍ର ଲୋଭର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ, ଯଦି ଅମୃତ କୁମ୍ଭକୁ ପାନ କରି ଦିଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଶନି ମଧ୍ୟ ଜୟନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ନଜର ରଖିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ହେଲେ । ପରିଶେଷରେ ରାକ୍ଷସମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅମୃତ କୁମ୍ଭଟିକୁ ଚତୁରତା ସହ ଚୋରାଇ ଆଣିଲେ । ରାକ୍ଷସମାନେ ଜୟନ୍ତ୍ରଙ୍କ ଅନୁଧ୍ୟାବନ କଲେ । ରାକ୍ଷସଗଣ ଏବଂ ଜୟନ୍ତ୍ରଙ୍କ

ମଧ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷ ହେଲା ।

ତେବେ ରାକ୍ଷସ ଏବଂ ଦେବ ଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷ ପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର ଦିନ ସମୟ ଲାଗିଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଏ ସଂଘର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଗୁରୁ ବୃହସ୍ପତି ଗୋଟିଏ ରାଶିରେ ଏକ ବର୍ଷ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣେ ବାରୋଟି ରାଶିକୁ ଭ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କୁ ବାର ବର୍ଷ ଲାଗିଥାଏ । ବାର ବର୍ଷରେ ଥରେ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ “ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁମ୍ଭ ମେଳା” ବାର ବର୍ଷରେ ଥରେ ପୂୟାଗର ତ୍ରିବେଣୀ ସଙ୍ଗମରେ ହୋଇଥାଏ । ଚଳିତ ବର୍ଷ ୨୦୨୫ରେ ମହା କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଅଛି । ଏହି ମହା କୁମ୍ଭ ମେଳା ୧୪୪ ବର୍ଷରେ ଥରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଅଛି । ଚଳିତ ମହା କୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ପୃଥିବୀର କୋଣ ଅନୁକୋଣରୁ କୋଟି କୋଟି ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ବୁଢ଼ ପକାଇବା ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥଳରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଆମର ଓଡ଼ିଶାରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସାଧୁ ସନ୍ଥ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁମାନେ କୁମ୍ଭ ମେଳକୁ ଆଗମନ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଅମୃତ କୁମ୍ଭରୁ ଚାରୋଟି ବିନ୍ଦୁ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପତିତ ହୋଇଥିଲା । ଅଦ୍ୟାବଧି ଭାରତ ବର୍ଷର ଉପରୋକ୍ତ ଚାରୋଟି ସ୍ଥାନରେ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଆସୁଅଛି ।

ଏହି ମହା କୁମ୍ଭ ମେଳା କେବଳ ପୌରାଣିକ ଆଖ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ସିମୀତ ନୁହେଁ । ଏହା ବୈଦିକ, ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ରାଜ ବେଦର ୧୦ମ ମଣ୍ଡଳ ୮୯ ସୁକ୍ତର ୧୦ ମନ୍ତ୍ରରେ “ବିଭେଦଂ ଗିରିଂ ଇତ ନଂ କୁମ୍ଭମାଗା ଇନ୍ଦ୍ରେ” ଶ୍ଳୋକରେ “କୁମ୍ଭ” ଶବ୍ଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରରେ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ନାଶକ ଏବଂ ଜଳ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଏବଂ “କୁମ୍ଭ” କୁ ମାଟି ପାତ୍ର ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରା ଯାଇଛି ।

“ପୂର୍ଣ୍ଣ:କୁମ୍ଭୋଧୀ କାଳ ଆଦି ହସ୍ତ ଙ୍ଘେ ପଶ୍ୟାମୋ” ଶ୍ଳୋକାନୁସାରେ ଅଧର୍ବ ବେଦରେ ମଧ୍ୟ ଚତୁର୍ଥ ମଣ୍ଡଳର ୩୪ ସୁକ୍ତ ଏବଂ ୧୯ ମଣ୍ଡଳର ୫୩ ସୁକ୍ତ ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁମ୍ଭ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ଯାଇଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ପଦ୍ମ ପୁରାଣ ଓ ମହାପୁରାଣରେ ସଙ୍ଗମରେ କୁମ୍ଭ ମେଳା ସ୍ନାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ ମହା ଭାରତର ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରା ଓ ଅସ୍ତ୍ରିକା ପର୍ବରେ ପ୍ରୟାଗ ରାଜରେ କୁମ୍ଭ ସ୍ନାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ଯାଇଛି ।

ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଖୌଗଳିକ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁସାରେ ଗୁରୁ ବୃହସ୍ପତି ପୃଥିବୀର ରକ୍ଷା କର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ପୁରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସୌର ମଣ୍ଡଳରେ ବୃହସ୍ପତି ବୃହତମ ଗ୍ରହ ଭାବରେ ବିଦିତ । ଅଦ୍ୟାବଧି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ଯେତେ ଗ୍ରହାଣୁ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମାଡ଼ି ଆସନ୍ତି, ବୃହସ୍ପତି ନିଜର ଗୁରୁତ୍ୱାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ନିଅନ୍ତି । ଗ୍ରହାଣୁ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକର ଗତି ପରି ବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ । ଯାହା ଫଳରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠ ଏକ ଧ୍ୱଂସ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ଥାଏ । ପାଞ୍ଜିରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଏ ଗ୍ରହାଣୁ ଖଣ୍ଡ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଲୋକ ଲୋଚନ ଆଡୁଆଳରେ ମହା ଜାଗତିକ ଲୀଳା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି । ଏହି ପରି ଭାବରେ ପୃଥିବୀ ଅନେକ ସମୟରେ ଧ୍ୱଂସ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି । ଏହି ପୁରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଗୁରୁ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କୁ ଭକ୍ତି ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସୁମନ ସମର୍ପଣ ପୂର୍ବକ ମହା କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଅଛି ।

ସାଧାରଣତଃ ମାଘ ମାସରେ ଗୁରୁ ବୃହସ୍ପତି ମେଷ କିମ୍ବା ବୃଷ ରାଶିରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶି ଶନିଙ୍କ ମକର ରାଶିରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ “ପ୍ରୟାଗ”ରେ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଭାଦ୍ରବ ମାସରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ବୃହସ୍ପତି ସିଂହ ରାଶି କିମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ର, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ବୃହସ୍ପତି ଦେବତା ତ୍ରୟ, ଯେତେବେଳେ

ଅମାବାସ୍ୟାର କର୍କଟ ରାଶିରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ନାସିକରେ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଚୈତ୍ର ମାସରେ ଯେତେବେଳେ ବୃହସ୍ପତି ସିଂହ ରାଶିରେ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମେଷ ରାଶିରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧୟିନୀରେ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ପରିଶେଷରେ ଚୈତ୍ର ମାସରେ ଯେତେବେଳେ ବୃହସ୍ପତି ଓ ଶନି କୁମ୍ଭ ରାଶିରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି , ସେହି ସମୟରେ ହରି ଦ୍ୱାରରେ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ ।

ଚଳିତ ବର୍ଷ ୨୦୨୫ ମସିହାରେ ପ୍ରୟାଗ ଠାରେ ମହା କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଅଛି । ଉକ୍ତ ମହା କୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ପ୍ରାୟ ୪୦ କୋଟି ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ବୁଡ ପକାଇବା ଆଶା କରା ଯାଉଅଛି । ବିଶ୍ୱର କୋଣ ଅନୁକୋଣରୁ କୋଟି କୋଟି ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ “ପ୍ରୟାଗ ରାଜ”କୁ ଛୁଟି ଆସିଛନ୍ତି । “ବସୁଧୈବ କୁଟୁମ୍ବକମ୍” ନ୍ୟାୟରେ କୋଟି କୋଟି ପ୍ରାଣ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକର ମହାନ୍ ରତ୍ନରେ ଏକ ମଧୁର ମିଳନ ହୋଇଛି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ କୋଟି କୋଟି କଣ୍ଠରୁ ପ୍ରାର୍ଥନାର ମଧୁ ସ୍ୱନ, ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳରେ ନିନାଦିତ ହୁଏ, ପରିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମା ସମ୍ମଳିତ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାନ୍ ଆତ୍ମା ନିକଟକୁ ଧାବିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ସଂପାଦକ-ଉଦୟ ଭାନୁ

ସା-ଭୋଦଳ, ପାଟସୁନ୍ଦରପୁର, କଟକ-୭୫୪୦୧୮

ସଂପର୍କ-୯୨୩୮୫୮୯୧୦୦



# ବୋଉ

ନିତ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦ



ମୁଁ ଜାଣିପାରେନି ସକାଳ ହେଲେ ବୋଉ ଉଠିବ ନା ବୋଉ ଉଠିବ ବୋଲି ସକାଳ ହୁଏ । ମୁଁ ଜାଣିପାରେନି ବୋଉକୁ ହିସାବପତ୍ର ଆସେ କି ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ଖାଇବାକୁ ଦୁଇଟି ରୁଟି ମାଗିଲେ ସେ ତିନୋଟି ଦିଏ । ମୋ ବୋଉ ମିଛ କୁହେ । ଖାଇବାକୁ ଭାତ ବାଢ଼ିଲା ବେଳେ ସବୁବେଳେ କୁହେ- ଅଳ୍ପ ଭାତ ଦେଇଛି, ପଛରେ ମାଗିବୁ । ଯେତିକି ଭାତ ଦେଇଥାଏ ସେତିକି ମୁଁ ଖାଇପାରେନି ।

ଯେତେ ମୋଟା ଦେଖାଗଲେ ବି ବୋଉ କୁହେ, ମୋ ଛୁଆଟାର ଦେହରେ ଜମା ଲାଗୁନାହିଁ । ବୋଉ କେବେ ତା'ର ପିଲାଙ୍କୁ ପଚାରେନି କ'ଣ ଖାଇବୁ । ସେ ଯାହା ଖାଇବାକୁ ଦିଏ ତାହା ଥାଏ ପିଲାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ । ବୋଉର ହାତରେ ଥାଏ ଅମୃତ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ । ଲୁଗାକାନିର ଗଣ୍ଠି ଖୋଲି ଯେତେବେଳେ ସେ ଖୁରୁରା ପଇସା ପିଲାଙ୍କୁ ଦିଏ, ତାହା ଭରିଦିଏ ପିଲାଙ୍କ ମନରେ କୋଟିଏ ଟଙ୍କାର ଅଫୁରନ୍ତ ଖୁସି । ସେ ଡାକ୍ତରୀ ପାଠ ପଢ଼ିନି, ହେଲେ ପିଲାର ସବୁ ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ କ୍ଲେଶର ସମାଧାନ ଜାଣିଥାଏ । ବୋଉ ଦୁନିଆର ଏପରି ଏକ ଶବ୍ଦ ଯାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା କେବଳ ଏକ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ, ଏହା ଅନାବିଳ ପ୍ରେମ, ଅସୀମ ତ୍ୟାଗ ଓ ଅନନ୍ତ ସେବାର ଜୀବନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତିଟିଏ । ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ସୃଷ୍ଟି ବୋଉ, ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ବୋଉ, ପ୍ରଥମ ତୃଷ୍ଣା ବୋଉ, ପ୍ରଥମ ଉଚ୍ଚାରଣ ବୋଉ ଓ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ବି ବୋଉ ।

ଥରେ ମନେପକାନ୍ତୁ ତ ବୋଉର କଥା । ଅଫୁରନ୍ତ ଶାନ୍ତି ଓ ଆନନ୍ଦର ଲହଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି

ହେଉନାହିଁ ମନରେ ?

ଜଣକୁ ଅନ୍ୟମନସ୍କ କରିବା ପାଇଁ ବୋଉ ଉଚ୍ଚାରଣ କ'ଣ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ? ପିଲାବେଳେ କେତେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦର ସ୍ଥାନ ଥିଲା ବୋଉର କୋଳ । ବୋଉ ପାଖରେ ଥିଲେ ଦୁନିଆକୁ ଭର ନଥାଏ । ଏ ସଂସାରକୁ ଆସିବା ପରେ ପ୍ରଥମେ ଯାହାର ବନ୍ଧରୁ ଅମୃତ ପିଇ ଏ ଶରୀର ଚଳତକ୍ଷମ ହେଲା, ଏ ଆଖି ପ୍ରଥମେ ଯାହାକୁ ଦେଖିଲା, ଖନେଇ ଖନେଇ ଯାହାର ନାମ ଏ ପାଟିରୁ ପ୍ରଥମେ ବାହାରିଲା, ସେ ହିଁ ଆମର ବୋଉ । ଛୋଟବେଳେ ଯେତେ ଅରୁଣା ହେଲେ ଓ ରକ୍ଷିଲେ ଯିଏ କୋଳେଇ କାଖେଇ, ସୁନାରେ ଧନରେ କହି, ଜହ୍ନ ମାମୁ ଦେଖାଇ, ବାଘମାମୁକୁ ଡାକି ବଳେଇ ବଳେଇ ଖୁଆଇଥାଏ ସେ ଆମର ବୋଉ । ବାର ଓଷା ତେର ବ୍ରତ କରି ଠାକୁର ମନାସି ଯିଏ ଆମର ସର୍ବଦା ସୁଖ, ସମୃଦ୍ଧି କାମନା କରିଥାଏ ସେ ହିଁ ଆମର ବୋଉ । ଦୁଃଖରେ, କଷ୍ଟରେ ଓ ବିପଦରେ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ପାଟିରୁ ବାହାରି ଆସେ, ସେ ହିଁ ବୋଉ । ସନ୍ତାନ କିଛି ନ କହିଲେ ବି ଯିଏ ସବୁକଥା ଜାଣିପାରେ ସେ ହେଉଛି ବୋଉ ।

ବୋଉର ଅନେକ ପ୍ରତିଶବ୍ଦ । ହେଲେ ପ୍ରତି ପ୍ରତିଶବ୍ଦରେ ବୋଉର ମୌଳିକତା ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ । ସେ ମା' ହୋଇପାରେ, ସେ ମାମା ହୋଇପାରେ, ସେ ମମି ହୋଇପାରେ ଓ ସେ ମମ୍ ବି ହୋଇପାରେ । ହେଲେ ପ୍ରତିଟିରେ ତା'ର ବୋଉ ରୁହେ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ।

ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି- ପିତୁଃ ଦଶଶତଃ ମାତା ଅର୍ଥାତ୍ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ମା' ହଜାରେ ଗୁଣ ବଡ଼ । ଏହା କହି ମହର୍ଷି ମନୁ, ମା'କୁ ବାପାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନିତ କରିଛନ୍ତି । ମାନ୍ୟତେ ପୂଜ୍ୟତେ ଯା ସା ମା ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ ମାନ୍ୟତା ଓ ପୂଜାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧିକାରିଣୀ, ସେ ହିଁ ମା । ଗର୍ଭ ବେଦନା, ପ୍ରସବ ବେଦନା ଓ ପ୍ରସବ ପରେ ସନ୍ତାନ ଲାଳନପାଳନର

ଉପକାର ପାଇଁ ସନ୍ତାନମାନେ ମାମାନଙ୍କଠାରେ ସର୍ବକାଳ ରଖି ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି । ରଖି ରଖି, ପିତୃ ରଖି, ବନ୍ଧୁ ରଖି, ସମାଜ ରଖି ଓ ଗୁରୁ ରଖି ପରିଶୋଧ ସମ୍ଭବ, ମାତ୍ର ମାତୃ ରଖି ନୁହେଁ । ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ, ମାତା-ପିତାଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଭେଟିଲେ ପ୍ରଥମେ ମା'କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବା ଉଚିତ । କାରଣ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ମାତା ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ପିତା ପୋଷଣ କରନ୍ତି, ମାତା ପୋଷଣ ସହ ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦିଅନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦରେ କୁହାଯାଇଛି ମାତୃ ଦେବୋ ଭବଃ । ମନୁଷ୍ୟର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ତପସ୍ୟା ହେଉଛି ମାତୃ ସେବା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା କୁହାଯାଏ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କେହି ଦେଖିନାହାନ୍ତି କି ସେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବୋଉ ଗର୍ଭରୁ ଆମେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ଅଛି । ବିଷ୍ଣୁ ଏ ସଂସାରକୁ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ ଯାହାର ବି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବୋଉ ଆମକୁ ପାଳିପୋଷି ଛୋଟରୁ ବଡ଼ କରିଛି । ମହାଦେବ ମହେଶ୍ୱର ସବୁ ସଙ୍କଟରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଆମର କଲ୍ୟାଣ କରନ୍ତି ବୋଲି ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଉ ହେଲେ ବୋଉ ଆମର ସବୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟକୁ ଦୂରେଇ ଦେବା ପାଇଁ ଅହରହ ଲାଗି ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ବୋଉ ଆମ ପାଇଁ ସାକ୍ଷାତ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଓ ମହେଶ୍ୱର । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ ଇଶ୍ୱର ସବୁସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ବୋଉ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ବୋଉର ଆଶୀର୍ବାଦ କୌଣସି ମହାନ୍ ସନ୍ଧିଆ ଆଶୀର୍ବାଦଠାରୁ କମ୍ ନୁହେଁ । କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନର ଆଶା ନ ରଖି ଯିଏ ଅବିରତ ଆଶୀର୍ବାଦର ବର୍ଷା ଭାଳିଥାଏ, ସେ ହିଁ ବୋଉ । ଜଣେ ଲେଖକଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ବୋଉ ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ଲେଖିବାକୁ । ଲେଖକ ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ କଣ୍ଠରେ କହିଲେ ସେ ବୋଉ ସମ୍ପର୍କରେ କ'ଣ ଲେଖିବେ, ବୋଉ ତ ନିଜେ ତାଙ୍କୁ ଲେଖିଛି । ବୋଉଠାରୁ ଛୋଟ ଶବ୍ଦ ଯଦି କିଛି ଥାଏ କୁହନ୍ତୁ ଓ ଯଦି କିଛି ବଡ଼ ଶବ୍ଦ ଥାଏ ତାହା ବି

କୁହନ୍ତୁ । ଏହାର ଉତ୍ତର ନିଶ୍ଚିତ ନା । ମରିବା ପାଇଁ ତ ଅନେକ ରାସ୍ତା ଅଛି, ହେଲେ ଜନ୍ମ  
 ନେବା ପାଇଁ କେବଳ ବୋଉ ଅଛି । ଏ ସଂସାରରେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଭାଗ୍ୟବାନ୍  
 ଯେଉଁମାନେ ବୋଉ ଓ ବାପା ପାଖରେ ରୁହନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରନ୍ତି ।  
 ବୋଉଠାରୁ କୌଣସି ଧନ, ସମ୍ପଦ, ସମ୍ମାନ ଓ ପଦ ପଦବୀ ବଡ଼ ନୁହେଁ । ଥରୁଟିଏ ନିଜକୁ  
 ଛୋଟ ପିଲା ବୋଲି ଭାବି ନିଅନ୍ତୁ, ଦେଖିବେ ଆପଣଙ୍କ ବୋଉ ପୂର୍ବର ସେହି ବୋଉ  
 ହୋଇ ଆଜି ବି ରହିଛି । କିଛି ବଦଳି ନାହିଁ ।

ଡି ଏଲ ଏ -୧୨

ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ନଗର

ଭୁବନେଶ୍ୱର -୭୫୧୦୧୦

ମୋ -୯୪୩୭୧୭୮୪୨୪

# “ଜୀବନ ଜାହ୍ନବୀ” ଏକ ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ

ବିକାଶ ମହାନ୍ତି



ଡ.ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରଭା ସାହୁଙ୍କ ଆତ୍ମଜୀବନୀ 'ଜୀବନ ଜାହ୍ନବୀ' ଏକ ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କେତେ ବ୍ୟାପକ । ବିଶାଳ ଏ ସୃଷ୍ଟି ବିଶାଳ ଏ ଜଗତ । ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜୀବଜଗତ ସୃଷ୍ଟିକୁ କଳ୍ପନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ କର । ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି

ପଶୁପକ୍ଷୀ, ମାନବ ଓ କିଟ, ପତଙ୍ଗ ଏଥିରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ । ସୃଷ୍ଟିରେ ଦିନ ପରେ ରାତି ଓ ରାତି ପରେ ଦିନ ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର । ଦିନରେ ରବିଙ୍କର ତେଜ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଆଲୋକିତ କରୁଥିଲା ବେଳେ ରାତିରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାର ଶିତଳତା ଦେଇଥାଏ ଏକ ନିଆରା ଅନୁଭୂତି । ବେଳେ ବେଳେ ରାତିର ପ୍ରକୋପ ଏତେ ବ୍ୟାପକ ଥାଏ ଯେ ତାହା ରାତିର ଚାନ୍ଦକୁ ଲୁଚେଇ ଦେଇ ଚାରିଆଡ଼େ ଅନ୍ଧାର ଘଟେଇ ଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେ ବିଶାଳ ଅନ୍ଧାରକୁ ମଧ୍ୟ ଜିଣି ପାରିଥାଏ । ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରଦୀପ ଶିଖା । ତାର ଆଲୋକରେ ସେ ତା ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱକୁ କରିଥାଏ ଆଲୋକିତ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ ବାସ କରୁଥିବା ମଣିଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ମଣିଷ ନିଜର କୃତିତ୍ୱ ବଳରେ ଚାରିଆଡ଼େ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି ପରିଚିତ । ଦୀପଟିଏ ଅନ୍ଧାରକୁ ଜିଣିଲା ପରି ନିଜର ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ସେହି ତପସ୍ୱୀମାନେ ସମାଜକୁ ଜିଣି ପାରିଛନ୍ତି । କେତେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଝାସ ଦେଇ ଅମରତ୍ୱ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ତ ଆଉ କେତେ ନିଜର କଲମ ମୁନିରୁ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି ସୁପରିଚିତ । ନିଜର ଅଗାଧ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବଳରେ ସାହିତ୍ୟକୁ କରିପାରିଛନ୍ତି ଯୁଗୋପଯୋଗୀ ସୃଜନଶୀଳ ବାଣୀ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ଯଦି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରିବା ତେବେ କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟ, କବି

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ସମ୍ରାଟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ, କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ବଳଦେବ, କବିଚନ୍ଦ୍ର କାଳୀଚରଣଙ୍କ ନାମ ବେଶ୍ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ । କେବଳ ପୁରୁଷମାନେ କାହିଁକି ନାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସୃଜନଶୀଳ ଲେଖାରେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ କରିପାରିଛନ୍ତି ପ୍ରଭାବିତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାଜିଛନ୍ତି ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ । କୁନ୍ତଳା କୁମାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥୀ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରଭା ଦେବୀ ଏହାର ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଉଦାହରଣ । ଠିକ୍ ଏମାନଙ୍କ ପରି ଆଉ ଜଣେ ମାତୃମୟୀ ସୁପରିଚିତା ଲେଖିକା ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି ଆମ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରାଚୀନ କଳା ସମ୍ବୃତିର ପୁଣ୍ୟ ପୀଠ ପୋଲସରା ଅଞ୍ଚଳରେ । ଧନେଇ ନଦୀ କୁଳରେ ଗଢ଼ିଉଠିଥିବା ଏ ସହର ଆର୍ଯ୍ୟ ଅନାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ମିଳିତ ସ୍ୱାକ୍ଷର । ପୂର୍ବରୁ ଏ ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲା ବହୁ ସୁନ୍ଦର ଫୁଲ ମାନଙ୍କର ଗନ୍ତାଘର । ଏକଦା ଆଠଗଡ଼ ରାଜାଙ୍କୁ ସରାରେ ଫୁଲଭେଟି ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ ଏହାର ନାମ ଫୁଲସରା ହୋଇଥିଲା । ପରେ ଏହା ଅପଭ୍ରଂଶ ହୋଇ ପୋଲସରା ନାମରେ ନାମିତ ହୋଇଛି । ଏ ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିତିଷ୍ଠ ଦେବାଦେବୀ ହେଉଛନ୍ତି ଜିଲୁଣ୍ଡା ମହାଲିଙ୍ଗେଶ୍ୱର ଓ ମା ସିଂହାସିନୀ । ଏତତ୍ ବ୍ୟତୀତ ଏ ଅଞ୍ଚଳ ଦିନେ ଯବନଙ୍କ ଦାଉରୁ ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲା ଶରଣ । ତେଣୁ ପୋଲସରା ନିକଟସ୍ଥ ମଧୁରା ଗ୍ରାମର ମାରଦା ମନ୍ଦିର ଶରଣ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ନାମ ବେଶ୍ ପରିଚିତ । ଏ ମାଟିରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ସେ ମାତୃମୟୀ ଲେଖିକା ଆଉ କିଏ ନୁହଁନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ଜଣେ ସୃଜନଶୀଳ ଲେଖିକା ଡ. ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରଭା ସାହୁ । ପୋଲସରା ଅଞ୍ଚଳର ଜଣେ ସଂସ୍କୃତି ସଂପନ୍ନ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି  $\sqrt{\text{କାଶୀନାଥ ସାହୁ}}$  ଓ  $\sqrt{\text{ଚଞ୍ଚଳା ସାହୁ}}$ ଙ୍କ ଔରସରୁ ୧୯୭୪ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୭ ତାରିଖରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରଭାଙ୍କ ଜନ୍ମ । ତାଙ୍କ ପିତା କାଶୀନାଥ ସାହୁ କବିସୂର୍ଯ୍ୟନଗର ରୁକ ଅନ୍ତର୍ଗତ କନିଆରୀ ଗ୍ରାମର ରାଜଶ୍ରୀ ବଳସୀ ସମାଜର ଅଧିକାରୀ ପରିବାରର ଦାୟଦ । କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଭିଟାମାଟି ଛାଡ଼ି ପୋଲସରାରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ । ବଳାସୀ ମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଚାଷବାସ କରି ଚଳୁଥିଲା

ବେଳେ ରାଜନୀତିରେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ରିୟ ଭାବେ ଯୋଗଦାନ କରିଛନ୍ତି । କୋଦଳା ଓ ପୋଲିସର ପୂର୍ବତନ ବିଧାୟକ ନିରଞ୍ଜନ ପ୍ରଧାନ ଏହି ସମାଜର ଦାୟାଦ । ଏମାନେ ପୂର୍ବେ ପୁରୀ ଅଞ୍ଚଳର ଖଣ୍ଡାୟତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଥିଲେ । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ବୟାଳସି ଲୋକ ଦିଅଙ୍କ ସହ ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସି ପରେ ବଳାସୀ ନାମ ଧାରଣ କଲେ ବୋଲି ବହୁ କିମ୍ବଦନ୍ତୀରୁ ଜାଣିହୁଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଠଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡି ଓ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏମାନେ ବସବାସ କରନ୍ତି । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପୋଲିସରାରେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଓ ବିଏ ସମାପ୍ତ କରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଏମ୍.ଏ, ପି.ଏଚ୍.ଡି ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଡି.ଲଟ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ସେ ପ୍ରଥମେ ନିଜର କର୍ମମୟ ଜୀବନ ପୋଲିସରା ବିଜ୍ଞାନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ପରେ ଶଶୀଭୂଷଣ ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଖଲ୍ଲିକୋଟ ଏକକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସହକାରୀ ପ୍ରଫେସର ଓ ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲେଇ ୨୦୨୪ ମସିହାରେ ଅବସର ନେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଲେଖନୀ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱପ୍ନ, କୋଶାର୍କ, ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ, ରାମକଥା ଓ ଘନଶ୍ୟାମ ହୋତାଙ୍କ ଶ୍ରୀ ରାମ ବିଳାସ ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ, ନୀତି ମୁକ୍ତାବଳୀ, ଗଞ୍ଜାମ ଲୋକମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ଚେତନା ଜୀବନ ଜାହ୍ନବୀ, ବଙ୍ଗଳା ଗଳ୍ପରୁ କିଛି, ତୁଳନାତ୍ମକ ସାହିତ୍ୟ ସଞ୍ଚୟନ ଓ ସାହିତ୍ୟ ସଙ୍ଗମ ଇତ୍ୟାଦି ବେଶ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ତାଙ୍କ ରଚିତ ଆତ୍ମଜୀବନୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁ ପାରିଛି । ତାଙ୍କ ଆତ୍ମଜୀବନୀ ଜୀବନ ଜାହ୍ନବୀ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ କହିଛନ୍ତି, ଛଳ ଛଳ ଆବେଗର ଶଭାୟିତ ବର୍ଣ୍ଣାଳୀ । ଆତ୍ମିକ ବିକାଶର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ କାହାଣୀ । ମପାରୁପା ଜୀବନ ଭିତରୁ ବାହାରି ଅସୀମ ଆକାଶର ସ୍ୱପ୍ନରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଜୀବନର ସଂକଳ୍ପ ବାଣୀ । ବିଶ୍ୱାସର କ୍ଷେତ୍ରରୁ ପ୍ରସରି ଯାଇଥିବା ଏ ଜୟଯାତ୍ରା ସାଜିଛି ଆଜି ଅନ୍ୟ ମାନକ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣାର ବାଣୀ । ସତରେ ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଦୁଷ୍ଟାମୀ ଓ ପାଠପୁତି ଅନାଗ୍ରହରେ

ବଢ଼ିଥିବା ଝିଅଟି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସହକାରୀ ପ୍ରଫେସର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଜନ୍ମଯାତ୍ରା ଏତେ ସହଜ ଓ ସରଳମୟ ନଥିଲା । ଏ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟରେ କେବେ କଣ୍ଠା ତ କେବେ ଫୁଲର ରାସ୍ତାଦେଇ ପରିଶେଷରେ ସଫଳତା ପାଇବା ଆଜି ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ । ପିତା କାଶୀନାଥ ଝିଅର ଦୁଷ୍ଟାମୀ ଓ ପାଠ ପୁଠି ଅନିଚ୍ଛା ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଯେ ତାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ସେ ଲୁଣିଘାଟିର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଜ୍ୟୋତିଷ ଅନନ୍ତ ନନ୍ଦ ନିକଟକୁ ଜାତକ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ଝିଅର ଜାତକ ଦେଖି କହିଥିଲେ ଯେ ତାହାର କୋଷ୍ଠରେ ପାଠ ନାହିଁ । ଏ ଅତିବେଶୀରେ ଏକାଦଶ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଗଣନା ଅଭ୍ରାନ୍ତ ହେଲା । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଡି.ଲିଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ି ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇପାରିଲେ । ସେ ଇଂ ଗାନ୍ଧୀ ସାହୁଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି । ବୈବାହିକ ଜୀବନ, ପିଲା ଛୁଆର ସଂସାର ସହ କର୍ମମୟ ଜୀବନ ଓ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ଆଦି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଜେ ସୁରୁଖୁରୁରେ ତୁଲାଇଛନ୍ତି । ଏହାସହ ନିଜ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାତୃତ୍ୱର ସ୍ନେହ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ ଜୀବନ ନଦୀ ପରି ଚିର ପ୍ରବାହମାନ ଏକ ମିଶ୍ର ଧାରା । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ଖଣ୍ଡରେ ଏହାର ସୃଷ୍ଟି ଓ ବିଲୟ । ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବହୁବିଧ ଦିବ୍ୟଅଦିବ୍ୟ ଅନୁଭବର ସମନ୍ୱିତ ଉପଲବ୍ଧି । ନଦୀର ଗତି ପରି ଏ ଉପଲବ୍ଧି ସଦା ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ । ତାଙ୍କ ଆତ୍ମଜୀବନୀର ପୃଷ୍ଠାକୁ ଓଲଟେଇଲେ ବେଶ୍ ଉତ୍ସାହ ଓ ଆନନ୍ଦ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ମାଟିର ମହକ ଓ ଜୀବନର ଫୁଲକକୁ ନେଇ ବର୍ଣ୍ଣାତ୍ମ୍ୟ ଏହି ଆତ୍ମଜୀବନୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାରୀ ପାଇଁ ଆଶ୍ୱାସନାର ବାଣୀ । ଅଭ୍ୟୁଦୟର ଇତିବୃତ୍ତକୁ ନେଇ ବହୁ ଅନୁଭୂତିରେ ଭରପୁର ନିଜ ଜୀବନର ସଙ୍କଟ ଓ ସଂଘର୍ଷର ମୂଳ ସ୍ତ୍ରୋତକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିବାର ସମ୍ଭବ କାହାଣୀ । ଅନୁଭୂତିର ପରିସରରୁ ରୂପାଗତ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ସାଧନାର ସୃଜନ ବାଣୀ । ଏହା କେବଳ ଆତ୍ମଜୀବନୀ ନୁହେଁ ନିରୀହତାରୁ ଅଭିଜ୍ଞତା ପଥକୁ ଯାତ୍ରାର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ଅନ୍ୱେଷଣର



ମଗ୍ନବାଣୀ । ଜୀବନରେ କେବେ ସୁଖ ତ କେବେ ଦୁଃଖ । ଯୁରୋପ ଭ୍ରମଣ ହେଉକି  
 ଅମରେଶ୍ୱରର ମୃତ୍ୟୁ ଆଦି ହସଖୁସି ଝତଝଞ୍ଜାକୁ ଛାଡ଼ିତଲେ ଚାପି ସେ ନଇ ପରି ମାଡ଼ି  
 ଚାଲିଛନ୍ତି ଆଗକୁ । ତାଙ୍କର ଏହି ଅତିକ୍ରମର ରାସ୍ତା ବହୁ କଷ୍ଟକ ତଥାପି ସେ ଭାଙ୍ଗି  
 ନାହାନ୍ତି । ଦେଖି ଚାଲିଛନ୍ତି ନୂଆ ନୂଆ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଲେଖୁଛନ୍ତି ନୂଆ ନୂଆ ଲେଖନୀ । ପଙ୍କରୁ  
 ପଦ୍ମ ଫୁଟିଲା ପରି ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଏହି କାହାଣୀ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇବ ।

ବିକାଶ ମହାନ୍ତି

ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ ଛାତ୍ର ,

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ,

ଖଲ୍ଲିକୋଟ ଏକକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ବ୍ରହ୍ମପୁର

ଦୁରଭାଷ -୯୧୭୮୩୪୨୨୭୮

# ପରମହଂସ ଶବ୍ଦର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ

ଲୋପାମୁଦ୍ରା ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଶବ୍ଦଟି ଅଜଣା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦଟିର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗୁଡ଼ ତତ୍ତ୍ୱର ଜ୍ଞାତା ଖୁବ୍ କୃତ୍ରିତ୍ । ଅନେକ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମ ସହିତ ଏହି ଶବ୍ଦଟି ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ପରମହଂସ ରାମକୃଷ୍ଣ, ପରମହଂସ ଯୋଗାନନ୍ଦ, ପରମହଂସ ପ୍ରଜ୍ଞାନାନନ୍ଦ । ଶବ୍ଦଟି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦର ସମ୍ମିଶ୍ରଣରେ ଗଠିତ ପରମ ଏବଂ ହଂସ । ଯଦି ଏହାର ସାଧାରଣ ସରଳ ଅର୍ଥଟିକୁ ଖୋଜିବାକୁ ଯିବା ତେବେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇବା ଯେ, ପରମ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଏବଂ ହଂସ ଏକ ପକ୍ଷୀର ନାମ ।

ଏଥିରେ ହଂସ ଶବ୍ଦଟିର ଏକ ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ହଂସ ପ୍ରାୟତଃ ଶ୍ୱେତ ବର୍ଣ୍ଣର ଥାଆନ୍ତି । ଯାହାକି ଶୁଦ୍ଧତା, ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତୀକ । ହଂସ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବାହନ । ହଂସ ଆତ୍ମାର ପ୍ରତୀକ । ହଂସ ଜଳ ଏବଂ କ୍ଷୀରର ମିଶ୍ରଣ ମଧ୍ୟରୁ କ୍ଷୀରକୁ ପୃଥକ୍ କରିପାରେ । ସାଧାରଣତଃ ମହାପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ “ପରମହଂସ” ଉପାଧି ଦିଆଯାଇଥାଏ କାରଣ ସେମାନେ ସଂସାରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାଂସାରିକ ମାୟାବନ୍ଧନରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ କେବଳ ସାରତତ୍ତ୍ୱକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଶ୍ଳୋକ ଅଛି । ଯାହାକି

“ଅନନ୍ତଶାସ୍ତ୍ରଂ ବହୁଳାଶ୍ଚ ବିଦ୍ୟା

ସ୍ୱଳ୍ପଶ୍ଚକାଳୋ ବହୁବିଘ୍ନତା ଚ

ଯସ୍ମାନ୍ନତୁତଂ ତଦୁପାସନୀୟଂ

ହଂସୋ ଯଥା କ୍ଷୀରମିବାମୁମଧ୍ୟାତ୍ ”

ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଅବଗତ ଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆଉ

ଟିକେ ଅଧିକ ମନନଶୀଳ ହୋଇ ଏହି ଶବ୍ଦଟିର ଅର୍ଥ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ତେବେ ଏକ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁ ତତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ପରିଚିତ ହୋଇପାରିବା ।

ହଂସ ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ । ଯେଉଁମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦିଗରେ ଉଚ୍ଚତର ସଫଳତା ବା ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିଥାନ୍ତି ବା ନିଜ ଶ୍ୱାସପ୍ରଶ୍ୱାସ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି କେବଳ ନିର୍ବିକଳ୍ପ ସମାଧି ଅବସ୍ଥାରେ ଲୀନ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଇଶ୍ୱରୀୟ ଉର୍ଜାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପରମହଂସ କୁହାଯାଏ ।

ଏହା କୁଣ୍ଡଳିନୀ ପରି କୁଚ୍ଛ ରହସ୍ୟମୟ ସାଧନାର ପ୍ରତୀକ । ଏପରିକି ହଂସ ଶବ୍ଦଟିର ଅର୍ଥକୁ ନ ବୁଝି ଜଣେ ସାଧକ କେବେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସହିତ କୁଣ୍ଡଳିନୀର ତତ୍ତ୍ୱକୁ ବୁଝି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟରେ ହଂସ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପ୍ରାଣ ବା ଅନ୍ତରାତ୍ମା । ରଗ୍ ବେଦରେ ହଂସକୁ ଆଲୋକର ପକ୍ଷୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଅନେକ ମହାପୁରୁଷ ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ଆବିଷ୍କାର କରିଛନ୍ତି । “ହମ୍” ଏବଂ “ସ”ର ମିଶ୍ରଣରେ ହଂସ ଶବ୍ଦଟି ଗଠିତ ଅର୍ଥାତ୍ “ଅହମ୍ ସଃ” ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ହିଁ ସେ । ଅଦ୍ୱୈତ ବେଦାନ୍ତରେ ଯାହାକୁ “ସୋହମ୍” ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

ଶିବ ପୁରାଣରେ ଏହାର ଭିନ୍ନ ଏକ ଅର୍ଥ ରହିଛି । ସେଥିରେ ଶିବଙ୍କୁ ପରମହଂସ ବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆତ୍ମା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ହଂସ ଶିକ୍ଷା ଶିବ ଯୋଗର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ । ହଂସ ପ୍ରାଣର ନାଦ ଏବଂ ‘ଐ’ ଯାହାକୁ ପ୍ରାଣବ ଧ୍ୱନି କୁହାଯାଏ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ହଂସ ଭାବରେ ବିବେଚିତ କରାଯାଏ । ଯାହାର ଅଧିଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ଶିବ । ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ଚେତନା, ପରମ ପୁରୁଷ ତେଣୁ ଚେତନାକୁ ମଧ୍ୟ ହଂସ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ତନ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶବ୍ଦଟିର ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ହଂସ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବାତ୍ମା ଯାହାର ଜୀବନ ଶ୍ୱାସପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଶ୍ୱାସ

ତ୍ୟାଗ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ‘ସ’ ଏବଂ ଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ ସମୟରେ ‘ହ’ ଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାଣାୟାମ କରିବା ସମୟରେ ଏହି ଧ୍ୱନି ଆହୁରି ସମ୍ୟକ୍ ଭାବରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରାଣବାୟୁ ଏବଂ ଅପାନ ବାୟୁର ଦ୍ୱୈତବାଦରୁ ମଣିଷ ଯେତେବେଳେ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ହଂସରୂପୀ ଶିବ ଏବଂ କୁଣ୍ଡଳିନୀ ରୂପୀ ଶକ୍ତିଙ୍କର ମିଳନ ହୋଇ ଜୀବକୁ କୈବଲ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ହଂସ ଏବଂ କୁଣ୍ଡଳିନୀ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଏକାକ୍ଷରରେ ଗତିମାନ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସହସ୍ରାର ଚକ୍ରରେ ମିଳିତ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସହସ୍ରଦଳ ସହସ୍ରାର ଚକ୍ରରୁ ସୋମରସ ନିଷ୍କନ୍ନ ହୁଏ ଏବଂ ପରମାନନ୍ଦର ପ୍ରବାହ ଜୀବର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀରରେ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ହଂସ ଶିକ୍ଷା ବିନା କୁଣ୍ଡଳିନୀ ଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଏ ତେବେ ତାହା ଶରୀର ପକ୍ଷେ କ୍ଷତିକାରକ ସାଧିତ ହୁଏ ।

ହଂସ ସର୍ବଦା ଆରୋହ କ୍ରମରେ ଗତିମାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯଥା -ନାଦ (କମ୍ପନ), ବିନ୍ଦୁ(ଏକାଗ୍ରତା), ବୀଜ(ମନ୍ତ୍ର), ଶକ୍ତି ବା ଲିଙ୍ଗ (ଅସ୍ତ୍ରିତ୍ୱ), ଯୋନି(ଗ୍ରହଣଶୀଳତା) । ହଂସ ପରମାନନ୍ଦକୁ ଆରୋହ କ୍ରମରେ ସହସ୍ରାର ପଦ୍ମକୁ ନେଇ ସମଗ୍ର ଶରୀରରେ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥାଏ ।

ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକରୁ ଏତିକି ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପରମହଂସ ଅର୍ଥାତ୍ “ପରମଚେତନା” ବା “supreme consciousness” । ଯିଏ ପରମଚେତନାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସେ ପରମହଂସ ।

୮୪୫୫୮୨୭୧୧୨

# ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ

ବାବାଜୀ ଚରଣ ଦାସ



ସମଗ୍ର ଭାରତରେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ନାମରେ ପରିଚିତ ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ । ଏହି ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କଟକ ସହରରେ ୧୮୯୭ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୨୩ ତାରିଖ ଶନିବାର ଦିନ ବର୍ତ୍ତମାନର 'ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ସେବା ସଦନ'ରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । କଟକ ସହରର ଏହି ପୁରୁଣା କାଳିଆ ଦୋ ମହଲା କୋଠାଘରଟି

ଥିଲା ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷଙ୍କ ପିତା ଜନପ୍ରିୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଆଇନଜୀବୀ ଜାନକୀ ନାଥ ବୋଷ ଓ ସରଳା, ଉଦାରମନା, ଧର୍ମପ୍ରାଣା ମାତା ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ । ମାତା ପ୍ରଭାବତୀ ପିଲାଟି ଦିନରୁ ସୁଭାଷଙ୍କୁ ରାମାୟଣ ଓ ମହାଭାରତର କାହାଣୀ ସହିତ ମୁନି ରଷି ମାନଙ୍କର ଜୀବନୀ ଶୁଣାଉଥିଲେ । ସେ ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ, ମା ଶାରଦା ଓ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନେକ କାହାଣୀ ସୁଭାଷଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ତାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଭାରତୀୟ ଧର୍ମ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ।

ତାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ବେଳେ ୧୯୦୨ ମସିହାରେ କଟକର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମିଶନାରୀ ସ୍କୁଲରେ ତାଙ୍କ ନାମ ଲେଖା ହେଲା । ସେଠାରେ ସୁଭାଷ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଇଂରେଜ ଓ ଭାରତୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାତର ଅନ୍ତର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉଛି । ୧୯୦୯ ମସିହାରେ ସେ କଟକ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜିଏଟ୍ ସ୍କୁଲରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ । ସେ ସ୍କୁଲର ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ ଉଗ୍ରଜାତୀୟବାଦୀ ବେଣୀମାଧବ ଦାସ । ତାଙ୍କ କନ୍ୟା ବୀଣା ଦାସ ୧୯୩୨ ମସିହା

ବଙ୍ଗଳାର ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଷ୍ଟାନଲି ଜ୍ୟାକସନଙ୍କୁ ଗୁଳିକରି ହତ୍ୟା ଅଭିଯୋଗରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ । ୧୯୧୧ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରେ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜିଏଟ୍ ସ୍କୁଲ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଖୁଦୀରାମଙ୍କ ଫାସୀ ଦିବସ ପାଳନ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଇ ଥିବାରୁ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ବେଣୀମାଧବ ଦାସଙ୍କୁ ନଦିୟା ଜିଲ୍ଲାର କୃଷ୍ଣନଗରକୁ ବଦଳି କରାଗଲା । ଏହି ଘଟଣାଟି ସୁଭାଷଙ୍କ ମନରେ ଭୀଷଣ ଆଘାତ ଦେଲା । ତାଙ୍କ ପରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିଭା ସମ୍ପନ୍ନ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ନାରାୟଣ ପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଚମତ୍କାର ଇଂରାଜୀ ପଢ଼ାଇବା ଶୈଳୀ ସୁଭାଷଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥିଲା । ସେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିବା ସହିତ ଇଂରାଜୀରେ ୧୦୦ରୁ ୯୮ ରଖିଥିଲେ । ୧୯୧୩ ମସିହାରେ କଲିକତାର ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜରେ ତାଙ୍କ ନାମ ଲେଖା ହେଲା । କଲେଜରେ ତାଙ୍କର ମିତ୍ର ହେଲେ ଅରବିନ୍ଦଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ପ୍ରଗାଢ଼ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଥିବା ଦିଲ୍ଲୀପ ରାୟଙ୍କ ସହିତ । ଦିଲ୍ଲୀପ ରାୟ The Subhash I know ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

୧୯୧୫ ମସିହାରେ ଇଣ୍ଡରମିଡ଼ିଏଟ ପାସ କରି ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅନର୍ସ ନେଇ ପଢ଼ିଲେ । ଇଂରେଜ ଅଧ୍ୟାପକ ଓଟନ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଛାତ୍ରନେତା ଭାବରେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ଯୋଗୁଁ ସୁଭାଷଙ୍କୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ବହିଷ୍କାର ଆଦେଶ ମିଳିଲା । ୧୯୧୬ ମସିହାରେ କଟକ ଫେରି ଆସି ସୁଭାଷ ଜାତିଭେଦ ଓ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟତା ବିରୋଧରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ପୁଣି ଥରେ ୧୯୧୭ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ । ଏଥିପାଇଁ ସେତେବେଳେକାର କୁଳପତି ସାର୍ ଆଶୁତୋଷ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ସହାୟତା ମିଳିଥିଲା । ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ସୁଭାଷ କଲିକତା

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରି ବି.ଏ. ପାସ୍ କଲେ । ଏହାପରେ ସେ ଏମ୍.ଏ. ଶ୍ରେଣୀରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ ମଧ୍ୟ ପିତା ଓ ବଡ଼ଭାଇଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ୧୯୧୯ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଯାତ୍ରା କରି କେମ୍ବ୍ରିଜ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ । ୧୯୨୦ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଲଣ୍ଡନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଆଇ.ସି.ଏସ. ପରୀକ୍ଷାରେ ସେ ଚତୁର୍ଥ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ୧୯୧୯ ମସିହାର ଜାଲିଜ୍ଞାନାବାଗ୍ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟି ସାରିଥିଲା । ସୁଭାଷଙ୍କ ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କ ବଡ଼ଭାଇ ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ମର୍ମପ୍ତରୀ ପତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ ଯାହାର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ଲେଖାଥିଲା, "ମୁଁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରୁଛି ଯେ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାର ସହିତ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସମ୍ପର୍କ ରଖି ମୁଁ ମୋର ହସ୍ତକୁ କଳଙ୍କିତ କରିବି ନାହିଁ ।"

ସେହି ଜାହାଜରେ ଭାରତ ଫେରିଲେ ସୁଭାଷ ଯେଉଁଠିରେ ବିଶ୍ୱକବି ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର ଫେରୁଥିଲେ । ସେ ସୁଭାଷଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ । ୧୯୨୧ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୧୬ ତାରିଖରେ ସେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ମଣିଭବନରେ ସାକ୍ଷାତ କଲେ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ବିଚାରଧାରା ସେ ଶୁଣିଲେ କିନ୍ତୁ କଲିକତାରେ ସେ ବଳିଷ୍ଠ ଦେଶଭକ୍ତ ଦେଶବନ୍ଧୁ ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ଦାସଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ୧୯୨୧ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୧୭ ତାରିଖରେ ଯୁବରାଜ ପ୍ରିନ୍ସ ଅଫ୍ ୱେଲସ୍ ଙ୍କ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ସଭା ଅସଫଳ ହେଲା, ସୁଭାଷଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ କଂଗ୍ରେସର ବିରୋଧ ପାଇଁ । ଏହା ସରକାରଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କଲା । ୧୯୨୧ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୧୦ ତାରିଖ ଦିନ ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ଓ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ଗିରଫ ହେଲେ । ୧୯୨୨ରେ ସେ ଜେଲରୁ ମୁକୁଳିଲେ । ୧୯୨୧ ରୁ ୧୯୪୧ ମସିହା

ମଧ୍ୟରେ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ୧୧ ଥର ଜେଲଦଣ୍ଡ ଭୋଗିଥିଲେ । କଂଗ୍ରେସକୁ ଗଣ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ଲେଖା ସବୁ ବାଂଗଲାର କଥା, ଆତ୍ମଶକ୍ତି ଓ ଫରଞ୍ଚାର୍ଡ୍ ଖବରକାଗଜ ଓ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଆଦିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଗୋରଖପୁର ହିଂସା ପାଇଁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ହଠାତ୍ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ । ୧୯୩୩ ମସିହା ଫେବୃଆରି ୨୨ ତାରିଖ ଦିନ ସୁଭାଷ ଜେଲରୁ ଖଲାସ ହୋଇ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଭିଏନାରେ ଚିକିତ୍ସିତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଲେ । ଭିଏନାର The Franso ହୋଟେଲରେ ଚିକିତ୍ସାଧୀନ ସର୍ଦ୍ଦାର ବଲ୍ଲଭଭାଇ ପଟେଲଙ୍କ ବଡ଼ଭାଇ ବିଠଲଭାଇ ପଟେଲଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ହେଲେ ।

୧୯୩୩ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚରୁ ୧୯୩୬ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ବୁଲଗେରିଆ, ଚେକୋସ୍ଲୋଭାକିଆ, ଇଜିପ୍ଟ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଜର୍ମାନୀ, ଆୟାରଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ଇଟାଲୀ, ପୋଲାଣ୍ଡ, ରୋମାନିଆ, ଯୁଗୋସ୍ଲାଭିଆ, ସୁଇଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ଡୁର୍କୀ ଆଦି ଦେଶ ଭ୍ରମଣ କରି ଉପରୋକ୍ତ ଦେଶ ମାନଙ୍କରେ ଭାରତର ଜାତୀୟତା ଆନ୍ଦୋଳନ ସପକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ । ୧୯୩୩ ମସିହାରେ ସେ ପଠାଇଥିବା ଲଣ୍ଡନ ଥେସିସ ବକ୍ତୃତା ପ୍ରଶିଧାନଯୋଗ୍ୟ । ୧୯୩୪ ରେ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ Indian Struggle ବିଲୀତ ସରକାରଙ୍କର ନିନ୍ଦ ହଜେଇଦେଲା । ୧୯୩୪ ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଖବର ଶୁଣି ସେ କଲିକତା ଫେରିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଗିରଫ ହେବାରୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ପିତାଙ୍କ ଶେଷକୃତ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ମିଳିଲା । ୧୯୩୫ ମସିହାରେ ଭିଏନାରେ ତାଙ୍କ ଗଲ୍ ବୁଡର ଅପରେସନ ପରେ ୧୯୩୬ ରେ ସେ ଭାରତକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ନିଜର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଜଣାଇଲେ । ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯିବ ବୋଲି



ବ୍ରିଟିସ୍ ସରକାର ଧମକ ଦେଲେ । ଧମକକୁ ଖାତିର ନକରି ସେ ୧୯୩୭ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୮ ତାରିଖରେ ବମ୍ବେରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଗଲା । ସେଠାରେ ସେ ତାଙ୍କ ଭାରତ ଆଗମନକୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ଆସିଥିବା ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, Keep the flag of India's freedom flying । ୧୯୩୭ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୭ ତାରିଖରେ ସେ ଜେଲରୁ ଖଲାସ ହେଲେ । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରାଜନୀତିରେ ଭାଗନେବାକୁ ବାରଣ କରାଗଲା । ସେହି ବର୍ଷ ଅପ୍ରେଲ ୬ ତାରିଖ ଶ୍ରଦ୍ଧାନନ୍ଦ ପାର୍କରେ ଶ୍ରୀ ରାମାନନ୍ଦ ଚକୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଶ ଗୌରବ ଉପାଧି ଦିଆଗଲା । ୧୯୩୮ ମସିହାରେ ସେ ହରିପୁର ଠାରେ କଂଗ୍ରେସର ସଭାପତି ରୂପେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ବିଚାରଧାରା ସହିତ ତାଙ୍କର ମତଭେଦ ରହିଲା । ୧୯୩୯ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୨୯ ତାରିଖ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସ ନିର୍ବାଚନରେ ସୁଭାଷ ପାଇଥିଲେ ୧୫୮୦ ଭୋଟ ଓ ସୀତାରାମାୟା ପାଇଥିଲେ ୧୩୭୭ ଭୋଟ ।

୧୯୩୯ ମସିହାରେ ସେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ବିଚାରଧାରା ସହିତ ଅମେଳ କାରଣରୁ ଫରୱାଡ୍ ରୁକ୍ ସଂଗଠନ ଗଢ଼ିଲେ । ସମସ୍ତ ବିରୋଧ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ବିଚଳିତ ନହୋଇ କହିଥିଲେ, I am myself । ୧୯୩୯ ମସିହା ଜୁନ ମାସରେ ଫରୱାଡ୍ ରୁକ୍‌ର ବମ୍ବେରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସର୍ବଭାରତୀୟ ସମ୍ମିଳନୀରେ ସେ କହିଥିଲେ, "ଇତିହାସର ଏକ ଘଡ଼ିସରି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆମେ ଏକଜୁଟ ହୋଇଛନ୍ତି ।"

୧୯୩୯ ମସିହା ମଧ୍ୟଭାଗରେ କଟକରେ ଯଦୁମଣି ମଙ୍ଗରାଜଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ଏକ ଯୁବ ସମ୍ମିଳନୀ ଓ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରା ଯାଇଥିଲା । ସୁଭାଷ ବୋଷ କଟକରେ ପହଞ୍ଚିଲା

ବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ କଂଗ୍ରେସ କମିଟିର ସଭାପତି ପଣ୍ଡିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସଙ୍କ ସମେତ ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ସମ୍ବୂର୍ଣ୍ଣନା ଜଣାଇଥିଲେ । ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ଓ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ ଏକ ସୁସଜ୍ଜିତ ହାତୀ ଉପରେ ବସି କଟକ ସହର ପରିକ୍ରମା କଲେ । ସେତେବେଳେ ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ରାସ୍ତାର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ ହୋଇ ସୁଭାଷ ବୋଷ ଜିନ୍ଦାବାଦ, ଫରଞ୍ଜାଡ୍ ରୁକ୍ ଜିନ୍ଦାବାଦ ଧ୍ୱନୀରେ ଗଗନ ପବନ ପ୍ରକମ୍ପିତ କରିଥିଲେ । ମୁନିସିପାଲିଟି ପଡ଼ିଆରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ବିରାଟ ସାଧାରଣ ସଭାରେ ସାନ୍ଧ୍ୟ କାଳୀନ ଭାଷଣରେ ସୁଭାଷ ବୋଷ କହିଥିଲେ, "ପୃଥିବୀର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହାକି ଭାରତକୁ ପରାଧୀନ କରି ରଖି ପାରିବ ।

ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆସନ୍ତୁ । ଏହି ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସମୟରେ ଦେଶବାସୀ ଏକତ୍ର ହୁଅ । ମୋତେ ରକ୍ତ ଦିଅ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବି ।" ସେ ବ୍ରହ୍ମପୁର, ପୁରୀ, ବାଲେଶ୍ୱର ଆଦି ସ୍ଥାନରେ ଅଗ୍ନିବର୍ଷୀ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ନିଜର ଜନ୍ମଭୂମି କହି ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଓଡ଼ିଆରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ ।

୧୯୩୯ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୩ ତାରିଖ ଦିନ ସେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଜନସମାବେଶରେ ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ଦାବି କଲେ । ଏଣେ ଇଉରୋପରେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଜର୍ମାନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରି ସାରିଲାଣି ।

୧୯୪୦ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ବିହାରର ରାମଗଡ଼ ଠାରେ କଂଗ୍ରେସ ଅଧିବେଶନରେ ସୁଭାଷ ବୋଷ Anti compromising conference କରି କହିଥିଲେ, "ଭାରତବର୍ଷ ଭାରତ ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କର ।"

୧୯୪୦ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୨ ତାରିଖରେ ଇଂରେଜ ସରକାର ସୁଭାଷ ବୋଷଙ୍କ ସହିତ

ହଜାର ହଜାର ସହକର୍ମୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କଲେ । ସେହିବର୍ଷ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୮ ତାରିଖରେ ଆଇନ ସଭାର ସଦସ୍ୟ ରୂପେ ବିନା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତାରେ ନିର୍ବାଚିତ ହେବାରୁ ସେ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ଚିଠି ଲେଖି ଜଣାଇଲେ ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆନଯାଏ, ତେବେ ସେ ନଭେମ୍ବର ୨୯ ତାରିଖ ଠାରୁ ନିଜର ଶେଷ ନିଃଶ୍ୱାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନଶନ ଜାରି ରଖିବେ । ପ୍ରଥମରୁ ସରକାର ଭ୍ରଷ୍ଟେପ କରି ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଡିସେମ୍ବର ୫ ତାରିଖ ଦିନ ତାଙ୍କୁ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଖଲାସ କଲେ । ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ ସରକାରଙ୍କ ବିନାନ୍ତମତିରେ ସେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ଦଳ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ସୁଭାଷ ଗୃହବନ୍ଦୀ ଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଶାର ତିନି ଜଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ, ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର ଓ ଯଦୁମଣି ମଙ୍ଗରାଜଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ତାଙ୍କ ବାସଭବନକୁ ଡକାଇ ଓଡ଼ିଶାରେ ଫରଞ୍ଚାର୍ଟ୍ ରୁକର ଭବିଷ୍ୟତ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧା ବିଷୟରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ ।

୧୯୪୧ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ସୁଭାଷ ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ସହାୟତା ପାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ବୋଲି ଅନୁଭବ କଲେ । ନିଜ ପୁତୁରା ଶିଶିର ବୋଷଙ୍କୁ ନିଜର ଯୋଜନା ବିଷୟରେ କହି କାର୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିବାକୁ କହିଲେ । ସେ ସାଂଘାତିକ ପୀଡ଼ିତ ବୋଲି ଜଣାଇଦେଲେ । ୧୯୪୧ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୧୭ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରାତ୍ରରେ ବି.ଏଲ.ଏ.-୭୧୭୯ ନମ୍ବର କାରରେ ନିଜ ପୁତୁରା ସହିତ କଲିକତାରୁ ଧାନବାଦକୁ ପଳାୟନ କଲେ । ସେଠାରେ ପୁତୁରା ଅଶୋକ ବୋଷଙ୍କ ଘରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ବିଶ୍ରାମ ନେଇ ଧାନବାଦରୁ ଗୋମୋ ଷ୍ଟେସନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠାରୁ କାଲକା ମେଲ୍ ରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ପହଞ୍ଚି ପରଦିନ ଫ୍ରଣ୍ଟିୟର ମେଲ୍ ରେ ପେଶଘ୍ୱାରରେ

ପହଞ୍ଚିଲେ । ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ଭଗତରାମ ଓ ଆବିଦ୍ ଖାଁ । ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ସହାୟତା କରିବାରୁ ସେ ଭାରତ ସୀମାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ । ତିନି ଦିନ କାଳ ଜଙ୍ଗଲ ଓ ପାହାଡ଼ିଆ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲି ଚାଲି କାବୁଲରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

ବ୍ରିଟିଶ ସରକାର ତାଙ୍କ ଭାଇ ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷଙ୍କୁ ଆନ୍ତରୀଣ ବନ୍ଦୀ କରିବାରୁ ବଙ୍ଗ ଓ ଆସାମରେ ମିଳିତ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଗଠିତ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

ପୂର୍ବରୁ ସୁଭାଷ ଇଟାଲୀ ଯାଇ ମୁସୋଲିନିଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ । ବର୍ଲିନରେ ଆତଲଫ୍ ହିଟଲରଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଫେବୃଆରୀ ୨ ତାରିଖ ଦିନ ସେ ଜର୍ମାନ ଦୂତାବାସ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ କାବୁଲରୁ ଜର୍ମାନ ସରକାର ନେବାର ସବୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିଛନ୍ତି । କାବୁଲରେ ଉତ୍ତମ ଚାନ୍ଦ ମାଲହୋତ୍ରାଙ୍କ ଘରେ ୬ ସପ୍ତାହ ଧରି ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ରହି ଇଟାଲୀର ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ । ସୁଭାଷଙ୍କୁ ଇଟାଲୀୟ ନାମ ଓରଲାଣ୍ଡୋ ମୋଜାଟା ନାମରେ ପାସପୋର୍ଟ ଦିଆଗଲା । କାବୁଲରେ ସେ ଭଗତରାମଙ୍କୁ ଭାରତ ଫେରିଯିବାକୁ କହି ଜର୍ମାନୀର ଜଣେ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ସହିତ ମସ୍କୋ ବାଟ ଦେଇ ବର୍ଲିନ ଯିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମସ୍କୋ ଗଲେ । ରକ୍ଷ ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ଅକ୍ଷମତା ପ୍ରକାଶ କରି ବର୍ଲିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାକୁ ସହାୟତା ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ରକ୍ଷ ସହିତ ଜର୍ମାନୀର ମିତ୍ରତା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଇଂଲଣ୍ଡ ସହିତ ରକ୍ଷର ସୁସମ୍ପର୍କ ରହିଥିଲା ।

କ୍ରମଶଃ

ପଞ୍ଚସଖା ନଗର, ଭୁମୁଡୁମା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୋବାଇଲ୍ ୮୮୯୫୪୮୪୨୨୩

# ଅହ୍ୱାନ ସୁଭାଷ

ଜୟଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ



ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ଜାତୀୟତାବାଦୀ ବୀର । ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ଇଂରେଜ ମାନଙ୍କୁ ଏ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବା ପାଇଁ ରକ୍ତାକ୍ତ ସଂଗ୍ରାମ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ହୃଦବୋଧ କରି ଯୁବକ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଢ଼ିଥିଲେ ସିଙ୍ଗାପୁର ଠାରେ ଏକ ସେନାବାହିନୀ ଯାହାର ନାମ ଥିଲା ଆଜାଦ ହିନ୍ଦ ଫୌଜ । ନିଜେ ଏହାର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ଦିଲ୍ଲୀ ଚଲେ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ତ୍ୟାଗ, ନିଷ୍ଠା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଦକ୍ଷତା ଯୋଗୁଁ ସେ ଭାରତୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଝଡ଼ର ଇଗଲ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେଉଥିଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡ - କୋହିମା ଅଧିକାର କରି ଭାରତ ଭୂଇଁରେ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଉଡ଼ାଇ ଇଂରେଜ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଥିଲେ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ଯାହାଙ୍କର ଜନ୍ମମାଟି ଥିଲା ଓଡ଼ିଶାର କଟକସ୍ଥିତ ଓଡ଼ିଆ ବଜାର । ୨୩ ଜାନୁୟାରୀ ୧୮୯୭ ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ । ରେଭେନ୍ସା କଲିଜିଏଟ ସ୍କୁଲର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ବେଣୀ ମାଧବ ଦାସଙ୍କର ବଳିଷ୍ଠ ଦିଗଦର୍ଶନରେ ସେ ନିଜକୁ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ବାଳକ ରୂପେ ଗଢ଼ିଥିଲେ ।

୧୯୨୦ରେ ଆଇ ସି ଏସ ପରୀକ୍ଷାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଶ ମାତୃକାର ସେବା ପାଇଁ ସେ ଏହାକୁ ପଦାଘାତ କରି ଦେଶବନ୍ଧୁ ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଓ ଉତ୍ସାହରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଅନେକ ଥର କାରାବରଣ କରିଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସହିତ ମତ ଭେଦ ହେବାରୁ କଂଗ୍ରେସ ତ୍ୟାଗ କରି ଫରଞ୍ଚାର୍ଡ ରୁକ ନାମକ ଏକ ଦଳ ୧୯୨୩ ମସିହାରେ ଗଠନ କରି ଦେଶବନ୍ଧୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଭାରତୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମକୁ ତେଜସ୍ୱିୟ କରିଥିଲେ । ସେ ଆହ୍ୱାନ

ଦେଇଥିଲେ, "ମୋତେ ରକ୍ତ ଦିଅ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବି ।" ଏଥିରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇ  
 ଇଂରେଜ ସରକାର ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ କାରଣରୁ ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତି  
 ଦେଇ କଲିକତାରେ ଗୃହବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଲେ । ସାମ୍ବାଦିକ ଫରଞ୍ଜାଦ୍ ରୁକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ  
 ଏକ ଲେଖାପାଇଁ ୧୯୪୦ମସିହାରେ ସୁଭାଷଙ୍କୁ ବିଚାରାଳୟରେ କୈଫିୟତ ଦେବାକୁ  
 ପଡ଼ିଲା । ଜେରା ଚାଲିଥିଲା ବେଳେ ଜାମିନରେ ଥାଇ ସେ କଲିକତାରୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ  
 ହୋଇଗଲେ । ଏକ ଦୁଃସାହସିକ ପଦଯାତ୍ରା କରି ସେ କାରୁଲରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଏହାପରେ  
 ସେ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ଏସିଆ ଓ ମସ୍କୋ ଦେଇ ଜର୍ମାନୀର ରାଜଧାନୀ ବର୍ଲିନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।  
 ସେଠାରେ ସେ ନାଜୀ ସରକାରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଭାରତୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆଜାଦ  
 ହିନ୍ଦ ଫୌଜ ଗଢ଼ିଲେ । ୧୯୪୩ରେ ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସିଙ୍ଗାପୁରଠାରେ ସ୍ୱାଧୀନ  
 ଭାରତର ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ନେତାଜୀ ନାମରେ ପରିଚିତ ହେଲେ ।  
 ଦେଶର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ରେଂଗୁନ ଠାରୁ ଯୁଦ୍ଧଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଦିଲ୍ଲୀ ଚଲେ ଧ୍ୱନି ଦେଇ ।  
 ସୁଭାଷଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆଜାଦ ହିନ୍ଦ ଫୌଜ ମଣିପୁର ରାଜଧାନୀ ଇମ୍ଫାଲ ଅଧିକାର  
 କଲେ ଆସାମର କୋହିମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ସେଠାରେ ଭାରତର ତ୍ରିରଙ୍ଗା  
 ଉଡ଼ାଇଲେ । ୧୯୪୫ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରେ ଜର୍ମାନୀର ପତନ ହେଲା । ଜାପାନର  
 ନାଗାସାକୀ, ହିରୋସିମା ଉପରେ ଆମେରିକା ପରମାଣୁ ବୋମା ନିକ୍ଷେପ କଲାପରେ  
 ଜାପାନ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କଲା । ଏହାପରେ ସୁଭାଷ ଜାପାନ ପଳାୟନ କଲେ । ଆତ୍ମ  
 ସମର୍ପଣ କଲେ ଆଜାଦ ହିନ୍ଦ ଫୌଜ । ହେଲେ ନେତାଜୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ରହିଗଲା ରହସ୍ୟ  
 ଘେରରେ । ଭାରତ ମାତାର ଅପୂରଣୀୟ କ୍ଷତି ହେଲା ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ । ନିର୍ଭୀକ  
 ଜାତୀୟତାର ସେ ଥିଲେ ମୂର୍ତ୍ତିମତ୍ତ ପ୍ରତୀକ । ଓଡ଼ିଶା ମାଟିର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ।  
 ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ପାଇଁ ଏ ଜାତି ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କୁ  
 ମନେ ରଖିବ ।

ଗଙ୍ଗନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

୨୯୭୮୧୧୦୪୭୪

# ନେତାଜୀଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ଚରିତ୍ରର ଅନେକ ଦିଗ

## ଅସିତ ମହାନ୍ତି



ନେତାଜୀଙ୍କ ଜୀବନର ଅନେକ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଦିଗ ରହିଛି । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ କେତୋଟି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ଯୁବ ସମାଜକୁ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପିଲାଦିନରୁ ଆମେ ଶୁଣିଆସିଛୁ ଏବଂ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକ ମାନେ ଛଳରେ କହିଥାନ୍ତି, ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ରାଜନୀତି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଅର୍ଥାତ 'ଛାତ୍ରାଣମ ଅଧ୍ୟୟନଂ ତପଃ' । ଆଉ କେତେଜଣ କୁହନ୍ତି ପାଠ ପଢ଼ି ଚାକିରୀ କର ଏବଂ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ନିଜେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ, ତାପରେ ଯାହା ଭଲ ବୁଝିବ ତାହା ହିଁ କର । ରାଜନୀତି ଭିତରେ ପଶିଲେ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଏହି କଥାଟିକୁ ଶୁଣି ଶୁଣି ଆଜି ଏହା ଧୂବ ସତ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଅଥଚ ନେତାଜୀ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କଣ କହିଥିଲେ ? ସେ କହିଥିଲେ, "ଅଧ୍ୟୟନ ଛାତ୍ର ଜୀବନର ତପସ୍ୟା ଏହି କଥାର ଦ୍ୱାହି ଦେଇ ଅନେକେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଶ କାମରୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି । ମୁଁ ମନେକରେ ଅଧ୍ୟୟନ କଦାପି ଛାତ୍ର ଜୀବନର ତପସ୍ୟା ହୋଇପାରେନା । ଅଧ୍ୟୟନ ମାନେ କଣ କିଛି ଗ୍ରହ ପାଠ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷାରେ ଭଲ ରେଜଲ୍ଟ କରାଯାଇପାରେ, ହୁଏତ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ମିଳିପାରେ, ହୁଏତ ବଡ଼ ଚାକିରୀ ବି ମିଳିପାରେ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ ଅର୍ଜନ କରାଯାଇ ପାରେନା ।" ଏହା ଦିନେ କହିଥିଲେ ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ଛାତ୍ର ସମାଜକୁ । ତେବେ କେଉଁ ପଥରେ ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ ଅର୍ଜନ କରାଯାଇପାରେ ? ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜୀବନ

ସଂଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ନେତାଜୀ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଉତ୍ତର ଦେଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେ ଯୁଗର ଆହୁରି ଅସଂଖ୍ୟ ଯୁବକଙ୍କ ପରି ନେତାଜୀଙ୍କ ଜୀବନରେ ଥିଲା ଆଉ ଏକ ମହାପୁରୁଷ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ଶିକ୍ଷା । ବିବେକାନନ୍ଦ କହିଥିଲେ, “କେବଳ ପାସ କଲେ ବା ଡିଗ୍ରୀ ଅର୍ଜନ କଲେ ଶିକ୍ଷିତ କୁହାଯାଏ କି ? ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ମଣିଷକୁ ସାହସ ଦିଏନା, ତେଜ ଦିଏନା, ବୀର୍ଯ୍ୟ ଦିଏନା, ସେ ପୁଣି କି ଶିକ୍ଷା ? ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ, ଯେତେ ଦିନଯାଏ ଦେଶର କୋଟ କୋଟି ମଣିଷ ଅନାହାର ଓ ଅଶିକ୍ଷାର ଅନ୍ଧକାରରେ ନିମଜ୍ଜିତ ହୋଇ ରହିଥିବେ, ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଆଖିର ଲୁହ ଆଉ ରକ୍ତର ବିନିମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଅର୍ଜନ କଲେ, ସେମାନେ ଯଦି ଏହି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ନିପାତିତ ମଣିଷ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦାୟିତ୍ୱ କଥା ଭାବିବାପାଇଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ବି ସମୟ ନପାଆନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ କହିବି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ, ମୁଁ କହିବି ସେମାନେ ଦେଶଦ୍ରୋହୀ ।” ସେ ଯୁଗରେ ଅନେକ ଯୁବକଙ୍କ ପରି ଏଇ କଥା ଗୁଡ଼ିକ ନେତାଜୀ ସୁଭାଷଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରିଥିଲା । ତେଣୁ ସ୍ୱଦେଶୀ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପାରିବାରିକ ବାଧାବିଘ୍ନ, ବାପାମାଙ୍କ ଆଖିର ଲୁହ, ଲାଞ୍ଛନା ଏବଂ ଭୟନା ତାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇପାରି ନାହିଁ ଏବଂ ଏସବୁ ତାଙ୍କୁ କେବେ ବିଚଳିତ କରିନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାପା - ମା ଏମିତି ସମୟରେ ଆଇସିଏସ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ବିଲାତ ପଠାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ପରାଧୀନର ଜ୍ୱାଳା ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଜଳୁଥିଲା । ତାଙ୍କ ବିବେକ ସାମ୍ନାରେ ଥିଲା - ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ, ଦେଶବନ୍ଧୁଙ୍କର ଅତୁଳନୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ତ୍ୟାଗର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ଖୁଦିରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସହିଦଙ୍କର ସ୍ୱଦେଶ ମୁକ୍ତି ଯୁଦ୍ଧରେ ଆତ୍ମୋତ୍ସର୍ଗର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ଆପୋଷହୀନ ବିପ୍ଳବାତ୍ମକ ସାଂସ୍କୃତିକ ଧାରାର ପ୍ରତିନିଧି ଶରତଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଭାବ, ଏସବୁ ନେଇ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା, ସୁଭାଷଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଛାତ୍ର



ଜୀବନର ମନ ଜଗତ । ଆଇସିଏସ ପଢୁ ପଢୁ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ବାହାରିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ ସ୍ଥିର କରିନେଇଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ଉପାୟରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ଗୋଲାମୀ ଚାଲିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପଦକୁ ପାଦତଳେ ଦଳିଦେଇ ସ୍ୱଦେଶୀ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଆତ୍ମନିୟୋଗ କରିବି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଠିକ ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେବା ଏତେ ସହଜ ନଥିଲା, କାରଣ ପିଲାବେଳୁ ସେ ବାପା ମାଙ୍କୁ ଦେବତା ଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ, କୌଣସି ମୂଲ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବେ ସେ ଭାବି ନାହାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ନିଜ ଭିତରେ ଅନେକ ଲଢେଇ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି, ଏଇ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ନିଜେ କହିଛନ୍ତି, “ଏମିତି ବାପା ମାଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟ ହେବି ଏହା ମୋର ସ୍ୱଭାବ ବିରୁଦ୍ଧ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେବି ଏହା ଭାବିବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା... ମୁଁ ଦ୍ରୁତ ବଦଳି ଯାଇଥିଲି ଏବଂ ବାପା ମାଙ୍କ ମନକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣକରି ଭଲ ପିଲା ହୋଇ ରହିବାର ଭୟ ଆଉ ନଥିଲା, ଗୋଟାଏ ନୂତନ ଆଦର୍ଶ ସେତେବେଳେ ମୋ ମନରେ ନିଆଁ ଲଗାଇଦେଇଥିଲା ।” ନୀତି, ଆଦର୍ଶ ଏବଂ ଏବଂ ସତ୍ୟର ପ୍ରଶ୍ନରେ ଆପୋଷ କରାଯାଇପାରେନା । ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଭାଗରେ ସମସ୍ତ ମନୀଷୀଙ୍କ ପରି ନେତାଜୀ ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ, ଦାସତ୍ୱ ଓ ପରାଧିନତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁକ୍ତିର ସଂଗ୍ରାମକୁ, ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟର ପଥକୁ ବାପା ମାଙ୍କର ଆଖିର ଲୁହ ଓ କଲ୍ୟାଣ କାମନାଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ସିଏ ଭାରତ ବର୍ଷର ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସରେ 'ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର' ହିସାବରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଆସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୁର୍ବଳତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଆପୋଷ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ତାଙ୍କ

ରୋଜଗାର କରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ଗୋଲାମ ହିସାବରେ ଇତିହାସର ଅଲିଆ ଗଦାରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଜାଣି ନଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନରେ ଅନ୍ତରର ସହିତ ଗଭୀର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଜ୍ଞାପନ କରୁନଥାନ୍ତୁ । ଜୀବନରେ ଯଥାର୍ଥ ମଣିଷ ହେବାକୁ ହେଲେ କଣ ଦରକାର ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ଦିନେ ନେତାଜୀ କହିଥିଲେ, “ମହାନ ଆଦର୍ଶକୁ ଯିଏ ବଦଳି ପାରେନା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଣିଷ ହୋଇପାରେନା ।” ଅର୍ଥାତ ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ହେଲେ ଦରକାର ଜୀବନରେ ସଠିକ ଆଦର୍ଶ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ସଂଗ୍ରାମର ପାଠ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାରିବାରିକ ସ୍ୱାର୍ଥ କଥା ଭାବି ସେ ସବୁ ସହିତ ଆପୋଷ କରିବା ଚଳେନା । ସିଏ ପୁଣି କହିଛନ୍ତି, “ଅତ୍ୟାଚାର ଦେଖି ଯିଏ ତାକୁ ନିବାରଣ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରେନା, ସିଏ ନିଜର ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱକୁ ଅପମାନ କରେ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ଅପମାନିତ କରେ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୟାଚାର ନିବାରଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ବିପନ୍ନ ବା କାରାରୁଦ୍ଧ ହୁଏ, ଲାଞ୍ଚିତ ହୁଏ, ସିଏ ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱର ଗୌରବମୟ ଆସନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୁଏ ।”

ଏହାହିଁ ହେଉଛି ଜୀବନର ଯଥାର୍ଥ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଉପଲବ୍ଧି । ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ଭାରତ ବର୍ଷର ମହାନ ମାର୍କ୍ସବାଦୀ ଚିନ୍ତାନାୟକ, ଶିବଦାସ ଘୋଷ ଦିନେ ଏ ଦେଶର ଛାତ୍ର ଯୁବକ ମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହିଥିଲେ, “ମଣିଷ ମାତ୍ରେ ହିଁ ମରଣଶୀଳ, କୌଣସି ମଣିଷ ଚିରଦିନ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଠିକ କରିନେବାକୁ ହେବ, ଯେତେଦିନ ବଞ୍ଚିବ, ସେତେଦିନ ମଣିଷ ପରି ନା ପଶୁ ପରି ଜୀବନଯାପନ କରିବ ? ତୁମେମାନେ କଣ ଜନ୍ତୁ ଜାନ୍ତୁଆର ଭଳି କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଦୈହିକ ତାତନା ଚରିତାର୍ଥ କରି, ଆଉ

ଆଶ୍ରୟର ଅନ୍ୱେଷଣରେ ଘରି ବୁଲିବ ? ଯେତେଦିନ ବଞ୍ଚିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବ, ଆତ୍ମମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହ ମଥାଟେକି ବଞ୍ଚିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବ, ଆତ୍ମମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହ ମଥାଟେକି ବଞ୍ଚିବ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବ । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାଛିନେବାକୁ ହେବ ବିପ୍ଳବୀ ସଂଗ୍ରାମର ପାଠ, ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମର ପଥ । ଏହି ପଥରେ ବାଧା ଅଛି, ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଗ ଅଛି, ସଙ୍କଟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାହିଁ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ପଥ ଯେଉଁଠି ଅଛି ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ଅଛି ଜୀବନର ଯଥାର୍ଥ ଆନନ୍ଦ । ଏହି ପଥ ହିଁ ଜୀବନର ଯଥାର୍ଥ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ପଥ । ନେତାଜୀଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ବିପ୍ଳବୀ ନେତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏହି ଉକ୍ତି ଚି ପୁଚି ଉଠିଛି । ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଯେତେବେଳେ ଦେଶରେ ଘରୁଥିବା ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାର ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଅନୁଭବ ହୁଏ ଯେ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରିବ ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମନ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ । ବାପା ମା କଷ୍ଟ ପାଇବେ, ସେମାନଙ୍କୁ କି ଉତ୍ତର ଦେବି ? ସବୁକିଛି ବୁଝିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଭାବନା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଯେ, ଏହା ମୋ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ନେତାଜୀଙ୍କ ଜୀବନ ସଂଗ୍ରାମରୁ ଏବଂ ସବୁ ଯୁଗର ସମସ୍ତ ମନିଷୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗ୍ରାମରୁ ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଆବାହକ , ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସୁରକ୍ଷା ଅଭିଯାନ

ସୁଜନପୁର , ଯାଜପୁର

୯୪୩୭୨୮୮୦୨୮

# ମାତୃତ୍ୱ ଅନୁଭବର ଅବକ୍ଷୟ

ରଶ୍ମିରେଖା ସାହୁ



ମା'ଟିଏ କେମିତି ହେବା ଦରକାର ? ପୁଣ୍ଡରେ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯଶୋଦା ପରି ହେବା ଦରକାର । ସନ୍ତାନଟିଏ କେମିତି ହେବା ଦରକାର ? ପୁଣ୍ଡରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦେଲେ କୃଷ୍ଣ ଓ ରାମଙ୍କ ପରି ହେବା ଦରକାର । ମୁଁ ଜିଜ୍ଞାସୁ ହୋଇ ପଚାରିଦେଲି, ନନା ରାବଣ ହେଲେ ଅସୁବିଧା କ'ଣ ? ରାବଣ ତ ମାତୃଭକ୍ତିରେ ଉଦ୍ଧାରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଆଉ ପତ୍ନୀ କଥାରେ ଜମାରୁ ସହମତି ରଖେ ନାହିଁ । ଆଜିକାଲିର ମା'ତ ମାତୃଭକ୍ତି କହିଲେ, ସେଇଆ ବୁଝନ୍ତି, ତା ହେଲେ ସନ୍ତାନଟିଏ ପାଇଁ ରାବଣକୁ ପୂଜା ନକରି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କାହିଁକି ପୂଜା କରେ ଆଉ ରାବଣ କରିବାକୁ କାହିଁକି ଚାହେଁ । ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କ ମାତାପିତା ତ ସ୍ୱାର୍ଥ, ଆଶା, ଲୋଭର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଆଉ ସନ୍ତାନର ସମାଜରେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେଖି ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରାପ୍ତି କରନ୍ତି । କେଉଁ ଫଟୋରେ ଆମେ ଭଗବାନଙ୍କ ମା' ବାପାଙ୍କୁ ଦେଖିନାହୁଁ । ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣଙ୍କ ହସିଲେ, କହିଲେ, ଅହଂ ବ୍ରହ୍ମସ୍ମିର ଅର୍ଥ (ମୁଁ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମ) । ଅର୍ଥାତ ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା ବ୍ରହ୍ମତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନିବା । ସମାଜରେ ମଣିଷ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମ ତ ଭାବିଲା କିନ୍ତୁ ନିଜ ଭିତରର ବ୍ରହ୍ମତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲା ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣ ଓ ରାମର ଅର୍ଥ କ'ଣ ବୁଝିଲା, ଯେ ଚରିତ୍ରହୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣ ସହ ତୁଳନା କରିବାକୁ ବସିଲା । ତେଣୁ ଯେପରି ଜନ୍ମଦେଲା ପରେ ମା'ଟିଏ ଯଶୋଦା, କୌଶଲ୍ୟା ହୋଇ ପାରୁନି ସେହିପରି ସେ କୃଷ୍ଣ ଓ ରାମ ପରି ସନ୍ତାନ ପାଇପାରୁନି ।

ଆଧୁନିକତା ଆଉ ଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟତ ମୋବାଇଲ ଜନନୀରୁ ମା' କରେଇବାକୁ ଦେବାକୁ ନାରାଜ । ସବୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଫଟୋରେ ରାମ, ଆଉ ଫଟୋରେ ଯଶୋଦା । ବାସ୍ତବରେ କିନ୍ତୁ

ରାବଣ ଆଉ କୈକେଶୀ । ଶାସ୍ତ୍ର କହିଛି ପିଲା ବଢ଼ିଲେ, ପିତାମାତା ପିଲାର ବନ୍ଧୁପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ । ଜନନୀଟିଏ କ'ଣ ବୁଝିଲା ନିଜେ ମଦ ପିଉଥିବା ବୋତଲଟିକୁ ପିଲାଟିକୁ ଯାଚିଲା, ଆଉ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମା' କେମିତି ହେବା ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦେଲା । ମୁଣ୍ଡ ମୋର ଫାଟିଗଲା ପରି ଲାଗିଲା । ତୀବ୍ର ଆଧୁନିକତା, ଇଂଲିଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଆପଣେଇ ନିଜେ ଜନନୀଟିଏ କୈକେଶୀ ହେଉଛି ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ବେଳେ ରାମ ଖୋଜୁଛି । ତୀବ୍ର ଆଧୁନିକତା ଯେତେବେଳେ ମା'କୁ 'କୈକେଶୀ କରିବ ସେତେବେଳେ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ହେବା, ସନ୍ତାନ ରାବଣ ହେବା, ଉତ୍ତମ ସନ୍ତାନ ବନବାସ ଯିବା ସୁନିଶ୍ଚିତ କହିବାକୁ ଗଲେ ସମଗ୍ର ପରିବାର ଭୁଷୁଡ଼ି ପଡ଼ିବ । ଜନ୍ମ ଦେଲେ ଜନନୀ, ଯିଏ ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ ଦେଇପାରେ କିନ୍ତୁ ମା '... କରୁଣାର ଆଧାର, ଅନ୍ୟ ମା' ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଜଣେ ମା'ହିଁ ବୁଝିପାରେ ଆଉ ବୁଝେଇ ପାରେ । ହେ ଏ ତୀବ୍ର ଆଧୁନିକ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଧରି କୈକେଶୀ ସାଜୁଥିବା ମା 'ମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତୁ ଯେ ତାଙ୍କ ସମୟ ଚାଲିଗଲାଣି ସନ୍ତାନ ଏ ଦେଶ ସମାଜର ଭବିଷ୍ୟତ ଆଉ ସମ୍ପତ୍ତି ତାକୁ ଅସୁର କରି ଗଢ଼ି ନ ତୋଳନ୍ତୁ ।

# ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରେମ

ମଧୁସ୍ମିତା ସାହୁ



ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଅନେକ ସରଞ୍ଜାମ ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ବଞ୍ଚିବା ସହଜ ସାଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଖାଦ୍ୟପେୟ ଓ ବାସଗୃହ ତଥା ପୋଷାକର ସହିତ ଅନେକ ଆସବାବପତ୍ରକୁ ଚାହିଦା ଦେଇ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ବ୍ୟବହୃତ କରିଥାଉ । ଏପିବ୍ୟତିତ ଟଙ୍କା ପଇସାର ଆବଶ୍ୟକ ବହୁ ପରିମାଣର ଚାହିଦା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି ।

ଯେପରି ଟଙ୍କା ପଇସା ଓ ଅନ୍ୟ ଆସବାବପତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି, ଠିକ୍ ସେହିପରି ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରେମର ଯଥାର୍ଥତା ରହିଛି । ଅନାଦି କାଳରୁ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରେମ ଓତଃପ୍ରୋତ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ ।

ବିଶ୍ୱାସର ଅନ୍ୟତମ ନାମ ପ୍ରେମ ଅଟେ । ବିଶ୍ୱାସ ଏକ ମଞ୍ଜି ସଦୃଶ୍ୟ ଓ ତାର ଫଳର ନାମ ପ୍ରେମ ଅଟେ । ପ୍ରେମ ଶାଶ୍ୱତ ଚିରନ୍ତନ ଜୀବନ୍ତ ରହି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ହୋଇଥାଏ । ଜୀବନର ଗତିପଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ବଳିଷ୍ଠ ଭୂମିକା ରହିଥାଏ ।

ଯେଉଁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ଥାନ ଅତି ନିପୁଣ କରିଥାଏ ସେଠି ପ୍ରେମର ଉଦୟମାନ ସ୍ୱାଭାବିକ । ବିଶ୍ୱାସ ପରି ବିଶ୍ୱାସର ଚରମତାରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରସ୍ତୁତିତ ହୋଇ ଥାଏ ।

ବିଶ୍ୱାସର ମାନଦଣ୍ଡରେ ପ୍ରେମ ଆୟତ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରେମ ଏକ ପୂଜା, ବ୍ରତ ହେଲେ ବିଶ୍ୱାସ ତାର ପୂଜ୍ୟ ଅଟେ । ଦେବଦେବୀଙ୍କ ପାଖରେ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରସା ନଥାଏ

ତେବେ ମନ୍ଦିର ଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ ହୋଇପାରି ନଥାନ୍ତା । ଏଣୁ ବିଶ୍ୱାସ ମୂଳରେ ଜଗତ ଚାଲିଛି ଓ ଚାଲିଥିବ । ପ୍ରେମର ସାର ହିଁ ବିଶ୍ୱାସର ଜଡ଼ିତ । ପ୍ରେମ ଏକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଓ ତା'ର ଗୁଣାତ୍ମକ ଶିକ୍ଷାର ମୌଳିକ ତଥ୍ୟ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସ । ପ୍ରେମ ଅତି ସୁକ୍ଷ୍ମ ରୂପ ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ, ଯାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଶକ୍ତ କରି ଗଢ଼ି ତୋଳେ ।

ଘର କରିବାକୁ ବାଲି,ଗୋଡ଼ି, ସିମେଣ୍ଟ ଓ ଲୁହାଛତ ଇତ୍ୟାଦିର ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆମ ମନରେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରେମ ଭଳି ମହାନ ତତ୍ତ୍ୱ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପରସ୍ପର ସହ ବୁଝାମଣା ସଠିକ୍ ରଖିବାକୁ ଉଭୟ ବସି ଆଲୋଚନା କରିବା ଉଚିତ । ପରସ୍ପର ସହ କଥୋପକଥନ ହେବା ହିଁ ସଠିକ୍ ଉପାୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ବଜାୟ ରଖିହେବ ।

ପରସ୍ପର ସହ ବିଶ୍ୱାସ ମୂଳରେ ହିଁ ସୁସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ହୋଇପାରିବ ।

ପ୍ରେମର ଅନ୍ୟତମ ରୂପ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସ, ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ବଳରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧିଲାଭ କରି ପାରିବା, ଜୟଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବା ।

ସମ୍ପର୍କର ସେତୁବନ୍ଧ ବାନ୍ଧିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ବିଶ୍ୱାସର ସିମେଣ୍ଟକୁ ଜୟଯୁକ୍ତ କରାଇବାରେ ହିଁ ଉତ୍ତମ ମାନର ବନ୍ଧକୁ ବାନ୍ଧିହୁଏ ।

କେତେ ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜ ଆସିଲେ ସୁଦ୍ଧା ବିଶ୍ୱାସକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପର୍କର ଦୃଢ଼ତା ଅଖଣ୍ଡତା କାର୍ଯ୍ୟ ରୁହେ । ସମ୍ପର୍କର ମୂଳକୁ ତୋଳିଧରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ରୂପ ହୋଇଥାଏ ।

ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ଜଗତରେ ମୁକ୍ତି ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାସ ମୂଳରେ ଜଗତ ଚାଲିଛି ।

ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପର୍କର ସୂତ୍ରରୁ ବାନ୍ଧିବାକୁ ଏକ ଶ୍ରେୟସ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

"ଆତ୍ମା ହେଉଛି ସେହି ପକ୍ଷୀ ଯିଏ ପାହାଡ଼ିଆ ଅନ୍ତକାର ଭିତରେ ଆଲୁଅକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରେ ।"

ଆତ୍ମା, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରସା ଏସବୁ ପ୍ରାୟ ଏକ ସୂତ୍ରବାଦୀ, ପରସ୍ପର ପରିପୂରକ ଅଟନ୍ତି ।

ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଶ୍ରୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଠାକୁରଙ୍କ ଭାବରେ ପ୍ରଗାଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି, ତାଙ୍କ ସୁଦୟାର ବଳେ ସଂସାରରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାନାକନା, ବାସଗୃହ ଓ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଭୋଗ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପରି ପ୍ରଖର, ତେଜସ୍ୱୀ, ବଳୀୟାନ ସଦୃଶ୍ୟ ଗୁଣକୁ ନିଜ ଆଚରଣରେ ଧାରଣ କରି ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଭରିଦେଇ ସଂସାର ପଥରେ ସତ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବା ଦ୍ୱାରା ସଫଳ ହେବା ସୁନିଶ୍ଚିତ । ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ସହ ଭଗବତ୍ ବିଶ୍ୱାସର ମିଶ୍ରଣରେ ଏକ ସୂତନ୍ତ୍ର କୀର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ରହିଥାଏ । ଭରସା, ବିଶ୍ୱାସ, ଆତ୍ମା ଓ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ଅଖଣ୍ଡ ପ୍ରୟାସ ନିଜ ଜୀବନରେ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଭଗବାନଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି କରିଥାଏ । ସମର୍ପଣ ବିଧିକୁ ଗୋଟିଏ ପାଦ ଆଗେଇଲେ, ଠାକୁର ପ୍ରତି କ୍ଷଣ, ପ୍ରତି ପାଦକୁ ସାହାରା ଦେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଥାନ୍ତି ।

ବିଶାଳ ଭାବମୟ ବିଭୁଙ୍କ ଶରଣାପନ୍ନ ହେବାଦ୍ୱାରା ସବୁ ସମସ୍ୟା, ସମସ୍ତ ବିପଦ ଓ ଝଡ଼ଝଞ୍ଜାକୁ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହାସ ଦେଇ ସରଳ ଓ ସହଜ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୋପାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି ।

ଭଗବତ ବିଶ୍ୱାସ+ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ+ ସୁକର୍ମ = ବିଜୟ ଲାଭ = ସଫଳ ଜୀବନ ।

ନିଃସନ୍ଦେହ ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ଆମକୁ ପରମସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇଥାଏ । ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତ



ସମ୍ପର୍କର ମୂଳଦୁଆ ବିଶ୍ୱାସକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ କରିଥାଏ । ସବୁରି ମୂଳରେ ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ପରମ ମିତ୍ର ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥାଏ । ନିଜ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ, ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ, ନିଜ କର୍ମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ, ନିଜ ସମୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯେକୌଣସି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା, ଦୂରଦୀନ, ଦୁଃଖ, ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟକୁ ନିମିଷେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆତ୍ମିକ ବିଚାର ସୃଷ୍ଟି କରାଇଥାଏ । ଆତ୍ମିକ ମନୋଭାବର ପାର୍ଶ୍ୱ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବିଜୟ ଲାଭର ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିପାରିଥାଏ ।

ଖରାପ୍ ସମୟ ଅତିଶୀଘ୍ର ଅତିକ୍ରମ ହୋଇ ଉତ୍ତମ ସମୟର ସ୍ୱାଗତ ହୋଇ ପାରେ ।

ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଭକ୍ତି, ଉପାସନା, ଆରାଧନା, ତପସ୍ୟା ବଳରେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି ଲାଭ ହୁଏ ।

ଅଧ୍ୟବସାୟ ଓ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ବଳରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ପାରିବା ଓ ସାନ୍ନିଧ୍ୟରେ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଅଖଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱାସ ବଳରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଏକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଯଶକୀର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ସାମର୍ଥ୍ୟ ହାସଲ ହୋଇ ପାରେ ।

ବ୍ରହ୍ମା ନଗର ପ୍ରଥମ ଗଳି

ବ୍ରହ୍ମପୁର

ଜିଲ୍ଲା-ଗଞ୍ଜାମ

ଓଡ଼ିଶା

ମୋ-୯୩୪୮୨୮୫୪୧୭

# ମାଘ ବ୍ରତ

## ବନ୍ଦନା ମହାପାତ୍ର



ବର୍ଷକ ବାର ମାସ ଓ ଛଅ ରତ୍ନ । ଆମ ଦେଶ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେଶ । ଧର୍ମ, ସଂସ୍କୃତି, ସଂସ୍କାର, ପରମ୍ପରା ସବୁ ମାସରେ ସବୁ ପୂଜା ପାର୍ବଣ ପାଳନ ହୁଏ । ପ୍ରତି ମାସରେ ବିଭିନ୍ନ ପୂଜା ହୁଏ ହେଲେ ମାଘ ମାସ ସବୁଠୁ ଅଲଗା । ମାଘ ମାସ ବିଷୟରେ ଭଗବାନ ଭଜବକୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯାହା ମାଘ ମହାତ୍ମ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସଦାବେଳେ ପାଠ କରାଯାଏ ଯାହା ମାଘ ସ୍ନାନ ଏ ମାସରେ ଅତି ପୁଣ୍ୟ ବୋଲି ଧରାଯାଇଛି । ମକରସ୍ନାନ କରି ଭକ୍ତ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମଣିଥାନ୍ତି । ହଁ ଏ ମାଘ ମାସରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମାଧବ ନାମେ ପୂଜା କରାଯାଏ । ପ୍ରତିଦିନ ପାହାଡ଼ିଆରୁ ଉଠି ଶୀତକୁ ନ ଡରି ପୋଖରୀରେ ସମୁଦ୍ର ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା, ତ୍ରିବେଣୀ ଅଳକାରେ ବୁଡ଼ ପକାନ୍ତି । ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ ସ୍ନାନକୁ ତ୍ରିବେଣୀ ଅମାବାସ୍ୟା କୁହାଯାଏ ଓ ଏହି ଦିନ ତ୍ରିବେଣୀ ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ନାନ କରି ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରି ମୌନ ବ୍ରତ ପାଳିଥାନ୍ତି । ଏହାକୁ ମୌନ ଅମାବାସ୍ୟା ବି କୁହାଯାଏ । ଆଉ ଏହି ଦିନ ବିରଜା ଦେବୀ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରୁ ବାହାରି ଥିବାରୁ ଏହାକୁ ବିରଜା ଅମାବାସ୍ୟା କୁହାଯାଏ । ଏହି ମାସରେ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଦାନ ପୁଣ୍ୟ ସେବା ଧର୍ମ ପୂଜା ହିଁ ମୋକ୍ଷର ପଥ । ମାନବ ସେବାହିଁ ମାଧବ ସେବା । ମାଘ ମାସରେ ବରକୋଳି ମୂଳା ଖାଇବା ନିଷେଧ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଆହାର, ନାମ ଜପ ମନ୍ଦିରରେ ଦୀପ ଜଳାଇବା ହୁଏ । ମାଘ ମାସରେ ମାଘ ପୁରାଣରେ ରଚିତ

ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ କାହାଣୀ ଅତି ପବିତ୍ର ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରରେ ଆସିଥାଏ ଆମ ପାଇଁ  
 ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିନ୍ତା ଚେତନାର ପଥ । ତେଣୁ ଆଜି ସମସ୍ତେ ଏହି ପରିବାର ସହ ମିଶି ଭାଷା  
 ମାଘ ସ୍ନାନ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରି ସବୁ ଅନୀତି, ଦୁର୍ନୀତି, ହିଂସା, ଦ୍ୱେଷ, ଗର୍ବ ଆଚାରଣକୁ ଧ୍ୱଂସ  
 କରି ସମାଜରେ ହିତୋପାଧାନ କରି ନିଜକୁ ସେହି ରାସ୍ତାରେ ବ୍ରତୀ ହେବା ।

ହେ ମାଧବ ମାଧବ ମାଧବ

ଏତିକି ଗୁହାରି ଶୁଣିବ

ମହାବିପଦରୁ ବିଶ୍ୱକୁ ରଖିବ

ଶରଣ ଚରଣେ ତବ

ହେ ମାଧବ ହେ ମାଧବ ।।

ବନ୍ଦନା ମହାପାତ୍ର,  
 ମହିଆପୋଲ୍ଲୀ ଛକ,  
 ସାଇମନ୍ଦିର ପାଖ  
 ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଗଞ୍ଜାମ

# ରାମ ରାଜ୍ୟର ପରିକଳ୍ପନା ଓ ବାସ୍ତବତା

## ଆଶୁତୋଷ ନାୟକ



ଭାରତ ପରି ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସାଧାରଣ ଜନତା ପ୍ରକୃତ କ୍ଷମତାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଜନତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ବିନା କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଦଳ କ୍ଷମତା ହାସଲ କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ମନୁଷ୍ୟର ଗାଠି ମୌଳିକ ଚାହିଦା ଖାଦ୍ୟ, ବସ୍ତ୍ର, ବାସଗୃହ ବିନା ସମାଜରେ ବଞ୍ଚିବା ଅସମ୍ଭବ । ଆମ ଦେଶର ଗରିବ ଏବଂ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଏହି ଗାଠି ମୌଳିକ ଚାହିଦା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏବେବି ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଏବଂ ପରିତାପର ବିଷୟ । ଆମ ଦେଶର ସୁବିଧାବାଦୀ, ସ୍ୱାର୍ଥପର ରାଜନେତା କ୍ଷମତା ଓ ପଦପଦବୀ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ର । ସେମାନେ ସମସ୍ତ ନୀତି, ନିୟମ, ନୈତିକତା, ଆଦର୍ଶତାକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଯେକୌଣସି ଉପାୟରେ କ୍ଷମତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସଦାସର୍ବଦା ଚେଷ୍ଟିତ ।

ଆମ ଦେଶର ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ନିତ୍ୟବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଯେପରି ସାମାନ୍ୟ ଛୁଞ୍ଚି ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଫ୍ରିଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିଏସଟି ଆକାରରେ ସରକାର କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରୁଛନ୍ତି । ଟୋଲଟାଙ୍କୁରେ ଅନେକ ରାଜସ୍ୱ ସରକାର କମାଉଛନ୍ତି । ଏପରିକି କ୍ୟାନସର, ଡାଇବେଟିସ, ହାର୍ଟଆଟାକ ପରି ଭୟଙ୍କର ରୋଗର ଉପଶମ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ମେଡିସିନରେ ଆମ ସରକାର ୧୨% ଜିଏସଟି ଆଦାୟ କରୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଗରିବ, ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାର ପାଇଁ ଏହା

"ବୋଝ ଉପରେ ଲଳିତା ବିଜା ସଦୃଶ ।" ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପନିପରିବା ଓ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀର ଅହେତୁକ ବୃଦ୍ଧି ସାଧାରଣ ଗରିବ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥାର କାରଣ ସାଜିଛି । ନିଜର ଗୁଡୁରାଣ ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ରାତିଦିନ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କ୍ୟାନସର, ଡାଇବେଟିସ, ହାର୍ଟ ଆଟାକ ପରି ଭୟଙ୍କର ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଝାଳବୁହା କଷ୍ଟପାର୍ଜିତ ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ ହେଉଛି ମେଡ଼ିସିନ ଏବଂ ମେଡିକାଲ ଟେଷ୍ଟରେ । ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ରଣ ଭାରରେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆମ ସରକାରୀ କଳ ଏବଂ ଜଟିଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦାୟୀ ।

ଆଇଏଲଓର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ୨୦୦୦ମସିହା ତୁଳନାରେ ଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷିତ ବେକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦୁଇଗୁଣା ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ଆମ ଦେଶର ଶିକ୍ଷିତ ବେକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୩୫.୨%ଥିଲା କିନ୍ତୁ ୨୦୨୨ରେ ଏହା ୬୫.୭% ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ସରକାର ବେକାରୀ ସମସ୍ୟା ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଆମ ସରକାର କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇପଡ଼ିଥିବା ପରି ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଛି ।

ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଜ୍ଞାନିକ, ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକରଣ ନାମରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗଛଲତା ବଳି ପଡୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତାପମାତ୍ରା ଅହେତୁକ ବୃଦ୍ଧି ଘଟୁଛି । ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ତାପମାତ୍ରା ୪୮, ୪୯ ଡିଗ୍ରୀ ତ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ୫୦ ଡିଗ୍ରୀରୁ ଅଧିକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୌଦ୍ର ତାପ ହେଉଛି । ପାଣିପାଗ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତରେ ଆଗକୁ ପରିସ୍ଥିତି ଭୟଙ୍କର ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବିଶ୍ୱରେ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ବଦଳୁଛି ପାଣିପାଗ । ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ, ଗଛଲତା, ମନୁଷ୍ୟ, ଜୀବଜନ୍ତୁ ଅନେକ

ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ ଏହି ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରଭାବରେ ସେମାନେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ଲଣ୍ଡନ, ପ୍ୟାରିସ ନ୍ୟୁୟର୍କ, ଟୋକିଓ ପରି ବଡ଼ବଡ଼ ସହର ଏବଂ ଆମ ଦେଶର ମେଟ୍ରୋପୋଲିଟି ଦିଲ୍ଲୀ, ମୁମ୍ବାଇ, ବାଙ୍ଗାଲୋର, ଚେନ୍ନାଇରେ କ୍ରମାଗତ ଜନସଂଖ୍ୟା ଓ ଗାଡ଼ିମଟର, କଳକାରଖାନା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ବିଷାକ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ସ୍ତେ, ଅତର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଆମ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ତରରେ ରକ୍ଷା ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଏଥିପାଇଁ ଚର୍ମକର୍କଟ ପରି ଭୟଙ୍କର ସମସ୍ୟାରେ ଜର୍ଜରିତ ବିଶ୍ୱବାସୀ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତରେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଲାଗିରହିଲେ ଆଗାମୀ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱର ୫୦%ରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ୱାସଜନିତ ରୋଗ ଯେପରି ଆଜମା, ଫୁସଫୁସ୍, ହାର୍ଟଷ୍ଟ୍ରୋକ, କ୍ୟାନସର ପରି ଭୟଙ୍କର ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବେ ।

ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଭାବରେ ଟକୋଟି ଶିଶୁ କ୍ଷୁଧା କବଳରେ ପଡ଼ିବେ ବୋଲି ଆକଳନ କରିଛି ବିଲ ଆଣ୍ଡ ମେଲିଣ୍ଡା ଗଟେସ ଫାଉଣ୍ଡେସନ । ଏହି ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ଚାରିକୋଟି ଶିଶୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ସଫର୍ଷ କରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆନଗଲେ ଅପପୂର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ୟା ଆହୁରି ସାଂଘାତିକ ହେବ ।

କରୋନା ମହାମାରୀ ସମୟରେ ନିଜକୁ ସରୁଠାରୁ ବଳଶାଳୀ ମନେକରୁଥିବା ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପାଇଁ ଗୃହବନ୍ଦୀ ହୋଇରହିଥିଲା । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଅର୍ଥନୀତିର ମେରୁଦଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ବିଶ୍ୱର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଯେପରି ଆମେରିକା, ରୁଷିଆ, ଜାପାନ, ଚୀନ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଜର୍ମାନୀ ଇତ୍ୟାଦି କରୋନା ଭୁତାଶୁ ଆଗରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଚିକିତ୍ସା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଉନ୍ନତ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ସବୁକିଛି ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ର ମାନଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଭୁଷୁଡ଼ି ପଡ଼ିଥିଲା । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ପୋକମାଛି ପରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିଲେ । ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବରୁ ସେ ସମୟରେ ଜୀବନ ପ୍ରତ୍ୟାପ ଲିଭିଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାଣଘାତୀ ମାରାତ୍ମକ କରୋନା ଭୂତାଶୁ ପାଖରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଯେପରି ଅସହାୟ ଓ ନିରୁପାୟ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହର କୌଣସି ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ, ଆଶା, ଭରସା ବିଶ୍ୱାସକୁ ନେଇ ଆମ ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ମାନେ ଆମ ଦେଶକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ ତାହା ଏବେବି ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି । ସ୍ୱାଧୀନତାର ୭୭ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ଏବେବି ଅନେକ ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରତିଦିନ ଦୁଇ ଓଲି ଦୁଇ ମୁଠା ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ।

ଉଭୟ ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଜନ୍ମରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ବଡ଼ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଆମ ସରକାର ପ୍ରଶଂସା, ପୁରସ୍କାର ଗୋଟାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେବି ଅନେକ ଗରିବ ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଯୋଜନାର ଲାଭ କିମ୍ବା ସୁବିଧା ଅପହଞ୍ଚିତ । ବିଭିନ୍ନ ଜାତୀୟ ଆଗଧାଡ଼ିର ଗଣମାଧ୍ୟମର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ଏବେବି ଆମ ଦେଶରେ ଅନେକ ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତି କ୍ଷୁଧାର ଜ୍ୱାଳା ସହ୍ୟ କରି ନପାରି ଅର୍ଥ ଅଭାବରୁ ଅତି ନିମ୍ନମାନର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଆମ ଦେଶ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଜ୍ୟାଜନକ ଘଟଣା ।

ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ରାଜନେତାଙ୍କ ପାଖରେ ନୀତି, ନିୟମ, ନୈତିକତାର ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି । ଧୀରେ ଧୀରେ ଆମ ଦେଶର ରାଜନୀତି କଳୁଷିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଛି ଏହା ଅପ୍ରିୟ ସତ୍ୟ ।

ମହାନ ଜନନାୟକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଆଦର୍ଶ ରାଜନେତା ଲାଲବାହାଦୁର ଶାସ୍ତ୍ରୀ

ରେଳମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବା ସମୟରେ ଏକ ବଡ଼ ରେଳ ଦୁର୍ଘଟଣା ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ୨୦୦ରୁ ଅଧିକ ନିରୀହ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତ୍ୟାପ ଲିଭିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନେକ ଏଥିରେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହାପରେ ନୈତିକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ନିଜ ପଦରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇଥିଲେ । ସେହିପରି ମହାନ ରାଷ୍ଟ୍ରବାଦୀ, ସାହିତ୍ୟପ୍ରେମୀ, ଆଦର୍ଶ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅଟଳବିହାରୀ ବାଜପେୟୀ ଲୋକସଭାରେ ମାତ୍ର ଏକ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ ପାଇଁ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତାର ପ୍ରମାଣ ଦେବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସରକାର ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିଲା । ରାଜନୀତିରେ ଘୋଡ଼ାବେପାରକୁ ସେ ନାପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । କ୍ଷମତା ଲାଳସା ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିପାରି ନଥିଲା । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ଦଳୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ଅପେକ୍ଷା ରାଷ୍ଟ୍ର ସର୍ବୋପରି ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଡିସେମ୍ବର ୨୫ ତାରିଖକୁ ଆମ ଦେଶରେ ଗୁଡ଼ ଗବେରନାନ୍ସ ଡେ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ।

ସଦ୍ୟ ସମାପିତ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଭୋଟରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନେ ବିପୁଳ ଟଙ୍କା, ସୁନା ଅଳଙ୍କାର ଓ ବିଭିନ୍ନ ଲୋଭନୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ବାଣ୍ଟିଥିଲେ । ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କ ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ୧୦୦୦୦କୋଟିରୁ ଅଧିକ ନଗଦ ଟଙ୍କା, ୧୨୭୦କୋଟିରୁ ଅଧିକ ସୁନା ଅଳଙ୍କାର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଲୋଭନୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଭାରତୀୟ ନିର୍ବାଚନ ଇତିହାସ ପାଇଁ ଏହା ଏକ କଳଙ୍କିତ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆଗ ଧାଡ଼ିର ସର୍ବେକ୍ଷଣ ସଂସ୍ଥା ଏଡ଼ିଆର ଏବଂ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଖାତର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ସଦ୍ୟ ସମାପିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକସଭା



ନିର୍ବାଚନରେ ୮୩୭୦ଜଣ ପାର୍ଥୀ ନିର୍ବାଚନ ରଣାଙ୍ଗଣରେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୧୩୩୩ଜଣ ପାର୍ଥୀ ଜାତୀୟ ଦଳରୁ, ୫୩୨ଜଣ କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ଦଳରୁ ଏବଂ ୩୯୧୫ଜଣ ପାର୍ଥୀ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଲଢ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ୨୫୮୦ଜଣ ପାର୍ଥୀ ଅଣତାଲିକାଭୁକ୍ତ ଦଳରୁ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ିଥିଲେ । ଜାତୀୟ ଦଳରୁ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ିଥିବା ୧୩୩୩ଜଣ ପାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪୪୩ଜଣ ପାର୍ଥୀ ନିଜ ନାମରେ ରହିଥିବା ଅପରାଧ ମାମଲାକୁ ସତ୍ୟପାଠରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୧୨୯ଜଣ ପାର୍ଥୀଙ୍କ ନାମରେ ରହିଛି ହତ୍ୟା, ଧର୍ଷଣ, ଚୋରି, ଦଙ୍ଗା ଉତ୍ସୁକାଭବା, ଡକାୟତି, ଦେଶଦ୍ରୋହ ପରି ଅତି ସଙ୍ଗୀନ ଅପରାଧିକ ମାମଲା ।

ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଲଢ଼ୁଥିବା ୩୯୧୫ଜଣ ପାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୫୫୦ଜଣଙ୍କ ନାମରେ ଅପରାଧିକ ମାମଲା ରହିଛି ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୪୧୧ଜଣ ପାର୍ଥୀଙ୍କ ନାମରେ ରହିଛି ସଙ୍ଗୀନ ଅପରାଧିକ ମାମଲା ।

ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ରାଜନେତାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଏହା ସମ୍ଭୁ ଭାବେ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ ସବୁ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ନିଜର ଅର୍ଥ ବଳ, ବାହୁ ବଳ, କ୍ଷମତା ବଳ ଉପଯୋଗ କରନ୍ତି । ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜୟୀ ହେବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, ଅବାସ୍ତବ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି । ସବୁ ନୀତି, ନିୟମ, ନୈତିକତାକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଯେକୌଣସି ଉପାୟରେ କଳ, ବଳ, କୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି କ୍ଷମତା ହାତେଇବା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥାଏ ।

ଶାସନ କ୍ଷମତାରେ ରହିଥିବା ଶାସକଦଳ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ବଳ, ବାହୁ ବଳ, କ୍ଷମତା ବଳ ଉପଯୋଗ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ । ବିରୋଧୀ ଦଳକୁ ସେହିପରି ସୁଯୋଗ

ମିଳିନଥାଏ । ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ରାଜନେତାଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ଇତିହାସକୁ ଅବଲୋକନ କଲେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଚଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଯେପରିକି ଆୟୁକର ବିଭାଗ, ଇଡ଼ି, ସିବିଆଇ, ଏନଆଇ, ଏହା ସହିତ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତାଧିନ ଶାସକଦଳ ଚେଷ୍ଟା କରେ । ଅନେକାଂଶରେ ଶାସକ ଦଳ ଏଥିରେ ସଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଅମୋଘ ଅସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରେ ।

ଇନ୍ଦିରାଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବା ସମୟରେ ଆମ ଦେଶରେ ଅପାତକାଳ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମୟକୁ ଗଣତନ୍ତ୍ରର କଳାଦିବସ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ସରକାରଙ୍କ ଏକଛତ୍ରବାଦୀ ନୀତିକୁ ସମାଲୋଚନା କରୁଥିବା ଅନେକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ, ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା, ସାମ୍ବାଦିକ ମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇ କାରାଗାରରେ ରଖା ଯାଇଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ୨୦୦ରୁ ଅଧିକ ସାମ୍ବାଦିକଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ଦୈନିକ ଖବରକାଗଜ ଇଣ୍ଡିଆନ ଏକ୍ସପ୍ରେସ ଇନ୍ଦିରାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଏକଛତ୍ରବାଦୀ ନୀତି ଏବଂ ଅପାତକାଳକୁ ବିରୋଧ କରି ୧୯୭୫ମସିହା ଜୁନ୨୫ ତାରିଖରେ ତାର ସମ୍ପାଦକୀୟ ପୃଷ୍ଠାକୁ ଖାଲି ରଖିଥିଲା । ଏହିପରି ଅନେକ ଘଟଣାରେ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ସ୍ୱର ପ୍ରଖର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ନିରୀହ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମନରେ ଅସନ୍ତୋଷର ବହୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଥିଲା ।

ସେଥିପାଇଁ ମହାନ ଜନନାୟକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ସତ୍ୟ ଅହିଂସାର ପୂଜାରୀ ଜାତିର ପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ କହିଛନ୍ତି ଶୋଷଣକାରୀ ମାନେ ଯେବେ ସଂଗ୍ରାମୀକୁ ଲୋଭ

ଦେଖାଇ କିଶିନପାରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ମୁହଁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟର ଏକ ଚମତ୍କାର ଶକ୍ତି ଅଛି ଏହାକୁ ହଇରାଣ କରାଯାଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ପରାଜିତ ନୁହଁ ।

ଆମ ଦେଶର ଜାତୀୟ ପିତା ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସାର ପୂଜାରୀ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ରାମରାଜ୍ୟର ପରିକଳ୍ପନା ସେତେବେଳେ ସମ୍ଭବ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆମ ଦେଶର ରାଜନେତା ପରସ୍ପର କାଦୁଅଫିଙ୍ଗା ରାଜନୀତିରୁ ବିରତ ରହି ରାଷ୍ଟ୍ରର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଆପ୍ରାଣ ଉଦ୍ୟମ କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଗରିବ, ସାଧାରଣ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ମିଳିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତମାନର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା, ଉଚ୍ଚକୋଟିର ଶିକ୍ଷା, ଉତ୍ତମ ପୃଷ୍ଠିକର ଖାଦ୍ୟ, କର୍ମନିୟୁକ୍ତିର ସୁଯୋଗ ସରକାରୀ ଏବଂ ବେସରକାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଉତ୍ତମ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଓ କେନ୍ଦ୍ରସରକାର ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ମିଳିତ ସହଯୋଗରେ ସମ୍ଭବ ଏଥିରେ ତିଳେମାତ୍ର ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ । ଭୋଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏବଂ କାଦୁଅ ପିଙ୍ଗା ରାଜନୀତିରୁ ଦୁରେଇ ରହି ନିଜର ଦଳୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ଅପେକ୍ଷା ଆମ ରାଷ୍ଟ୍ରର ହିତ ତଥା ଖାଦ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଥିବା ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅଧିକାର ପାଇଁ ସବୁ ରାଜନେତାଙ୍କୁ ଲଢେଇ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମିଳିତ ସହଯୋଗରେ ଆମ ଦେବଭୂମି, ମାତୃଭୂମି, ପୁଣ୍ୟଭୂମି ଭାରତର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

ଗୋପାଳପୁର, ବାଲେଶ୍ୱର

ମୋବାଇଲ-୭୦୨୦୨୧୧୩୦୦

# ନାରୀ ଓ ସମାଜ

ପଙ୍କଜ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ



ବିଜ୍ଞାନ ମତ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ନାରୀର ଶରୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଯାହା ପୁରୁଷର ନୁହେଁ । କହିବାକୁ ଗଲେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଣିଷର ଶରୀର କେବଳ ନାରୀଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଦାନ କରିଛି ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ ପ୍ରକୃତି ! ତେଣୁ ନାରୀ ସମାଜରେ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିଥାଏ । ଏହି କ୍ରମରେ ବିଚାର କରି ଦେଖିଲେ ଜାଣିହେବ ଯେ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସହିତ ନିଜର ବହୁଲ୍ୟ ମମତାଭରା ହୃଦୟର ମଧ୍ୟ ଗନ୍ତାଘର ହୋଇଥାଏ ନାରୀ ମନର ବିଚାର ଯାହା ସେହି ପ୍ରକୃତି ପ୍ରଦତ୍ତ ଗୁଣ ମାତ୍ର । ହେଲେ ଏତେସବୁ ଗୁଣ, ଧର୍ମର ପ୍ରତୀକ ସେ କେବେ କାହାପ୍ରତି କଠୋର ହେବା ଏକ ବିତମ୍ବନା କେବଳ । କହିବାକୁ ଗଲେ ସାମାନ୍ୟ ଶାରୀରିକ ଦୁର୍ବଳତା ଏବଂ କୋମଳମତି ବିଶ୍ୱାସର ମାନସିକତାରେ ନାରୀ ଆଜି ପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରେ ଦୁର୍ବଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ ନାରୀ ଆଜି ପ୍ରତାରିତ, ନିଷ୍ଠେସିତ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ କୋମଳମତି ବିଚାର କାରଣରୁ ଯାହାକୁ ସମାଜ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଥାଏ । ତେଣୁ ତା'ର ବିପରୀତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଜନିତ ନାରୀ ମଧ୍ୟ ଆଜି କଠୋର ବିଚାରୀ, ଯଦ୍ୱାରା ସମାଜରେ ସବୁବେଳେ ଅଶାନ୍ତିର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ କଠୋରତା କାରଣରୁ ।

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବିଚାର କରି ଦେଖିଲେ ଜାଣିହେବ ଯେ ନାରୀର ଶାରୀରିକ ଗଠନ, କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା, ବିଚାର ଏବଂ ଚେତନା ଏମିତି ଏକ ସ୍ତରରେ ରହିଥାଏ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ମଣିଷ ସମାଜର ସବୁଠାରୁ ସୁଖୀ ପ୍ରାଣୀ ଭଳି ବଂଚିବାର ସୁଯୋଗ ରହିଛି । ନାରୀକୁ ତୁଳନା

କଲେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସର୍ବଦିଗ ସୁଖ ଅନୁଭବ କରିବା ବହୁତ କମ୍ । କିନ୍ତୁ ବିତମ୍ବନାର ବିଷୟ ଯେ ଆଜି ପ୍ରାୟତଃ ଅଧିକାଂଶ ନାରୀ ସମାଜରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହିତ କାଳାତିପାତ କରୁଛନ୍ତି । ତାହାର କାରଣ କେହି ଖୋଜି ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଖୋଜି ପାଇବା ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୁକ୍ତତା ଉପରେ କୌଣସି ବିଚାର ନାହିଁ କାହାର ? କହିବାକୁ ଗଲେ ଅଧିକାଂଶ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଏବଂ କାହାର ପ୍ରକୋପ କାରଣରୁ ଅତ୍ୟଧିକ କଷ୍ଟ ପାଉଥିବା ବେଳେ କେତେକ ମୁକ୍ତ ଚିନ୍ତନ ରହିଥିବା ନାରୀ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ ଅବସ୍ଥାରେ । କାହାର ଦମନ ବା ପ୍ରକୋପରେ ନିଷ୍ଠେସିତ ନହୋଇ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅଜ୍ଞାନତାର ଶିକାର ହୋଇଥାନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ସୁଖ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବାଧକତା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏଠାରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ ସାମାଜିକ ପ୍ରଭାବ, ପ୍ରକୋପ ଜନିତ ନାରୀର ଦୁଃଖ ବ୍ୟତୀତ ନିଜେ ନିଜର ମାନସିକ କାରଣରୁ ଦୁଃଖୀ ସାଜିଥାଏ କେମିତି ବୁଝିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ବିଷୟ ! ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବା ଯେ ଜଣେ ବନ୍ଦନ ମୁକ୍ତ ନାରୀ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବ ସୁଖ ପାଇବାରେ ବିଫଳ କାହିଁକି ?

ମଣିଷ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରାବଧାନ ବିଷୟରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛେ ଯାହାର ବିସ୍ତୃତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଏଠାରେ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ମତ ଅନୁସାରେ  $X + Y =$  ପୁରୁଷ ।  $X + X =$  ନାରୀ । ଜଣେ ପୁରୁଷର ଗୋଟିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୧୦୦ ମହିଳା ଯୁକ୍ତ ଅଂଶବିଶେଷ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୧୦୦ ପୁରୁଷ ଯୁକ୍ତ ଅଂଶବିଶେଷର ଗୁଣ, ଧର୍ମ ରହିଥାଏ । ତାହା ଜଣେ ନାରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ କେବଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୧୦୦ ମହିଳା ଯୁକ୍ତ ଅଂଶବିଶେଷ ରହିଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ଏକ  $X$  ଯାହା ପୁରୁଷଙ୍କ ଶରୀରରୁ ଆସିଥାଏ ତାହା କିଛି ମହିଳା ଗୁଣଧର୍ମୀ ଏବଂ ଆଉ କିଛି ପୁରୁଷ ଗୁଣଧର୍ମୀ ହୋଇଥାଏ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ପାଖରେ ଯେତିକି ନାରୀର ଅନୁଭବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ତାହା ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତା ଠାରୁ କମ୍ ପୁରୁଷ ଅନୁଭବ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଅନେକ

ସମୟରେ ପୁରୁଷ ମାନେ ମହିଳାଙ୍କ ଭଳି ଦୟାବାନ ବା ସହନଶୀଳ ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ ନାରୀ ଚରିତ୍ର ବହନ କରିଥା'ନ୍ତି ! ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ନାରୀ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସମୟରେ ପୁରୁଷଙ୍କ କିଛି ଗୁଣ ଚରିତ୍ର ପ୍ରବାହ କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ କେବଳ ପୁରୁଷ ଠାରୁ ଆସିଥିବା X କାରଣରୁ । ଅତଏବ ସେହି ପୁରୁଷ ଗୁଣ, ଧର୍ମ ବେଳେ ବେଳେ ଜଣେ ନାରୀ ପାଖରେ ତୀବ୍ରତର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ବିରଧାରାରେ ବିତମ୍ବନା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ରୁଷ ଏବଂ କରୁଣାହୀନ ହୋଇପଡ଼ିଥା'ନ୍ତି ଅନ୍ୟ କାହାପାଇଁ ଏବଂ ନିଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ପରିସ୍ଥିତି, ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

ଅମ୍ଳାନ ମମତାମୟୀ ନାରୀ ଯେତେବେଳେ ନିଜର ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ବସୁଲ୍ୟ ମମତା ଦେଇ ଗଢ଼ିଥାଏ ନୂତନ ଏକ ଜୀବନ ସେ, ଯେ କାହାପ୍ରତି ରୁଷ ହେବା ତା ନିଜ ପ୍ରତି ଏକ ବିପରୀତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି କରି ଦୁଃଖୀ କରିଥାଏ ତାକୁ ! ଏ କଥାଟି ବୁଝିବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ ! କି'ନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଅନୁଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରାଗଲେ ଜାଣିହେବ ବିଷୟଟିର ମହତ୍ତ୍ୱ କ'ଣ । ତେଣୁ ନାରୀ ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ପ୍ରାକୃତିକ ଗୁଣ, ଧର୍ମ ତଥା ମମତା ଏବଂ ସହନଶୀଳତା ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିଥାଏ ତାହା ତାକୁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ଦୁଃଖ ଦେବାଠାରୁ ସାମାନ୍ୟ ଦୁରେଇ ରହିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ସାମାଜିକ, ପାର୍ଯ୍ୟବ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଏହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ତେଣୁ ନାରୀ ଯେହେତୁ ଗଭୀର ଭାରୁକତାର ଆଶାତୀତ ଅସୁରକ୍ଷିତ ବିଚାର କାରଣରୁ ନିଜକୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ବିଚାର ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ମନରେ ତାହା ତା ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ବିପରୀତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି କରି ଅସଂଖ୍ୟ ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ତା ନିଜ ମନରେ । ବିଷୟଟିକୁ ସଠିକ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ନାରୀକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଗଲେ ଯେ କେବଳ ସେମାନେ ସୁଖ ପାଇବେ ତା ନୁହେଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକୋପରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଦୃଶ୍ୟ, ଅଜ୍ଞାତ ସାମାଜିକ ପ୍ରଭାବ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶମିତ ହୋଇ ଏକ ସୁନ୍ଦର ସାମାଜିକ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ତରରେ ନାରୀକୁ ଉପସ୍ଥିତ ସମୟର ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଧାରାରେ ପ୍ରଚଳିତ ନକରି ଭାରତୀୟ ବିଚାର ଜନିତ ମନସ୍ତାତ୍ୱିକ ଦର୍ଶନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନାରୀକୁ ସ୍ୱୟଂପ୍ରଭ ବା ସ୍ୱାଭିମାନୀ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମାନସିକ ବିତମ୍ବନା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଯାହା ପ୍ରକୃତି ବିରୁଦ୍ଧ । ତଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପୁରୁଷ ଭଳି କଠୋରତା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ଯାହା ସମାଜ ପ୍ରତି କ୍ଷତିକାରକ । ପ୍ରକୃତି ଯାହାକୁ ଯାହା କରିଛି ତାହା ଠାରୁ ଦୁରେଇ ଏକ କୃତ୍ରିମ ବିଚାର କେବେହେଲେ ମଣିଷକୁ ପ୍ରଗତି ଦିଗଗାମୀ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କେତେକ କୁର ଚତୁରଙ୍କ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରୀକ ସାମାଜିକ ପ୍ରହେଳିକା କାରଣରୁ ସମାଜରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ନାରୀ ସଶକ୍ତିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଯାହା ସମାଜ ପାଇଁ ଆଦୌ ଶୁଭଙ୍କର ନୁହେଁ । ନାରୀ ସଶକ୍ତିକରଣର ସଜ୍ଞା ବୁଝିନଥିବା ମଣିଷ ଆଜି ନାରୀକୁ ଆର୍ଥିକ ରୋଜଗାର ଦେଇ ଯେଉଁ ସଶକ୍ତ କରିବାର ନାରା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ସାଧାରଣ ପାରିବାରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଝଡ଼ ସୃଷ୍ଟି କରି ଏକ ସ୍ୱୟଂବିଚାର ସୃଷ୍ଟି କରି ରାଜୁତି କରିବାକୁ ରଖାଯାଇଥିବା ଲକ୍ଷ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ନାରୀକୁ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ଧନ ଦେଇ ସଶକ୍ତ କରିବା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ସାମାଜିକ ବିକାଶ ବରଂ ତାହା ବିନାଶର କାରଣ ମାତ୍ର ! ନାରୀକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମନସ୍ତାତ୍ୱିକ ଜ୍ଞାନ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତି ଯାହା କରିଛି ତାହା ଉପରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଗଲେ ସମାଜରେ ମଙ୍ଗଳ ସାଧିତ ହେବା ସହିତ ମାନବ ଜାତି ପ୍ରକୃତ ସୁଖ ପାଇପାରିବ । ଅନ୍ୟଥା ମଣିଷ ସମାଜ ଦିନକୁ ଦିନ ଏକ ରକମ ନିମ୍ନଗମୀ ହେଉଥିବା ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି କେତେକ ଜ୍ଞାନୀ ମଣିଷ ଯାହା ସମସ୍ତେ ନୁହେଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମକୁ ସାମାଜିକ ସ୍ତରରେ ଚାଲିଥିବା କୁହେଲିକା ପ୍ରହେଳିକା ଠାରୁ ଦୁରେଇ ନିଜ ପରିବାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜ ପରିସୀମା ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରି ଆମ ପରିବାରର ମହିଳାଙ୍କୁ କେଉଁ ଦିଗରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ କେମିତି ଗଢ଼ିଲେ ପରିବାରରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟଥା ସାମାଜିକ ସ୍ରୋତରେ

ନିଜର ପରିବାର ମହିଳା ମାନଙ୍କୁ ଭସାଇ ଦେଇ ଆସନ୍ତା ପିଢ଼ିଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ସୁଖୀ ସଂସାର ଆଶା କରିବା ଏକ ଅଲୌକିକ ନିରର୍ଥକ ବିଚାର କେବଳ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ନିଜ ନିଜ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହେବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଛି ପ୍ରକୃତି ତା'ଠାରୁ ଦୁରେଇ ପୁରୁଷଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିୟୋଜିତ କଲେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦୁନିଆର ଭାବନାତ୍ମକ ଆନନ୍ଦ ମିଳିପାରେ କି'ନ୍ତୁ ପାରିବାରିକ ମାନବିକ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ମିଳିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମ୍ଭବ । ଯାହା ପୁରୁଷଙ୍କୁ କରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ତାହା ଜଣେ ନାରୀ କରିବା ଅର୍ଥ ତାକୁ ଏକ ତୀବ୍ର ବିତମ୍ବନାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ବସାଇ ବିପରୀତମୁଖୀ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରିବା ଯାହା ପାରିବାରିକ ସୁଖ ଦେବାରେ କୌଣସି ସହାୟକ ହେବନାହିଁ କେବଳ ମାନସିକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ବ୍ୟତୀତ । ଏହାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରୁନଥିବା ମଣିଷମାନେ ଏକ ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମକ ବିଚାର ନେଇ ଦେଖିଲେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଯଦି ଜଣେ ପୁରୁଷ ଜଣେ ମହିଳାର ସମସ୍ତ କର୍ମ ଦିନସାରା କରୁଥାଏ ତାହେଲେ ତା ମନର ଭାବନା କେମିତି ଜଣେ ମହିଳା ଭଳି ହୋଇଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ପୁରୁଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମହିଳା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁଣ, ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କ ଭଳି ହୋଇଯାଏ ଯାହା ମଣିଷ ସମାଜର ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଲକ୍ଷଣ ନୁହେଁ । ଏବଂ ତାହା ମଣିଷକୁ ସୁଖ ବଦଳରେ ସବୁବେଳେ ଦୁଃଖ ଦେବା ହିଁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯାହା ଦୁଃସତ ଅନେକ ପରିବାରରେ ଘରୁଛି ଆଜି ସମୟରେ ।

ୟୁଟ୍ୟୁବ୍- ସାମାଜିକ ଜନମଂଚ (ଭାରତ)

ଛତ୍ରପୁର, ଗଂଜାମ- ୭୬୧୦୨୦

ଦୂରଭାଷ.: ୯୪୩୭୩୨୪୯୧୭.



# କୃଷ୍ଣାଙ୍ଗୀ ସୁନ୍ଦରୀ

ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଜିଲିକାରା



ନାଗରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ସୁଗତି ନେତ୍ରେ ପଡ଼ିଲା  
ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ ତ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ହୃଦେ ଛାଡ଼ିଲା ।

ସାରଙ୍ଗ - ହସ୍ତୀ, ରାଜ ହଂସ, କନ୍ଦର୍ପ, ଶର, ବଜ୍ର

ସୁନ୍ଦରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠା ଉଭୟ ହସ୍ତୀ ଓ ରାଜହଂସ ଭଳି ଗତି କରି  
ଯିବାର ମୋର ନେତ୍ରରେ ପଡ଼ିଲା । ଏ ଦୃଶ୍ୟ ମୋର ନେତ୍ରରେ

ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ ତ କନ୍ଦର୍ପ ମୋର ଛାତିରେ ବଜ୍ର ସମ ଟାଣ ଶରରେ ଆଘାତ କଲା ।

ତା ନେତ୍ର ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗେ ସାରଙ୍ଗ ହୋଇ

ସୁକେଶୀ ସୁକେଶ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗକୁ ପାରେ ଦହି ।

ସାରଙ୍ଗ - ଖଞ୍ଜନ ପକ୍ଷୀ, ହରିଣ, ପଦ୍ମ, କଞ୍ଚୁଳ, ରଞ୍ଜନ, ମେଘ, ଭ୍ରମର, ରାତ୍ରି

ସୁନ୍ଦରରୀର ଆଖିପଦ୍ମ ଖଞ୍ଜନ ପକ୍ଷୀ ଓ ହରିଣୀର ଚଞ୍ଚଳତା ବହନ କରିଛି ଓ  
କଞ୍ଚୁଳରେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ରଞ୍ଜିତ ହୋଇଛି । ଉତ୍ତମ କେଶୟୁକ୍ତା ସୁନ୍ଦରୀର କେଶ ରାଶି  
ମେଘ, ଭ୍ରମର ଓ ରାତ୍ରି ଅନ୍ଧକାରର କୃଷ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ନିନ୍ଦା କରୁଛି ।

ସୁତନୁ ତନୁ ସୁକୋମଳ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣ

ବ୍ୟକତ ମନ୍ଦର ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟମ ହୋଇ ଗୋପନ ।

ସାରଙ୍ଗ - ଫୁଲ, ମେଘ, କୁଚ, ସିଂହ,

ସୁନ୍ଦରୀର ସାର ଅଙ୍ଗ ଫୁଲ ପରି କୋମଳ ଓ ମେଘାଭ କଲା ବର୍ଣ୍ଣ । ତାର ସ୍ତନ  
ରୂପକ ପର୍ବତ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଥିବା ବେଳେ ସିଂହ ସ୍ୱରୂପ ସରୁ କଟୀ ଦୃଶ୍ୟମାନ  
ହେଉନାହିଁ ।

ମଣ୍ଡେ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ମଣ୍ଡନା

ଲଘନ ସୁନୀଳ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ତାପ ଖଣ୍ଡନା ।

ସାରଙ୍ଗ - ସୁଗନ୍ଧିତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ବସ୍ତ୍ରାଳଙ୍କାର, ଚନ୍ଦନ, କର୍ପୂର, ପୃଥିବୀ, ପଦ୍ମ, ଚନ୍ଦ୍ର,  
କାମଦେବ

ପାଖରୁ ଦେଇ ଗଲାବେଳେ ଯେଉଁ ସୁବାସ ଛୁଟୁଥିଲା ସେଥିରୁ ଅନୁମେୟ ଯେ ଏହି  
ଅବନୀ ମଣ୍ଡନା ଅଙ୍ଗରେ ସୁଗନ୍ଧିତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଚନ୍ଦନ, କର୍ପୂର ଲେପନ କରିଛି ଓ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର  
ଅଳଙ୍କାର ମଧ୍ୟ ପରିଧାନ କରିଛି । ଏହାର ସୁନୀଳ ମୁଖ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ପଦ୍ମ ପରି ସୁନ୍ଦର ଆଉ  
ମଧ୍ୟ ଇଏ କାମ ତାପ ଖଣ୍ଡନ କରିପାରେ ଅର୍ଥାତ୍ କାମଦେବଙ୍କୁ ଜୟ କରିପାରେ ।

ଗୀରୁ ଜିଣେ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ କଣ୍ଠୀ ସାରଙ୍ଗ ମୋହିତେ କ୍ଷମ

ତା ସଙ୍ଗେ ସାରଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ସମ୍ପଦ କେବେ ନ ହୋଇବ ସମ ।

ସାରଙ୍ଗ - କୋକିଳ, ଶଙ୍ଖ, ଶିବ, ରତିକ୍ରୀଡ଼ା, ସ୍ୱର୍ଗ

କୃଷ୍ଣାଙ୍ଗୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସୁଗଠିତ କଣ୍ଠ କମ୍ପୁ ପରି ରୁଚିର, ବଚନ କୋକିଳ ସମ  
ମଧୁର, ସୁନ୍ଦରୀ ଶିବଙ୍କୁ ମୋହିତ କରିବାର କ୍ଷମତା ରଖିଛି । ତା ସହିତ କେଳି କ୍ରୀଡ଼ା  
କରିବାରେ ସ୍ୱର୍ଗ ସମ୍ପଦ ଭୋଗଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହେବ ।

ସାରଙ୍ଗ ଶବଦେ ସାରଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦର ବୁଧବୋଧ ସୁଧା ଗୀତ

କଳା ଅଧମ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦୀପ ଯେ ଘେନ ଦେଇଣ ସୁଚିତ୍ତ ।

ସାରଙ୍ଗ - ନାରୀ

ସାରଙ୍ଗ ଶବ୍ଦ ଅନେକାର୍ଥରେ ନାରୀ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅମୃତ ତୁଲ୍ୟ ଗୀତ ପଣ୍ଡିତ ଜନ  
ବୁଝିପାରିଲା ଭଳିଆ ହୋଇଛି, ଉତ୍ତମ ଚିତ୍ତ ଦେଇ ରସ ଆସ୍ୱାଦନ କରନ୍ତୁ ।

ହାଡ଼ଶିଙ୍କୁଳା, ଚାଟିକୋଣା, ବିଷମକଟକ, ରାୟଗଡ଼ା

# ପୁସ୍ତକ ଜଗତ ଓ ଡିଜିଟାଲ୍ ଜଗତ

ମୁକ୍ତିରାଣୀ ଦେବତା



ପୁସ୍ତକ ମନୁଷ୍ୟର ଚିର ସହଚର ଅଟେ । ଏହାହିଁ ଆମର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ପଦବାର୍ଥ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ପୁସ୍ତକ ଯେ କେବଳ ଜ୍ଞାନବର୍ଦ୍ଧନରେ ସହାୟ ହୋଇଥାଏ ତା' ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଆମକୁ ଅଶେଷ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟର ବୌଦ୍ଧିକ କ୍ଷମତା ତଥା ସୃଜନଶୀଳ ପ୍ରତିଭାକୁ ଏହା ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ବିକଶିତ କରିଥାଏ । ପୁସ୍ତକବିହୀନ ଜୀବନଟି ଘୋର ତମସାଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇଯାଏ । ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସଂସ୍କାରକୁ ଉଦ୍ରେକ କରିବାରେ ଏହା ବହୁଳ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏଣୁ ନିଜର ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାରେ ପୁସ୍ତକ ପଠନ ପରି ସୁଅଭ୍ୟାସଟିଏ ଜଡ଼ିତ ହେବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ପୁସ୍ତକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶିକ୍ଷିତ, ବିଚାରବନ୍ତ ତଥା ସହୃଦୟର ଅଧିକାରୀଟିଏ ବନାଇଥାଏ । ଆମ ଜୀବନ ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଭୂମିକା ସର୍ବାଗ୍ରେ ମହନୀୟ ହୋଇଥାଏ ।

ପୁସ୍ତକର ସ୍ଥାନ ସଦା ଅପୂରଣୀୟ ଅଟେ ସତ କିନ୍ତୁ କାଳକ୍ରମେ ଡିଜିଟାଲ୍ ଜଗତର ପ୍ରଭାବରେ ଏହାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଖୁବ ଦୁର୍ବିସହ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ସାଂପ୍ରତିକ ସମୟରେ ରଙ୍ଗୀନ ଡିଜିଟାଲ୍ ଦୁନିଆଁ ଆମକୁ ମନୋରଞ୍ଜନର ଖୋରାକ ଯୋଗାଇବା ସହ ଆମକୁ ଏପରି ବଶୀଭୂତ କରି ରଖିଛି ଯେ ଆମେ ବାସ୍ତବ ଦୁନିଆଁରୁ କ୍ରମଶଃ ଦୂରେଇ ଯାଉଛୁ । ବାସ୍ତବ ଜଗତ ସହ ଆମର ସମ୍ପର୍କ ଖୁବ ଶିଥିଳ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଦେଶ ବିଦେଶର ଖବର ସମ୍ବନ୍ଧେ

ସିନା ଆମେ ଅବଗତ ହେଉଛେ କିନ୍ତୁ ନିଜର ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ସ୍ଥିତି ବାବଦରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଜ୍ଞ ହୋଇ ଯାଉଛେ । ଅବଶ୍ୟ ଡିଜିଟାଲ ମିଡ଼ିଆର ବହୁ ସୁପରିଣାମ ରହିଛି ସତ କିନ୍ତୁ ଏହାର କୁପରିଣାମ ମାତ୍ରାଧିକ ଅଟେ । ବ୍ୟବହାରକାରୀ ଏହାକୁ ଯେଉଁ ଦିଗରେ ଉପଯୋଗ କରିବାକୁ ଚାହଁବ ତଦନୁଯାୟୀ ଫଳାଫଳ ତା'କୁ ଲଭ୍ୟ ହେବ । ଡିଜିଟାଲ ମିଡ଼ିଆର ସୁବିନିଯୋଗ ଆମ ସମଗ୍ର ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିଥାଏ । ଏଥିରେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମାନ ରହିଛି ଯାହାକି ଆମର ସୀମିତ ଜ୍ଞାନ ଭଣ୍ଡାରକୁ ବିପୁଳ ମାତ୍ରାରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ ।

ଏଣୁ ଆମକୁ ଉଭୟ ପୁସ୍ତକ ଓ ଡିଜିଟାଲ ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ସୁସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରି ଉଭୟକୁ ସଠିକ ମାର୍ଗରେ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ଯାହାଦ୍ୱାରା କି ଆମ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଆହୁରି ପରିମାର୍ଜିତ ଓ ଉନ୍ନତମାନର ହୋଇ ପାରିବ । ଏସବୁ ପ୍ରତି ଆମକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ମନ୍ଦାରଖଣ୍ଡ, ଯାଜପୁର

**Search for Odia e-Patrika or e-Magazine and you will find Aahwaan e-Patrika at the top of the Search Page. We are indeed at Number 1 in Google Search because we deliver every month without fail. Join our Group and Publish your articles.**



odia e patrika



All Videos Images Shopping News More Tools



Aahwaan e-Patrika

<https://www.aahwaan.com> · Translate this page

**Aahwaan e-Patrika : ଓଡ଼ିଆ ଇ-ପତ୍ରିକା, ଇ ...**

Aahwaan e-Patrika : e-Patrika, Patrika, Magazine, Online Magazine in Odia, First | aahwaan.com.

ସଂଗ୍ରହକର

Aahwaan e-Patrika : e-Patrika, Patrika, Magazine, Online ...



odia e magazine



All Images Videos Shopping News More Tools



Aahwaan e-Patrika

<https://www.aahwaan.com> · Translate this page

**Aahwaan e-Patrika : ଓଡ଼ିଆ ଇ-ପତ୍ରିକା, ଇ ...**

Aahwaan e-Patrika : e-Patrika, Patrika, Magazine, Online Magazine in Odia, First | aahwaan.com.

ସଂଗ୍ରହକର · ମତାମତ · ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା ସହାୟତା ପୃଷ୍ଠା · ସମ୍ପାଦକ



PODCAST

## Bhagabata Geeta Katha

Available on Spotify and 4 other platforms >  
8 episodes

Share

Profile page

### Podcast overview

Plays ⓘ

**20,750**

All-time

Audience size ⓘ

**40**

Last 7 days

Spotify followers ⓘ

**624**

### Latest episode

Plays ⓘ

**1,924**

ଓଡ଼ିଆ ଭାଗବତ ଗୀତା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ...



# ବିଶେଷ ସୂଚନା

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବନ୍ଧୁମାନେ, ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର (ଆକୃତି / ଶ୍ରୀଲିପି / ଆଇଲିପ୍ / ଅପ୍ରାକ୍ତ) କିମ୍ବା ମୋବାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ । ଛବି, ହାତଲେଖା କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାକରଣତ୍ରୁଟି ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

**ମୋବାଇଲ୍ କିମ୍ବା ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ପଠାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।**

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲେଖା ପଠାଇବେ । ଏକାଧିକ ଲେଖା ପଠାଇଲେ, ଶେଷରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲେଖାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚିତ କରାଯିବ । ଧାରାବାହିକ ଲେଖା ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଏକାସଙ୍ଗେ ପଠାଇବେ । ହାତ ଲେଖା କିମ୍ବା ସ୍କାନ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ପିଡ଼ିଏଫ୍ ଫର୍ମାଟରେ ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କରଣ ନିମନ୍ତେ ମାସର ତିନି ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଲେଖା ପଠାଇବେ ଏବଂ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେବାପରେ ଆମ ୱେବସାଇଟରୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ପାରିବେ । ଲେଖା ସହ ନିଜର ଛବି ଏବଂ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ନୁଆ ଛବି ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଖବର ତୁରନ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ଆମର ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଗ୍ରୁପ୍ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ସହାୟତା ପାଇଁ ଆମ ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ନମ୍ବର ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ପାରିବେ ।

**ପତ୍ରିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟାକରଣଗତ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ।**

ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣା :

**aahwaan@gmail.com**